

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19 Ἰουνίου 1929

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 208

ΝΟΜΟΙ

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου
1929 Ν. Διατάγματος «περὶ δασικοῦ κώδικος».

Νόμος 4173

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδο-
μεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς:

Ἄρθρον πρῶτον:

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Διατάγμα «περὶ δασι-
κοῦ κώδικος», ἔχον οὕτω:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος μετὰ σύμ-
φωνον γνώμην τῆς Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Νο-
μοθετικῶν Διατάγμάτων καὶ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουρ-
γικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

ΜΕΡΟΣ Ι.

Δασικὴ Διοίκησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Τοπικαὶ Δασικαὶ Ἀρχαὶ καὶ ὄργανισμός αὐτῶν.

1. Τοπικαὶ Δασικαὶ Ἀρχαί.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διοίκησης, διαχείρισις καὶ φύλαξις τῶν δημοσίων
καὶ ἡ ἐποπτεία καὶ ἐπιτήρησης τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκ-
μεταλλεύσεως τῶν μὴ δημοσίων δασῶν καὶ ἐν γένει ἡ
ἐφαρμογὴ τῶν περὶ δασῶν νόμων καὶ Διατάγμάτων, ἀνα-
τίθεται εἰς τὰς κάτωθι τοπικὰς Δασικὰς Ἀρχὰς καὶ τοὺς
ὑπ' αὐτὰς δασικοὺς ὑπαλλήλους, ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιο-
δοσίαν τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

- 1) Εἰς τὰς ἐπιθεωρήσεις δασῶν.
- 2) Εἰς τὰ Δασαρχεῖα.
- 3) Εἰς τὰ Δασονομεῖα.

II. Ὄργανισμός τοπικῶν Δασικῶν Ἀρχῶν.

Ἐπιθεωρήσεις.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ Δασικαὶ Ἐπιθεωρήσεις εἶναι ἡ ἀνωτάτη τοπικὴ
δασικὴ ἀρχή, ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς ὁποίας ὑπάγον-
ται τὰ Δασαρχεῖα καὶ Δασονομεῖα.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Δασικῶν Ἐπιθεωρήσεων ὀρίζεται εἰς
δέκα τρεῖς. Διὰ Διατάγμάτων ἐκδιδομένων κατόπιν γνωμοδο-
τήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καθορισθῆναι τὴν ὄνο-
μασία, δικαιοδοσίαν, ἔδρα καὶ περιφέρειαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκάστης Ἐπιθεωρήσεως προϊστάται δασολόγος ἐπιθε-
ωρητῆς δασῶν.

2. Τὸν Ἐπιθεωρητὴν, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῦ ἢ
Δασάρχης, προϊστάμενος τοῦ δασικοῦ τμήματος τῆς Ἐπιθε-
ωρήσεως, ὅστις διευθύνει καὶ τὸ Δασαρχεῖον τῆς ἔδρας τῆς
Ἐπιθεωρήσεως.

3. Ἐλλείψει Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς
Γεωργίας νὰ ἀναθέσῃ εἰς δασολόγους Δασάρχης α' τάξεως,
ἔχοντας συμπληρώσει τοὐλάχιστον διετίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ-
τον, καθήκοντα Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν μετὰ σύμφωνον γνωμο-
δότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γε-
ωργίας.

4. Εἰς ἀναπλήρωσιν Ἐπιθεωρητῶν δύναται νὰ ἀνατίθεται
ἢ ἐκτελέσῃ καθήκοντων Ἐπιθεωρητῶν εἰς ὄρισμέναις περι-
πτώσεσι εἰς δασολόγον Δασάρχην, ἀρχαιότερον τοῦ προϊστα-
μένου τοῦ Δασαρχείου, παρ' ὃ γενήσεται ἢ ἐπιθεωρητῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν δασικῶν Ἐπιθεωρήσεων συγκροτεῖται ὡς
ἑξῆς:

- 1) Γραφεῖον Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν.
- 2) Τμήμα Δασικόν.
 - α') Γραφεῖον διαχειρίσεως δασῶν, ἀναδασώσεων καὶ ὑλο-
τομιῶν.
 - β') Γραφεῖον φορολογίας δασῶν, ἐλέγχου στελεχῶν ἀπο-
δείξεων καὶ δελτίων καταμετρήσεως, διακτετακτικῶν καὶ
ἀρχείου.
 - 3) Τμήμα Νομικόν

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ προσωπικὸν τῶν δασικῶν Ἐπιθεωρήσεων ἀποτελεῖ-
ται ἐκ τῶν ἑξῆς:

- α') Ἐνὸς τακτικοῦ Δασάρχου, ὡς προϊσταμένου τοῦ δα-
σικοῦ τμήματος.
- β') Ἐνὸς γραμματέως α' ἢ β' τάξεως ἢ εἰσηγητοῦ ἢ καὶ
τμηματάρχου β' τάξεως, ὡς προϊσταμένου τοῦ νομικοῦ τμή-
ματος.
- γ') Δύο δασονόμων α' ἢ β' τάξεως ὡς προϊσταμένων τῶν
α' καὶ β' γραφείων τοῦ δασικοῦ τμήματος.

καὶ δ') Ἐνὸς κλητῆρος.

Εἰς τὰς μεγαλύτερας τῶν Ἐπιθεωρήσεων ἐπιτρέπεται ὁ διο-
ρισμὸς δακτυλογράφου, τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ μὴ δυναμένου νὰ ὑ-
περβῇ τὰς πέντε δι' ἑκατὰ τὰς Ἐπιθεωρήσεις.

2. Διὰ τὸν διορισμὸν, παραγωγὴν, προσαύξησιν μισθοδοσίας
κλπ. τοῦ νομικοῦ γραμματέως ἢ τμηματάρχου β' τάξεως,
τῆς δακτυλογράφου καὶ τοῦ κλητῆρος, ἐφαρμόζονται αἱ δια-
τάξεις αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ἀντιστοιχοῦς ὑπαλλήλους τῆς Κεν-
τρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου.

Δασαρχεῖα.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐκάστου Δασαρχείου προϊστάται τακτικὸς δασολόγος
Δασάρχης ἢ τοιοῦτου ἐλλείποντος, δόκιμος Δασάρχης.
2. Τὸν Δασάρχην ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῦ ὃ παρὰ
τῷ Δασαρχεῖῳ ὑπηρετῶν τακτικὸς ἢ δόκιμος Δασάρχης ἢ
ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δασονόμος.

3. Τὴν τοποθέτησιν καὶ μεταστάθμισιν τῶν δασικῶν ὀργάνων ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τῶν περιφερειῶν τῶν Δασαρχείων ἐνεργεῖ ὁ ἀρμόδιος Δασάρχης, κατὰ τὴν ἐγκρίσειν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Δασαρχείων ὀρίζεται εἰς 55.

Διὰ Διατάγματος καθορισθῆσονται ἡ ἔδρα, ἡ τάξις, ἡ δικαιοδοσία, ὀνομασία καὶ περιφέρεια τούτων, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δασικῶν ὀργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου Δασαρχείου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν Δασαρχείων, ἄτινα, ἀναλόγως τῆς δασικῆς αὐτῶν σπουδαιότητος καὶ τῶν πραγματοποιουμένων δασικῶν εἰσπράξεων, διακρίνονται εἰς Α', Β' καὶ Γ' τάξεως, κατανέμεται ὡς ἑξῆς :

I. Δασαρχεῖα Α' τάξεως.

- 1) Γραφεῖον Δασάρχου.
- 2) Γραφεῖον Δασικῶν.
- 3) Γραφεῖον Δημοσίου Κατηγέρου.

II. Δασαρχεῖα Β' τάξεως.

- 1) Γραφεῖον Δασάρχου.
- 2) Γραφεῖον Δασικῶν.
- 3) Γραφεῖον Δημοσίου Κατηγέρου.

III. Δασαρχεῖα Γ' τάξεως.

- 1) Γραφεῖον Δασάρχου.
- 2) Γραφεῖον Δασικῶν καὶ Δημοσίου Κατηγέρου.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ προσωπικὸν τῶν Δασαρχείων Α', Β' καὶ Γ' τάξεως ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς :

I. Δασαρχεῖα Α' τάξεως.

- α') Ἐνὸς τακτικοῦ ἢ δοκίμου Δασάρχου ἢ Δασονόμου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Δασικοῦ Γραφείου.
- β') Ἐνὸς Δασονόμου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Δημοσίου Κατηγέρου.
- γ') Δύο Δασονόμων ὡς γραφείων.
- δ') Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ δασικῶν ὀργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

II. Δασαρχεῖα Β' τάξεως.

- α') Ἐνὸς τακτικοῦ ἢ δοκίμου Δασάρχου ἢ Δασονόμου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Δασικοῦ Γραφείου.
- β') Ἐνὸς Δασονόμου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Δημοσίου Κατηγέρου.
- γ') Ἐνὸς Δασονόμου ὡς γραφείων.
- δ') Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ δασικῶν ὀργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

III. Δασαρχεῖα Γ' τάξεως.

- α') Ἐνὸς Δασονόμου προϊσταμένου τῶν γραφείων Δασικοῦ καὶ Δημοσίου Κατηγέρου.
 - β') Ἐνὸς Δασονόμου, ὡς γραφείων.
 - γ') Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ δασικῶν ὀργάνων.
2. Ὁ βοηθὸς τακτικὸς Δασάρχης τῶν Δασαρχείων Α' καὶ Β' τάξεως φέρει βαθμὸν κατώτερον τοῦ προϊσταμένου τῶν Δασαρχείων τούτων ἢ εἶναι νεώτερος εἰς τὴν βαθμὸν.

Δασονομεία.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐκάστου Δασονομείου προϊσταται Δασονόμος Α' ἢ Β' τάξεως.

2. Τὸν Δασονόμον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ παρὰ τοῦ Δασονομείου ὑπηρεστῶν ἀρχαιότερος Δασονόμος Γ' τάξεως ἢ ὁ ἀρχαιότερος Δασονόμος Α' τάξεως.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Δασονομείων, ἄτινα εἶναι ὑπηρεσιακῶς ὑποτεταγμένα εἰς τὰ Δασαρχεῖα, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ὑπάγονται, ὀρίζεται εἰς 65.

Διὰ Δ. καθορισθῆσονται ἡ ἔδρα, δικαιοδοσία, ὀνομασία καὶ περιφέρεια, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δασικῶν ὀργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

4. Τὴν τοποθέτησιν, ὡς καὶ τὴν μεταστάθμισιν τῶν δασικῶν ὀργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἐνεργεῖ ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Δασονομείου, ὁ Δασονόμος, τῇ ἐγκρίσειν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, κατὰ τὴν προτάσειν καὶ τοῦ οἰκείου Δασάρχου.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ὑπηρεσία τῶν Δασονομείων συγχροεῖται ὡς ἑξῆς.
 - α) Γραφεῖον Δασονόμου.
 - β) Γραφεῖον Δασικῶν καὶ Δημοσίου Κατηγέρου.
2. Τὸ προσωπικὸν τῶν Δασονομείων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς.
 - α) Ἐνὸς Δασονόμου Α' τάξεως ὡς προϊσταμένου τῶν γραφείων Δασικοῦ καὶ Δημοσίου Κατηγέρου.
 - β) Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ δασικῶν ὀργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δασικὸν προσωπικόν.

I. Διάκρισις τοῦ δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 11.

Τὸ δασικὸν προσωπικὸν διακρίνεται εἰς κατώτερον εἰς δ περιλαμβανόμενα οἱ Δασοφύλακες Α', Β' καὶ Γ' τάξεως, οἱ προερχόμενοι ἐκ τῶν πρακτικῶν Δασοκομικῶν σχολῶν, εἰς μέσον, περιλαμβανόμενος τὸς Δασοκόμους καὶ Δασονόμους τὸς πτωχοῦχος τῶν Δασοκομικῶν σχολῶν Βυτινῆς καὶ Ἀγυιάς ἢ τῶν ἤδη θεωρητικῶν Δασοκομικῶν σχολῶν καὶ εἰς ἀνώτερον περιλαμβανόμενος πάντας τὸς λοιπούς.

II. Ἀνώτερον δασικὸν προσωπικόν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

Τοῦ ἀνωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ ὀρίζονται τέσσαρες κατηγορίαι καὶ ἑπτὰ βαθμοὶ κατὰ σειρὰν ἱεραρχίας, α) Δοκίμοι Δασάρχαι, β) τακτικοὶ Δασάρχαι γ', β' καὶ α' τάξεως, γ) Ἐπιθεωρηταὶ Δασῶν καὶ δ) Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Δασῶν β' καὶ α' τάξεως.

Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταί.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱ ἐκ τῶν ἐπιθεωρητῶν ἢ τμηματορχῶν Α' τάξεως, τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δασῶν οἱ ἔχοντες ἑξαετή ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τούτον καὶ δεκαπενταετὴ ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν, δύνανται νὰ προάγωνται καὶ ἐφ' ὅσον ἰκάρησι κενὴ θέσις εἰς γενικὸς ἐπιθεωρητὰς Δασῶν β' τάξεως ἐπὶ ἰσὺν καὶ μισθῷ διευθυντοῦ β' τάξεως.

2. Οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ εἶναι κεντρικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Δασῶν ἐκτελοῦντες καὶ ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Διευθύνσιν Δασῶν κατὰ τὰ διὰ Δ. κανονισθόμενα. Εἰς θέσεις Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν δύνανται νὰ διορίζωνται οἱ διατελέσαντες τοιοῦτοι ἢ ὁμοίῳ βαθμῷ αὐτῶν δασικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἐκ τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν Δασῶν, ὁ νεώτερος κατὰ βαθμὸν δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ παρὰ τῆς Γεν. Διοικήσεως, ὅποτε καὶ διευθύνει τὸ τμήμα Δασῶν ταύτης.

3. Ὁ Διευθυντὴς τῶν Δασῶν προϊστάμενος τῆς ὅλης δασικῆς ὑπηρεσίας, προβαδίζει τῶν ὁμοιόβαθμων τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητῶν Α' τάξεως.

Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Δασάρχαι.

Ἄρθρον 14.

1. Διὰ νὰ διορισθῇ εἰς Δοκίμος Δασάρχης ἀπαιτεῖται νὰ κέκτηται δίπλωμα τοῦ Δασολογικοῦ τμήματος τοῦ Παν. Θεσσαλονίκης ἢ ξίνης ὁμοταγοῦς Δασολογικῆς Σχολῆς καὶ κριθῇ σωματικῶς ἱκανὸς διὰ τὸ δασικὸν ἐπάγγελμα. Οἱ ἐκ τῶν ξένων ὁμοταγῶν σχολῶν πτυχιούχοι ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις πρὸ τοῦ διορισμοῦ των.

2. Διὰ νὰ προαχθῇ Δοκίμος Δασάρχης εἰς Δασάρχην γ' τάξεως δεῖν νὰ ἔχη συμπληρώσει ἐνὸς ἔτους πραγματικὴν ὑπηρεσίαν.

ρεσίαν παρά τινι Δασαρχείῳ ἢ ἐπιθεωρήσει καὶ νὰ ὑποστῇ εὐδόκιμον πρακτικὴν δοκιμασίαν.

3. Δόκιμος Δασάρχης, ἀπορριφθεὶς κατὰ τὴν πρακτικὴν δοκιμασίαν παραμένει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ πολῷ ἔτος, μετ' ὃ προσέρχεται καὶ πάλιν εἰς νέαν δοκιμασίαν, ὅποτε καὶ πάλιν ἀπορριπτόμενος ἀπολύεται ἢ διατηρεῖται ἐν ὑπηρεσίᾳ ὡς δόκιμος Δασάρχης, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4. Διὰ νὰ προαχθῇ τακτικὸς Δασάρχης ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν τῆς αὐτῆς κατηγορίας, ἀπαιτεῖται τριετής τοῦλάχιστον εὐδόκιμος ὑπηρεσία εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ σύμφωνος γνώμη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἰκανοτέρων. Διὰ τὴν προαγωγὴν ὅμως ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν ἐτέρας κατηγορίας, τετραετία ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, εὐδόκιμος ὑπηρεσία καὶ ἀπόφασις τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου.

5. Αἱ προαγωγαὶ εἶνε ἀπολύτως δυνητικαὶ καὶ ἐνεργοῦνται ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κεναὶ θέσεις.

6. Ἐπιθεωρητὴς προάγεται εἰς Γεν. Ἐπιθεωρητὴν Δασῶν συμφώνως τῇ πᾶραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ἐν ἀποστέλλῃ ἀνὰ τριετίαν εἰς Ἑσπερίαν ἐπὶ ἓν ἔτος ἕνα ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Δασῶν ὑπηρετούντων Δασολόγων ἐπὶ μνησιαῖο μισθῷ φράγκων χρυσῶν τετρακοσίων, ἵνα ἀσκηθῶσι θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ἐν εἰδικαῖς Δασοκομικαῖς Σχολαῖς ἢ ἄλλοις κλάδις τῆς Δασολογίας, κατὰ τὸ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ἐκάστοτε καθοριζόμενα.

2. Εἰς τοὺς ἀποστελλομένους ἐκτὸς τοῦ μνησιαίου μισθοῦ παρέχονται δι' ἕξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπαύδου ἀνὰ φράγκα χρυσᾶ πεντακάσια. Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐτηρίας διαμονῆς των θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

III. Μέσον Δασικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 16.

Τοῦ μέσου Δασικοῦ Προσωπικοῦ ὁρίζονται αἱ ἐξῆς κατηγορίαι καὶ βαθμοὶ κατὰ σειρὰν ἱεραρχίας.

α') Δασοκόμοι β' τάξεως, β') Δασοκόμοι α' τάξεως, γ') Δασονόμοι γ' τάξεως, δ) Δασονόμοι β' τάξεως καὶ ε) Δασονόμοι α' τάξεως.

IV. Κατώτερον Δασικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 17.

Τοῦ κατώτερου Δασικοῦ Προσωπικοῦ ὁρίζονται οἱ ἐξῆς βαθμοὶ κατὰ σειρὰν ἱεραρχίας α) Δασοφύλακες γ' τάξεως, οἱ διορίζονται οἱ πτυχιούχοι τῶν πρακτικῶν Δασοκομικῶν Σχολῶν, β) Δασοφύλακες β' τάξεως καὶ γ) Δασοφύλακες α' τάξεως.

V. Προαγωγή καὶ μετεκπαίδευσίς μέσου καὶ κατώτερου Δασικοῦ Προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ προαγωγή ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν τῆς αὐτῆς κατηγορίας πλὴν τῶν Δασονόμων γ', οἵτινες προάγονται εἰς Δασονόμους β' καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει κενὴ θέσις κατόπιν διαγωνισμοῦ γίνονται κατὰ τριετίαν, ἀπὸ βαθμοῦ δὲ εἰς βαθμὸν διαφόρου κατηγορίας κατὰ τετραετίαν καὶ εἶνε ἀπολύτως δυνητικαί.

2. Διὰ τὰς προαγωγὰς ἀπαιτεῖται εὐδόκιμος ὑπηρεσία, κρινομένη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἴτε ἐπὶ τῇ θέσει πινάκων ἰκανότητος εἴτε καὶ κατ' ἐκλογὴν, εἴτε προκειμένου ἰδίᾳ περὶ προαγωγῆς ἀπὸ κατηγορίας εἰς κατηγορίαν, κατόπιν δοκιμασίας.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ὑποχρεώη τὸ μέσον Δασικὸν Προσωπικὸν εἰς μετεκπαίδευσιν ἐφ' ἅπασι ἢ περιοδικῶς, καθ' ἣν οἱ ἐκπαιδευόμενοι λαμβάνουν τὸν μισθὸν καὶ τὰς ἄλλας ἀποδοχὰς των. Ἡ δοκιμασία δὲ ἐπὶ τῆς μετεκπαίδευσως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰς προαγωγὰς ἢ αὐταί γίνονται συνέπεια τῆς μετεκπαίδευσως. Διάταγμα καθορίσει τὰς λεπτομερείας.

VI. Ἐκτακτοὶ φύλακες δημοσίων Δασῶν.

Ἄρθρον 19.

Δύνανται νὰ διορισθῶσι τῇ αἰτίῃσι τῶν κοινοτήτων καὶ ἄλλων νομικῶν ἢ φυσικῶν φιλοδασικῶν προσώπων ἔκτακτοι Δασοφύλακες πρὸς φρούρησιν δημοσίων Δασῶν, ἀμειβόμενοι ὑπὸ τῶν προτεινόντων τούτους, κατόπιν συμφώνου γνώμας τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου. Τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν Δασοφύλακων τούτων μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΦΜ' νόμου «περὶ ἐντοπιῶν ὑπαλλήλων» κανανισθήσονται διὰ Διατάγματος.

VII. Ἰδιωτικὸν Δασικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 20.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακάτοχοι Δασῶν ἐκτάσεως μείζονος τῶν 1000 στρεμμάτων ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβωσι Δασοφύλακας διὰ τὰ εἰς τὴν κυριότητα ἢ τὴν κατοχὴν αὐτῶν διατελούντα δάση, ἀνάλογως τῶν ἀπὸ τῶν Δασῶν τούτων προσόδων των.

Ἐπὶ πλειόνων συνιδιοκτητῶν ἢ συνδιακατόχων Δασῶν οἱ ἰδιωτικοὶ Δασοφύλακες προτείνονται ὑπὸ τῆς πλειοψηφείας τούτων, ἐκάστου ἔχοντος τόσας ψήφους ὅσα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐπικοίνου δάσους ἰδανικὰ αὐτοῦ μερίδια. Οἱ κοινοτικοὶ Δασοφύλακες ὑποδεικνύονται ὑπὸ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

Οἱ Δασοφύλακες οὗτοι διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ καὶ κατόπιν ἀδείας του καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, τῇ προτάσει τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀμελούντων τούτων, τρεῖς δὲ μῆνας μετὰ ἀρμοδίαν ἀνακοίνωσιν πρὸς τοὺς ἀμελούντας Δασοκτήμονας, οἵτινες καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπιβαρύνονται διὰ τῆς μισθοδοσίας τῶν διορισθέντων, εἰσπραττομένης κατὰ τοὺς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμους.

Διάταγμα θὰ κανονίσῃ τὰς λεπτομερείας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδαφίου τούτου, τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ καὶ πάσσεως ὡς καὶ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν πρὸς φρούρησιν καὶ διαχειρίσιν τῶν ἰδιοκτητῶν Δασῶν προσλαμβανόμενων ἰδιωτικῶν Δασοφύλακων ἢ Δασικῶν ὑπαλλήλων καθέλου, οἵτινες ἅπαντες δὲν ὑπάρχοντες εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΦΜ' περὶ ἐντοπιῶν ὑπαλλήλων.

2. Εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας Δασῶν πάσης ἐκτάσεως τοὺς προσφερομένους καὶ καταβάλλωσι τὰς νομίμους ἀπολαύς δημοσίων Δασικῶν ὑπαλλήλων δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ παραχωρῇ πρὸς διοίκησιν, διαχειρίσιν καὶ ἀστυνομίαν τῶν Δασῶν τούτων δημοσίου Δασικοῦς ὑπαλλήλους, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Δασοκόμου συμπεριλαμβανομένου καὶ ἄνω τῶν ὁσίων, μὴ ὑπαγομένων τότε εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω νόμου ΦΜ' ὁ χρόνος τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας λογίζεται εἰς τὸν χρόνον προαγωγῆς καὶ συντάξεως, ἐφ' ὅσον καταβάλλονται αἱ ἀντίστοιχοι νόμιμοι κρατήσεις συντάξεως.

3. Προκειμένου περὶ ὑποδειγματικῶς διαχειριζομένων ἰδιοκτητῶν Δασῶν δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προσλαμβανόμενους δημοσίους ὑπαλλήλους νὰ χορηγῇ μέχρι τῶν 30 σ) τῶν ἀποδοχῶν των, τῶν ὑπολοίπων καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δασοκτήμονος.

4. Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακάτοχοι ἐνὸς ἢ περισσοτέρων Δασῶν ἐκτάσεως συνολικῆς μείζονος τῶν 60.000 στρεμμάτων ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβωσι διὰ τὴν διαχειρίσιν τῶν Δασῶν των Δασολόγον. Ἐν ἀρνήσει ἢ εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὅποιαν δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμοι Δασολόγοι, ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν ἐτησίως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τέταρτον τῶν ἐτησίων ἀποδοχῶν Δασάρχου α' τάξεως, ὅποτε τὴν τεχνικὴν διαχειρίσιν τῶν Δασῶν τὸ ἀναλαμβάνει τὸ Δημόσιον διὰ τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ διακάτοχος δυστροπῇ νὰ καταβάλλῃ τὸ ἀνωτέρω ποσόν, εἰσπράττεται τούτο κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

VII. Ἀριθμὸς δασικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 21.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δασικῶν ὀργάνων τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐπιθεωρητῶν, Δασαρχείων καὶ Δασονομείων, ἤτοι τῶν δασονόμων, δασοκόμων, δασοφυλάκων ἐκαστῆς τάξεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενον τοιοῦτον.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν ὀρίζεται εἰς 4, τῶν δὲ Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν εἰς δέκα τέσσαρας.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν καὶ δοκίμων Δασαρχῶν ὀρίζεται εἰς 97, ἐξ ὧν 25 Δασάρχαι α' τάξεως, 30 β' τάξεως καὶ οἱ λοιποὶ γ' τάξεως καὶ δοκίμοι Δασάρχαι.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Δασονόμων α' καὶ β' τάξεως ὀρίζεται εἰς 80, ἐξ ὧν 40 α' τάξεως, τῶν δασονόμων γ' εἰς 190, τῶν δασοκόμων εἰς 200, τῶν δασοφυλάκων εἰς 600.

5. Οἱ ἤδη ἐπὶ πλῆον τοῦ καθορισθέντος ἀριθμοῦ τῶν 200 δασοκόμων ὑπηρετούντες δασοκόμοι διατηροῦσι τὰς θέσεις των μέχρις οὗτου ὁ ἀριθμὸς τούτων διὰ τῆς ὑφέπουσε πραγμάτωσης των εἰς ἀνωτέρους βαθμοὺς ἐλαττωθῇ εἰς 200 καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐπομένως τῶν ἤδη διορισθησμένων δασοφυλάκων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν τῶν βάσει τοῦ παλαιοῦ ὀργανισμοῦ ὑπαρχουσῶν μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν ἀποφοιτησάντων καὶ ἀποφοιτουμένων τῆς δασοκομικῆς σχολῆς μαθητῶν κενῶν θέσεων δασοκόμων.

VIII. Διαβάθμισις τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 22.

1. Τὸ ἀνώτερον, μέσον καὶ κατώτερον δασικὸν προσωπικόν, βαθμολογικῶς καὶ μισθολογικῶς διαβαθμίζεται ὡς ἐν τῷ κάτωθι πίνακι:

Α'. Ἀνώτερον δασικὸν προσωπικόν.

- Ἐπιθεωρητῆς δασῶν μὲ τμημ. Α' ἢ διευθυντῆν β'
- Δασάρχης Α' τάξεως μὲ τμημ. Α'
- Δασάρχης Β' τάξεως μὲ τμημ. Β'
- Δασάρχης Γ' τάξεως μὲ εισηγητὴν
- Δέκ. Δασάρχης μὲ γραμμ. Α'

Β'. Μέσον δασικὸν προσωπικόν.

- Δασονόμος Α' τάξεως μὲ εισηγητὴν
- Δασονόμος Β' τάξεως μὲ γραμματέα Α' τάξεως
- Δασονόμος Γ' τάξεως μὲ γραμματέα Β' τάξεως
- Δασοκόμος Α' τάξεως μὲ ἀκόλουθον
- Δασοκόμος Β' τάξεως μὲ γραφέα Α' τάξεως

Γ'. Κατώτερον δασικὸν προσωπικόν.

- Δασοφύλαξ Α' τάξεως μὲ γραφέα Α' τάξεως
- Δασοφύλαξ Β' τάξεως μὲ γραφέα Β' τάξεως
- Δασοφύλαξ Γ' τάξεως μὲ μαθητεύμενον.

2. Τὴν ὡς ἄνω καθοριζομένην διαβάθμισιν οἱ δασοκόμοι β' τάξεως ὡς καὶ οἱ συμπληρώσαντες κατὰ τὴν δημοσίευσίν του πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ λαμβάνουσι ἕνα τῆ δημοσιεύσε: τοῦ παρόντος νόμου, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ, ἐφ' ὅσον συμπληροῦσι πραγματικὴν πενταετῆ ὡσαύτως ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ διαβαθμίσεως ὃν κατέχουν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Οἱ ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου προαγόμενοι ἢ τυχόν ἀναδιωριζόμενοι δὲν δύναται νὰ τυχουν τῆς νέας διαβαθμίσεως ἐφ' ὅσον ἀρχαιότεροί των ἐν τῷ βαθμῷ εἰς ὃν προαγονται ἢ ἀναδιωρίζονται δὲν ἀπέκτησαν τὴν νέαν διαβάθμισιν.

4. Ὁ Ἐπιθεωρητῆς Δασῶν ἱεραρχικῶς θεωρεῖται ἀνώτερος τοῦ Δασάρχου α' τάξεως καὶ ὁ Δασάρχης γ' καὶ ὁ δέκμος τοιοῦτος ἀνώτερος τοῦ δασονόμου α' καὶ β' τάξεως.

5. Αἱ θέσεις τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει Δασῶν ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου εἰδικῶν εισηγητῶν ἀξιόγονται κατὰ μίαν. Τὴν θέσιν ταύτην καταλαμβάνει εἰς τῶν παρὰ τῇ αὐτῇ Διευθύνσει καὶ ἐπὶ μισθῷ τμηματάρχου ὑπηρετούντων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εισηγητῶν, τῶν ἐγόντων διπλόμα Νομικῆς καὶ ὑπερπενταετῆ παρὰ τῇ Διευθύνσει ταύτῃ ὑπηρεσίαν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων εισηγητῶν τοῦ Ὑπουργείου ἐλαττοῦται ἀντιστοίχως κατὰ μίαν θέσιν.

IX. Πειθαρχικὴ ἐξουσία Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν καὶ Δασαρχῶν.

Ἄρθρον 23.

Οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ ἐπὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν, τῶν Δασαρχῶν καὶ τοῦ λοιποῦ δασικοῦ προσωπικοῦ καὶ οἱ Ἐπιθεωρηταὶ δασῶν ἐπὶ τῶν Δασαρχῶν καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ οἱ Δασάρχαι ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων αὐτοῖς δασικῶν, ἀσκοῦν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλλουν ἐκ τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 853, ἀπερὶ ὀργανισμοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, μέχρι προστίμου ἑκατὸν δραχμῶν. Κατὰ τῶν πειθαρχικῶν τούτων ἀποφάσεων οἱ τιμωρούμενοι ἔχουν δικαίωμα προσφυγῆς ἐντὸς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐὰν ἡ ποινὴ ὑπερβαίῃ τὰς 10 δραχμάς ἢ ἡ τελευταία ἐπιβληθεῖσα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ποινὴ προστίμου ἀθροισμένη εἰς τὰς προηγηθείσας ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τούτο.

X. Οἰκήματα καὶ ἐνοίκια δασικῶν γραφείων. Γραφικὰ.

Ἄρθρον 24.

1. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀποκτῇ, ἀνεγείρῃ ἢ μισθῶνι ἐφοδιάξῃ καὶ ἐπισκευάξῃ κτήρια διὰ τὰς δασικὰς ἀρχάς, ἀναγκαφομένης τῆς σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

2. Ἐπιτρέπεται δαπάνη μέχρις ἐξήκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν βαρύνουσα τὸ Ταμεῖον Δασῶν διὰ τὴν κατασκευὴν δασοφυλακείων συμφώνως πρὸς τὸν σχετικὸν προϋπολογισμόν.

3. Ἡ μίσθωσις ἰδιωτικῶν οἰκημάτων πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν μὲν γραφείων Ἐπιθεωρητῶν καὶ Δασαρχείων δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἀλλοιῶς: τούτου τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου, τῶν δὲ γραφείων Δασονομείων μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου περὶ τῆς καταλληλότητος τοῦ οἰκήματος, δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 25.

1. Εἰς τοὺς Δασάρχας καὶ Ἐπιθεωρητὰς χορηγεῖται μηνιαίως ἐνοίκιον μέχρι δραχμῶν 300 καὶ εἰς τοὺς προϊσταμένους δασονομείων μέχρι δραχμῶν 150, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει κατάλληλον οἶκημα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων αὐτῶν, ἢ δὲν μισθώνεται εἰδικῶς πρὸς τοῦτο οἶκημα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

2. Ἐπίσης χορηγεῖται εἰς τοὺς Δασάρχας καὶ Ἐπιθεωρητὰς μηνιαίον 300δραχμῶν τὸ πολὺ καὶ εἰς τοὺς προϊσταμένους Δασονομείων 150δραχμῶν τὸ πολὺ ἐπίδομα διὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ ἀκόμη ἴσον ποσὸν πρὸς τὸ ἀνωτέρω δι' ἔξοδα καθαριότητος.

3. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπίδομα παρέχονται ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

XI. Ὀδοιπορικὰ ἔξοδα δασικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 26.

Διὰ Δ)γμάτων κανονισθῆσονται διὰ τὸ ἀνώτερον δασικὸν προσωπικόν, τὰ Ὀδοιπορικὰ καὶ αἱ ἡμερήσιαι ἀποζημιώσεις, ἐπίσης δὲ καὶ αἱ στρεμματικαὶ καὶ ἄλλαι συναφεῖς ἀποζημιώσεις τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει, τοῦ ἀσχολουμένου εἰς τὴν σύνταξιν διαγραμμάτων τοπογραφικῶν, διαχειριστικῶν σχεδίων δασῶν κλπ.

2. Τὰ Ὀδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν οικονομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δασικῆς ὑπηρεσίας δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερα τῶν παρεχομένων εἰς δασικοὺς ὑπαλλήλους.

3. Ἐπὶ τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων παρέχεται διαρκὴ εἰσιτήρια ἐλευθέρας κυκλοφορίας εἰς τὸ ἀνώτατον καὶ ἀνώτερον δασικὸν προσωπικόν, καθὼς καὶ τοὺς δασονόμους τοὺς προϊσταμένους δασονομείων, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς γραμμάς τῆς περιφερείας των.

4. Τα ὁδοιοικονομικά έξοδα καὶ αἱ ἡμερησίαι ἀποζημιώσεις τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ δασονόμου καὶ κάτω διὰ τὴν ἐντὸς τῆς περιφερείας εἰς ἣν ἀνήκουν τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς μετακίνησιν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἢ τὴν ἐκτέλεσιν γραφ. ὑπηρεσίας ἐν ταῖς γραφεαῖς Ἐπιθεωρήσεως ἢ Δασαρχείων Δασονομείων κλπ. ὁρίζονται πάγια ὡς ἑξῆς:

Δασονόμος α' τάξεως	Δρχ.	750	μηνιαίως
» β' »	»	650	»
» γ' »	»	500	»
Δασοκόμος α' καὶ β' τάξεως		350	»
Δασοφύλαξ α', β' καὶ γ' τάξεως		300	»

Ὡς δικαιολογητικὸν διὰ τὴν ἀπόληψιν τούτων χρησιμεύει τὸ ἡμερολόγιον ὑπερ τρεῖται παρὰ τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων κατὰ μῆνα καὶ σύμφωνα μὲ τὰ λεπτομερέστερον ὑπὸ Διατάγματος καθορισθῆσάμενα.

5. Δύνανται νὰ ὑπηρετῶσι παρὰ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως Δασῶν ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας μέχρι τρεῖς δασονόμοι καὶ δύο δασοκόμοι, λαμβάνοντες τὸν κανονισμένον διὰ τούτων ἐν ταῖς γραφεαῖς τῆς τοπικῆς ὑπηρεσίας ἢ εἰς τὰς ἀναδασώσεις πάγιον ἐπίδομα λόγῳ ὁδοιοικονομικῶν καὶ ἡμερησίων ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 27.

Οἱ ἐκμεταλλεύμενοι πρὸς ἐμπορίαν δάση καὶ αἰτούμενοι τὴν ἀποστολὴν δασικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐπιθεωρήσιν, αὐτοψίαν ἢ ἐξέτασιν δασικῆς ὑποθέσεως, δι' ἣν ὑπάρχει σχετικὴ ἔκθεσις καὶ ἀναφορὰ ἐτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, προκαταβάλλουσιν ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς δημοσίον ταμεῖον χρηματικὸν ποσὸν ἄρκουον νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας δι' ὁδοιοικονομικά έξοδα καὶ ἀποζημιώσεις τοῦ ὑπαλλήλου.

XII. Ὅριον ἡλικίας καὶ συντάξιμον δασικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 28.

Ὅρίζεται ὄριον ἡλικίας διὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μὲν Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν τὸ 60ὸν ἔτος, τῶν δὲ Δασαρχῶν, Δασονόμων, Δασοκόμων καὶ Δασοφυλάκων τὸ 55ὸν ἔτος. Δύνανται ὅμως οἱ ὡς ἄνω ὑπάλληλοι καὶ ἂν δὲν συμπλήρωσαν τὸ ὄριον τοῦτο τῆς ἡλικίας, νὰ ἀποχωρήσωσιν οἰκισθελῶς τῆς ὑπηρεσίας, οἱ μὲν πρῶτοι ἅμα τῆ συμπληρώσει τοῦ 55 ἔτους, οἱ δὲ δεῦτεροι ἅμα τῆ συμπληρώσει τοῦ 50.

Ἄρθρον 29.

Μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύνανται οἱ παθόντες δασικοὶ ὑπάλληλοι ἐφ' ὅσον εἴνε κατάλληλοι, νὰ διατηρῶνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἰδίᾳ εἰς ὁργανικὰς θέσεις σχολῶν ἢ γραφεῖων μέχρι τὸ πολὺ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τῆς συντάξεώς των. ἔάν δὲν ἔχουν συμπληρώσει αὐτὸν, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ πέραν τοῦ 60 ἔτους.

Ἄρθρον 30.

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι, πλὴν τῶν ἐπιθεωρητῶν δασῶν, τῶν ἐκτάκτων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασικῶν ὑπαλλήλων καθέλου, δὲν δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσι πλέον τῆς τριετίας εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ αὐτοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου, προκειμένου περὶ τῶν Δασαρχῶν καὶ τῶν λοιπῶν δημοσίων δασικῶν ὑπαλλήλων.

2. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι πρὸς παρελεύσεως τριετοῦς ὑπηρεσίας, εἰς ὃ μέρος ὑπηρετοῦσι, δὲν δύνανται νὰ μεταθεθῶσιν εἰμὴ μόνον δι' ὑπηρεσιακοῦς λόγους καὶ ἀνάγκας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ δασῶν ἢ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ συμπληρώσεως κενῆς θέσεως, ὅποτε ἀπαιτεῖται μόνον σύμφωνος γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Οἱ Δασοφύλακες, Δασοκόμοι, Δασονόμοι καὶ Δασάρχαι πάντες βαθμοῦ δὲν δύνανται νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὰς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου παρ' ὃ ὑπηρετοῦσι καὶ ἐξ ὧν κατάγονται οὗτοι ἢ αἱ σύζυγοι αὐτῶν, ἢ εἰς ἄς ἐπαρχίας ἐξασκοῦν ἢ ἐξήσκησαν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα.

Ἄρθρον 31.

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας παντὸς βαθμοῦ, ἐφόσον δὲν ἔχουσιν ὑπηρετήσει εἰς τὰ νέα μέρη, ὀφείλουσι νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς ταῦτα ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν τριῶν ἐτῶν, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὁμοίων, τῆ αἰτήσῃ των, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Οὐδεὶς ὑπάλληλος τῆς δασικῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας προάγεται εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν, ἐάν δὲν ὑπηρετήσῃ πραγματικῶς τοῦλάχιστον ἐπὶ τριετίαν εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Κρήτης καὶ Νήσων Αἰγαίου Πελάγους, εἰς ὃν χρόνον προσμετρεῖται καὶ ἡ ἐν ταῖς στρατιωτικῶς καταληφθεῖσαις χώραις διακνηθεῖσα δασικὴ ὑπηρεσία.

3. Δασικοὶ ὑπάλληλοι ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, μὴ ὑπηρετήσαντες εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας, ἔχοντες ὅμως συμπληρωμένον τὸν πρὸς προαγωγὴν εἰς ἀνώτερον βαθμὸν χρόνον, δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς ἀνωτέρας θέσεις τῆς Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Κρήτης καὶ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἐν αἷς ὅμως ὀφείλουσι νὰ ὑπηρετήσωσι πραγματικῶς τοῦλάχιστον ἐπὶ τριετίαν, μετατιθεῖμενοι ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰς πρῶτας κενωθησάμενας θέσεις.

Ἄρθρον 32.

1. Οἱ μετατιθέμενοι δασικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς τῆς διατάξεως μεταθέσεως καὶ μετὰ προηγουμένην καταβολὴν τῶν ὁδοιοικονομικῶν ἐξόδων νὰ μεταβῶν ἀπροσάριστως εἰς τὴν νέαν των θέσιν, ἄλλως ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας.

2. Εἰς τοὺς μετατεθέντας δασικοὺς ὑπαλλήλους πρὸ τῆς μεταλάσεώς των εἰς τὴν νέαν των θέσιν οὐδεμίᾳ κανονικῇ ἀδειᾷ χορηγεῖται.

3. Οἱ παραιτούμενοι τῆς θέσεώς των δασικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθῶν εἰς τὴν ἣν κατεῖχον θέσιν, εἰμὴ μετὰ πάροδον διετίας ἀπὸ τῆς παραιτήσεώς των.

Ἄρθρον 33.

1. Εἰς τὰ Δασαρχεῖα καὶ Δασονομεία, εἰς ὃ, λόγῳ τῆς ἀριθμητικῆς ἀνεπαρκείας τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δασονόμων, Γ' τάξεως προσκόπεται ἡ κανονικὴ διεξαγωγὴ τῆς ὑπηρεσίας, δύνανται ν' ἀνατεθοῦν καθήκοντα δασονόμου γ' δι' ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Δασάρχου καὶ εἰς Δασοκόμους α' τάξεως.

2. Ἡ ἔδρα καὶ ἡ περιφέρεια τῶν Δασοφυλακείων καὶ τῶν Δασονόμων γ' τάξεως τῶν Δασαρχείων καὶ Δασονομείων καθορίζονται δι' ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Δασάρχου.

3. Εἰς τὰς Ἐπιθεωρήσεις Δασῶν, εἰς ἄς τὸ προσωπικὸν τῶν Δασονόμων α' ἢ β' τάξεως, λόγῳ ἐλλείψεως τοιούτων, δὲν εἴνε συμπληρωμένον, δύνανται διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δασικοῦ γραφεῖου τοῦ δασικοῦ τμήματος νὰ τοποθετηθῇ καὶ Δασονόμος γ'.

Ἄρθρον 34.

1. Δασικοὶ ὑπάλληλοι, τιμωρηθέντες πειθαρχικῶς δις ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους, διὰ τῆς ποινῆς προστίμου, δὲν δύνανται νὰ προαχθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου.

2. Δασικοὶ ὑπάλληλοι, τιμωρηθέντες πειθαρχικῶς διὰ τῆς ποινῆς προσωινῆς ἀπελύσεως τοῦλάχιστον διμήνου ἢ καὶ ποινῆς μεγαλειότερας ταύτης, ἀπόλλυσι τὸ πρὸς προαγωγὴν δικαίωμα ἐπὶ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὴν διετίαν καὶ καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ αὐτῇ περὶ τῆς ποινῆς ἀποφάσει.

Ἄρθρον 35.

1. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τοποθετοῦνται μέχρι δέκα Δασολόγοι, ὧν ὃ εἰς κατέχει τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, χωρὶς νὰ διευθύνῃ Ἐπιθεωρήσιν, λαμβανόμενοι ἐκ τοῦ κλάδου, εἰς ὃν δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν ἀντικαθιστάμενοι δι' ἄλλων, κατὰ τὰς περὶ μεταθέσεως τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις. Εἰς ἐκ τούτων τοποθετεῖται ὡς εἰρηγητῆς παρὰ τῷ γραφεῖῳ ἀναδασώσεων εἰς τὸ τεχνικὸν τμήμα καὶ εἰς εἰς

τὸ γραφεῖον ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν τοῦ ἰδίου τμήματος, εἰς δὲ τοποθετοῦνται ἐπίσης παρὰ τῷ αὐτῷ τμήματι καὶ ἀπασχολοῦνται εἰς τὸν ἀκαρτέριστον μόνιμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ ἐκθέσεων διαχείρισεως τῶν δημοσίων δασῶν, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην διαχειριστικὴν τεχνικὴν ἐργασίαν τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δασῶν καὶ ὁ δέκατος τοποθετεῖται ὡς εἰσηγητὴς εἰς τὸ β' τμήμα δασῶν. Ὁ ἐπιθεωρητὴς δασῶν φέρει τὸν τίτλον «Ἐπιθεωρητὴς δασικῶν συνεργειῶν», ἰσπαντες δὲ, μηδὲ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐξαρουμένου, θεωροῦνται ὡς κεντρικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 36.

1. Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ὀρίζονται α') αἱ διατάξεις περὶ τῆς δικαιοδοσίας, τῆς εὐθύνης καὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἀρμοδιότητος ἐν γένει τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων, β') περὶ τῶν δοκιμασιῶν, διαγωνισμῶν, προαγωγῶν ὡς καὶ τῆς μετεγκαταστάσεως τοῦ μέσου δασικοῦ προσωπικοῦ, γ') περὶ τῆς στολῆς αὐτῶν, δ') περὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασοφυλάκων ἢ ἄλλων, δασικῶν ὑπαλλήλων ἰδιωτικῶν ἢ ἄλλων δασῶν καὶ τοῦ τρόπου διορισμοῦ, ἀπολύσεως, καθηκόντων αὐτῶν καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, ε') περὶ χορηγίας εἰς τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους ὄπλισμοῦ ἢ ἵππων ἢ ἡμιόνων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ὄρων τῆς τῆς χορηγίας, στ') ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀπαιτουμένη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ I. μέρους τοῦ παρόντος νόμου.

2. Διὰ Διαταγμάτων κανονίζονται ἡ δικαιοδοσία, ἡ ἀρμοδιότης τῶν τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν καθέλου, τὰ ἔξοδα θερμάνσεως τῶν γραφείων τῶν δασικῶν, τοπικῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ σχέσεις μεταξὺ δασονομείων καὶ δασαρχείων, τόσον πρὸς ἄλληλα, ὅσον καὶ πρὸς τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ἀρχὰς χωροφυλακῆς, ἀτυνομίας καὶ λοιπὰς ἀρχὰς, αἱ περιπτώσεις τοῦ συνυπευθύνου μεταξὺ δασαρχῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς δασικῶν ὀργάνων καὶ ἡ ἐκδοσις ἀποδείξεων καταβολῆς δικαιοῦματος ἢ μισθώματος ὑπὸ δασικῶν ὀργάνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐκπαίδευσις ἀνωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 37.

Τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἐκπαιδεύεται ἰδίᾳ εἰς τὸ δασολογικὸν Τμήμα τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἐκπαίδευσις μέσου καὶ κατωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ.

Δασοκομικαὶ Σχολαί.

Ἄρθρον 38.

1. Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, δύναται νὰ συσταθῶν μέχρι δύο δασοκομικαὶ σχολαί εἰς ὧν ἡ μία θεωρητικὴ ἢ μέση καὶ ἡ ἄλλη πρακτικὴ ἢ κατωτέρα ἐν τῷ ἢ πλησίον δασῶν, αἵτινες δύναται νὰ καταργῶνται ἢ δύναται ν' ἀναστέλληται ἢ λειτουργία τῶν ἐφ' ὀρισμένον χρόνον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

2. Εἰς τὰς σχολὰς ταύτας τοποθετοῦνται εἰς ἡ πλείονες δασάρχαι καὶ τὸ ἀναγκαῖον μέσον δασικὸν προσωπικόν. Ἐπίσης δύναται ν' ἀνατίθῃται ἐπὶ ἐπιμοθίῳ μέχρι 400 δραχμῶν μηνιαίως πρακτικὴ διδασκαλία τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἰδίᾳ ἐκθέσεως ἰδεῶν ἢ καὶ ἄλλων ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων εἰς διδάσκαλον.

Ἄρθρον 39.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐγγράφονται αἱ ἀναγκαῖαι πιστώσεις διὰ τὰς σχολὰς, δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης, φωτισμοῦ, θερμάνσεως, καθαρισμοῦ, ἰατρῶν καὶ νοσηλείας δι' ἐφοδιασμὸν, καὶ λειτουργίαν ἐν γένει

τῶν σχολῶν, διὰ μηνιαίον ἐπίδομα μέχρις 75 δραχμῶν, παρεχόμενον εἰς τοὺς ἐπιμελεστέρους τῶν μαθητῶν.

2. Οἱ μαθηταὶ καλούμενοι εἰς τὸν στρατὸν ὡς κληρωτοί, τυγχάνουσιν ἀναβολῆς κατατάξεως διαρκούσης τῆς ἐκπαίδευσῆος τῶν, πλην ἐν ὄρα ἐπιστρατεύσεως.

3. Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν ὀρίζονται αἱ διατάξεις περὶ τῆς λειτουργίας τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς δασοκομικῆς σχολῆς, τῆς σπουδῆς τῶν μαθητῶν ἥτις δύναται νὰ εἶνε τὸ πολὺ διετής διὰ τὴν θεωρητικὴν δασοκομικὴν σχολὴν καὶ ὀκτάμηνος διὰ τὴν πρακτικὴν δασοκομικὴν σχολὴν, περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῶν προσόντων, αὐτῶν ἐν γένει ἀπαιτουμένου ἰδίᾳ ἐνδεικτικοῦ β' γυμνασιακῆς τάξεως διὰ τὴν θεωρητικὴν δασοκομικὴν σχολὴν καὶ δημοτικῶν σχολείων διὰ τὴν πρακτικὴν, περὶ τῆς ὑγείας, διαγωγῆς καὶ ἡλικίας αὐτῶν, τῆς ὑποχρεωτικῆς ἢ μὴ διαμονῆς καὶ διατροφῆς τῶν ἐν ταῖς σχολαῖς, ἐφ' ὅσον ἤθελον αὐταί, κριθῆ κατάλληλοι, τοῦ διορισμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει τοῦ ἀναγκαίου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐν αὐταῖς καὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, τῶν καταβλητέων τροφείων, τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, τῶν καθηκόντων τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν διδασκόμενων, τῆς διδασκτέας ὕλης, τῆς πρακτικῆς ἀσκήσεως τῶν μαθητῶν, περὶ τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς ἐπιμελεστέρους ἐπίδομάτων, περὶ τῶν ἐξετάσεων ἢ διαγωνισμῶν καὶ τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ «Ἀνωτάτου συμβουλίου δασῶν».

Ἄρθρον 49.

Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας «ἀνωτάτου συμβουλίου δασῶν» ὅστινος προσρισμὸς εἶνε νὰ μελετᾷ τὰ ἀφορῶντα γενικῶς τὴν δασοποιαν, τὴν δασικὴν πολιτικὴν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν δασῶν ζητήματα καὶ νὰ γνωμοδοτῇ ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 40.

Μέλη τοῦ Συμβουλίου εἶνε:

- 1) Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.
- 2) Οἱ διατελέσαντες Ὑποὐργοὶ Γεωργίας.
- 3) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.
- 4) Οἱ καθηγηταὶ τῶν δασολογικῶν μαθημάτων τοῦ τμήματος δασολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
- 5) Οἱ καθηγηταὶ τῆς Πολ. Οἰκονομίας καὶ Δημοσιονομίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἀνωτάτων σχολῶν ἐμπορικῶν σπουδῶν καὶ γεωπονικῆς.
- 6) Ὁ διευθυντὴς τῶν δασῶν.
- 7) Οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ δασῶν, οἱ τμηματάρχαι καὶ οἱ εἰδικοί εἰσηγηταὶ τῆς διευθύνσεως δασῶν.
- 8) Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δασῶν.
- 9) Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δασοκτῆμόνων καὶ τῶν συνδέσμων δασικῶν προϊόντων καὶ πέντε ἀντιπρόσωποι τῶν τοπικῶν φιλοδασικῶν ἐνώσεων ἐκλεγόμενοι καθ' ἄφθασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁ καθ' ἑαυτῶν.
- 10) Ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Γεν. Λογιστηρίου.
- 11) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.
- 12) Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους.
- 13) Ἀνὰ εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ συνδέσμου Ἑλλήνων δασολόγων καὶ Ἑλλήνων δασοκόμων.
- 14) Πέντε εἰδικοί ὀριζόμενοι δι' ἐκάστην σύνεδον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 42.

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ διορίσῃ ἐπὶ τριετὴ ὀητεία καὶ ἕτερα μέλη τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου Δασῶν ἐν

προσώπων διακρινόμενων ἐπὶ δασικῇ ἢ οἰκονομικῇ μορφώσει, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς πέντε.

Ἄρθρον 43.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ μέλους τοῦ Ἀνώτατου Συμβουλίου Δασῶν εἶνε τιμητικὸν καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ ἀμισθός. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συγκαλεῖται ἄπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ Ἑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὅστις προεδρεύει αὐτοῦ, δυνάμενος νὰ διαρίξῃ ἀναπληρωματικούς προέδρους.

Ὁ Ἑπουργὸς τῆς Γεωργίας καθορίζει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐκάστης συνόδου, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς περὶ τούτου προτάσεις τοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ γνωμοδοτῇ καὶ ἐπὶ παντὸς θέματος σχετικῆς μετὰ τὴν δασοπονίαν καὶ νὰ προτείνῃ σχέδια νόμων ἢ Διαταγμάτων ἢ ἄλλα μέτρα χρήσιμα διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς δασοπονίας.

Ἄρθρον 44.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου ἀνατίθενται δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς εἰς ἓνα τῶν γραμματέων ἢ εισηγητῶν τῆς Διευθύνσεως δασῶν τοῦ Ἑπουργείου Γεωργίας ἐπὶ ἐπιμισθίῳ 500 δραχμῶν ἑτησίως. Ἀπόφασις τοῦ Ἑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κανονίζει τὰ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου, ἢ διεξαγωγὴν δὲ τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον δασῶν ἐνεργειῶν ἀνατίθεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δασῶν.

ΜΕΡΟΣ II

Ὁρισμὸς καὶ ὁροθέτησις δασῶν. Δασικὴ ἰδιοκτησία καὶ ἀντικείμενον δασικῆς δημοσιονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ὁρισμὸς τοῦ δάσους, τῶν δασικῶν ἐδαφῶν καὶ ἐκτάσεων. Χαρακτηρισμὸς δασικῆς ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 45.

1. Δάσος εἶνε πᾶσα ἐκτασις ἐδάφους ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ ἀγρίων ξυλωθῶν φυτῶν οἰωνδήποτε διαστάσεων καὶ ἡλικίας καλυπτομένη καὶ δυναμένη, δασικῶς ἐκμεταλλευομένη, νὰ παραγάγῃ δασικὰ προϊόντα κατ'οικονομαζόμενα εἰδικότερον ἐν τῷ πίνακι διατιμήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων.

2. Δασικὰ ἐδάφη καλοῦνται αἱ ἐντὸς τῶν δασῶν ἀσκεπεῖς ἐκτάσεις, αἱ ἀσκεπεῖς κερυφαὶ τῶν ὄρεων καὶ αἱ πλευραὶ αὐτῶν μετ' ἀπότομον κλίσιν.

3. Δασικαὶ ἐκτάσεις εἶνε αἱ ἐκτάσεις αἱ καλυπτόμεναι ὑπὸ ἄραιας καὶ πενιχρᾶς δασικῆς βλαστήσεως, συνισταμένης κυρίως ἐκ δένδρων ἢ θάμνων τῆς ζώνης τῶν ἀειθαλῶν πλατυφύλλων καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ ἐκμεταλλευθῶσι δασικῶς εἰμὴ μόνον κτηνοτροφικῶς καὶ ἐπομένως ὡς δασικαὶ βοσκαὶ χαρακτηριζόμεναι.

Χαρακτηρισμὸς δασικῆς ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 46.

1. Τὰ δάση, τὰ δασικὰ ἐδάφη καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ βοσκαὶ, ἀπὸ ἀπόψεως ἰδιοκτησίας διακρίνονται εἰς δημόσια καὶ ἰδιωτικά.

2. Δημόσια εἶνε τὰ δάση, τὰ δασικὰ ἐδάφη καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ βοσκαὶ αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Κράτος. Ἰδιωτικά δὲ ἐκτάσεις ἢ βοσκαὶ τὰ δασικὰ ἐδάφη καὶ αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις ἢ βοσκαὶ, αἱ ἀνήκουσαι ἀποδεδειγμένως εἰς ἰδιώτην ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Ἀντικείμενον δασικῆς ἐκμεταλλεύσεως

καὶ δασοπονίας.

Ἄρθρον 47.

Ὡς ἀντικείμενον δασοπονίας καὶ δασικῆς ἐκμεταλλεύσεως θεωροῦνται κυρίως τὰ δάση τὰ ἐπὶ τῶν ὄρεων, αἱ ὄρειναι δασικαὶ βοσκαὶ, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὰ πεδινὰ δάση.

Πάντα τὰ λοιπὰ, ἤτοι αἱ χειμεριναὶ βοσκαὶ, αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις αἱ ὡς βοσκώσιμοι χαρακτηριζόμεναι, καθὼς καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὄρεων γυμνὰ καὶ ἀσκεπῆ ἐδάφη, ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ἰδίως κτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ἀντικείμενον μὴ δασικῆς δημοσιονομίας.

Ἄρθρον 48.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου:

1) Τὰ μεμονωμένως ἢ κατὰ λόγχας καὶ συδενδρίας ἐντὸς γεωργικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων μέχρις ἐκτάσεως 50 στρεμμάτων ὡς καὶ τὰ ἐντὸς αὐλῶν, κήπων καὶ ἐλαίων καὶ ἀμπέλων φυόμενα δασικὰ δένδρα. 2) Οἱ θάμνοι τῶν βοσκωτῶν. 3) Οἱ καλιούροι κλπ. 4) Τὰ ἐλαιδένδρα. 5) Τὰ ὄπωροφόρα καὶ καρποφόρα δένδρα ὡς καὶ αἱ ἀμπέλοι. καὶ 6) Τὰ δασικὰ δένδρα τὰ φυόμενα ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς τῆς Ἐπικρατείας.

Παραχώρησις νομῆς δημοσίων δασῶν

εἰς Δήμους ἢ Κοινότητες.

Ἄρθρον 49.

1. Δάση ἢ τμήματα δασῶν, ἐκτάσεως οὐκ ὑπερβαίνοντες τῶν 2,000 στρεμμάτων, ὑπερκειμένα πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν καὶ ἔχοντα χαρακτηριστὰ προστατευτικῶν τῶν ὑποκειμένων πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν, παραχωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, κατὰ νομὴν εἰς τὰ νομικὰ πρόσωπα τῶν οἰκείων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ἐφ' ὅσον ἀαλαμβάνουν ταῦτα τὴν μέριμναν τῆς προστασίας καὶ κανονικῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν. Τὸ Δημόσιον διατηρεῖ τὴν ψιλὴν κυριότητα τῶν δασῶν τούτων.

2. Ἐπιτροπὴ ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ Ἑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκ τριῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐν οἷς ἀπαραιτήτως ὁ ἀρμόδιος δασάρχης, θέλει καθορίζει τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δάση.

3. Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν δασῶν τούτων διατίθενται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 66.

Παραχώρησις τοῦ 1)5 τῶν δασῶν τῶν Ν. Χωρῶν.

Ἄρθρον 50.

Τὸ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 106 τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1924 Διατάγματος περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων περιελάβον ἐπὶ τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἐν πέμπτον ἐξ ἀδιαίρετου τῶν δασῶν τῶν ἀποτελούντων τῶς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν, κατὰ τὸν νόμον τῆς 7 Φεβρουαρίου 1252 (1836) καὶ τοὺς μεταγενεστέρους σχετικούς νόμους, παραχωρεῖται εἰς τοὺς κυρίους τῶν ὑπολοίπων τεσσάρων πέμπτων ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν 3)20 τῆς ἀξίας τοῦ ὅλου δάσους, ἐξευρισκομένης ὡς κατωτέρω.

Ἄρθρον 51.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ δάσους ἐξευρίσκειται τὸ κατ' ἔτος ἢ κατὰ περιόδους καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦτο κεφαλαιοποιεῖται ἀναλόγως, ὡν πρόκειται δηλαδὴ περὶ ὀρίμων πρὸς ὑλοτομίαν συστάδων ἢ τοιοῦτων μέσης ἢ νεαρᾶς ἡλικίας, κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς ἐκτιμητικῆς τῶν δασῶν καθοριζομένους μαθηματικούς τύπους μετὰ τῶν 8 ο)σ.

2. Τὸ οὕτως ὑπολογιζόμενον καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ Δημοσίου συνίσταται εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ ἔτησιου ἢ περιδικίου λήμματος δασικῶν προϊόντων, ὑπολογιζόμενον τῶν μὲν ἐκ τοῦ 1)5 τοῦ δάσους ἀπολαμβανόμενον μετὰ τὸ κατὰ μονάδα δασικοῦ προϊόντος μίσθωμα τοῦ πίνακος διατιμήσεως τοῦ ἔτους 1924, τῶν δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ δάσους ἀπολαμβανόμενων τοιοῦτων μετὰ τὸ κατὰ μονάδα δασικοῦ προϊόντος δικαίωμα τοῦ πίνακος διατιμήσεως τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ τοιοῦτου λήμματος τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τῶν πίνακων ὑλοτομίας προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ προσωρινῶν ἐκθέσεων διαχειρίσεως καὶ προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως.

Άρθρον 52.

Ο Υπουργός της Γεωργίας καθορίζει επί τη βάση του ως ανωτέρω άρθρου την αξίαν των 3)20 του δάσους άνθ' ης παραχωρείται το 1)5 και κοινοποιεί δια του δασάρχου την περί τούτου απόφασιν του εις τόν ιδιοκτήτην των 4)5.

Είς τήν απόφασιν επισυνάπτεται και αναλυτικός πίναξ του υπολογισμού της αξίας.

Ο ενδιαφερόμενος δικαιούται εντός 40 ημερών από της εις αυτόν κοινοποιήσεως της αποφάσεως του Υπουργού να υποβάλη ένστασιν κατ' αυτής ενώπιον του αυτού Υπουργού, όστις αποφαινεται όριστικώς μετά γνώμην του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δασών, ενώπιον του οποίου δύναται να παραστή αυτοπροσώπως ή δι' αντιπροσώπου ο ένιστάμενος.

Άρθρον 53.

Η ούτω καθορισθείσα αξία των 3)20 του δάσους, άνθ' ης παραχωρείται το 1)5 του δάσους εις τούς ιδιοκτήτας των 4)5 καταβάλλεται εις 10 ίσας ετήσιας δόσεις, υπογραφομένων ισαρίθμων όμολογιών υπό του όφειλέτου. Εάν καταβληθή όλόκληρος ή αξία έφ' άπαξ εκπίπτονται ύπέρ του όφειλέτου 10 ο)ο επί του συνόλου. Έν περιπτώσει καθυστερήσεως ένιαυσίας δόσεως τρέχει κατά του όφειλέτου τόκος 12 ο)ο, επίφυλασσομένης και της διοικητικής εισπράξεως.

Άρθρον 54.

Πρός ασφάλειαν της καταβολής του όφειλομένου ποσού τó Δημόσιον δικαιούται, άνευ άλλης διατυπώσεως, να έγγραφη υποθήκην επί του δάσους, ήτις έξαλείφεται δι' ύπομνηστικώς δηλώσεως του Υπουργού της Γεωργίας προς τόν άρμόδιον ύποθηκοφύλακα άμα τή τελεία έξαφλήσει του όφειλομένου ποσού.

Άρθρον 55.

Από της ύπογραφής των όμολογιών ο όφειλέτης καθίσταται άπόλυτος και τέλειος κύριος και του 1)5 έξ άδικαιρέτου του δάσους, ύποκειμενος δια τήν έκμετάλλευσιν και του πέμπτου τούτου εις τήν καταβολήν δασικών φόρων και δικαιωμάτων ιδιωτικού δάσους.

Άρθρον 56.

Εάν ο έξ άδικαιρέτου μετά του Δημοσίου συνιδιοκτήτης δάσους, ήθελε ζητήσει τήν εις τó Δημόσιον παραχώρησιν του εις αυτόν άνήκοντός μεριδίου, δύναται τούτο ν' άπαλλοτριωθή, κανονιζομένων δια Διατάγματα του τρόπου της άπαλλοτριώσεως, του προσδιορισμού και της καταβολής της άποζημιώσεως και πάσης άλλης λεπτομερείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Αποτελεσματικός και όροθετήσις δασών.

Άρθρον 57.

Πάντα τά Δημόσια ή υπό τήν κατοχήν του Δημοσίου δάση κηώς και τά έδάφη τά προαριζόμενα προς σχηματισμόν δάσους, άποτεσματισθήσονται, όροθετηθήσονται και καταμετρηθήσονται, συντασσόμενου χάρτου όροθετήσεως, περιλαμβανόντος και κτηματολόγιον των έντός των τούτων δασών ή δασικών έδαφών περικλεισμένων ιδιωτικών κτήσεων.

Άρθρον 58.

Μέχρις όριστικής όροθετήσεως των τούτων δημοσίων δασών δύναται να ενεργηθή και προσωρινή εισαυτή υπό Έπιτροπής παρουσίας και των ιδιοκτητών όμóρων δασών ή άλλων έδαφών και παντός άλλου ενδιαφερομένου, συντασσόμενου περί ταύτης πρωτοκόλλου περιγραφόντος τας έγειρομένας τυχόν ένστάσεις είτε ως προς τά όρια είτε ως προς τά τμήματα του όροθετουμένου δάσους ή έδάφους.

Άρθρον 59.

1. Η όριστική όροθετήσις ενεργείται υπό Έπιτροπής απο-

τελουμένης υπό των άρμόδιων Έπιθεωρητών Δασών και Δασάρχου, του Δημάρχου ή Προέδρου της Κοινότητος και ειδικών δασοτεχνικών υπαλλήλων όριζομένων υπό του Υπουργείου Γεωργίας.

2. Προς τόν σκοπόν τούτον διατίθεται ειδικόν δασικόν προσωπικόν εκ δύο μηχανικών και τεσσάρων δασολόγων τών όποιων αι θέσεις προστίθενται εις τας όργανικάς θέσεις του Γ' Τμήματος της Διευθύνσεως Δασών του Υπουργείου Γεωργίας. Εκ τούτων οι μόν μηχανικοί διορίζονται και προηγούνται κατά τας κειμένας διατάξεις περί των υπαλλήλων της Τοπογραφικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας, εις τας σχετικάς Έπιτροπάς δια τήν σχετικήν γνωμοδότησιν περί διαιρισμού ή προαγωγής των, μετέχοντος και του Διευθυντός τó Γ' Τμήμα Δασών. Οι δέ δασολόγοι λαμβάνονται εκ του Σώματος των τεχνικών υπαλλήλων της Έξωτερικής Υπηρεσίας, ής αι θέσεις μειούνται ισαρίθμως. Οι υπάλληλοι αυτοί δύναται και να έπανέλθουν εις τήν Έξωτερικήν υπηρεσίαν κατά τας διατάξεις περί μεταθέσεως του δασικού προσωπικού.

Άρθρον 60.

Αι λεπτομέρειαι της προσωρινής και όριστικής όροθετήσεως των δασών, τά της συγκροτήσεως των ενεργουσών ταύτην Έπιτροπών, τά της συντάξεως των πρωτοκόλλων όροθετήσεως, τά της εκδικάσεως των έγειρομένων ένστάσεων κατά της γενομένης όροθετήσεως και πάσα άλλη λεπτομέρεια άπαιτουμένη δια τήν εφαρμογήν των άνωτέρω περί όροθεσίας διατάξεων, κανονισθήσονται δια Διαταγμάτων εκδιδομένων τή προτάσει του Υπουργού της Γεωργίας.

Άρθρον 61.

Η δαπάνη της όροθετήσεως βαρύνει κατά τó ήμισυ τó Δημόσιον και κατά τó ήμισυ τούς όμóρους ιδιοκτήτας, αναλόγως της αναπτύξεως των όριων. Περὶ της αναλογούσης εις έκαστον δαπάνης συντάσσεται ειδική πράξις της Έπιτροπής της όροθετήσεως. Έν περιπτώσει άρνήσεως όμóρου ιδιοκτήτου να καταβάλη τήν βαρύνουσαν αυτόν δαπάνην βεβαιούται αυτή και εισπράττεται διοικητικώς κατά τας διατάξεις περί εισπράξεων δημοσίων έσόδων.

Αναγνώρισις ιδιωτικών δασών.

Άρθρον 62.

Επί των δασών των Νέων Χωρών και της Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων της Έπαρχίας Δομοκού και Νομού Άρτης, δασα πρό της προσαρτήσεως αυτών εκπαλαι έτέλεον υπό τήν νομήν της όλότητος των κατοίκων χωρίων ή συνοικισμών, χρησιμοποιούμενα ή εκμεταλλεούμενα ύπ' αυτών, και των όποιων τά άποδεικτικά έξουσιάζσεως ή ιδιοκτησίας έγγραφα είτε δέν σώζονται, είτε δέν δύναται κατά τας διατάξεις της νομοθεσίας, υπό τó κράτος της οποίας έξεδόθησαν, να άποτελέσουν πλήρη άπόδειξιν ύπάρξεως δασικής ιδιοκτησίας, λόγω χαρακτηρισμού της σχετικής δασικής εκτάσεως ως άγρου, βοσκής κλπ. δύναται ν' αναγνωρισθώσιν ως ιδιοκτησία της όλότητος των κατοίκων των χωρίων ή των συνοικισμών, των κατά τά άνωτέρω χρησιμοποιηθέντων ή και καρπωθέντων ταύτα αναγνωριζομένων και ως νομικόν προσωπών. Η διάταξις αυτή ισχύει και επί δασών, όν τά άποδεικτικά έγγραφα είναι εκδομένα ειρονικώς επί όνόματι φυσικών προσώπων, ή και καρπωθέντων αυτών χωρίων ή συνοικισμών.

Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουσιν έφ' όσον τά άνωτέρω χωρία ή συνοικισμοί ύφίστανται κατά τήν δημοσίευσιν του παρόντος.

Κατά τας αυτές διατάξεις του παρόντος, κρίνονται και τά δάση της Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων της Έπαρχίας Δομοκού και του Νομού Άρτης, τά διακατεχόμενα κατά τήν δημοσίευσιν του παρόντος υπό Κοινοτήτων, χωρίων ή συνοικι-

σμών, βάσει αποδεικτικών εγγράφων εκδοθέντων πρὸ τῆς προαρτήσεως τῶν ὡς ἄνω Χωρῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρον 63.

Δόση ὑπαγόμενα ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἰς τὴν κατηγορίαν «Μπαλταλίκ» περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 91 καὶ ἐφεξῆς τοῦ Τουρκικοῦ περὶ γαιῶν νόμου τῆς 7 Φεβρουαρίου 1274 (1858) παραχωροῦνται κατὰ κυριότητα εἰς τὰς Κοινότητες, χωρὶς ἢ συνοικισμοῦς, ἀναγνωριζομένων καὶ τούτων ὡς νομικῶν προσώπων, ὑπὲρ τῶν μελῶν τῶν ὑπείων ἀνάκαθεν ἦσαν προωρισμένα, ἐφ' ὅσον αἱ Κοινότητες, χωρὶς ἢ συνοικισμοί, ὑφίστανται κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 64.

Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 62 καὶ 63 ἀναγνωριζομένη ιδιοκτησία δὲν δύναται νὰ μεταβιβασθῆ μηδὲ νὰ ὑποθηκευθῆ ἢ κατασχεθῆ οὐδ' ὑπόκειται εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου 143 τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1926 κωδικοποιημένου ἀγροτικοῦ νόμου.

Τὰ ἄρθρα 62 καὶ 63 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ δασῶν ἀνηκόντων εἰς ἀνταλλαγέντας.

Ἄρθρον 65.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 62 καὶ 63 ἀναγνωριζομένη δικαιώματα χωρεῖ πάντοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, κρίνοντος ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε ἀποδεικτικῆς στοιχείου.

2. Ἡ σχετικὴ αἴτησις μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Δασάρχην, ὅστις προβαίνει εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἔρευναν καὶ ὑποβάλλει τὸ πρῶτον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

3. Δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρισθῆ κατὰ τὰ ἄρθρα 62 καὶ 63 ὡς ιδιοκτησία ἐκτασις μετῶν τῶν 15.000 στρεμμάτων δασικῶς ἐκμεταλλεύσιμος, μὴ ὑπολογιζομένης εἰς αὐτὴν τοῦ θημιώδους βοσκοτόπου. Ἡ ἐκτασις αὕτη δύναται ν' αὐξηθῆ διὰ τὰ κοινοτικά δόση μέχρι 30.000 στρεμμάτων ἐφ' ὅσον τὰ ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων δικαιώματα, ἀποδεικνύονται ἐκ τῶν εγγράφων τοῦ Τουρκικοῦ κτηματολογίου.

4. Αἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Κοινοτήτων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐκφραμοῦσαι τυχόν δίκαι περὶ νομῆς ἢ κυριότητος τῶν ἐν ἄρθροις 62 καὶ 63 δασῶν δὲν καθιστῶσιν ἀναρμόδιον τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐκδικήσεως τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 αἰτήσεων.

Ἄρθρον 66.

1. Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν δασῶν, ἅτινα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι περιέλθει εἰς τὴν κυριότητα τῶν Κοινοτήτων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν, διατίθενται κατὰ σειρὰν προτιμήσεως.

α') Δι' ἔσοδα φυλάξεως, συντηρήσεως, ὁροστέξεως καὶ καλῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν τούτων.

β') Δι' ἔσοδα τῆς δασικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνεγερσιν σχολικῶν κτιρίων.

γ') Δι' ἔργα ὁδοποιίας ἢ ὑδραυλικῶν.

2. Διάταγμα ἐκδιδόμενον, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν θέλει καθορίσει τὸν τρόπον τῆς ἐπιπέσεως τῆς συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω διατάξεως τῶν ἐκ τῶν δασῶν τούτων ἐσόδων.

Ἐξαγορὰ ἢ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 67.

Δόση ἰδιωτικά, εἰς 2 μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν ἀπηγορεύθησαν ἐπ' ἀόριστον χρόνον ὠρισμένα: ἢ ἅπανι αἱ ἐξ αὐτῶν καρπώσεις, δύναται νὰ ἀγορευθῶσιν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν περὶ τοῦ τιμήματος καὶ τῶν βῶν τῆς ἀγορᾶς

ἢ ν' ἀπαλλοτριωθῶσιν ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸν νόμον ΓΝΑ (3951) τῆς 4 Δεκεμβρίου 1911 (περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδου πρὸς ἀνεγερσιν Μεγάρου Δικαστηρίων ἐν Τριπλίῳ) ὡς ἠρμηνεύθη ὑπὸ τοῦ νόμου 103 τῆς 26 Δεκεμβρίου 1913.

Ἀπαλλοτριώσις ἰδιοκτητῶν δασικῶν ἐκτάσεων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 68.

Τὸ Δημοσίον δύναται νὰ προβῆ εἰς ἀπαλλοτριώσιν ἐκτάσεων ἰδιοκτητῶν παρακειμένων ἢ περιεχομένων εἰς δόση ὑποβληθέντα ὑπὸ τεχνικὴν διαχείρισιν, ἐφόσον προβλέπεται τοῦτο ὑπὸ ἐγκεκριμένου διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ διαχειριστικῆς ἐκθέσεως τοῦ δάσους, ὑπάρχει δὲ σύμφωνος γνώμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, τοῦ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως καθοριζομένου κατὰ τὰς κειμένας περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν κτήσεων διατάξεις.

2. Ἐπίσης δύναται νὰ ἐπιτραπῆ καὶ, κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ παρόντος νόμου, ἡ ἀνταλλαγὴ ἀγρῶν ἢ ἄλλων κτημάτων ἰδιωτικῶν, εὐρισκομένων ἐντὸς δασῶν καὶ ἐκτάσεων δασικῶν δημοσίων, κειμένων ἐγγὺς εἰς συνοικισμοὺς, μακρὰν ὅμως πάντως τῶν πόλεων, ἢ διὰ τινὰ λόγον μὴ χρησίμων τῷ Δημοσίῳ, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Διατάγματα κανονισθησόμενα.

3. Τὸ Δημοσίον δύναται ν' ἀγορεύῃ ἰδιωτικά δόση διὰ λόγους δασικῆς πολιτικῆς, δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀποφασίν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ τιμήματος καὶ τῶν λοιπῶν ὄρων τῆς ἀγορᾶς.

4. Εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Γεωργίας ἀναγράφεται ἐτήσιως πίστωσις πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν δανείου διὰ τὴν ἀγορὰν, συναπτομένου διὰ συμβάσεως, κυριωμένης δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης κατὰ τὸν ὡς ἄνω τρόπον.

Διατήρησις ὠρισταμένων δικαιωμάτων δουλείας, ξυλεύσεως, βοσκῆς κλπ. ἐπὶ ἀπαλλοτριωθέντων δασῶν.

Ἄρθρον 69.

1. Ἐπὶ μὴ ἀπαλλοτριωθῶσιν ἢ μὴ διανεμηθῶσιν δασικῶν ἐκτάσεων, περιλαμβανομένων εἰς ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα, δύναται τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, τὰ δικαιώματα ἐκχρηστώσεως καὶ ξυλεύσεως, τὰ ὁποῖα ἐκέντητο ὡς ἐκ τῶν ὑφισταμένων σχέσεων οἱ ἀποκατασταθέντες ἀκτήμονες καλλιεργηταί, διατηροῦνται ὡς καὶ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν.

2. Τὰ δικαιώματα συλλογῆς ρητινῆς, συλλογῆς βαλανοκάρπου, βοσκῆς, ξυλεύσεως κλπ., ὅσα ἀπεκτήθησαν ἐπὶ δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων διὰ πῆν ἐκπαλαί ἀκτικῶς τῶν, παραμένουν σεβαστά, δὲν δύναται ὅμως ἐπ' ὀδονί λόγῳ νὰ παρεμποδίσουν πῆν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν ταύτων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, οὔτε τὴν λήψιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἀναγκαίων προστατευτικῶν μέτρων πρὸς ἀναγέννησιν τῶν δασῶν μετὰ τὴν ὑλοσομίαν.

3. Εἰς τὰς περιφέρειας εἰς ἃς ἡ ρητινέυσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς ρητινσυλλογῆς ἐκμισθούται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ τῶν κατοίκων δικαίωμα ρητινέυσεως ἐπὶ καταβολῇ ἐφ' ἑξῆς μόνου φόρου ὡς ἐπὶ ἰδιωτικοῦ δάσους, διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν συλλεγμένην ρητινὴν, οὐχὶ δὲ καὶ μισθώματος.

4. Τὰ ἐπὶ δημοσίων δασῶν δύναται παραχωρηθῆναι εἰς φυσικὰ πρόσωπα μετὰ τὸ ἔτος 1922 παραχωρηθέντα καὶ πρὸ τῆς παραχωρήσεως ταύτης ὑφιστάμενα δικαιώματα ρητινσυλλογῆς, συλλογῆς βαλανοκάρπου, βοσκῆς, ξυλεύσεως κλπ. θεωροῦνται ὡς μὴ καταργηθέντα διὰ τῆς ὑ ὁ τοῦ Ἐράτου γ-

νομένης παραγωγής, των κατοίκων δυναμένων να ασκούν έλευθέρως τὰ δικαιώματα ταύτα.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Διαχειρίσεις τῶν δασῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Διαχειρίσεις καὶ ἐκμετάλλευσες τῶν δασῶν καθόλου.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 70.

1. Ἡ περιποίησις, διαχειρίσις καὶ ἐκμετάλλευσες ἑλῶν τῶν δασῶν, δασικῶν βοσκήν καὶ τῶν δασικῶν ἐδαφῶν ἢ ἐκτάσεων τῶν ὡς ἀντικείμενον δασικῆς δημοσιονομίας χαρακτηρησθεισῶν, γίνεται κατὰ τὴν τάξιν καὶ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς, οὓς ὁ παρῶν νόμος προβλέπει ἢ ἐπιτρέπει.

2. Εἰς τὰ προστατευτικὰ δάση καὶ τὰς δασικὰς ἐκτάσεις, τὰς προαριζομένης δι' ἐξωραϊσμὸν ἢ προστασίαν τοῦ ἐδάφους πύλεων κ.λ.π., ἢ δασικῆς περιποίησης καὶ ἐν γένει ἢ ἐκμετάλλευσες τούτων δέον νὰ γίνηται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ν' ἀποφευχθῇ ἡ ματαίωσις τοῦ πρὸς ἃν προωρίσθησαν σκοποῦ.

Ἄρθρον 71.

1. Τὰ δάση, ἀπὸ ἀπόψεως δασοκομικῆς καὶ διαχειριστικῆς, διακρίνονται ὑπὸ διαφόρους μορφάς καὶ κυρίως εἰς ὑψηλὰ ἢ ὑψίκορμα δάση, εἰς χθαμαλὰ, περνοφυῆ ἢ βραχύκορμα δάση, καὶ εἰς σύνθετα τοιαῦτα. Ἀνάλογος δὲ τῆς μορφῆς τυγχάνει καὶ ἡ περιποίησις καὶ ἐκμετάλλευσες τούτων. Ἡ ἐκμετάλλευσες καὶ ἡ ὑλοτομία τῶν δασῶν τούτων, καὶ ἰδίᾳ τῶν περνοφυοῦς μορφῆς τοιούτων, ἐπιτρέπεται δι' ἀποκοπῆς τῶν κλώνων καὶ τῶν κορυφῶν τῶν δένδρων μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, ἰδίᾳ προκειμένου νὰ θεραπευθοῦν ἀνάγκαι ἀνεγνωρισμένοι τοῦ περιόικου πληθυσμοῦ καὶ ἐφ' ὅσον τὰ δάση ταῦτα δὲν φέρουν προστατευτικὸν χαρακτήρα.

2. Τὸ εἶδος τῆς περιποίησεως καὶ ἐκμετάλλευσεως ἐκάστου δάσους ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν διαχειριστικὴν του μορφήν καὶ διαπιστοῦται κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαχειριστικοῦ σχεδίου. Πάντως ἕμως δέον νὰ καταβάλληται προσπάθεια ὥστε καὶ δύο τρίτα τῶν δημοσίων δασῶν καὶ τὸ ἕμισυ ἐκ τῶν κοινοτικῶν τοιούτων νὰ ἐκμεταλλεύωνται ὡς ὑψηλῆς μορφῆς δάση.

3. Ὁ περιτροπικὸς χρόνος, ἤτοι ὁ χρόνος καθ' ὃν θεωροῦνται τὰ δένδρα ὄριμα πρὸς ὑλοτομίαν ἀπὸ οικονομικῆς ἢ διαχειριστικῆς ἀπόψεως, διὰ μὲν τὰ ὑψηλῆς μορφῆς δάση τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν κοινοτικῶν δὲν δύναται νὰ εἶνε μικρὸν τερὸς τῶν 80 ἐτῶν, διὰ δὲ τὰ χθαμαλῆς μορφῆς τῶν 15 ἐτῶν. Εἰς τὰ δάση χθαμαλῆς μορφῆς, ἀλλὰ ἐκμεταλλεύμενα διὰ κλωνοτομῆς, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκτάσεως 400 στρεμμάτων μόνον, ὁ περιτροπικὸς χρόνος δύναται νὰ εἶνε καὶ δεκαετής.

Διαχειριστικὰ σχέδια κ.λ.π.

Ἄρθρον 72.

1. Τὰ δάση διαχειρίζονται καὶ ἐκμεταλλεύονται ἐπὶ τῆς ἐάσε: εἰδικῶν διαχειριστικῶν σχεδίων (μονίμων ἢ προσωρινῶν) ἐκθέσεων διαχειρίσεως ἢ καὶ προγραμματῶν ἐκμετάλλευσεως, ἅτινα ἀποσκοποῦν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν διατήρησιν καὶ συντήρησιν τῶν δασῶν καὶ νὰ ἐγγυηθοῦν διάρκειαν διηγετικῶς ἀπυλῆψεως καρπώσεων. Τὰ διαχειριστικὰ σχέδια καὶ προγράμματα ἐπεξεργάζονται κωροισμένως δι' ἐκάστην ἰδιοκτησίαν. Διὰ Διατάγματος καθορισθῆναι λεπτομερέστερον αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν ἐν γένει.

2. Μέχρις οὗτου συντελεσθῇ ἡ σύνταξις μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων δι' ὅλα τὰ δάση, ὁ καθορισμὸς τῶν αἰτησίων καρπώσεων τῶν δασῶν καθὼς καὶ τὰ μέσα καὶ οἱ τρόποι τῆς ἐκμετάλλευσεως, ὡς καὶ ἡ ἀνάνεωσις καὶ ἡ περιποίησις,

καθορίζεται ἐπὶ τῆς ἐάσε: προσωρινῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων ἢ καὶ προγραμμάτων ἐκμεταλλευσεως.

Διαχειριστικαὶ ἀρχαί.

Ἄρθρον 73.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δασῶν, δημοσίων ἢ μὴ, ρυθμίζει κατὰ τὸν τρόπον, καὶ ποσὸν, τρόπον καὶ χρόνον τὴν ἑλθὺν οικονομίαν τοῦ δάσους, ἰδίως τῶν καρπώσεων αὐτοῦ, πρὸς πληρυστέραν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἱκανοποίησιν τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας, ἰδίᾳ δὲ τοῦ περιοίκου πληθυσμοῦ. Ἡ ρύθμισις τῆς διαχειρίσεως, ἐπὶ τῆς ἐάσε: τῶν ἀρχῶν τούτων, γίνεται ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς ἐάσε: διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων καὶ προγραμματῶν ἐκμεταλλευσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ πινάκων ὑλοτομίας, καθὼς καὶ δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων, ρυθμίσεως, περιορισμοῦ ἢ ἀπαγορεύσεως καρπώσεων ἐν γένει.

2. Ἡ διαχείρισις καὶ ἐκμετάλλευσες τῶν δασῶν, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, διακρίνεται εἰς ἀειφόρον ἢ συνεχῆ ἐκμετάλλευσιν καὶ περιοδικὴν ἢ διαλείπουσαν τοιαύτην.

Ἄειφόρος νοεῖται ἡ ἐκμετάλλευσες τῶν δασῶν, ὅταν καθ' ἑκάστον ἔτος τοῦ περιτροπικοῦ χρόνου ἐνεργοῦνται καρπώσεις, προσδιοριζόμενα: ἐπὶ τῆς ἐάσε: τῆς κανονικῆς ἐπιφανείας ὑλοτομίας ἢ ἐπὶ ὑψηλῶν ἀνομηλικῶν δασῶν, ἐπὶ τῆς ἐάσε: τῆς συνολικῆς τοῦ δάσους προσταυξήσεως ἴσαι ἢ περίπου ἴσαι καθ' ἑκάστην διαχειριστικὴν περιόδον, τροποποιουμένης ἀναλόγως τοῦ ὑπάρχοντος ἐν τῷ δάσει ὄριμου ὕλων. Διαλείπουσα, ὅταν ὑλοτομῆται ὀλόκληρος ἢ ἔκτασις τοῦ δάσους ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὀριμότητος τῶν ἐν αὐτῇ δένδρων. Περιοδικὴ δὲ ὅταν τὰ ἐτήσια κανονικὰ λήμματα περιόδου τινὸς ἐτῶν ὑλοτομῶνται ἀθροιστικῶς ἐφ' ἅπαξ κατὰ τ' ἀντίστοιχα διαστήματα τοῦ περιτροπικοῦ χρόνου, μὴ ἐνεργουμένης ὑλοτομίας τινὸς ἐν τῷ μεταξύ τούτου.

Γενικῶς διαχειρίζονται ἀειφόρως καὶ συντηρητικῶς τὰ δάση ἀσχετῶς χαρακτηρισμοῦ ἰδιοκτησίας, ὧν ἡ ἔκτασις ὑπερβαίνει τὰ 8.000 στρεμμάτα. Ἐξαιρέσεις τῆς ἀρχῆς ταύτης δύναται νὰ γίνηται μόνον ἐπὶ ἐκτάτων καρπώσεων ἀποθλεπουσῶν πρὸς πλήρωσιν ἐκτάτων τῆς χώρας ἀναγκῶν, καθὼς καὶ ἐπὶ δασῶν περιλαμβανόντων καὶ διαχειριστικὴν κλάσιν μικρῆς ἐκτάσεως, ἐξ ἧς τὰ ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα ἐπὶ τῆς ἐάσε: συνεχοῦς ἐκμετάλλευσεως εἶναι τοιαῦτα, ὥστε ἢ μὲν ὀβλήψις αὐτῶν λόγῳ διαφορᾶς τοῦ εἴδους νὰ μὴ δύναται νὰ ἐνεργῆται ὁμοῦ μετὰ τῶν καρπώσεων τοῦ ὑπολοίπου δάσους, λόγῳ δὲ τῆς σμικρότητος τοῦ ποσοῦ αὐτῶν νὰ μὴ δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐπιχειρήσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐξαιρέσις ἀπὸ τῆς ἀειφόρου ἐκμεταλλευσεως ἀφορᾷ μόνον τὴν διαχειριστικὴν ταύτην κλάσιν.

3. Ἐπὶ δασῶν ὧν ἡ συνολικὴ ἔκτασις εἶναι μικρότερα τῶν 8.000 στρεμμάτων ἢ διαχειρίσις δύναται νὰ εἶνε καὶ περιοδική, ἂν συντρέξωσι πρὸς τοῦτο ἀποχωρῶντες λόγοι, περὶ τῆς βασιμότητος τῶν ὀπίων κρίνει τὸ Συμβούλιον τῶν Δασῶν. Δύναται δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἔρους καὶ ἀναλόγως τοῦ συστήματος τῆς ἐκμεταλλευσεως νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἐφ' ἅπαξ κάρπωσις ἐπὶ δασῶν, ὧν ἡ ἔκτασις εἶναι μικρότερα τῶν 2.000 στρεμμάτων.

4. Δύναται, κατόπιν ἠτιολογημένης ἐκθέσεως ἐπιστημονικῆς δασολόγου καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐπιτραπῇ κατ' ἐξαιρέσιν περιοδικὴ ἐκμετάλλευσες καὶ ἐπὶ δασῶν ἐκτάσεως ἀνωτέρας τῶν 8.000 στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὑρίσκονται ἀποκεκλισμένα τῶν μέσων συγκοινωνίας, καὶ ὧν τὰ προϊόντα τῶν ἐτήσιων λημμάτων, ἐπὶ ἀειφόρου καὶ συνεχοῦς ἐκμεταλλευσεως, δὲν δύναται νὰ ἔχωσι κατανώλων ἐπὶ τῆς ἐάσε: ἢ δὲν δύναται ν' ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον σοβαρᾶς ἐπιχειρήσεως.

5. Εἰς δάση, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσες εἶναι ἀειφόρος, δὲν δύναται ν' ἀποληφθῇ κατ' ἔτος πλεόν τοῦ ἐνὸς λήμματος, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ λήμματος παρελθόντων ἐτῶν μὴ πραγματοποι-

ποιηθέντος. Είς δὲ τὰ περιοδικῶς ἐκμεταλλεύσιμα τοιαῦτα δι' ἐκάστην περίοδον, λήμμα ἀνώτερον τοῦ καθορισθέντος, διὰ διαχειριστικῆς ἐκθέσεως ἢ μονίμου διαχειριστικοῦ σχεδίου, περιοδικῶς λήμματος.

6. Ἡ ἐτήσια ἢ περιοδικὴ κάρπωση τῶν δασῶν καθορίζεται, τὸσον διὰ τὰς πρωτεύουσας καρπώσεις, ὅσον καὶ τὰς δευτερευούσας τοιαύτας, ὑπὸ τοῦ Δασάρχου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, ἐκθέσεων ἢ προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως ἢ καὶ πινάκων ὑλοτομίας.

7. Τὸ καθοριζόμενον καὶ ἐγκρινόμενον ἐτήσιον ἢ περιοδικὸν λήμμα δασικῶν προϊόντων δὲν δύναται νὰ ὑπερέβῃ κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὴν ἐτήσιαν δασικὴν παραγωγήν εἰς τὰ ἀειφόρως ἐκμεταλλεύσιμα δάση, τὴν περιοδικὴν δὲ τοιαύτην, εἰς τὰ περιοδικῶς ἐκμεταλλεύσιμα τοιαῦτα.

Τροποποιήσις διαχειριστικῶν σχεδίων, ἐκθέσεων κλπ.

Ἄρθρον 74.

Τὰ μόνιμα διαχειριστικὰ σχέδια, προσωρινὰ τοιαῦτα καὶ αἱ προσωρινὰ ἐκθέσεις διαχείρισεως, κρίνονται ὑπὸ τοῦ Δασικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνονται ὑποχρεωτικῶς καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὡς ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου καὶ δὲν τροποποιῶνται εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν καὶ μόνον διὰ λόγους ἀποχρώντας, καθορισθησμένους διὰ Π.ρ. Διατάγματος· ἐπίσης δύναται νὰ τροποποιηθῶσι καὶ ὅταν ἐκ τῆς προόδου τῆς ἐφαρμογῆς τούτων ἀποδειχθῇ ἐμπράκτως, βεβαιωμένου τοῦ τοιούτου καὶ δι' ἐκθέσεως Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶν ἄνευ σοβαρᾶς βλάβης τοῦ δάσους, καθὼς καὶ ὅταν πιστοποιηθῇ καταφανῶς παραδρομὴ κατὰ τὴν ἐγκρίσιν αὐτῶν.

Διαχειριστικὸν ἔτος.

Ἄρθρον 75.

Τὸ δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος διὰ τε τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ δάση ἀρχεται τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 30 Σεπτεμβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, δύναται ὅμως διὰ Διατάγματος μετὰ συμφωνῶν γνώμην τοῦ Σ. Δ. νὰ καθορισθῇ καὶ ἄλλως ἢ ἀρχὴ καὶ ἢ λήξις τοῦ δασικοῦ ἔτους. Ὁ διάφορος οὗτος καθορισμὸς δύναται νὰ γίνῃ καὶ κατὰ περιφέρειας.

Ἄρθρον 76.

Εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση, ἐπὶ τῶν ὁποίων βαρύνουν κεκτημένα περιορισμὰ δικαιώματα καρπώσεως ἢ χρήσεως ὑπὸ τρίτων, ἢ ἀσκήσις τῶν δικαιωμάτων τούτων δεόν νὰ ἐνεργῆται κατὰ τρέπον μὴ παρεμποδίζοντα τὴν ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος κατὰ τὰ λοιπὰ διαχειρίσιν τοῦ δουλεύοντος δάσους.

Δασικὰ διαχειριστικὰ ἀστυνομικὰ διατάξεις.

Ἄρθρον 77.

Εἰς δάση προστατευτικά, δάση τεθῆντα ὑπὸ τεχνικὴν διαχείρισιν, δάση ἔχοντα ἀνάγκην προστασίας, κατόπιν ἐνεργηθείσης ὑλοτομίας, ἢ ἐνεκὸν ἀραιᾶς βλαστήσεως, ἢ διότι εὐρίσκονται ὑπὸ φυσικὴν ἢ τεχνικὴν ἀνάδασωσιν, δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἢ βωσικὴ παντὸς ζώου ἢ ὀρισμένης κατηγορίας ἢ νὰ περιορισθῇ μέχρις ὀρισμένου ἀριθμοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν βωσκόντων ζώων, ἐνδὸς ἢ πλειόνων εἰδῶν, διὰ προκηρῦξεως τῆς ἀρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς ἐπ' ἀόριστον ἢ ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα.

Ἐξαιροῦνται τοιαύτης φύσεως ἀπαγορεύσεως, αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις αἱ καλυπτόμεναι ὑπὸ ἀραιᾶς καὶ πενιχρᾶς δασικῆς βλαστήσεως καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ ἐκμεταλλεῦθῶσι δασικῶς, ἀλλὰ μόνον κτηνοτροφικῶς καὶ ὡς καθαρῶς βοσκόμενοι χωρακτηριζόμεναι.

2. Ἡ ἀτελής καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς Αρχῆς ὑπὸ χωρικῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 121 τοῦ παρόντος νόμου ὑλοτομουμένη ἢ συλλεγομένη καύσιμος ὕλη, ὑλοτομεῖται καὶ συλλέγεται μόνον ἐκ δασικῶν θέσεων τῶν δασῶν, αἵτινες ἀναφέρονται ἐν

τῷ τυχόν ἰσχύοντι διαχειριστικῷ σχεδίῳ, ἐκθέσει διαχείρισεως, προγράμματι ἐκμεταλλεύσεως ἢ καὶ πινάκι ὑλοτομίας. Εἰς δάση εἰς ἃ τυχόν δὲν ἰσχύουν διαχειριστικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις κλπ., αἱ ὑλοτομηθήσονται πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκεπὸν δασικαὶ θέσεις ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου δι' ἀστυνομικῆς διαχειριστικῆς διατάξεως αὐτοῦ, ἀρμοδίως καὶ ἐγκαίρως δημοσιευόμενης.

3. Ἡ δασικὴ Ἀρχὴ ὑποχρεοῦται δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως ἐγκαίρως ἐκδιδομένης νὰ καθορίζῃ καθ' ὀρισμένον τρέπον τὴν ὑλοτομίαν ἢ καὶ συλλογὴν καὶ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 124-130 τοῦ παρόντος νόμου ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς ἀπολαμβάνομένων, ὡς καὶ νὰ καθορίσῃ ὀρισμένας θέσεις τῶν δασῶν τῆς δικαιοδοσίας τῆς διὰ τὴν ὡς ἄνω ὑλοτομίαν, ἐφ' ὅσον ὑπαγορεύουσι τούτο, δασοκομικὰ καὶ διαχειριστικὰ λόγια, καὶ μόνον διὰ δάση τεθῆντα ὑπὸ τεχνικὴν διαχείρισιν.

4. Εἰς δάση προστατευτικά, δάση τεθῆντα ὑπὸ τεχνικὴν διαχείρισιν, δάση ἔχοντα ἀνάγκην προστασίας, κατόπιν ἐντόνου ἢ παρὰ τὰ κανονισμένα ἐνεργηθείσης ρητινοσυλλογῆς ἢ ἐν γένει διὰ δασοκομικῶς ἢ διαχειριστικῶς λόγους, δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ ἢ ρητινοσυλλογὴ καὶ ἐξακολουθήσῃ ταύτης, ἐπ' ἀόριστον ἢ ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, πρὸς αἰτίας ὀρισμένης δασικῆς ἀρχῆς καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τῶν παραθετῶν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 219 τοῦ παρόντος νόμου.

5. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν ὀρίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι ἀστυνομικαὶ διατάξεις διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ὑλοτομίας, συλλογῆς ἢ κατασκευῆς δασικῶν προϊόντων καὶ πάσης καρπώσεως δάσους, διὰ τὰς προθεσμίας καὶ λοιπὰς λεπτομερείας τὰς ἀναφερομένους εἰς τοὺς πίνακας ὑλοτομίας, τὰ πρωτόκολλα ἐγκαταστάσεως τῶν ὑλοτόμων εἰς τὸ δάσος, τοὺς ὅρους τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐργολάβων ὑλοτομίας ἐνδὸς δημοσίων δασῶν, τὰ θελτὰ καταμετρήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν ἐν γένει.

Ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα.

Ἄρθρον 78.

Τὰ ἐντὸς δασῶν ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα ἐκποιοῦνται παρὰ τοῦ δασάρχου διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας. Ἐὰν ὅμως δι' αὐτὰ οὐδεὶς πλειοδοτῇ, ταῦτα διατίθενται διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀναλόγως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δασάρχου. Ὅταν δὲ καὶ τούτο καθίσταται ἀνεφικτὸν, καταστρέφονται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὅταν βεβαιούται, ὅτι ταῦτα εἶνε προϊόντα συστηματικῆς λαθροῦλοτομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διαχείρισις δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 79. 1

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δημοσίων δασῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει διαχειριστικῶν σχεδίων, συντασσόμενων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας καὶ ἐλλείψει τοιούτων ἐπὶ τῇ βάσει διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως ἢ καὶ πινάκων ὑλοτομίας, συντασσόμενων ὑπὸ τοῦ δασάρχου καὶ ἐγκρινόμενων μετὰ (μεώρησιν) τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ δασῶν καὶ συμφωνῶν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγρ. διαχειριστικὰ σχέδια καὶ διαχειριστικὰ ἐκθέσεις συντάσσονται, ἐγκρίνονται καὶ ἰσχύουν διὰ περιόδους πέντε μέχρι δέκα ἐτῶν, οἱ δὲ πίνακες ὑλοτομίας δημοσίων δασῶν δημοσιεύονται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὴν πινακίδα δημοσιεύσεων τοῦ γραφείου τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ δασονομείου καὶ κοινοποιεῖνται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν πρὸς ἄλλον τῆς Κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἴσου καὶ

ται το δάσος. Περίληψις των προς έμπορίαν καρπώσεων των έγκρινομένων δια του πίνακος ύλοτομίας δημοσιεύεται άμα τή έγκρίσει του εις Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Διαχείρισις των δασών διαλελυμένων μονών και τής βοσκής των δημοσίων δασών.

Άρθρον 89.

Αλά Διατάγματα κανονίζονται τά τής άρμοδιότητος τής δασικής ύπηρεσίας δια την ολοκληρωτικήν ή μερικήν διαχείρισιν των εις διαλελυμένας μονάς άνηκόντων δασών, καθ' όσον και τά τής ένοικιάσεως καθόλου τής έντός των δημοσίων δασών μη άπαγορευομένης βοσκής, όπου αυτή δέν άποτελεεί κεκτημένον δικαίωμα τρίτων. Το έν τρίτον τής κατά τάς διατάξεις τής παραγράφου ούτjς άπολαμβάνομένης εκ δημοσίων δασών βοσκής διατίθεται ύπερ τής κοινότητος εις τήν περιφέρειαν τής όποιας κείται τό ένοικιαζόμενον δημόσιον δάσος.

Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών δια δημοπρασίας.

Άρθρον 81.

1. Η έντός δημοσίων δασών κάρπωσις προϊόντων ένεργείται υπό μισθωτών, άναδεικνυομένων έν δημοπρασία, πλην τής άσθέστου ής ή κατασκευή δύναται νά έπιτραπή και άνευ δημοπρασίας εις μισθωτάς κατάβάλλοντας μίσθωμα όριζόμενον υπό του Υπουργού τής Γεωργίας μετά γνώμην του Συμβουλίου των δασών. Προς έξασφάλισιν του μισθώματος και των λοιπών νομίμων απαιτήσεων αυτού, τό Δημόσιον έχει τό δικαίωμα έγγράφjς ύποθήκης επί κτημάτων του ένοικιαστού ή του έγγυητού του.

2. Το επί δημοπρασία προσφερόμενον μίσθωμα ρυθμίζεται κατά μονάδα παραγομένου δασικού προϊόντος εις δραχμάς ή και λεπτά.

Ο χρόνος τής μισθώσεως και τό ποσόν και είδος των έγγυήσεων αναγράφονται εις τους όρους τής διακηρύξεως τής δημοπρασίας κατά τά διατάγματα καθορισθησόμενα.

3. Παράτασις του χρόνου τής ένοικιάσεως του άποκλειστικού δικαίωματος καρπώσεως δημοσίων δασών, έπιτρέπεται μόνον έφόσον, δια λόγους άνεξαφορήτους τής θελήσεως του ένοικιαστού δέν έπραγματοποιήθη ή ύλοτομία έντός του όρισθέντος χρονικού διαστήματος κατόπιν γνώμης του Συμβουλίου Δασών, έκτιμώντος τους λόγους τούτους, εις μέν τάς μονοετείς μισθώσεις επί χρονικόν διάστημα ούχι μεγαλύτερον του έτους, εις δε τάς πολυετείς ούχι πέραν των δύο έτών.

Επί δημοσίων δασών καιμένων εις περιφέρειας, έν αίς ένεκα του κατά τά έτη 1926—1929 ένοικήσαντος βαρέος χειμώνου δέν κατέστη δυνατή κατά βεβαίωσιν των τοπικών δασικών άρχών, ή κάρπωσις, δύναται, μετά γνώμην του Συμβουλίου Δασών, νά έπιτραπή παράτασις του χρόνου τής ένοικιάσεως επί χρόνον ίσον τουλάχιστον προς τον ένεκα του χειμώνου μή χρησιμοποιηθέντα.

4. Έπιτρέπεται εις τον Υπουργόν τής Γεωργίας, ύνα μετά γνώμην του Συμβουλίου των Δασών, παρατείνη τήν μίσθωσιν άπολήψεως δασικών προϊόντων ένοικιαστού καρπώσεως δημοσίου δάσους. Η παράτασις αυτή δέν δύναται νά υπερβή τήν διετία, και χορηγείται μόνον εις τους ένοικιαστάς έκείνους ότινες προέβησαν εις σοβαράς βιομηχανικάς έγκαταστάσεις, προς τον άποκλειστικήν σκοπόν τής κατεργασίας των εκ του ένοικιασθέντος δάσους άπολαμβάνομένων δασικών προϊόντων.

5. Ομοίως δύναται νά παρατεθ ή χρόνος τής μισθώσεως ρητinosυλλογής επί δημοσίων δασών, όταν ό ένοικιαστής προέβη εις αξιολόγους βιομηχανικάς έγκαταστάσεις, προς τον σκοπόν τής άποκλειστικής κατεργασίας τής εκ του ένοικιασθέντος δάσους παραγομένης ρητίνης, βεβαιούτα δε τούτο δι' έκλήσεως του άρμόδιου έπιθεωρητού των δασών, μέχρι του διπλασίου, έν ταιούτη όμώς περιπτώσει τό καταβλητέον μίσθωμα όρι-

ζεται κατ' αναλογίαν του χρόνου τής παρατάσεως και επί τής βάσει τής έν τή πίνακι διατιμήσεως των δασικών προϊόντων τιμής ρητίνης.

6. Αί προς διάθεσιν του άποκλειστικού δικαίωματος καρπώσεως δημοπρασία προκαιμένου περι των δασικών προϊόντων των αναγραφόμενων έν τοίς διαχειριστικοίς σχεδίοις ή τοίς πίναξιν ύλοτομίας, άρχονται από τον Αύγουστον έκάστου έτους και λήγουσιν άνυπερθέτως τήν πρώτην Κυριακήν του Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους και δύναται νά παρατεθόν τό πολυ επί ένα άκόμη μήνα και επί καταβολή παραβόλου 1000 δραχμών άμα τή ύποβολή τής νέας αίτήσεως προσφοράς.

6. Οί μή έμπροθέσμως ύποβαλόντες κατά τάς διατάξεις του Ν. Δ. τής 13 Νοεμβρίου 1927 απερί τροποποιήσεως δασικών τινών διατάξεων κλπ. αίτησιν διαλύσεως τής μισθώσεως, δύναται νά ύποβάλουν ταιούτην έντός δύο μηνών από τής δημοσιεύσεως του παρόντος, του Υπουργού Γεωργίας μετά γνώμην του Συμβουλίου Δασών άποφαινομένου όριστικώς περι διαλύσεως ή μη τής μισθώσεως.

Διάθεσις καρπώσεως δασικών προϊόντων εις τά διαφόρου μορφής δημόσια δάση.

Άρθρον 82.

A. Εις τά ύψηλά δάση.

1. Η διάθεσις τής καρπώσεως των δασικών προϊόντων (ξύλειας) του έτησίου ή περιοδικού λήμματος των δημοσίων δασών ύψηλής μορφής ή του άνωτέρου όρόφου τής συνθέτου μορφής τούτων, γίνεται επί τής βάσει του κατά τήν προσήμανσιν έξευρεθέντος ήγικου, κατά κυβικόν ή και κατά δένδρον.

B. Εις τά πρεμνοφυή δάση.

2. Η διάθεσις τής καρπώσεως των δασικών προϊόντων (ξύλανθράκων, καυσξύλων κλπ.) των προσερχομένων εκ τής άπολήψεως του έτησίου ή περιοδικού λήμματος δημοσίων δασών, μορφής χθιμαλού δάσους ή του ύπωρόφου τής συνθέτου μορφής, γίνεται κατά μονάδα δασικού προϊόντος, ήτοι κατ' όκτjν, ζύγιον κλπ. είτε εκ του συστάδην, είτε άραιωτικώς ένεργείται ή ύλοτομία. Εις πρεμνοφυή δάση, δι' ά έχει συνταχθ ή μόνιμον ή προσωρινόν διαχειριστικόν σχέδιον, δύναται νά διατεθ ή κάρπωσις των δασικών προϊόντων και δια τής κατ' άποκοπήν ένοικιάσεως τής ύλοτομίας τής ξυλώδους μάζης των κατ' έτος προς ύλοτομίαν καθορισθέντων τμημάτων και ύποτμημάτων ή δασικών θέσεων. Τα ήρια ήως και ή έκτασις των ένοικιασίων ή κατά περίδον ύλοτομηθησόμενων δασικών θέσεων των δημοσίων ή ιδιωτικών δασών, καθορίζονται δια του πρωτοκόλλου έγκαταστάσεως πρό τής ύλοτομίας, σαφώς και εύκρινώς επί του έδάφους.

Καταβολή του μισθώματος.

Άρθρον 83.

Τό μίσθωμα καταβάλλεται κατά τριμηνιαίας ή μηνιαίας ίσας ή άνίσους δόσεις, προκαιμένου περι των δασικών προϊόντων του δια δημοπρασίας διατεθέντος έτησίου ή περιοδικού λήμματος των άειφόρων ή περιοδικώς έμμεταλλευομένων δασών. Εις περίπτωσιν δε καθ' ήν ό ένοικιαστής ήθελε προκρίνει νά καταβάλη τό μίσθωμα εις άνίσους δόσεις, ή μηνιαία άνισος δόσις δέν δύναται νά εινε μικροτέρα του ένός εικοστού τετάρτου του μισθώματος, ή δε τριμηνιαία του ένός όγδού. Δια πάντα τά δασικά προϊόντα, τά μη διατιθέμενα δια δημοπρασίας, καταβάλλεται έφ' άπαξ ή κατά τριμηνιαίας ή μηνιαίας δόσεις. Το μίσθωμα καταβάλλεται επί τής βάσει σημεώματος τής δασικής άρχής εις τό άρμόδιον ταμείον ή δημόσιον εισπράκτορα και επί τής βάσει του προταγομένου τή άρμόδιον καταρχείφ, δασονομείφ κλπ. διπλοτύπου εισπράξεως εκδίδεται παρά τούτων άπβδειξις καταβολής του μισθώματος εκ διπλοτύπου ήριθμημένου βιβλίου, ήτις μετά του άντιγράφου του πρωτοκόλλου έγκαταστάσεως χορηγείται ως δικαιολογητικόν πρ' υπό του ύλοτόμου διενεργουμένης ύλοτομίας.

Καρπώσεις δημοσίων δασών άνευ δημοπρασίας.

"Αρθρον 84.

1. Τους κατά τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἀναδεικνυμένους μισθωτάς δύνανται νὰ ἀντικαταστήσωσι καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, διὰ τὴν ὑλοτομίαν τοῦ ἐτήσιου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, δι' ὀλόκληρον δὲ τὴν περιφέρειαν τῆς κοινότητος, εἰς τὴν πλείονες συνεταίρισμοὶ τῶν ὑλοτόμων τῆς Κοινότητος, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κείται τὸ ὑλοτομώμενον δάσος, ἐφ' ὅσον οὕτω δὲν εὐνοεῖται τοπικῶς μονοπώλιον ἐμπορίας τῶν ὡς ἄνω δασικῶν προϊόντων. Ἐν τοιαύτῃ ὁμῶς περιπτώσει ἢ εἰς τοὺς συνεταίρισμους τούτους ἐνοικίας τῶν ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ὑλοτομίας, δύνανται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὀρίζοντος τὸ μίσθωμα άνευ δημοπρασίας, κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ὑπὸ τὸν ἕρον ὁμῶς ὅπως οἱ οἰκίσιοι συνεταίρισμοί, ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἐπαρκῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν δημοσίων δημοπρασιῶν Ἐπιτροπῆς, εἴτε τίτλων ἐθνικῶν δασιῶν ἢ ἀνεγνωρισμένων Ἐραπειῶν εἴτε κτημάτων πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῶν οἰκισίων μισθωμάτων, φόρων καὶ ἀποζημιώσεων προσαγγάγου ἀξιοχρεῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ἐγγυητῆν, διὰ τὴν ὡς ἄνω πληρωμὴν, ἐπὶ κτημάτων ἢ τίτλων τοῦ ὁποίου ἐγγυητοῦ δύνανται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη. Τὰ τῆς συστάσεως, ἐγκρίσεως καὶ λειτουργίας τῶν συνεταίρισμῶν τούτων κανονισθῆσονται διὰ Διατάγματος.

2. Ἐπίσης άνευ δημοπρασίας δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ὑλοτόμους ἢ ὑλοτομίας δι' ἕκαστον τοῦτον χρησίμου στρωγγύλης ξυλείας μέχρις 25 κ. μ. καὶ ξυλανθράκων μέχρις 3.000 ἀκάθων ἢ ἀναλόγου ποσοῦ καυσξύλων καθ' ἕκαστον δασικὸν ἔτος, ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφέρειας τῆς Κοινότητος ἢ ἐτέρας παρακειμένης, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος κατὰ τοὺς ἔρους τῆς προηγουμένης παραγράφου διὰ ποσὰ ὁμῶς μὴ ὑπερβαίνοντα κατὰ περιφέρειαν Κοινότητος τὸ ἐτήσιον λῆμμα τῶν δημοσίων δασῶν τῆς περιφέρειας.

3. Ὁμοίως άνευ δημοπρασίας δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ὑλοτόμους τῆς ὁρεινῆς περιφέρειας τῶν παραμεθριῶν δασικῶν περιφερειῶν (Δασαρχείων ἢ Δασονομείων) ἢ ὑλοτομίας δι' ἕκαστον τοῦτων χρησίμου στρωγγύλης ξυλείας μέχρις 50 κ. μ. ἢ ξυλανθράκων μέχρις 10.000 ἀκάθων ἢ ἀναλόγου ποσοῦ καυσξύλων, καθ' ἕκαστον δασικὸν ἔτος, ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφέρειας τῆς Κοινότητος τῆς ὁποίας εἶναι κάτοικος ἢ τῆς παρακειμένης, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον. Εἰς ὅλας ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ διὰ διάστημα μὴ ὑπερβαίνον τὴν πενταετίαν, δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ὡς ἄνω ὑλοτόμους καὶ ἢ ἀτελῆς ὑλοτομίας τῶν ὡς ἄνω ποσῶν δασικῶν προϊόντων, ἀλλὰ κατόπιν προτάσεως τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς καὶ γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ διὰ ποσὰ μὴ ὑπερβαίνοντα συνολικῶς κατὰ περιφέρειαν κοινότητος τὸ ἐτήσιον λῆμμα τῶν δημοσίων δασῶν τῆς περιφέρειας.

"Αρθρον 85.

1. Δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ άνευ δημοπρασίας ἀπόλοιπαι δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν : α') Διὰ μικροβιομηχανικὰς ἢ μικροεπαγγελματικὰς ἀνάγκας τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐν ἣ κείται τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, ἐξ ἐπαγγέλματος σαγκατοποιῶν, βαρελοποιῶν, κάρροποιῶν, σιδηρουργῶν, κατασκευαστῶν οἰκιακῶν ξυλινῶν σκευῶν καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων ἢ ἄλλων οἰσυδήποτε τοιοῦτου εἶδους ἐπαγγελματικῶν μέχρις δέκα (10) κ. μ. κατ' ἔτος ξυλείας ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἐκ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων ἢ διὰ κατασκευὴν ἀνθρώπων σιδηρουργίας.

β') Διὰ τὴν κατασκευὴν στρωτήρων τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει Σιδηροδρομικῶν Ἐταιρειῶν.

γ') Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Στρατοῦ.

δ') Διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκτάκτων τεχνικῶν ἔργων δημοσίου ἐνδιαφέροντος ἢ πρὸς Θεραπεῖαν ἀναγκῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

ε') Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνοικιαστῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους ἢ ἐργολάθων τῶν δημοσίων ἄλυσκων.

στ') Διὰ τὰς ἀνάγκας μεταλλείων.

2. Ἐκ τῶν περιπτώσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ὅσας ἢ ὑλοτομία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἐργολαβίας, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, κατόπιν αἰτήσεως τῆς ἀρμοδίας δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ πρὸ τῆς ἀναδείξεως ἐργολάθου ὑπὸ ταύτης, ὀρίζει, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, καθὼς καὶ τὸν τρόπον, τὸ ποσὸν καὶ τοὺς ἔρους ἐν γένει τῆς ὑλοτομίας, ἀναδεικνυμένων τῶν ἐργολάθων ἢ προμηθευτῶν ἐν δημοπρασίᾳ προκαρυστομένη ὑπὸ τῶν αἰτησασῶν τὴν ὑλοτομίαν ὑπηρεσιῶν.

3. Αἱ ὑλοτομίας περὶ ὧν ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐγκρίνονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος, ὅπερ εἶναι ἴσον πρὸς τὸν μέσον ἕρον τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαμηνίαν ἀποτελεσμάτων τῶν δημοπρασιῶν τοῦ Δασαρχείου εἰς ὃ εὐρίσκειται τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας. ἢ ἐλλείπει τοιοῦτον τοῦ Νομοῦ ἢ καὶ τοιοῦτων μὴ ὑπαρχόντων τοῦ Κράτους ὀλοκληροῦ, ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς ἐνεργούντας τοιαύτας ὑλοτομίας τῶν διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν δημοσίων δασῶν, ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

4. Εἰς τοὺς ἐνεργούντας ὑλοτομίας χρησίμου ξυλείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύνανται νὰ παραχωρηθῇ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἔρους τῶν προηγουμένων παραγράφων, τὸ δικαίωμα τῆς συλλογῆς τῶν ὑπολειμμάτων τῆς ὑλοτομίας ἢ καὶ τῆς κατεργασίας αὐτῶν εἰς ξυλανθράκας ἢ καυσξύλα.

Κάρπωσης δουλευόντων δημοσίων δασῶν.

"Αρθρον 86.

Εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὑπάρχουσιν ἐπὶ δημοσίων δασῶν δικαιώματα δουλείας τοιαῦτα, ὅστε ἐξ αὐτῶν νὰ παρακωλύηται ἢ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐλευθέρως καὶ πλήρως κάρπωσης, δύνανται, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν ἀσκούντα τὴν δουλείαν, ἢ άνευ δημοπρασίας κάρπωσης τοῦ δάσους, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος ὀριζιμένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἐκμετάλλευσις δασῶν ἀπ' εὐθείας, ὡς συνάπτουσιν ἐν περιπτώσεσι τοῦ παρόντος ἄρθρου.

"Αρθρον 87.

1. Δύνανται νὰ γίνῃ ἐκμετάλλευσις δημοσίων δασῶν ἢ ὡς δημοσίων διαχειριζομένων δασῶν ἀπ' εὐθείας τοῦ Κράτους, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν. Ἡ ὑλοτομία, συλλογὴ ἢ κατασκευὴ τῶν ἀπολαμβανόμενων δασικῶν προϊόντων, ἐνεργεῖται εἴτε δι' ἐργολαβίας, εἴτε δι' αὐτεπιστάσεως, γινυμένης τῆς ἀναθέσεως τῶν καθ' ὅλον ἢ κατὰ μέρη ἔργων εἰς ἐργολάθους καὶ ἐργάτας, κατόπιν μειοδοτικῆς λημοπρασίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς αὐτεπιστάσεως δύνανται νὰ γίνωνται προκαταβολαὶ ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ μέχρι 50 χιλιάδων δραχμῶν ἐκάστοτε. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν τῆς ἐκμετάλλευσεως, ἀναγράφεται πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα ἐφ' ὅσον δὲν προορίζονται διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ δημοσίου, διατίθενται διὰ δημοπρασίας, τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ εἰσπραχόμενου εἰς τὸ Δημοσίον Ἐραμεῖον ὡς τακτικῶν ἐσόδων.

3. Διὰ Δ. Θέλουσι καθορισθῇ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Παραχώρησις τοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν διὰ συμβάσεων.

"Αρθρον 88.

1. Διὰ παραχώρησεως ἐκμεταλλεύονται ἐκεῖνα τῶν δασῶν

τοῦ δημοσίου, τῶν ὁποίων ἡ κάρπωση δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ δημοπρασίας ἢ διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους, εἴτε λόγῳ τῆς μεγάλης ἐκτάσεως τῶν δασῶν τούτων, εἴτε λόγῳ τοῦ ἀπομεικρυνμένου αὐτῶν ἐκ τῶν κέντρων καταναλώσεως εἴτε ἐλλείψεως καταλλήλων καὶ ἐπαρκῶν μεταφορικῶν μέσων καὶ ἐν γένει λόγῳ ἐλλείψεως συγκοινωνίας.

2. Ἡ ἐκμετάλλευσις τοιούτων δασῶν παραχωρεῖται εἰς ἰδιώτας, Ἐταιρείας ἢ ἀκόμη καὶ Κοινότητας ἐπὶ τῇ βάσει συμβάσεων, μετὰ προηγούμενον ἄνευ ἀποτελέσματος δημοσίον διαγωνισμόν, τῶν ὁποίων οἱ ὅροι ἔχουν ἐγκριθῆ προγενεστέρως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μείζον τῶν 30 ἐτῶν.

Ἄρθρον 89.

Παραχωροῦνται, κατὰ τὸ ἄρθρον 88, διὰ συμβάσεως δάση διὰ τὰ ὅποια ἔχουν προκαταβολικῶς συνταχθῆ καὶ ἐγκριθῆ διαχειριστικὰ σχέδια. Δι' ἐκεῖνα τὰ δάση ἕως δι' ἃ δὲν ὑπάρχει δριστικὸν διαχειριστικὸν σχέδιον, παραχωροῦνται διὰ συμβάσεως κατὰ τὸ προσωρινὸν σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐπισυνάπτεται εἰς τοὺς ὅρους τῶν υποχρεώσεων τοῦ ἀναδόχου τῆς ὑλοτομίας. Εἰς παρομοίαν περίπτωσιν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ὑποχρεοῦται νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ δριστικὸν διαχειριστικὸν σχέδιον τοῦ δάσους ἐντὸς τριετοῦς προθεσμίας.

Κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν δάσους παραχωρηθέντος διὰ συμβάσεως ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ ἐμπιστευθῆ τὴν τεχνικὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς εἰδικὸν δασολόγον, κατέχοντα εἰδικὴν ἄδειαν ἐλευθέρας ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, ἐκδιδομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

Κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν κρατικῶν δασῶν πάντοτε πρέπει νὰ προτιμῶνται ἐργάται καὶ ἐνοικιασταὶ τοῦ τοπικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τούτων ἢ ὁπόταν ὁ τοπικὸς πληθυσμὸς δὲν συμφωνεῖ νὰ ἐργάζεται ὑπὸ τοὺς ὅρους, ὅφ' οὗς οἱ ξένοι ἐργάται ἢ ὁπόταν ἡ φύσις τῆς ἐργασίας ἀπαιτεῖ ἐργάτας εἰδικούς, τότε δύναται νὰ προσληφθοῦν καὶ ἀλλοδαποὶ ἐργάται, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Δασῶν, ἐκ καὶ ἑλεγχος τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῶν μὴ δημοσίων μισθώσεως ἐπὶ χρονικῶν πρὸς τὴν διαχείρισιν.

εἰς δὲ τὰς πολυετείς οὐκ ἄρθρον 90.

Ἐπὶ δημοσίων χάριν τῆς καλῆς διατηρήσεως τῶν μὴ τῶν κατὰ δασῶν καὶ τῆς σκοπιμώτερως ἐξυπηρετήσεως τῶν ἠδ' ἄλλων τῶν δασοκτήμονος, ἀλλὰ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ διαχείρισεως αὐτῶν ἐποπτεῖαν καὶ ἑλεγχον, ὡς αὐτὸς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, Διαταγμάτων, δασικῶν ἀπτυνομικῶν διατάξεων κλπ. λεπτομερέστερον διαγράφεται.

Διαχειρίσις τῶν κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν καὶ τῶν εἰς ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα ἀνηκόντων δασῶν.

Ἄρθρον 91.

1. Ἡ διοίκησις τῶν κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν καὶ εἰς ἀγαθοεργὰ ἢ κοινωφελῆ ἰδρύματα ἀνηκόντων δασῶν διατελεῖ ὑπὸ τὸν αὐστηρὸν ἑλεγχον καὶ ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους.

2. Ἡ διαχείρισις καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν δασῶν τούτων λαμβάνει χώραν πάντοτε ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς συντηρητικότητος. Ἰδίως δὲ πρέπει νὰ λαμβάνηται φροντίς καὶ μέριμνα, ὥστε νὰ μὴ κινδυνεύσῃ οὐδὲ τὸ παράπαν ἀπὸ τὰς δευτερευούσας καρπώσεως (βοσκὴν κλπ.) ἢ διατήρησις τοῦ πρὸς τὰς σταθμολογικὰς συνθήκας τοῦ δάσους, προσαρμοζομένου εἴδους τοῦ δένδρου καὶ διαχειριστικῆς μορφῆς. Ὡς προσαρμοζόμενα δὲ πρὸς τὰς ὑφισταμένους σταθμολογικὰς συνθήκας

θεωροῦνται ἐκεῖνα τὰ εἶδη δένδρων καὶ διαχειριστικῶν μορφῶν, αἵτινες ἀποδίδουν ἀνολίγως πρὸς τὰς ὑπαρχούσας κλιματολογικὰς καὶ ἐδαφικὰς συνθήκας καθὼς καὶ τὰς τοιαύτας τῆς ἀγορᾶς, τὴν μεγαλύτεραν δασικὴν πρὸσοδον.

Ἄρθρον 92.

Ἡ κατὰ τὸν ὡς ἄνω τρόπον διαχείρισις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν ὡς ἄνω δασῶν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει διαχειριστικῶν σχεδίων, συντασσομένων δαπάνῃ τῶν ἰδιοκτητῶν, ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ μὴ δασολόγων, καὶ ἐγκρινόμενων μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου δασῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν τοῦλάχιστον διὰ μίαν δεκαετίαν, δυναμένων ν' ἀναθεωρηθοῦν μετὰ παρέλευσιν πενταετίας. Ἡ διὰ τῶν σχεδίων τούτων κάρπωσις τῶν κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν καὶ τῶν εἰς ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα ἀνηκόντων δασῶν, καθορίζεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὸ εἶδος τοῦ δένδρου, τὴν διαχειριστικὴν μορφήν καὶ τὸν περιτροπικὸν χρόνον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ὅχι μόνον αἱ οἰκονομικαὶ καὶ αἱ δασικαὶ συνθήκαι, ἀλλὰ πρὸς τούτοις καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ δασοκτήμονος, πάντως ὅμως χωρὶς νὰ κινδυνεύσῃ οὐδὲ τὸ παράπαν ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 91 τεθείσα ἀρχὴ τῆς συντηρητικότητος.

2. Μέγροι συντάξεως διὰ τὰ δάση ταῦτα μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ διαχειρίσις καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τούτων λαμβάνει χώραν βάσει ἐκθέσεων διαχειρίσεως, προγραμματικῶν ἐκμεταλλεύσεως ἢ καὶ πινάκων ὑλοτομίας.

Διαχειρίσις ἰδιωτικῶν ἢ διακατεχομένων δασῶν.

Ἄρθρον 93.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν ἰδιωτικῶν ἢ διακατεχομένων δασῶν ὑπὸ νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων, καταρτιζομένων ὑπὸ δασολόγων τῇ μερίμνῃ καὶ δαπάνῃ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ κατόχων.

Τὰ διαχειριστικὰ σχέδια ἢ αἱ ἐκθέσεις διαχειρίσεως κρινόμενα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν καὶ ἐγκρινόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τούτου, τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν. Ἐὰν δὲν ἔχουν συνταχθῆ τοιαῦτα διαχειριστικὰ σχέδια καὶ ἐκθέσεις, ἡ διαχείρισις δύναται νὰ γίνῃ, ἀλλὰ ὅπως προσωρινῶς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως ἢ καὶ πινάκων ὑλοτομίας, οἱ ὁποῖοι συντασσόμενοι ὑπὸ τῶν οἰκειῶν δασοκτημόνων ἢ νομίμως δικαιουμένων τῶν καὶ θεωρούμενοι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δασαρχῶν, δικαιουμένων εἰς τροποποίησιν, ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν. Ἡ διαχείρισις ἰδιωτικῶν ἢ ὑπὸ φυσικῶν, ἢ νομικῶν προσώπων διακατεχομένων δασῶν περιλαμβανομένων εἰς δασικὰ συμπλέγματα, δι' ἃ καταρτίζονται διαχειριστικὰ σχέδια ἢ μελέται ὑπὸ δασοτεχνικῶν συνεργειῶν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, διακανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεων καταρτιζομένων ὑπὸ τῶν συνεργειῶν τούτων, ἕκαστον δὲ ἰδιοκτήτην ἢ διακάτοχον βαρύνει τὸ μέρος τῆς καταβληθείσης διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ὅλης μελέτης δαπάνης, τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἔκτασιν τῶν δασῶν του, εἰσπραττόμενον, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, καὶ διοικητικῶς κατόπιν ἐκκαθαρίσεως τῶν βαρυνουσῶν ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ διακάτοχον δαπανῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διαχειριστικὰ σχέδια ἢ διαχειριστικὰ ἐκθέσεις συντάσσονται, ἐγκρίνονται καὶ ἰσχύουν, τροποποιούμεναι ἐν ἀνάγκῃ, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς προηγουμένης παραγρ. τοῦ ἄρθρου τούτου, πάντοτε ὅμως κατὰ ἰδιοκτησίας ἢ συνιδιοκτησίας ἐξ ἀδιαίρετου διὰ περιόδους μέχρι τὸ πολὺ 10 ἐτῶν, οἱ δὲ πίνακες ὑλοτομίας δι' ἑν ἕως πέντε δασικὰ ἔτη.

Ἐν ἀντίτυπον τῶν εἰς τριπλοῦν ὑποβαλλομένων διαχειριστικῶν ἐκθέσεων ἢ πινάκων ὑλοτομίας, ἀρμοδίως τροποποιη-

θέντων ή έγκριθέντων, κοινοποιείται υπό του άρμοδίου διατάχου προς τόν ύποβαλλόντα αυτό διασκοπήμονα ή νόμιμον διακαιόδοχον του.

Άρθρον 94.

1. Οί διασκοπήμονες ιδιωτικόν δάσων όφείλουσι να συντάξωσιν, έφ' όσον δέν ύπάρχει διαχειριστικόν σχέδιον μόνιμον ή προσωρινόν, έντός τριετίας άπό τής δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου διά δασολόγων ιδιωτών ή μή, τουλάχιστον έχθεσιν προσωρινής διαχειρίσεως του δάσους των.

2. Η δαπάνη τής συντάξεως διαχειριστικών σχεδίων ή έκθέσεων ιδιωτικόν δάσων, έφ' όσον αύται συντάσσονται υπό τών δασολόγων δημοσίων υπαλλήλων, κατόπιν αίτήσεως τών ιδιοκτητών ή τών έντολοδόχων ή δικαιοδόχων αυτών, βαρύνει τούτους. Συνίσταται δέ αύτη εις την καταβολήν τών διά τούς δασικούς υπαλλήλους προβλεπομένων όδοιπορικόν έξόδων, ήμερησίων και στρεμματικόν άποζημιώσεων.

3. Διά Διατάγματος κανονισθήσονται λεπτομερέστερον τά τής έφαρμογής τής προηγουμένης παραγράφου.

4. Δασικές υπάλληλος συντάξας διαχειριστικήν έκθεσιν μή έγκριθείσαν ή ουσιωδώς τροποποιηθείσαν, δέν δικαιούται τής υπό τής παραγράφου 2 όριζουμένης στρεμματικής άποζημιώσεως, ήτις έν τοιαύτη περιπτώσει, κατόπιν γνώμης του Συμβουλίου τών Δασών επιστρέφεται εις τόν καταβαλλόντα.

5. Δέν έπιτρέπεται εις τούς δασολόγους δημοσίου υπαλλήλους να συντάσσωσι διαχειριστικές έκθέσεις ιδιωτικόν δάσων, εάν προηγουμένως δέν έχωσι συντάξει τοιαύτας τουλάχιστον επί ίσης προς τά δύο τρίτα τής όλης έκτάσεως τών δημοσίων δάσων τής περιφερείας των.

6. Έκαστος Δασάρχης ύποχρεούται να συντάσση διαχειριστικές έκθέσεις επί δημοσίων δάσων τής περιφερείας του, έκτάσεως τουλάχιστον είκοσι χιλιάδων (20.000) στρεμμάτων έτησίως.

Διάθεσις καρπόσεως μή δημοσίων δάσων.

Άρθρον 95.

1. Αί καρπόσεις εκ δάσων δημοτικόν και κοινοτικών, μοναστηριακών, άγαθοεργών ιδρυμάτων, ως και εκ τών άνηκόντων ή κατεχομένων υπό πλειόνων τών δύο συνιδιοκτητών, ενεργούνται ή υπό τών ίδιων τών ιδιοκτητών ή υπό έννοικιαστών ή και καθ' όν τρόπον ήθελον προκρίνει: οί ιδιοκτήται τούτων, του Υπουργείου Γεωργίας (Διεύθυνσις δάσων) μή δικαιουμένου επ' ουδενί λόγω να παρεμβάινη εις τά τής διαθέσεως τής καρπόσεως τούτων, ειμή μόνον εις την διενέργειαν τής ύλοτομίας επ' αυτών, και έφ' όσον πάλιν αύτη διενεργείται παρά τού διαχειριστικόν σχέδιον, έχθεσιν διαχειρίσεως κλπ. και επί βλάβη τής ύποστάσεως του δάσους και έν γένει κατά παράθεσιν τών διατάξεων του παρόντος νόμου ή τών έκτελεστικόν αυτου Διαταγμάτων και τών όδηγιών τής δασικής ύπηρεσίας.

2. Ίδιοκτήται ή διακάτοχοι διηρημένων δάσων, άπτελούντων έν συνόλω και ουχι κατά μέρος διαχειριστικήν μονάδα, ύποχρεούνται να άνεχθώσιν, όπως τού εις αυτούς άνήκον ή τού υπό αυτών διακατεχόμενον τμήμα, υπαχθή εις την ένδεικνυομένην διαχείρισιν του όλου δάσους, θεωρουμένου ως άνασπαστότου αυτου μέρους άπό άπόψεως διαχειρίσεως.

3. Εάν επί συνιδιοκτητών ή συνδιακατεχομένων κτημάτων, διαχειριζόμενων υπό συνεταιρισμού, έχη μέχρι τής δημοσιεύσεως του παρόντος δι' άποφάσεως τής γενικής συνελεύσεως του συνεταιρισμού καθορισθή ο τρόπος τής χρήσεως και καρπόσεως δάσων υπό τών συνιδιοκτητών μελών του συνεταιρισμού ή υπό ομάδων αυτών, ή τοιαύτη χρήση και καρπόσις ενεργείται και έφεξής υπό τών συνιδιοκτητών τούτων κατά τόν υπό τής γενικής συνελεύσεως καθωρισμένον τρόπον, άνευ άλλης άναμίξεως του νομικού προσώπου του συνεταιρισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Συνεταιρισμοί δασικής εκμεταλλεύσεως.

Άρθρον 96.

Όπου ή κατά τάς αρχάς τής δασοπονίας εκμετάλλευσις δάσων ιδιωτικόν γειτνιαζόντων προς άλλα ή κατεχομένων διηρημένως μέν αλλά υπό πλειόνων του ένός προσώπου, ως μή δυναμένων, κωχωρισμένως διαχειριζόμενα ν' άποτελέσωσιν αντικείμενον σοβαράς δασικής εκμεταλλεύσεως, άτε μή άποτελούντα άξίαν λόγω διαχειριστικήν μονάδα, και έπομένως ή κοινή τούτων διαχείρισις άπό δασικής και οικονομικής άπόψεως είνε επιβεβλημένη, δύναται τή αίτήσει ένός εκάστου τών ιδιοκτητών ή τή έπεμβάσει του Υπουργείου τής Γεωργίας οί ιδιοκτήται τών δάσων τούτων να συγκροτήσουν συνεταιρισμόν εκμεταλλεύσεως, όστις θά έχη σκοπόν.

1) Τήν καλύτεραν προστασίαν τών δάσων των και τήν άπό κοινού σύνταξιν διαχειριστικού σχεδίου διά τήν διαχείρισιν και εκμετάλλευσιν των. και

2) Τήν κατά τούς κανόνες τής δασοπονίας κοινήν εκμετάλλευσιν και καρπόσιν του συνεταιρισμού δάσους.

Άρθρον 97.

1. Τοιούτους συνεταιρισμούς δύναται να συσταθή α) υπό τάς προϋποθέσεις μέν του άρθρου 1 του προηγουμένου άρθρου, έφ' όσον ή πλειονότης τών ιδιοκτητών επιθυμεί τήν σύστασιν τοιούτου συνεταιρισμού και β) υπό τάς προϋποθέσεις του άρθρου 2 του αυτου ως άνω άρθρου, έφ' όσον ζητεί τήν σύστασιν του συνεταιρισμού τού 1)3 τουλάχιστον τών ιδιοκτητών.

2. Τά δικαιώματα του συνεταιρισμού και τών μελών αυτου καθορισθήσονται λεπτομερέστερον υπό του καταστατικού ιδρύσεως του συνεταιρισμού. Τού καταστατικόν εγκρίνεται και τροποποιείται υπό τής συνελεύσεως.

3. Ο τύπος του καταστατικού και αι λεπτομέρειαι τής ιδρύσεως και λειτουργίας του συνεταιρισμού κλπ. καθορισθήσονται λεπτομερέστερον διά Διατάγματος.

4. Είς τά δάση τά άνήκοντα ή κατεχόμενα έξ άδιαιρέτου υπό πλειόνων τών επτά συνιδιοκτητών, ή διαχείρισις τών δάσων δύναται να ενεργήται και υπό του νομικού προσώπου του συνεταιρισμού (συνεταιρισμού ιδιοκτησίας), έν πάντες οί συνιδιοκτήται ή διακάτοχοι άναγκαστικώς συγγετώσιν έν περιπτώσει διαφωνίας. Αί λεπτομέρειαι τής ιδρύσεως του συνεταιρισμού κλπ. καθορισθήσονται διά Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Διαχείρισις συνιδιοκτητών μετά του Δημοσίου δάσων

Άρθρον 98.

1. Η διαχείρισις τών δάσων, τών όποιων τού Δημοσίον είνε έξ άδιαιρέτου συνιδιοκτήτης μετά φυσικόν ή νομικόν προσώπων, ενεργείται υπό του Δημοσίου κατά τάς περι διαχειρίσεως τών δημοσίων δάσων διατάξεις, έφ' όσον τού μερίδιον τούτο είνε τού ήμισυ ή πλέον του όλου δάσους, άποδιδομένης υπό του Δημοσίου κατ' έτος ή εξαμηνίαν εις τούς συνιδιοκτήτας αυτου τής εις αυτούς άνηκούσης μερίδος του εισοδήματος διά πράξεως του Υπουργού τής Γεωργίας κατά τού ειδικότερον διά Διατάγματος καθορισθησόμενα. Έφ' όσον τού μερίδιον του Δημοσίου είνε έλαττον του ήμισους, εάν μέν οι μετά του Δημοσίου συνιδιοκτήται είνε τρεις ή όλιγώτεροι ή διαχείρισις ενεργείται κωχωρισμένως υπό του Δημοσίου και τών συνιδιοκτητών, εκάστου δυναμένου να διαθέση τή αναλογούν εις τού μερίδιον του ποσόν δασικών προϊόντων, εάν δε οί συνιδιοκτήται είνε πλείονες τών τριών ή διαχείρισις ενεργείται υπό του Δημοσίου μέν άφ' ένός διά τού εις τού μερίδιον του αναλογούν ποσόν προϊόντων, υπό έπιτροπής δε ή πληρε-

ξουσίαν ἐκλεγμένων ὑπὸ τῶν συνιδιοκτητῶν ἀφ' ἑτέρου διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσόν.

2. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ εἰς αὐτὸ ἀνήκοντος μεριδίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶνε ἔλασσον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου δάσους, ἐὰν μὲν οἱ μετ' αὐτοῦ συνιδιοκτῆται εἶνε τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι εἰς τινα τούτων καὶ ἴδια τὸν κεκτημένον τὸ μεγαλύτερον μερίδιον, ἐὰν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶνε πλείονες τῶν τριῶν εἰς ἐπιτροπὴν κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ Δημόσιον λαμβάνει πλὴν τοῦ δικαιώματος καὶ μίσθωμα ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ὅπου κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὑφίσταται δικαίωμα εἰσπράξεως τοιαύτου μισθώματος.

3. Τὸ Δημόσιον δύναται τῇ αἰτήσει τῶν λοιπῶν συνιδιοκτητῶν ἢ τινῶν τούτων, νὰ διαχειρίζεται καὶ τὰ μερίδια αὐτῶν, εἴτε οὗτοι εἶνε περισσότεροι, εἴτε ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν τὸ Δημόσιον δύναται τῇ αἰτήσει τῆς ἐπιτροπῆς ν' ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπολοίπων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διαχειριζομένων μεριδίων. Ἡ ἀναλογία τῆς προσόδου τῶν συνιδιοκτητῶν ἀποδίδεται εἰς αὐτοὺς κατ' ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

4. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς δασικὰς καρπώσεις τοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ δασῶν μεριδίου τοῦ Δημοσίου, τοῦ περιελθόντος εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον 1072 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐνόμων σχέσεων ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς ὀθωμανικοὺς νόμους δημοσίων γαιῶν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Διαχείρισις προστατευτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 99.

1. Εἰς εἰδικούς περιορισμούς ὑπόκειται ἡ κάρπωσις τῶν δασῶν, τῶν δασικῶν βοσκῶν καὶ τῶν γυμνῶν ἐκτάσεων ἢ ἐδαφῶν, τῶν ὁποίων ἢ ἀνευ ὄρων φύλαξις εἶναι ἀπαραίτητος, χάριν τοῦ κρατικοῦ καὶ κοινοῦ καλοῦ. Τοιαῦτα εἶναι τὰ δάση, αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις (βοσκότοποι) καὶ τὰ γυμνά ἐδάφη, ὡς καὶ αἱ καλλιεργήσιμοι γαῖαι αἱ ἀναφερόμεναι κατωτέρω.

α') Τὰ ἐπὶ κατωφερειῶν δάση καὶ δασικαὶ ἐκτάσεις (βοσκότοποι) κλπ. ἅτινα προστατεύουσι τὸ ἴδιον αὐτῶν ἔδαφος.

β') Τὰ χρησιμεύοντα πρὸς προστασίαν τοῦ ἐδάφους τῶν ὑποκειμένων αὐτῶν τόπων κατὰ τῶν καταπτώσεων χιόνος, γωμάτων ἢ λίθων ἢ κατὰ τῆς παρασύρσεως τοῦ χώματος ἐπὶ τῶν ὄρεων καὶ τῶν κλιτύων. Ἐπίσης δὲ τὰ δάση, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὴν ἀνωτέραν ζώνην τῆς δασικῆς βλαστήσεως ἐπὶ τῶν ὄρεων.

γ') Τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἐδάφους κατὰ τῶν πλημμυρῶν ἢ τῶν ὑψηλῶν χειμάρρων καὶ ποταμῶν, ἐπίσης δὲ τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν προστασίαν τῶν παραλίων κατὰ τῶν υποθαλασσίων διαβρώσεων καὶ ἀμμοχυσίων, ὡς τοιαῦτα δὲ χαρακτηρίζονται ὅλαι αἱ δασικαὶ συστάδες καὶ τὰ τμήματα, τὰ κείμενα ἐπὶ τῶν ὄχθων ἢ παρὰ τὰς ὄχθας τῆς θαλάσσης ἢ τῶν ποταμῶν καὶ ρευμάτων ἐπὶ ζώνης πλάτους 50 μέτρων καὶ

δ') Τὰ προστατευτικὰ πηγῶν, ρευμάτων, ὀδῶν, σιδηροδρόμων ἢ κατωκημένον τόπων καὶ τὰ παρακείμενα τοιαῦτων ἱστορικῆς ἀξίας, ἰδρυμάτων ἢ μνημείων τῆς ἀρχαίας ἢ συγχρόνου τέχνης καὶ λουτροπέλεων ἢ ἀσκληπιείων.

Ἐπὶ τῶν δασῶν καὶ δασικῶν τούτων ἐκτάσεων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατηρήσεως καὶ ἀναδάσωσης αὐτῶν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου καὶ γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, νὰ διατάξῃ τὴν ἐκδοσιν κατὰ τὰ κανονισμένα ἀστυνομικῆς διατάξεως ἀπαγορευούσης πᾶσαν ἐξύλευσιν, καλλιέργειαν καὶ βοσκὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

2. Ἐκ τῶν δασῶν καὶ τῶν δασικῶν ἐκτάσεων, ἐδαφῶν κλπ. χαρακτηρίζονται ὡς προστατευτικὰ μὲν, τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α-γ

καὶ ἀπολύτως προστατευτικὰ τὰ ὑπὸ στοιχεῖον δ.

3. Τὸ ἔδαφος τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων τῶν ὑπὸ στοιχεῖον δ εἰς οἰονδήποτε καὶ ἀν ἀνήκει σταθεροποιεῖται καθ' ὑπόδειξιν τῆς δασικῆς ἀρχῆς διὰ δασώσεως τοῦ ἐδάφους καὶ διὰ τῆς διευθετήσεως τῶν χειμάρρων καὶ τῶν ὀρηκτικῶν ρυκλίων.

4. Τὰ περιοριστικὰ ταῦτα μέτρα, ὡς καὶ αἱ ἄλλαι εἰδικαὶ καταστάσεις τὰς ὁποίας ἀναγράφει ὁ παρῶν νόμος διὰ τὰ προστατευτικὰ μέρη, ἐφαρμόζονται εὐθὺς ὡς ταῦτα χαρακτηρισθῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας (Διευθύνσις Δασῶν) κατόπιν ἀναφορᾶς τῶν τοπικῶν δασικῶν Ἀρχῶν (Δασικῶν Ἐπιθεωρήσεων, Δασαρχείων καὶ Δασονομείων).

5. Πρῶτασιν κηρύξεως ὀρισμένων μερῶν (δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἐδαφῶν) ὡς προστατευτικῶν, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας (Διευθύνσις Δασῶν) οἱ Νομάρχαι, οἱ πρόεδροι τῶν Δασικῶν Ἐπιτροπῶν, αἱ σιδηροδρομικαὶ Διευθύνσεις κλπ.

Ἰλοτομία προστατευτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 100.

Ἐντὸς τῶν προστατευτικῶν δασῶν οἰαδήποτε μορφῆς ἀπαγορεύονται ἰλοτομία διασπῶσαι τὴν συνοχὴν τῶν συστάδων καὶ ἀπογυμνοῦσαι τὸ ἔδαφος.

Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς ταῦτα, ἐὰν μὲν εἶναι ὑψηλά, μόνον ἡ σποράδην ἰλοτομία κατόπιν προσημάνσεως, ἐὰν δὲ εἶναι χαμηλά, ἢ κατὰ μικρὰ τμήματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 40 τετραγωνικά μέτρα ἢ κατὰ στενὰς λωρίδας παραλλήλους πρὸς τὰς ἰσοῦσις καμπύλας τοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρον 101.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαιῶν δὲν δύναται νὰ ὑποχρεῶνται πρὸς λήψιν οἰοῦδήποτε δημοσιονομικοῦ ἢ δημοσκοπολιτιστικοῦ μέτρου, ὅπερ συνδέεται μὲ ἄξοδα, ἐὰν οὗτοι δὲν εἶναι σύμφωνοι πρὸς τοῦτο.

2. Ἐὰν ἡ τυχὸν ἐκτέλεσις τοιαύτων ἔργων ἐμφανίζεται ὡς ἀπαραίτητος διὰ τὴν προστασίαν τῶν προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαιῶν καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τούτων δὲν συγκατετέθησαν νὰ ἐκτελέσουν ταῦτα, δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμόν, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας δικαιούται ν' ἀπαλλοτριώσῃ τὰ δάση καὶ τὰς γαῖας ταύτας, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ ἀπαλλοτριώσεως νόμων.

3. Ἐπὶ προστατευτικῶν δασῶν καὶ ἐδαφῶν, ἡ μετατροπὴ καὶ ἀλλαγὴ τοῦ εἶδους τῆς φυτείας εἰς ἄλλο, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐκχερσώσεις μὴ δημοσίων δασῶν καὶ ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 102.

Ἡ ἐκχερσῶσις δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἀνηκουσῶν εἰς μονὰς ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα, ἀπαγορεύεται. Δύναται δὲ νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς Ἀρχῆς ἢ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, μόνον ἐφ' ὅσον βεβαιούται δι' ἐκθέσεως ἀρμοδίου δασικοῦ ὑπαλλήλου ἢ Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς δασολόγου καὶ ἐνὸς γεωπόνου, ὅτι αὐταὶ δὲν φέρουσιν ὀπωσδήποτε προστατευτικὸν χαρακτῆρα καὶ ὅτι τὸ ἔδαφος αὐτῶν εἶναι κατάλληλον πρὸς μόνιμον γεωργικὴν καλλιέργειαν καὶ κατόπιν ἐγγράφου συναίνεσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου. Τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως προκύπτοντα δασικὰ προϊόντα ὑπόκεινται εἰς καταβολὴν νομίμου δικαιώματος. Τὸ δικαίωμα τοῦτο, προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως ἢ ἐκκαθαρισμοῦ ἐκτάσεων καλυπτομένων ὑπ' ἀγριοελαίων ἢ ἀγρίων ὀπωροφόρων δένδρων δύναται νὰ ἐλαττωθῇ καὶ μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ κανονικοῦ τοιαύτου. Ἄδεια συνεχίσεως ἀρξάμενης ἐκχερσώσεως δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκχερσωθείσα ἤδη ἔκτασις δὲν ἐκαλλιεργήθῃ γεωργικῶς ἢ δειδροκομικῶς.

Ἐκχέρσωσης δημοσίων δασῶν καὶ ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 103.

Ἡ ἐκχέρσωση δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, ἐκτὸς τῶν κάτωθι περιπτώσεων:

α') Παραχώρησις δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων πρὸς ἐκχέρσωσιν δι' ἀγροτικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων.

1. Δημοσίαι δασικαὶ ἐκτάσεις, δυνάμεναι νὰ παραχωρηθοῦν εἰς τοὺς πρόσφυγας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 (περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων) εἶναι αἱ καλυπτόμεναι ὑπὸ ὕδροφίλου ἢ ὑδροχαροῦς βλαστήσεως καθὼς καὶ αἱ κείμεναι ἐπὶ ἐδάφους σχετικῶς δασικοῦ, ἐπιπέδου ἢ ἐλαφρᾶς κλίσεως καὶ γονίμου πρὸς μόνιμον γεωργικὴν καλλιέργειαν.

2. Περὶ τῆς καταλληλότητος διὰ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασικῶν τούτων ἐκτάσεων, ἀποφαίνεται Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐξ ἐνὸς δασολόγου καὶ ἐνὸς γεωπόνου, ἣτις ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν ἐκθεσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Διευθύνειν Δασῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καὶ κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Δασῶν εἰς ὃ μετέχουσι καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας, ὡς καὶ ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης τοῦ Ἐποικισμοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις, ὡς καὶ ἡ ἐκχέρσωσις καὶ ἡ γεωργικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν δασικῶν τούτων ἐκτάσεων, ἀτελῶς μὲν, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκρίσεως, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχέρσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν ἐκχερσούντων προσφύγων, κατόπιν δὲ ἐγκρίσεως καὶ ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος, ἐφ' ὅσον ταῦτα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

3. Προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως, δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων, δασικῶν ἐκτάσεων ἐξ ἐπιταχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων ἰδιωτικῶν ἢ Μοναστηριακῶν δασῶν ἢ τοιούτων ἀνήκοντων εἰς ἀναθοροῦν ἰδρύματα ἢ νομικὰ πρόσωπα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 6 Ἰουλίου 1923 (περὶ ἀγρ. ἐγκατ. προσφύγων), περὶ τῆς γεωργικῆς καταλληλότητος τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπὴ, ἐπιτρέπεται αὕτη, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Δασῶν ἀτελῶς μὲν ἀλλὰ κατόπιν ἐγκρίσεως, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται πρὸς ἰσορροπίαν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκχερσούντων, ἐπὶ καταβολῇ δὲ φόρου ἐφ' ὅσον ταῦτα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

4. Διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων δὲν ἀπαιτεῖται ἔγγραφος ἢ προφορικὴ συναίνεσις τοῦ πρώην ἰδιοκτῆτου, ἀλλὰ μόνον ἔγγραφος πιστοποιήσις τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἀρμόδιον Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον, περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἐπιτάξεως τοῦ δάσους, εἰς ὃ πρόκειται νὰ γίνῃ ἐκχέρσωσις.

β) Ἡ ἐκχέρσωσις ἐπὶ δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς γηγενεῖς μόνον εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις:

1) Ὅποτεν πρὸς δημιουργίαν ἐλεγκτικῶν εἰς πολλὰς ἰδιοκτησίας, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐπέκτασις τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν εἰς βάρους τοῦ δάσους, ὅταν τοῦτο ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ ὑδροχαρῆ βλάστησιν καὶ κεῖται ἐπὶ ἐδάφους σχετικῶς δασικοῦ καὶ οὐχὶ ἀπολύτως τοιούτου ἢ εἰς βάρους θαμνωδῶν ἐκτάσεων δυναμένων μόνον κτηνοτροφικῶς νὰ ἐκμεταλλευθοῦν.

2) Ὅταν τὸ ἔδαφος εἶνε ἀναμφισβητῆτως συμφορῶτερον νὰ ἐκμεταλλευθῇ γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς οὐχὶ δὲ καὶ δασικῶς.

3) Ὅταν πρόκειται διὰ μέσου τῶν δασῶν νὰ διέλθουν ὁδοὶ ἢ νὰ κατασκευασθῶσι διάφοροι ἐγκαταστάσεις ἢ πρόκειται νὰ ἐνεργηθῶν μεταλλευτικαὶ ἔρευναι καὶ τὰ τοιαῦτα.

4) Ὅταν πρόκειται νὰ διανοιχθοῦν πυρασφαλιστικαὶ ζῶναι ἐντὸς δασῶν πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

5) Διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα τὰ ἀπολαμβανόμενα ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως καταβάλλεται μισθώμα. ἐφ' ὅσον ταῦτα προορίζονται πρὸς ἐμπορίαν, ἄλλως ἢ ἀπόληψις τῶν εἶνε ἀτελής, ἀλλ' ἐνεργεῖται πάντως κατόπιν ἐγκρίσεως.

6) Καὶ διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων τῆς περιπτώσεως δ' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαιτεῖται ὅπως καὶ διὰ τὰ ἰδιωτικά, ἐκθεσις ἀρμόδιου δασικοῦ ὑπαλλήλου, ἰδίως δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ἢ ἀκόμη καὶ Ἐπιτροπῆς ἐξ ἐνὸς Δασολόγου καὶ ἐνὸς Γεωπόνου, δι' ἣς νὰ βεβαιωθῆται ἡ καταλληλότης ἢ μὴ πρὸς μόνιμον γεωργικὴν καλλιέργειαν τοῦ πρὸς ἐκχέρσωσιν δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ὡς καὶ τοῦ ἂν συντρέχουν αἱ περιπτώσεις τῆς παραγράφου β' ἐδάφ. 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρ. καὶ ὅτι ἄλλο στοιχεῖον ἤθελεν εἶνε ἀπαραίτητον, ὅποτε καὶ ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχέρσωσις κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἡ συνέχισις ὁμοῦ τῆς ἐκχερσώσεως ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἐκχωρηθεῖσα ἔκτασις ἐκαλλιεργήθη γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς.

7) Ἡ κατὰ τὴν περίπτωσιν β' ἐδάφ. 1 καὶ 2 ἐκχέρσωσις ἐνεργεῖται, ἀφοῦ ἡ πρὸς ἐκχέρσωσιν ἔκτασις παραχωρηθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μέρους VIII, ἀνευ δὲ δημοπρασίας εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου 3 καὶ 4.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Δασικὴ φορολογία.

Δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν, Μοναστηριακῶν καὶ λοιπῶν μὴ δημοσίων δασῶν, δασικῆς παραγωγῆς.

1.—Γενικαὶ φορολογικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 104.

1. Ὁ ἐκδιδομένος κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας πῖναξ διατιμῆσεως περιλαμβάνει εἰδικώτερον κατὰ κατηγορίας τὰ δασικὰ προϊόντα.

2. Ὁ πῖναξ διατιμῆσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, κυρούμενος διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμῶν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν ἀναγράφει τὴν κατὰ μονάδα ἀξίαν τῶν δασικῶν προϊόντων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν αὐτῆς τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τοὺς τόπους παραγωγῆς, χρησιμεύει δὲ ὡς βάσις διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς συνολικῆς ἀξίας τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ πίνακος καθορίζεται καὶ τὸ καταβλητέον μισθώμα εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἀνευ δημοπρασίας ἐκ δημοσίων δασῶν ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων, ὑπαλογιζόμενον ἀναλόγως πρὸς τὰ ἐπιτευχθέντα μισθώματα κατὰ τὰς δημοπρασίας τὰς ἐνεργηθείσας κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος. Ἡ ἰσχὺς τοῦ πίνακος διατιμῆσεως τοῦ ἔτους 1929 παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ 1931.

3. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ σύμφωνον γνώμης τοῦ Συμβουλίου Δασῶν ἐπιτρέπεται, ὅπως καταρτίζονται ἰδιοί πίνακες διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων, κατὰ δασικὰς περιφέρειας ἐν τῷ Διατάγματι ὀριζόμενας.

4. Τὰ δασικὰ προϊόντα διακρίνονται εἰς κύρια ἢ πρωτεύοντα καὶ εἰς δευτερεύοντα τοιαῦτα. Καὶ κύρια μὲν θεωροῦνται τὰ προϊόντα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς τελικῆς ὕλοτομίας τῶν ὀρίμων συστάδων ἢ τῆς δενδροκομίας καὶ καθαρισμοῦ νεαρῶν τοιούτων (ὡς ξυλεία ἔμφλοιος ἢ ἀφλοιοῦ παντὸς εἶδους καυσάξυλα, ρητίνη κλπ.). Δευτερεύοντα δὲ δασικὰ προϊόντα θεωροῦνται ἐν γένει οἱ καρποὶ τῶν δασικῶν δένδρων, τὰ ἄνθη, τὰ φύλλα, τὸ χῶμα κλπ.

Φορολογία τῆς ἀκαθαρίστου δασικῆς προσόδου τῶν μὴ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 105.

1. Εἰς τὰ ἀειφόρος ἢ περιοδικῶς ἐκμεταλλεόμενα δαση, τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημοσίον ἢ μὴ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ (ἰδιωτικά, κοινοτικά, Μοναστηριακά, διαφιλονεκούμενα, διαμφισβητούμενα, διακατεχόμενα κλπ.) ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς

πραγματοποιουμένης ἀκαθάριστου προσόδου, τῆς προερχομένης ἐκ τῆς ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως ὀλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ ἔτησιου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, προσωρινῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ., δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἀνερχόμενον εἰς 10 ο)ο, διὰ τὴν ἐκ τῆς καρπώσεως τῶν κυρίων δασικῶν προϊόντων προερχομένην ἀκαθάριστον πρόσδοτον καὶ 8 ο)ο διὰ τὴν ἐκ δευτερευόντων δασικῶν προϊόντων προερχομένην τριαύτην.

2. Εἰς καταβολὴν δικαιοῦματος ὑπόκειται καὶ ἡ πραγματοποιουμένη ἀκαθάριστος πρόσδοτος ἢ προερχομένη ἐκ δασικῶν προϊόντων ἰδιωτικῶν δασῶν, προελθόντων ἐκ τυχαίων γεγονότων (ὡς καταρρίψεως καὶ ἐκκρίζώσεως τῶν δένδρων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, γιόντος καὶ ἄλλων ἐξωτερικῶν αἰτιῶν καὶ ἐπιδράσεων) ἐκ δασικῶν προϊόντων κεκαυμένων ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐκχερώσεως ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἐν γένει ἐκ πάντων τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ὑλοτομουμένων, συλλεγομένων καὶ κατασκευαζομένων ἐξ ἰδιωτικῶν δασικῶν κτημάτων.

3. Διὰ τὰ δάση τῆς πρώτης παραγράφου, ἐὰν ταῦτα ἤθελον ὀρθοτετηθῆ, καταμετρηθῆ, καὶ ρυμοταμηθῆ, ἢ ἐπὶ τῆς ἀκαθάριστου προσόδου ἐπιβαλλομένη φορολογία δύναται νὰ βεβαιωθῆ καὶ παρὰ τῆς οικονομικῆς ἀρχῆς (Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν), εἰς τὴν καὶ ἐπιδίδεται ὑπὸ τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν δασοκτημόνων, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου δασικοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους δήλωσις περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πραγματοποιηθείσης ἀκαθάριστου προσόδου. Ἡ παρούσα παράγραφος τίθεται ἐν ἰσχύϊ διὰ Διατάγματος, ὅπου ὁ εἰς καθορίσει λεπτομερῶς τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον καταβολῆς τοῦ φόρου, τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς μεταφοράς τῶν δασικῶν προϊόντων, ὡς καὶ πᾶσαν λεπτομέρειαν ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς.

Ἐπολογισμὸς τῆς ἀκαθάριστου δασικῆς προσόδου.

Ἄρθρον 106.

1. Διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τῆς συνολικῆς ἀκαθάριστου δασικῆς προσόδου λαμβάνεται ἡ συνολικὴ ἀξία ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ καὶ εἶδους δασικοῦ προϊόντος, τοῦ διὰ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ. καθοριζομένου ἔτησιου ἢ περιοδικοῦ λήμματος. Ἡ φορολογία ὅμως ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθάριστου προσόδου, συμφώνως πρὸς τὸ προγενέστερον ἄρθρον.

2. Ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς ἔτησιος ἢ περιοδικῆς ἀκαθάριστου δασικῆς προσόδου, ἣτις εἶναι συνάρτησις τοῦ ποσοῦ καὶ εἶδους τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ ἔτησιου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν δασῶν καὶ τῆς κατὰ μονάδα ἀγοραίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς, καθορίζεται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου Γεωργίας ἢ τῆς ἀρμοδίας τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς κατὰ δασαρχεῖον καὶ δι' ἕκαστον δάσος κεχωρισμένως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω στοιχείων. Ὡς τιμὴ μονάδος τῶν δασικῶν προϊόντων λαμβάνεται ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένη.

Καταβολὴ τοῦ δικαιοῦματος.

Ἄρθρον 107.

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων ἐν περιπτώσει ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων, εἴτε ὑπὸ τῶν δυνάμει ἀδείας αὐτῶν ὑλοτομουμένων.

2. Διὰ τὰ πρὸς ἐμπορίαν καὶ βάσει πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως καὶ μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ. ἐκμεταλλεζόμενα δάση, τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημοσίον ἢ μὴ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ (ἰδιωτικά, Μοναστηριακά κλπ.) τὸ ἐπὶ τῆς ἀκαθάριστου προσόδου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται, εἴτε ἐφ' ἅπαξ, ἐφ' ὅσον τυχόν αὕτη πραγματοποιεῖται ὀλοκλήρως, εἴτε τμηματικῶς, ἐφ' ὅσον τυχόν πραγματοποιεῖται ἐκάστοτε μόνον μέρος τῆς συνολικῆς ἀκαθάριστου προσόδου, κατὰ δόσεις μηνιαίας ἢ τριμηνιαίας εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσαγομένου τῷ

ἀρμόδιῳ Δασαρχεῖῳ ἢ Δασονομείῳ διπλοτύπου εἰσπράξεως, ἐκδίδεται παρὰ τούτων ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ δικαιοῦματος ἐκ διπλοτύπου ἠριθμημένου βιβλίου, ἣτις μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς διενεργουμένης ὑλοτομίας.

3. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταβάλλεται τὸ δικαίωμα καὶ διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσδοτον ἐκ δασικῶν προϊόντων, προερχομένων ἐκ τυχαίων γεγονότων, ἐκχερούμενων ἐκτάσεων, κεκαυμένων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων.

4. Ἐφ' ἅπαξ καταβάλλεται τὸ δικαίωμα μόνον διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσδοτον, τὴν προερχομένην ἐκ δασικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομούντος, δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας, ἐκ τῆς ἀσθέντου καὶ τῆς καυσίμου ὕλης τῆς χρησιμοποιουμένης πρὸς καυσὶν ἀσβεστοκαμίνων, κεραμοποιεῖων κλπ. Ἐφ' ἅπαξ δὲ ἡ κατὰ δόσεις μηνιαίας, καταβάλλεται τὸ δικαίωμα ἐκ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθάριστου προσόδου ἐκ δασικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἐπαγγελματικὰς ἀνάγκας, ἢ ἐκ βαλανιδίων καὶ χαρουπίων.

Φορολογία διαφιλονεικουμένων δασῶν.

Ἄρθρον 108.

1. Ἐπὶ ὑλοτομίας εἰς δάση διαφιλονεικουμένα, ἐὰν μὲν τὸ δάσος εἶναι ὑπὸ τὴν διακατοχὴν τοῦ Δημοσίου, καταβάλλεται μίσθωμα, τῆς ἐξ αὐτοῦ ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἐνεργουμένης κατόπιν δημοπρασίας, ἐὰν δὲ ὑπὸ τὴν διακατοχὴν φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, καταβάλλεται μόνον τὸ νόμιμον ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθάριστου προσόδου δικαίωμα.

2. Ἐπὶ δασῶν, ὧν ἀμφισβητεῖται ἡ κατοχὴ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτων, δύναται ὁ Ἰπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ συμφώνων γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, νὰ ἐπιτρέψῃ ἄνευ δημοπρασίας εἰς τὸν ἀξιοῦντα βασιμῶς δικαίωμα κατοχῆς, νὰ ἐνεργήσῃ κάρπωσιν ἢ καὶ ἐκχέρωσιν, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 105 δικαιοῦματος ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθάριστου δασικῆς προσόδου καὶ ἡμίσεως μισθώματος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ὅρων ὀριζομένων μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου. Τὸ μίσθωμα μένει ὡς παρακαταθήκη εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον καὶ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιούχον μετὰ τὴν ὁπωσδήποτε ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἰδιοκτησίας ἢ διακατοχῆς. Ὡς μίσθωμα λαμβάνεται τὸ ἔτησιως ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως καθοριζόμενον τοιοῦτον διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα.

3. Μέχρις ὀριστικοῦ καθορισμοῦ τῶν σχέσεων ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν δύναται ὁ Ἰπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ κάρπωσιν διαφιλονεικουμένων δασῶν ὑπὸ τῶν διαφιλονεικούντων ταῦτα, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ νόμιμου δικαιοῦματος ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθάριστου προσόδου, προσθέτως δὲ καὶ μισθώματος ὀριζομένου εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ προβλεπομένου διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ παρακατατιθεμένου εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον.

Ἄντι τοῦ μισθώματος δύναται νὰ παρασχεθῇ ἀξιοχρεῶς χρηματικὴ, τραπεζικὴ ἢ καὶ κτηματικὴ ἐπαρκὴς ἐγγύησις.

Δὲν ἀποκλείεται ὅμως καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων.

4. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων ἀπόφασις τοῦ Ἰπουργοῦ ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν, ἰσχύουσαν ἀπὸ τοῦ πέραστος τῶν κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς περὶ ἀνακλήσεως ἐγκειμένων ὑπὲρ τοῦ ἀμφισβητούντος ὑλοτομιῶν καὶ τὸ πολὺ μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς εἰς τοῦτον κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἀνακλήσεως ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους ταύτας καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐκμετάλλευσις, καλλιέργεια, ἐγκατάστασις κλπ., οὐδαμῶς προδικάζει τὸ ζήτημα κυριότητος ἢ κατοχῆς, οὐδὲ χρησιμεύει ὡς ἀπόδειξις ἢ τεκμήριον κατὰ τὴν δικαστικὴν ἢ ἄλλην ἐξέτασιν αὐτοῦ.

II. Βιδικαὶ φορολογικαὶ διατάξεις.

Καύσιμος ὕλη.

Ἄρθρον 109.

1. Ὡς καύσιμος ὕλη χαρακτηρίζονται ἀφ' ἑνός, τὰ καυσό-

ξύλα, ἤτοι: πᾶσα ξυλώδης μάζα ἐν ξηρᾷ ἢ χλωρᾷ καταστάσει, ἥτις λόγῳ ποιότητος ἢ διαστάσεων ἢ εἶδους καὶ προσλεύσεως ἢ οικονομικῶν, τοπικῶν ἢ γενικῶν συνθηκῶν, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ εἰς τὰς τέχνας ὡς χρήσιμος ξυλεία, καὶ ἀφ' ἑτέρου, οἱ χωρὶς κορμὸν θάμνοι καὶ τὰ φρύγανα.

2. Πᾶσα καύσιμος ὕλη ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερομένων περιπτώσεων ἀτελείας, ὑπόκειται εἰς καταβολὴν μισθώματος, προκειμένου περὶ τοιαύτης προσρχομένης ἐκ Δημοσίων δασῶν, δικαιώματος δὲ ἐπὶ τῆς ἐκ ταύτης ἀκαθάριστου προσόδου, προκειμένου περὶ τοιαύτης, ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν.

3. Δύναται νὰ ἐπιτραπῆ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἢ χρήσις ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 121 παρ. 2 ὑπὸ τῶν χωρικῶν ἀτελῶς συλλεγομένης καυσίμου ὕλης καὶ εἰς ἐργοστάσια, κεραμοποιεῖα, ἀσβεστοκαμίνους, ἀλωνιστικὰς μηχανάς, καὶ ἀτμόπλοια διὰ τὴν θέρμανσιν τῶν ἀτμολεβήτων, πρὸς καύσιν, καθὼς καὶ ἢ πρὸς ἐμπορίαν συγκέντρωσις εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ δὴ ὡσάκις εἰς τὰ δάση τῆς περιφέρειας χωρίου τινὸς ἢ συνοικισμοῦ ὑπάρχουν πλεονάσματα καυσίμου ὕλης ὑπὲρ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, ἐφ' ὅσον ἢ καύσιμος ὕλη προέρχεται ἐκ δημοσίων ἢ ἀναμιξῆ ἐκ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δασῶν ἐπὶ καταβολῆ μισθώματος καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ὅσον δὲ ἢ καύσιμος ὕλη προέρχεται ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ διακατεχομένων δασῶν, ἐπὶ καταβολῆ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθάριστου ἐκ ταύτης προσόδου.

4. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἐπὶ τῆς καυσίμου ὕλης ἐνεργεῖται διὰ μὲν τὰς ἀσβεστοκαμίνους καὶ τὰ κεραμοποιεῖα κατὰ ἐκκαμινούσεις, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἐργοστάσια κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μηνιαίας καταναλώσεως καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Δασάρχου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κατὰ τὸ πρῶτον δεκάτη μερὸν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 110.

1. Ἡ ἀτελῶς συλλεγομένη καὶ μεταφερομένη καύσιμος ὕλη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 121 παρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον μεταφέρεται εἰς συνοικισμοὺς ἔχοντας πληθυσμὸν ἀνωτέρου τῶν 5.000 χιλιάδων κατοίκων, ἐκ περιφερειῶν ξένων πρὸς τοὺς συνοικισμοὺς τούτους κοινοτήτων καὶ δήμων ὑποβάλλεται κατὰ ζῦγιον εἰς τέλος δύο δραχμῶν. Ἡ εἰσπραξις τοῦ τέλους τούτου δύναται νὰ διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως κατὰ τὰ περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης ὀριζόμενα, δι' ἐν ἔτος ἀρχόμενον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου καὶ λήγειν τῆν 31 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Τὸ ἐνοίκιον καταβάλλεται εἰς δύο δόσεις εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ἐξαμηνίας. Τὰ φορολογικὰ διπλότυπα τῆς ἐνοικιάσεως, ὡς καὶ τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως τὰ ἐκδιδομένα ὑπὸ τῶν δασικῶν ἢ ἄλλων ἀρμοδίων ὑπαλλήλων, εἰς περιπτώσιν μὴ ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου ἐπέχουν τόπον δικαιολογητικοῦ ἐγγράφου τῆς συλλογῆς καὶ μεταφορᾶς των. Τὸ Δημόσιον δύναται καὶ ἄνευ συναίνεσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας του.

2. Ἐὰν ἢ εἰσπραξις τοῦ φόρου τούτου δὲν διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως, δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ δι' ἐπιστατῶν, διοριζομένων καὶ ἀμειβομένων κατὰ τὰ περὶ φόρου ρητίνης ὀριζόμενα.

Ἄσβεστος.

Ἄρθρον 111.

Ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς ἀσβεστοῦ προσρχομένης ἀκαθάριστου προσόδου ἐπιβάλλεται δικαίωμα 8 ο)α, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῆς ἐγχώριος δασικὴ καύσιμος ὕλη ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν προσρχομένη, ἄλλως ἂν αὕτη προέρχεται ἐκ δημοσίων δασῶν, εἰσπράττεται μίσθωμα κατὰ στατήρα. σύμφωνα μὲ τὸ ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως καθοριζόμενον.

Ρητίνη.

Ἄρθρον 112.

1. Ἡ εἰσπραξις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν προσρχομένης ρητίνης, ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐνοικιαστῶν, ἀναδεικνυμένων κατόπιν δημοπρασίας. Βεβαίωται δὲ διὰ ζυγίσσεως κατ' ὁκάδας εἰς τοὺς λάκκους, ἀποθήκας ἢ τόπους συγκεντρώσεως τοὺς εὐρισκομένους ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δάσους, ἐνθα ἐνεργεῖται ἢ ρητινοσυλλογῆ, τοῦ σχετικοῦ διπλοτύπου τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἰσχύοντος ὡς δικαιολογητικοῦ διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ρητίνης ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη ἐπὶ κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ.

2. Ἐὰν πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν δημοπρασιῶν ἐπέλθῃ ἢ ἐποχῇ τῆς συλλογῆς τοῦ προϊόντος ἢ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ δικαιώματος δύναται νὰ γίνῃ δι' ἐπιστατῶν, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καὶ ὧν ἢ ἀντιμισθία εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν, πρὸς οὓς ὀφείλουσαν νὰ δίδωσι λόγον τῆς διοικήσεώς των.

3. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος διὰ δημοπρασίας, βεβαίωται καὶ εἰσπράττεται τούτο διὰ λογισμὸν τοῦ Δημοσίου δι' ἐπιστατῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον, οἵτινες ὡς καὶ οἱ τῆς προηγουμένης παραγράφου, δίδουν τὸν ὄρον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, δικαιούμενοι εἰς ἀπόληψιν ἡμερησίας ἀποζημιώσεως κανονιζομένης προτάσει τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ἐὰν ἢ βεβαίωσις γίνεται ὑπὸ τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τούτους χορηγεῖται τὸ ἥμισυ τῆς εἰς τοὺς ἐπιστατοφύλακας χορηγουμένης ἡμερησίας ἀποζημιώσεως.

4. Ἀπαγορεύεται ἢ ἐκ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ὀριζομένων τόπων συγκεντρώσεως ἢ ἀποθηκείσεως μεταφορὰ τῆς ρητίνης ἢ ἢ μεταποίησις εἰς τερεθινθέλιον ἢ ἄλλο ρητινώδες προϊόν πρὸ τῆς βεβαίωσεως τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος, προκειμένου περὶ ρητίνης ἐκ δημοσίων δασῶν.

5. Εἰς τὰ δημόσια ἢ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διαχειριζόμενα δάση εἰς ἃ ἢ συλλογῇ τῆς ρητίνης δὲν ἀποτελεῖ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα τρίτου, τὸ δικαίωμα τῆς ρητινοσυλλογῆς διατίθεται κατ' ἀποκοπὴν διὰ δημοπρασίας διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι δέκα τὸ πολὺ ἔτων. Τὸ μίσθωμα δὲ καταβάλλεται κατὰ τριμηνιαίας ἢ μηνιαίας δόσεις κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς τούτου καὶ δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, ἀλλ' ὡς δικαιολογητικῶς ἢ μέχρι τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκείσεως μεταφορᾶς ταύτης χρησιμεύουν αἱ ἀποδείξεις καταβολῆς τούτου. Ἡ βεβαίωσις τοῦ μισθώματος τῆς ρητίνης τῆς ἄνευ δημοπρασίας διατιθεμένης γίνεται διὰ ζυγίσσεως κατ' ὁκάδας εἰς τοὺς λάκκους ἢ τοὺς τόπους συγκεντρώσεως ἢ τὰς ἀποθήκας τὰς εὐρισκομένας ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ρητινευομένου δάσους, τῆς ἀποδείξεως τῆς καταβολῆς τοῦ μισθώματος ἢ τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως, ἐπέχοντος θέσιν δικαιολογητικοῦ διὰ τὴν μέχρι τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκείσεως μεταφορὰν ἢ καὶ πέραν τούτου, ὅταν τὸ δικαιολογητικὸν εἶναι διπλότυπον εἰσπραξεως.

6. Τοὺς ἐνοικιαστὰς τοὺς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου τούτου δικαιώματος ρητίνης, δύναται ν' ἀντικαταστήσωσι καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις κατὰ περιφέρειας Κοινοτήτων, συνεταιρισμοὶ τῶν οἰκείων δασοκτημόνων ἢ ρητινοσυλλεκτῶν τῆς περιφέρειας ταύτης, ἐὰν οὗτοι εἶναι πλείονες τοῦ ἑνός. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τούτους ἐνοικιάσει δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὀρίζοντος τὰ ἐνοίκιον ἄνευ δημοπρασίας, κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως οἱ οἰκεῖοι συνεταιρισμοὶ, ἐφ' ὅσον στερεῶνται ἐπαρκῶς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν δημοσίων δημοπρασιῶν Ἐπιτροπῆς κτημάτων πρὸς ἐγγράφην ἐπ' αὐτῶν ὑπεθῆ-

κως δὲ ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς ὁλοκληρήρου τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης, προσάγουν ἀξιοχρεῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ἐγγυητὴν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἐπὶ κτημάτων τοῦ ὁποῦ ἐγγυητοῦ δύναται, ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκῃ.

7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ὅπως ἡ ρητινοσυλλογὴ παρατείνεται ἐπὶ ἓνα τὸ πολὺ μῆνα μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἡδὴ ὑπὸ τῆς κειμένης βασικῆς νομοθεσίας ὀριζομένης προθεσμίας.

Ἄρθρον 113.

Τὸ ἐνοικίον ἐπὶ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης καταβάλλεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη τὴν 1 Ἀυγούστου (ἐκτὸς ἂν δὲν ἔχη ἀναδειχθῆ ἐνοικιαστής, ὅποτε καταβάλλεται ἅμα τῇ συντάξει τῶν ἐνοικιαστηρίων συμβολαίων), ἡ δευτέρη τὴν 15 Σεπτεμβρίου καὶ ἡ τρίτη τὴν 31ην Ὀκτωβρίου.

Βαλκανίδια.

Ἄρθρον 114.

1. Ἐπὶ τῶν μεταφερομένων βαλκανιδίων ἐπιβάλλεται δικαίωμα 8 ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ κτημάτων προσερχομένων. Ὡς ἀξία λαμβάνεται ἡ τιμὴ, ἢ ἀναγραφομένη εἰς τὸν πίνακα διατιμῆσεως, τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς. Διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν προσερχόμενα εἰσπράττεται μίσθωμα.

2. Τὸ δικαίωμα ἢ τὸ μίσθωμα καταβάλλεται εἴτε εἰς τὸ Τελωνεῖον κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων, εἴτε ὑπὸ τῆς βασικῆς ἀρχῆς δι' ἐκδόσεως ἀποδείξεως κατὰβολῆς τοῦ δικαιώματος, ἢ μισθώματος, ὅσῳκις πρόκειται περὶ μεταφορᾶς διὰ ξηρᾶς.

3. Ἡ συλλογὴ τοῦ ἐκ δημοσίων δασῶν βαλκανιδίου ἄρχεται ἡπὸ 1 Ἀυγούστου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἰσχύουν εἰς τὰς νέας χώρας, ἐφ' ὅσον καταβάλλεται διὰ τὴν συλλογὴν τοῦ βαλκανιδίου φόρος δεκάτης κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

Κεράτια (χαρούπια)

Ἄρθρον 115.

1. Ἐπὶ τῶν μεταφερομένων χαρουπίων ἐπιβάλλεται δικαίωμα 8 ο) προσδοκῆς ἀξίας αὐτῶν, ἐὰν προέρχονται ἐξ ἰδιωτικοῦ δάσου. Ὡς ἀξία αὐτῶν λαμβάνεται ἡ τιμὴ, ἢ ἀναγραφομένη εἰς τὸν πίνακα διατιμῆσεως, τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς. Τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα καταβάλλεται εἴτε εἰς τὰ Τελωνεῖα, κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων, εἴτε εἰς τὴν βασικὴν ἀρχὴν, ὅσῳκις πρόκειται περὶ μεταφορᾶς διὰ ξηρᾶς.

2. Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς συλλογῆς χαρουπίων ἐκ δημοσίων δασῶν, ὅπου τοῦτο εἶνε κεκτημένον δικαίωμα τοῦ δημοσίου, ἐνοικιάζεται διὰ δημοπρασίας ἀναλόγως πρὸς τὰ περὶ ρητίνης διὰ τοῦ ἄρθρου 112 καθοριζόμενα.

3. Τὰ ἡμέρα χαρούπια ἀπαλλάσσονται πάσης βασικῆς φορολογίας.

4. Ἡ συλλογὴ τῶν ἡμέρων καὶ ἀγρίων κισθίων, τῶν προσερχομένων ἐκ δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν δασῶν, εἴτε προσρίζονται δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας, εἴτε δι' ἐμπορίαν, εἶνε ἀτελής.

Βιομηχανικὰ ἐργαστασία ἀποστάξεως ξύλων.

Ἄρθρον 116.

Δασικὰ προϊόντα, παραγόμενα ὡς δευτερεύον προϊόν βιομηχανικῶν ἐργαστασίων δι' ἀποστάξεως ξύλων, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς παντὸς δικαιώματος ἢ μισθώματος. Διὰ τὴν λειτουργίαν ὅμως τῶν τοιούτων ἐργαστασίων τὰ ὁποσδήποτε δι' ἀποστάξιν χρησιμοποιούμενα καυσόξυλα ὑλοτομοῦνται

ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἐκ τούτων προερχομένης ἀκαθόριστου προσόδου, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν, μισθώματος δὲ ἐφ' ὅσον ταῦτα προέρχονται ἐκ δημοσίων δασῶν.

III. Τοπικαὶ φορολογικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 117.

1. Εἰς τὰς ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἢ Ξυλεία, οἱ ξυλάνθρακες καὶ ἡ ἀσβεστος, οἱ ἀπολαμβανόμενοι ἐξ ἰδιοκτητῶν δασῶν, βασικῶν ἐκτάσεων καὶ δένδρων (δασικῶν ἢ μὴ) καὶ προσρίζονται διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἢ καὶ ἐπιτόπιον κατανάλωσιν, ἀπολαμβάνοντα: ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς βασικῆς ἀρχῆς.

2. Εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ ὑλοτομίας καὶ μεταφοραὶ δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς βασικῆς ἀρχῆς, ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται περὶ ὑλοτομίας δάσους, ὅποτε δὲν καταβάλλεται μὲν ἐπίσης δικαίωμα ἢ μίσθωμα, ἀπαιτεῖται ὅμως ἐγκρίσις τῆς βασικῆς ἀρχῆς. Τὰ διὰ θαλάσσης ὅμως ἐκτὸς τῆς Ἐπτάνησου μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα ὑποβάλλονται ἐν τοῖς Τελωνεῖοις εἰς καταβολὴν δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προερχομένης ἀκαθόριστου προσόδου, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ μισθώματος, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ δημοσίων δασῶν.

3. Ἐν Κρήτῃ ἰσχύουν πάσαι αἱ φορολογικαὶ δασικαὶ διατάξεις, αἱ ἰσχύουσαι διὰ τὰς λοιπὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

4. Τὰ ἐκτὸς τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω. δάση τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις, ὅφ' ὅς τελῶσι καὶ τὰ δάση τῶν λοιπῶν ἀγαθουργῶν ἰδρυμάτων τῆς χώρας.

5. Τὰ ἐν Ἄθῳ παραγόμενα δασικὰ προϊόντα ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου ἐπὶ τῆς ἀκαθόριστου προσόδου.

IV. Ἡλεκτωμένα δασικὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 118.

1. Εἰς κοινότητα ἢ δήμους, εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων δὲν διενεργεῖται πράγματι τοῦλάχιστον ἀπὸ 2 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου βοσκὴ αἰγοποιμνίων, εἰς τὰ ὅποια δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ κατοικίδια αἴγες, τὰ καταβαλλόμενα δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου δημόσια δασικὰ δικαιώματα καὶ μισθώματα δι' ὑλοτομίας ἢ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων ἐκ τῶν δασῶν τῶν Δῆμων ἢ Κοινοτήτων τούτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν προέρχονται ἐκ κεκαυμένου δάσου, εἶνε κατὰ 20 ο) ὀλιγώτερα ἐκείνων, τὰ ὅποια μονήμως θὰ ἐβέβαιούντο καὶ θὰ εἰσπράττοντο, ἐὰν δὲν ἀπηγορεύετο ἡ βοσκὴ τῶν αἰγοποιμνίων.

V. Φορολογία βασικῆς παραγωγῆς κεκαυμένων δασῶν.

Ἄρθρον 119.

1. Διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθόριστον πρόσδοσιν ἐκ δασικῶν προϊόντων ἐκ καεῖσης μὴ δημοσίας βασικῆς ἐκτάσεως καταβάλλεται ἐπὶ δεκαετίαν διπλοῦν ἀντιστοιχοῦν δικαίωμα διὰ δὲ τὰ δασικὰ προϊόντα, τὰ προσερχόμενα ἐκ κέντων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν ἐξασκῶσι δικαίωμα τρίτου, διπλοῦν μίσθωμα.

2. Ἐπὶ κέντων δασῶν, εἰς ἃς περιπτώσεις εἶχον ἐφαρμοσθῆ πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου συλλήβδην ἢ κατὰ προληπτικὰ κατὰ τῶν πυρκαϊῶν μέτρα, ὡς διάνοιξις ἀντεμνηστικῶν ζωνῶν, ἐκκαθαρισμοὶ, ἀραιώσεις, ἀποφράξεις κ.λ.π., διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθόριστον δασικὴν πρόσδοσιν, καταβάλλεται, μετὰ συμφωνοῦν γνώμην τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τὸ γεννηόμενον ἀπλοῦν δικαίωμα ἢ ἀπλοῦν μίσθωμα εἰς ἃς περιπτώσεις καταβάλλεται τοιοῦτον.

VI. Στρεμματικὸς φόρος.

Ἄρθρον 120.

Οἱ ἰδιοκτῆται καὶ διακότοχοι δασῶν ὑποχρεοῦνται, πρὸς

κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἐποπτείας αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐκμεταλλεύονται δασικῶς καὶ ἐπὶ τῇ θάψει διαχειριστικῶν ἐκθέσεων ἢ σχεδίων ἢ καὶ πινακῶν ὑλοτομίας, νὰ καταβάλλωσιν ἐτησίως στρεμματικὸν φόρον, συνιστάμενον εἰς λεπτά 30 κατὰ στρέμμα.

Ἄτελεια.

Ἄτελεια καυσίμου ὕλης.

Ἄρθρον 121.

1. Ἄτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἀπολαμβάνεται ἡ καύσιμος ὕλη ἢ προοριζομένη δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος, μεταφερομένη δι' οἰονδήποτε μέσου ἐντὸς τοῦ Δασαρχείου.

2. Ἄτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἀπολαμβάνεται ἡ καύσιμος ὕλη, ἐφ' ὅσον μεταφέρεται δι' οἰονδήποτε μέσου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν φορτίων ἢ τριακσίων ὀκάδων καθ' ἑκάστην καὶ κατ' ἄτομον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου ἢ, μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, καὶ τοῦ συνορευόντος Δασαρχείου, εἰς ὃ συνελήγη καὶ πωλεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων χωρικῶν πρὸς τοὺς χρησιμοποιούντας ταύτην δι' ἀτομικὰς αὐτῶν ἀνάγκας, ἀπαγορευομένης τῆς πωλήσεως αὐτῆς εἰς μεταπωλητὰς ἢ τῆς πρὸς ἐμπορίαν συγκεντρώσεως, ἐκτὸς εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 109.

3. Ἄτελῶς ἐπίσης συλλέγεται ἡ καύσιμος ὕλη ἢ χρησιμοποιούμενη δι' ἀπόσταξιν φυτικῶν οὐσιῶν πρὸς παραγωγὴν αἰθερίων ἐλαίων διὰ τὴν λειτουργίαν ἀμύλων, κλιβάνων, ἐλαιοτριβείων, ἀγγειοπλαστείων καὶ ἀσβεστοκαμίνων, ἐφ' ὅσον εἰς τὰς τελευταίας διὰ τὴν καύσιν τῶν χρησιμοποιοῦνται φρύγανα ἢ θάμνοι χωρὶς κορμὸν ἐξ ἀγροτικῶν κτημάτων ἢ βοσκοτόπων προερχόμενοι.

Ἄτελεια οἰκοδομησίμων ὕλων.

Ἄρθρον 122.

1. Ἐπιτρέπεται ἀτελῶς, ἀλλὰ τῇ ἐγκρίσει τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ἢ ὑλοτομία α') ξυλείας ὑλοτομουμένης ὑπὸ τῶν κατοίκων συνοικισμῶν κατωτέρων τῶν 3.000 ψυχῶν ἐκ δασῶν τῆς περιφερείας τοῦ συνοικισμοῦ ἢ παρακειμένων τοιούτων, μετ' ἐγγράφον συναίνεσιν τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι ἰδιωτικόν, καὶ χρησιμοποιούμενης ἀποκλειστικῶς δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἰδίων οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν κειμένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ τῶν, ἐφ' ὅσον οἱ κάτοχοι εἶναι ἄποροι καὶ ἡ ἀπορία τῶν βεβαιούται διὰ πιστοποιητικῶν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς, β') ξυλείας χρησιμοποιούμενης ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατοίκων χωρίων, οἵτινες ἔπαθον ἐκ πυρκαϊᾶς, σεισμοῦ, πλημμύρας, καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους ἢ ἄλλου τυχαίου δυστυχήματος, γ') ξυλείας προωρισμένης δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἐκκλησιῶν, σχολείων, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων καὶ ἐπισκευὴν κοινωφελῶν ἐν γένει ἔργων, ἐφ' ὅσον γίνονται δι' αὐτεπιστάσεως ἢ καὶ ἐργολαβίας, ὅταν ὁ ὄρος τῆς ἀτελείας περιλαμβάνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελής, ἀλλὰ τῇ ἐγκρίσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἀπόληψις ξυλείας καὶ ἀσέστου ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ δικατοχῶν, ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκείων κοινοτήτων.

Ἄτελεια ἀσβεστοποιίας.

Ἄρθρον 123.

1. Εἰς δάση ὑποκείμενα εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν, εἰς ἃ ἡ ἀσβεστοποιία, ἐνεργουμένη διὰ θαμνώδους ὕλης, συντελεῖ εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ κινδύνου τῶν πυρκαϊῶν, ἐπὶ καταβολῇ δὲ δικαιώματος ἢ μισθώματος, καθίσταται ἀδύνατος, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ τοῦ Συμβουλίου

τῶν Δασῶν, ἀτελῶς, ἀλλὰ τῇ ἐγκρίσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς εἰς ἰδιότητα καὶ δημόσια δάση.

2. Ἄτελῶς, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, κατασκευάζεται ἡ ἀσέστου ἢ χρησιμοποιουμένη εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 122.

Ἄτελεια ἐπὶ γεωργικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 124.

1. Ἡ ὑλοτομία αὐτοφύων μεμονωμένων δασικῶν δένδρων, ὡς καὶ τῆς καρυδέας, κειμένων ἐντὸς οἰονδήποτε γεωργικῶς καλλιεργουμένων κτημάτων, ἐκτάσεως ἄνω τῶν 50 στρεμμάτων, ἐνεργεῖται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ θεραπείας τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὑλοτομοῦντος ἰδιοκτῆτου, ἐπὶ καταβολῇ δὲ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθάρτου προσόδου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀνθρακκοποιήσεως τῶν παραγομένων δασικῶν προϊόντων ἢ ἐμπορίας αὐτῶν.

2. Ἡ δασικὴ ἀρχὴ διὰ λόγους προστατευτικούς, δύναται δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως ἀπαγορεύτως δικαιολογημένης νὰ ρυθμίσῃ καὶ μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως περιορίσῃ τὴν ὑλοτομίαν τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 δένδρων.

Ἄτελεια ἀναδασωθειῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 125.

Ὁ ἀναπτύξας οἰονδήποτε δάσος ἐπὶ ἰδίου ἐδάφους, συμφῶνως πρὸς τὰς κειμένας περὶ ἀναδασώσεως διατάξεις, ἀπαιτᾶται τῆς πληρωμῆς παντὸς δικαιώματος διὰ πᾶν δασικὸν προϊόν προερχόμενον ἐκ τοῦ οὗτω δασωθέντος ἐδάφους ἐπὶ χρονικὸν διάστημα τὸ πολὺ ἴσον πρὸς τὸν περιτρώπιχόν χρόνον, καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Καλλιέργεια καὶ μεταφύτευσις ἀγριελαιῶν.

Ἄρθρον 126.

Ἡ ἐκρίζωσις ἀγριελαιῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μεταφυτεύσεως καὶ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐνεργεῖται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐξ ἰδιωτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, κατόπιν ἐγκρίσεως δέ, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος λεπτομερέστερον καθορισθησόμενα. Πάντως ὅμως ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐκρίζωσις καὶ ἡ ἐκκοπὴ ἀγριελαιῶν πρὸς ἄλλον σκοπὸν.

Ἄλλαι ἀτελειαί.

Ἄρθρον 127.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελής καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὑλοτομία πρὸς κατασκευὴν γεωργικῶν ἐργαλείων ἐν γένει (ἰδιὰ ἀρότρων, διχαλῶν, στυλιτριῶν), ὑπορθωμάτων ἀμπέλων, ξυλείας πρὸς περίφραξιν ποιμνιοστασιῶν, κήπων, ἀμπέλων ἢ ἀγρῶν, δρομαρίων καὶ ράβδων πρὸς ἀποξήρανσιν κηκεῶν καὶ πασσάλων πρὸς διευθέτησιν τοῦ χειμάρρων διὰ τὴν προστασίαν γεωργικῶν κτημάτων, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἰδίας τῶν ὑλοτομοῦντων ἀνάγκας.

2. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἀτελής, ἀλλὰ τῇ ὑποδείξει τῆς δασικῆς ὑπερηφείας, ὑλοτομία πρὸς κατασκευὴν γεωργικῶν ἐργαλείων ἐν γένει, ἐφ' ὅσον αὕτη διενεργεῖται ὑπὸ αὐτοπροσώπως ἐργαζομένων κατασκευαστῶν τοιούτων ἐργαλείων ἢ ὑπὸ ὑλοτόμων, ἀλλὰ δι' ἀποκλειστικὴν χρησιμοποίησιν ἐκ μέρους τῶν ἀνωτέρω ἐπαγγεληματιῶν.

3. Τὸ σχοινόφυλλον, τὰ κηκιδία, τὰ ἄνηθι φιλύρας καὶ οἱ ξηροὶ κῶνοι πύκις συλλέγονται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Τὰ αὐτὰ δὲ προϊόντα καθὼς καὶ τὸ σχοινάλευρον, μεταφερόμενα διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἐκτὸς τοῦ Δασαρχείου, ἐν ᾧ συνελήγησαν, ὑποβάλλονται τὰ ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ κατεχομένων δασῶν προερχόμενα, εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώ-

ματος ἐπὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προσερχομένης ἀκαθαρίστου προσόδου, τὰ δὲ ἐκ δημοσίων δασῶν εἰς καταβολὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως καθωρισμένου μισθώματος.

4. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελής καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἐπὶ θέσεων προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων κλπ. ἢ ὑποδείξεων πρὸς τὸν ἀποφασιστῶς ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἢ ὑλοτομία κλάδων δρυῶν καὶ ἄλλων πλατυφύλλων δένδρων, τῇ ὑποδείξει· δὲ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ὑλοτομία κλάδων κωνοφόρων δένδρων πρὸς διατροφήν ποιμνίων.

5. Ἀτελῶς καὶ ἄνευ ὑποδείξεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὑλοτομοῦνται αἱ λιγότεραι μεταφερόμεναι ὅμως ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασονομείου ἐν ᾧ ὑλοτομήθησαν, ὑπόκειται ἢ ἐξ αὐτῶν πραγματοποιουμένη ἀκαθάριστος πρόσδος εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ κεκανονισμένου δικαιώματος, προκειμένου δὲ περὶ δημοσίων ἐκτάσεων, καταβάλλεται μίσθωμα ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν. Ὡς δικαιολογητικὸν τῆς μεταφορᾶς καὶ πέραν τοῦ τύπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως χρησιμεύει ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ μισθώματος ἢ δικαιώματος.

6. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐγκρίσις τῆς δασικῆς ἀρχῆς χορηγείται ἀποφασιστῶς εἰς τὸν αἰτούντα ἐγγράφως καὶ ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου, δασονόμου ἢ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἀκόμη δασονόμου. Ἡ ὑπόδειξις τούναντιον συνίσταται εἰς προφορικὰς ὁδηγίας τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὀργάνων περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑλοτομίας, τῆς ὑλοτομητέας θέσεως κλπ.

Ὑλοτομία δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας ἐκ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 128.

1. Οἱ κάτοικοι χωρίων ἢ συνοικισμῶν κάτω τῶν 10.000 κατοίκων δικαιούνται, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι ὑλοτομήσιμον καὶ ὑπάρχει ἐγκεκριμένος πίναξ ὑλοτομίας ἢ ἐγκριτικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου περὶ ὑλοτομίας, νὰ ὑλοτομοῦσιν ἢ κατασκευάζωσιν ἄνευ δημοπρασίας οἰκοδομήσιμον ξυλείαν ἢ ἄσβεστον διὰ τὴν ἀνάγκην ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ των κειμένων. ἐπὶ καταβολῇ τοῦ διὰ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως καθωρισμένου μισθώματος.

2. Εἰς χωρία ἢ συνοικισμοὺς κάτω τῶν 10.000 κατοίκων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσι δάση πρὸς θεράπειαν τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων εἰς καύσιμον ὕλην, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις καυσίμου ὕλης διὰ τὰς οἰκιακὰς αὐτῶν ἀνάγκας, ἐκ γειτονικῶν δασῶν εὑρισκόμενων ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασάρχου, ἐφ' ὅσον τὰ δάση ταῦτα ἐξαρκούσι καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ταῦτα εὑρίσκονται.

3. Ἡ ὑπὸ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 ὑλοτομία δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ ἐπὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος μὲν ἢ ξυλείας καὶ ἢ ἄσβεστος, ἀτελῶς δὲ ἢ καυστοξυλείας, ἀλλὰ μόνον κατόπιν ἀδείας καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρον 129.

Οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ πυρκαϊᾷ δάσους δὲν δύνανται νὰ ὑλοτομήσωσιν ἀτελῶς οἰκοδομήσιμον ξυλείαν διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἐπὶ δύο μὲν ἔτη ἀπὸ τῆς καταδίκες ἐὰν κατεδικάσθησαν ἐπὶ πλημμελήματι, ἐπὶ ἐν δὲ ἔτος ἐφόσον πρόκειται περὶ τῶν ἀρμοδίως κληθέντων καὶ ἀνατιτολογήτως μὴ μεταβάντων πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς.

Καταβολὴ μισθώματος καὶ δικαιώματος ἀτομικῶν ἀναγκῶν.

Ἄρθρον 130.

1. Προκειμένου περὶ ὑλοτομίας οἰκοδομήσιμου ξυλείας δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν ὑλοτομοῦντων ἐκ δημοσίων δασῶν, δύναται τὸ μίσθωμα νὰ καταβληθῇ καὶ κατὰ δένδρον ἀντὶ καθέκου. Προκειμένου δὲ περὶ ὑλοτομίας ἐξ ἰδιωτικοῦ δάσους, καταβάλλεται τὸ ἐπὶ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προ-

σόδου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου. ὑπὸ τοῦ δασοκλήμονος ἢ τοῦ ὑλοτομοῦντος, ὡσάυτως κατὰ δένδρον, οὗτινος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐξευρίσκειται ὅσον τὸ δυνατόν ἐπακριβῶς ὁ ὄγκος καὶ ἐπὶ τῇ βῆσει· τούτου ἢ ἀξία. Εἰς ἀμφοτέρωσιν τὰς περιπτώσεις τὰ ὑλοτομηθέντα δένδρα προσημάνονται καὶ καταμετράται ὁ ὄγκος των.

2. Προκειμένου περὶ ξυλείας ἀτομικῶν ἀναγκῶν, δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, ἀλλὰ μετὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ ἔλεγχον τῆς παραχθείσης ξυλείας, θεωροῦνται καὶ ἐξοφλοῦνται αἱ εἰς χεῖρας τῶν ὑλοτόμων ἀποδείξεις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος. Ἐὰν κατὰ τὴν γενομένην καταμέτρησιν προκύψῃ πλεόνασμα, ἀσχετῶς ὀρίου, καταβάλλεται τὸ ἀντίστοιχον δικαίωμα ἢ μίσθωμα, γινόμενον ἐπὶ τοῦ ὀπισθοῦ κενῶ μέρους τοῦ ἀποκόμματος καὶ τοῦ στελέχους τῆς ἐξελεγχόμενης ἀποδείξεως, τοῦ σχετικοῦ καταλογισμοῦ. Ὁ ὑλοτόμος δὲν δύναται νὰ μεταφέρῃ τὴν ξυλείαν, ἐὰν διὰ τὸ πλεόνασμα δὲν καταβάλῃ τὸ ἀναλογῶν μίσθωμα ἢ δικαίωμα, ἐκδιδομένης συμπληρωματικῆς ἀποδείξεως. Ἐὰν ὅμως ἢ διάθεσις τῆς ξυλείας ἐγένετο κατὰ δένδρον, ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς ὁ ὑλοτομηθεὶς ἀριθμὸς δένδρων καὶ ἐξοφλεῖται ἢ ἀντιπροσωπεύουσα αὐτὰ ἀπόδειξις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ἐνέργεια τῶν ὑλοτομιῶν εἰς τὰ δάση.

Ἄρθρον 131.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑλοτομία, συλλογῇ ἢ κατασκευῇ δασικῶν προϊόντων εἰς μὲν τὰ δημόσια ἢ ὑπὸ τοῦ δημοσίου διακατεχόμενα δάση ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων εἰς τὰ μίσθια δάση ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς εἰς δὲ τὰ ἰδιωτικά, μοναστηριακά, κοινοτικά, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων καὶ λοιπὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ δημόσιον ἢ διακατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ δάση ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ὑλοτόμων ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, προσέτι· δὲ καὶ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εὑρίσκειται ἐν τῇ διακατοχῇ, τοῦ διακατόχου. Ἡ ἀδεία αὕτη ἢ ὅποια ὀφείλει νὰ εἶναι ἀπληροκαμένη πάσης αἰρέσεως ἢ ἔρου, πλην τῶν ἐκ τῶν δασικῶν νόμων καὶ τῆς δασικῆς ἀρχῆς τυχόν ἐπιβαλλομένων, δὲν ὑπόκειται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει εἰς ἀνάκλησιν ἐκ μέρους τοῦ ἐκδόντος αὐτήν. Ἀποβάλλει ὅμως πᾶσαν ἰσχύν διὰ τὸν ἐφ' ἐξῆς χρόνον ἐὰν παρατηρηθῇ ταύτης ρητῶς ὁ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη ἢ ἐὰν τελεσιδικῶς ἢ προσωρινῶς ἐκτελεσθῇ ἀπόφασις ἐκδιδομένη ἐπὶ διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἐκδόντος καὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ ἀδεία σχετικῶς μὲ τὸ ἐκχωρηθὲν διὰ τῆς ἀδείας δικαίωμα ὑλοτομίας, ἢ θελὲν ἐπιφέρει τοιοῦτον ἀποτέλεσμα. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσεται ὁ τύπος καθ' ὃν δέον νὰ ἦ συντεταγμένη ἢ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀδεία.

2. Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ὑλοτόμων εἰς τὰ ὑλοτομούμενα δάση, δημόσια ἢ ἰδιωτικά, συντάσσεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, πρωτόκολλον ἐγκαταστάσεως, ὅπερ ὑπογράφεται καὶ ὑπὸ τῶν ἐγκαθισταμένων ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων καὶ περιλαμβάνει τὸ ὄνομα τοῦ δάσους, τὴν ὑλοτομηθεῖσαν δασικὴν θέσιν, τὸ εἶδος τῶν ὑλοτομουμένων δένδρων, τὸν ἀριθμὸν τούτων καὶ τὸν ὄγκον, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας ξυλείας, τὸ εἶδος καὶ ποσὸν προκειμένου περὶ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ὡς ξυλανθράκων, καυστοξυλῶν κλπ. τὸν τρόπον τῆς ὑλοτομίας καὶ ἐν γένει πᾶν ἀπαραίτητον στοιχεῖον κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Διατάγματος καθορισθῆν σήματα.

3. Τὸ πρωτόκολλον ἐγκαταστάσεως ἰσχύει δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους ἢ τῆς μισθώσεως καὶ λήγει εὐθὺς ὡς ὁ ἐνοικιαστὴς ὑλοτόμος ἀποκομίσῃ ἐκ τοῦ δάσους ἅπαντα τὰ ἐνοικιασθέντα δασικὰ προϊόντα, τὰ ὅποια ἐδικαιοῦτο νὰ ὑλοτομήσῃ, κατασκευάσῃ ἢ συλλέξῃ.

"Έλεγχος τῶν ὑλοτομιῶν.

"Άρθρον 132.

1. Οἱ δασοκτῆμονες καὶ ἐν γένει οἱ ἐκμεταλλεῦται τῶν δασῶν ὑλοτόμοι ἢ γενικῶς οἱ ἐνεργοῦντες ὑλοτομίας εἰς δάση κλπ., ὀφείλουσι κατὰ τὴν διενέργειαν τούτων νὰ τηρῶσιν ἀπαρεγγλῆτως τοὺς ὅρους τοῦ πρωτοκόλλου ἔγκυριαστέσεως καὶ ἐν γένει τὰς διατάξεις τῶν πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ τῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ὡς πρὸς τὴν μέθοδον καὶ τὸν τρόπον ὑλοτομίας, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ δασικοῦ προϊόντος τοῦ καθοριζομένου ὡς ἐτησίου ἢ περιοδικῶν ἀποθεμάτων καὶ ἐν γένει τὰς διατάξεις τῶν δασικῶν νόμων καὶ Διαταγμάτων περὶ ὑλοτομίας καὶ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

2. Οὐδεὶς ὑλοτόμος δύναται νὰ ὑλοτομήσῃ, κατασκευάσῃ ἢ συλλέξῃ δασικά προϊόντα ἐκ δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν δασῶν πρὸς ἐμπορίαν, ἢ ἀτομικὰς ἀνάγκας πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς ἀτελείας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος, ἐὰν δὲν ἔχη ἐφοδασθῆ προηγουμένως μὲ ἀπόδειξιν καταβολῆς τοῦ μισθώματος, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας εἰς δημοσία δάση ἢ καταβολῆς τοῦ δικαιώματος προκειμένου περὶ ὑλοτομίας εἰς ἰδιωτικά δάση, ἢ μὲ ἐγκρίσιν ἀτελοῦς ὑλοτομίας προκειμένου περὶ ἀτελῶν ὑλοτομιῶν ἐπιτροπομένων τῇ ἐγκρίσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

Ἔσχυς ἀποδείξεων καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος.

"Άρθρον 133.

1. Αἱ ἀποδείξεις καταβολῆς μισθώματος ἢ δικαιώματος, ἐφ' ὅσον εἶνε μερικαὶ καὶ δὲν ἀφορῶσιν ὀλόκληρον τὸ καταβληθησόμενον δικαίωμα ἢ μίσθωμα διὰ τὸ ἐξ ἑκάστου δάσους ἢ δασικοῦ κτήματος ἐτησίως ἢ περιοδικῶς παραχθησόμενον ποσὸν καὶ εἶδος δασικῶν προϊόντων, ἰσχύουσι μόνον διὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευόμενον ποσὸν δασικῶν προϊόντων. εὐθὺς δὲ ὡς τὸ ποσὸν τοῦτο παραχθῆ, μεταφερθῆ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξελέγξεως καὶ καταμετρήσῃ, συντασσόμενον πρὸς τοῦτο τοῦ δελτίου καταμετρήσεως ἢ θεωρουμένων καὶ ἐλεγχομένων τούτων εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, παύει αὐτοδικαίως καὶ ἡ ἰσχύς τῶν δι' ὑλοτομίας ἐν τῇ δάσει καὶ χρησιμεύουσι μετὰ τοῦ ἀποκόμματος δελτίου καταμετρήσεως, ἢ μόνον τῶν, ὅπου δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, εἰς τὸν ὑλοτόμον ὡς δικαιολογητικὸν τῶν ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐξελέγξεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκείσεως μεταφερομένων δασικῶν προϊόντων.

2. Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ὅπου παρίσταται ἀνάγκη, δύναται νὰ ἐκδοθῶν καὶ πλείονες τῆς μιᾶς ἀλλὰ τὸ πολὺ μέχρι τρεῖς ἀποδείξεις καταβολῆς μισθώματος ἢ δικαιώματος.

3. Αἱ ἀποδείξεις δι' ἃς συντάσσονται δελτία καταμετρήσεως καὶ αἱ τοιαῦται δι' ἃς δὲν συντάσσονται, δύναται νὰ ἐκδιδῶν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ἐξ ἰδιαιτέρου διπλοτύπου βιβλίου ἀποδείξεων αἱ μὲν, καὶ ἐξ ἰδιαιτέρου αἱ δὲ.

Σύνταξις δελτίου καταμετρήσεως καὶ εὐθύνη δασικῶν ὀργάνων διὰ τὴν πλημμελῆ ἐνέργειαν ὑλοτομιῶν.

"Άρθρον 134.

1. Ἡ ἀρμοδίᾳ δασικῆ ἀρχῆς (δασάρχης, δασονόμος, δασοκόμος, δασοφύλαξ καὶ ἐπιθεωρητῆς δασῶν) ὀφείλει νὰ παρακολουθῆ ἀγρύπνως τὰς διενεργουμένας εἰς τὰ δάση ἢ δασικὰ κτήματα τῆς περιφερείας τοῦ ὑλοτομίας καὶ νὰ προβαίη ἐντὸς δεκαήμενου ἀπὸ τῆς συγκεντρώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, εἰς καταμέτρησιν καὶ ἔλεγχον τοῦ παραχθέντος ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ποσοῦ καὶ εἶδους δασικοῦ προϊόντος, εἰς τὸ δάσος ἢ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ πίνακος ὑλοτομίας καθορισθέντα τόπον συγκεντρώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, διὰ τῆς συντάξεως δελτίου καταμετρήσεως ἐξ ἡριθμημένου δι-

πλοτύπου βιβλίου καὶ εὐθὺς ὡς ἤθελε βεβαιωθῆ, ὅτι ἀπελήφθη ἢ συνεπληρώθη τὸ ποσὸν τῶν δασικῶν προϊόντων ὑπὸ τοῦ δασοκτῆμονος ἢ τοῦ ὑλοτόμου, τὸ καθοριζόμενον ὑπὸ τῆς ἀποδείξεως ἢ τῶν πινάκων ὑλοτομίας ἐκθέσεως διαχειρίσεως μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως ἢ καὶ ἐγκριτικῶν διαταγῶν, σταματῆ ἀμέσως τὴν περαιτέρω ὑλοτομίαν.

2. Οἱ δασοκτῆμονες ἢ οἱ ἐνοικιασταὶ δασῶν ὑλοτόμοι ἢ γενικῶς οἱ ὑλοτόμοι οἱ ἐνεργοῦντες ὑλοτομίας, ἐὰν τυχόν πραγματοποιήσωσιν ποσὰ μεγαλύτερα τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεως διαχειρίσεως, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, ἢ ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ὀφείλουσι πρὸ τῆς τελικῆς καταμετρήσεως, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν δασικὴν ἀρχὴν τὸ πρὸκυψαν πλεόνασμα δασικῶν προϊόντων τιμωρούμενοι ἄλλως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου. Ὡς ἐπιβαρυντικὴ αἰτία θεωρεῖται ἐὰν ὁ ὑλοτομήσας τὸ πλεόνασμα ἐπιχειρῆ νὰ ἀποκόψῃ τούτο.

3. Δελτίον καταμετρήσεως δὲν συντάσσεται 1) προκειμένου περὶ τῶν ἀτελοῦς, ἀλλ' ἐγκρίσει τῆς δασικῆς Ἀρχῆς διενεργουμένων ὑλοτομιῶν καὶ 2) τῶν δι' ἐπαγγελματικὰς διατιθεμένων ἀνθρώκων σιδηρουργίας, τῆς ἀσέστου, τῶν θαλανιδίων, κερατίων, λιγοδεργῶν, κατράμης, τῆς διὰ δημοπρασίας διατιθεμένης ρητίνης τῶν δημοσίων δασῶν καὶ τῶν καυσοξύλων τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς κεραμοποιεῖα κλπ. ὡς δικαιολογητικὸν ὅμως τῆς μέχρι τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκείσεως μεταφορᾶς αὐτῶν, χρησιμεύει ἡ ἐγκρίσις ἀτελοῦς ὑλοτομίας, διὰ τὰ ἀτελοῦς ἀποληφθέντα δασικά προϊόντα καὶ ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος, διὰ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω πρὸς ἐμπορίαν δασικά προϊόντα.

4. Κατὰ τοῦ δελτίου καταμετρήσεως ἐπιτρέπεται ἐνστάσις ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ἢ τοῦ δασοκτῆμονος ἐνώπιον τοῦ Δασάρχου, ἐὰν ὁ συντάκτης τούτου εἶνε δασοφύλαξ, δασοκόμος, ἢ Δασονόμος, ἐνώπιον δὲ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ἢ τοῦ Ὑπουργείου, ἐὰν ὁ συντάκτης εἶνε Δασάρχης. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δασάρχου, Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ τοῦ Ὑπουργείου εἶνε ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος καὶ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ὑλοτόμον.

5. Τὸ δελτίον καταμετρήσεως, συντάσσεται πάντοτε ὑπὸ δύο δασικῶν ὑπάλληλων, ἐκτὸς ἐν ἄλλως ἤθελε διατάξῃ τὸ Ὑπουργεῖον.

6. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι οἱ μὴ παρακολουθοῦντες ἐνδελεχῶς τὰς ἐνεργουμένας εἰς τὰ δάση, ἢ τὰ δασικά κτήματα τῆς περιφερείας τῶν ὑλοτομίας ἢ τὰς διενεργουμένας μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων, ἐὰν τούτα ἤθελε πιστοποιηθῆ δι' ἐκθέσεως Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, προκειμένου περὶ τοῦ Δασάρχου, ἢ ἐκθέσεως Δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, προκειμένου περὶ Δασονόμου, δασοκόμων καὶ δασοφύλακων, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς μὲ τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου ἢ τῆς προσωρινῆς ἢ καὶ μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως ποινῆς.

7. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει, οἱ συντάσσοντες ἐκ προθέσεως πρωτόκολλα μηνύσεως ἐναντίον ὑλοτόμων ὑλοτομούντων, κατὰ τὰς περιπτώσεις ἀτελείας τοῦ παρόντος ἀτελοῦς μὲν, ἀλλὰ νομίμως, διώκονται ποινικῶς καὶ πειθαρχικῶς.

8. Ἡ εὐλεία καταμετρομένη κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ δελτίου καταμετρήσεως ἢ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος, ἢ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐγκρίσεως ἀτελοῦς ὑλοτομίας, σφραγίζεται διὰ τῆς σφύρας τοῦ Δασαρχεῖου ἢ Δασονομείου.

9. Οἱ ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως δασικῶν προϊόντων δασικοὶ ὑπάλληλοι, καθὼς καὶ οἱ ἐκδιδόντες τὰς ἀποδείξεις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθάρτου προσόδου ἢ τοῦ μισθώματος, εὐθύνονται ἀτομικῶς καὶ ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν ὑλοτόμων διὰ τὴν ἐπὶ ἔλαττον βεβαιώσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, τὸν δὲ καταλογισμὸν τῶν ἐπὶ ἔλαττον βεβαιωθέντων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἐνεργεῖ εἰς βάρος τῶν ὄντων τὰ δασικά προϊόντα ὑλοτόμων, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διὰ τῶν

ἀρμοδίων Ἐπιθεωρητῶν δασῶν. Τὰ οὕτω καταλογιζόμενα ποσὰ εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἔλαιομαί κ.θ. ὑπέρβασιν τοῦ ἔτησιου ἢ περιοδικοῦ λήμματος ἢ τοῦ ἐγκριμένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 135.

1. Ἐάν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ καθωρισμένου ὡς ἔτησιου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, διὰ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων προγραμμάτων ἐκμεταλλεύσεως κλπ. ἢ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν ἢ τοῦ βάσει διατάξεων τοῦ νόμου ἐπιτροπομένου, προκύψῃ πλεόνασμα μέχρι 10 ο)ο, προκειμένου περὶ τεχνικῶς χρησιμοποιήσιμου ξυλείας, καὶ 20 ο)ο, προκειμένου περὶ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τοῦ πλεονάσματος, τὸ νόμιμον δικαίωμα, βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς τελικῆς καταμετρήσεως, ἢ μίσθωμα διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν ἀποληφθέντα προϊόντα, ἐκδιδομένον συμπληρωματικῶν ἀποδείξεων. Εἰς τὸ πλεόνασμα προστίθεται καὶ ὁ κύβος τῶν χρησίμων ὑπολειμμάτων καθὼς καὶ τοῦ χρησίμου τμήματος τῶν πρέμων, ἅτινα ὁ ὑλοτόμος ἐγκατέλειψεν εἰς τὸ δάσος, ἐάν τυχόν ταῦτα δὲν ἔχουν καταλογισθῆ κατὰ τὰς γενομένης τυχόν μερικῆς καταμετρήσεως.

2. Ἐάν ὅμως τὸ πλεόνασμα ὑπερβαίη τὰ ἀνωτέρω ὅρια, ὁ ὑλοτόμος τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 219 τοῦ παρόντος νόμου κατασχομένου καὶ δημοσιεύμενου τοῦ ὑπὲρ τὰ ἀνωτέρω ὅρια πλεονάσματος, ἐκτὸς ἐάν ὁ ὑλοτομήσας αἰτήσῃται τὴν μὴ κατάσχεσιν τοῦ πλεονάσματος, ὅποτε ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ πλεονάσματος τούτου τετραπλοῦν δικαίωμα, βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς τελικῆς καταμετρήσεως ἢ τετραπλοῦν μίσθωμα, ἐάν πρόκειται περὶ δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν, ἀγέτως πρὸς τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ παρανομήσαντος.

3. Αἱ ὡς ἀνω διατάξεις δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ πλεονασμάτων προκυπτάντων κατὰ τὰς ὑλοτομίας δασικῶν προϊόντων ἀνευ καταβολῆς δικαίωματος ἢ μισθώματος.

Ἄρθρον 136.

1. Ἐάν εἰς τὰ κατ' ἑκτασιν καὶ ἐκ τοῦ συστάδην διὰ παραγωγὴν ξυλανθράκων ἢ καυσσξύλων ὑλοτομούμενα χρημηλῆς μορφῆς δάση καὶ συνθέτου μορφῆς τοιαῦτα, προκειμένου περὶ ὑλοτομίας τοῦ ὑπώροφου, ἢθελε παραχθῆ ποσὸν ἐπὶ πλεόν τοῦ τυχόν καθορισθέντος ὑπὸ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, διαχειριστικῶν ἐκθέσεων, μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων κτλ. ἔτησιου ἢ περιοδικοῦ λήμματος, διὰ τὸ πλεόνασμα τοῦτο καταβάλλεται τὸ κανονισμένον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐκ τούτου ἀκαθαρίστου προσόδου καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο προσέρχεται ἐξ ἰδιωτικοῦ δάσους, βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς τελικῆς καταμετρήσεως, ἄλλως καταβάλλεται μίσθωμα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸ πλεόνασμα τῶν ἐκχερσομένων ἐκτάσεων, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς ἔχει καθορισθῆ ἑκτασις καὶ ἐνδεικτικῶς τὸ ὑλοτομητέον ποσὸν δασικῶν προϊόντων.

2. Εἰς τὰς κατὰ ποσὸν ἐπιτροπείας ὑλοτομίας ξυλανθράκων ἢ καυσσξύλων τῶν ὡς ἀνω διαχειριστικῆς μορφῆς δασῶν, ἐάν προκύψῃ πλεόνασμα μέχρι 20 ο)ο, καταβάλλεται ἐπὶ τῆς ἐκ τοῦ πλεονάσματος ἀκαθαρίστου προσόδου, δικαίωμα βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῆς τελικῆς καταμετρήσεως, ἢ τὸ μίσθωμα ἐάν τὸ προϊόν προσέρχεται ἐκ δημοσίου δάσους. Ἐάν τὸ πλεόνασμα ὑπερβαίη τὰ 20 ο)ο ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ.

3. Διὰ τὸ πλεόνασμα τῶν ἐπὶ καταβολῆ δικαίωματος ἢ μισθώματος δασικῶν προϊόντων τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς σύνταθιν δελτίου καταμετρήσεως (πλὴν τῆς διὰ δημοπρασίας διατιμῆσεως ρητίνης, ἀσθέτου, βαλανιδίων καὶ κερατίων, δι' ἃ συνήθως δὲν προκύπτει πλεόνασμα, ἅτε ἐκδιδομένης τῆς ἀπο-

δείξεως μετὰ τὴν ζύγισιν ἢ καταμέτρησιν κλπ.) ὁ καταλογισμὸς κατὰ τὰς καταμετρήσεις γίνεται ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν κενοῦ μέρους τοῦ ἀποκόμματος καὶ τοῦ στελέχους τῆς ἀποδείξεως καταβολῆς δικαίωματος ἢ μισθώματος. Ὅμοίως ἀναγράφεται καὶ τὸ πλεόνασμα τῶν ἀτελῶν ὑλοτομιῶν, τὸ εὑρεθὲν κατὰ τὰς καταμετρήσεις καὶ τὸ ὅποιον ἀγέτως ὀρίου εἶνε ἀτελές, ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν κενοῦ μέρους τοῦ ἀποκόμματος καὶ στελέχους τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς ἀτελοῦς ὑλοτομίας.

4. Ἐάν κατὰ τὴν τελικὴν καταμέτρησιν τῶν δασικῶν προϊόντων προκύψῃ ἄλλοιμα ἐπιστρέφεται τὸ διὰ τὸ ποσὸν τοῦ ἄλλοιματος καταβληθὲν τυχόν μίσθωμα ἢ δικαίωμα.

5. Προκειμένου περὶ μερικῆς καταμετρήσεως ἐπιτρέπεται πλεόνασμα ὑπὲρ τὸ ποσὸν τῶν ἀποδείξεων, οὐχὶ ὅμως μεγαλῆτερον τοῦ ἐν αὐταῖς διαλαμβανόμενου ποσοῦ, τοῦ ἐπὶ πλεόν ἀποδιδόμενου ἐπὶ καταβολῆ διπλοῦ δικαίωματος ἢ μισθώματος ἢ ἐν ἀρνήσει τιμωρομένου τοῦ ὑπαίτιου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 219 καὶ κατασχομένου τοῦ πλεονάσματος.

Μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐξελέξεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως.

Ἄρθρον 137.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐξελέξεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ δελτίου καταμετρήσεως, ἢ τῆς θεωρήσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀποδείξεων καταβολῆς δικαίωματος ἢ μισθώματος, εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν συντάσσεται δελτίον καταμετρήσεως, ἢ τῆς θεωρήσεως καὶ ἐλέγχου τῆς ἐγκρίσεως ἀτελοῦς ὑλοτομίας. Ὡς τόπος ἐξελέξεως ὀρίζεται κυρίως ὁ τόπος ὑλοτομίας ἢ ἄλλος τοιοῦτος ἐγγύτατα αὐτοῦ κείμενος καὶ τοιοῦτος προσδιοριζόμενος ὑπὸ τοῦ δασοκτημόνου.

2. Ἡ μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως δι' ἀλλαγῆ ἐνεργεῖται βάσει σιδηροδρομικῶν φορτωτικῶν καὶ τελωνειακῶν ἐγγράφων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῆ βάσει πιστοποιήσεως τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς νομίμου προσελεύσεως τούτων. Ἡ δὲ ξηρὰς ὅμως διὰ φορτηγῶν ζώων καὶ ἄμαξῶν μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως, δύναται νὰ ὑπαχθῆ εἰς δασικὰς διατυπώσεις, μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ περιφερειῶν εἰς ἃς ἐνεργεῖται λαθροῦλοτομία κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα. Πάντως ὅμως δέον νὰ παύη εἰ δυνατόν ὁ πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως δασικὸς ἐλεγχος τῶν μεταφερομένων δασικῶν προϊόντων.

3. Αἱ κατὰ τὸ ἀρθρον τοῦτο ὑπὸ τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς ἐκδιδομένη πιστοποιήσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χερσαίμων.

Μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως.

Ἄρθρον 138.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ θαλάσσης ἢ ξηρὰς μεταφορὰ πέραν τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως δασικῶν προϊόντων συνδουμένων διὰ πιστοποιήσεως τῆς δασικῆς Ἀρχῆς, σιδηροδρομικῶν φορτωτικῶν ἢ τελωνειακῶν ἐγγράφων ἐπὶ πλεόν τοῦ δι' αὐτῶν ἐπιτροπομένου νὰ μετάφερθῆ ποσοῦ. Ἡ μεταφορὰ τοιοῦτου πλεονάσματος συνεπάγεται τὴν κατάσχεσιν καὶ δήμευσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ μεταφέροντος αὐτό, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 219 καὶ 220.

2. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τμηματικῆς μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων προσερχομένων ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου πρώτης ἀποθηκεύσεως, ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐνεργηται συμφηφισμὸς τῶν κατὰ τὴν μεταφορὰν πλεονασμάτων πλεονασμάτων ἢ ἄλλοιματου μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Προστήμανσις τῶν ὑλοτομητέων δένδρων καὶ ἐκθέσις προστημάνσεως.

Ἄρθρον 139.

1. Εἰς τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ δάση τῆς διαχειριστικῆς

μορφής του ύψηλού δάσους και του συνθέτου προκειμένου περι του ανώτερου όρφου τουτου ύλοτομία ενεργείται κατόπιν προσημάνσεως των ύλοτομητέων δένδρων. Προκειμένου όμως περι καθαρισμού ή άραιώσεως νεαρών συστάδων ύψηλού δάσους, ή ύλοτομία ενεργείται άνευ προσημάνσεως, άλλ' ύπό την επί- ελεψιν και τας οδηγίας ειδικού δασικού όργάνου.

2. Η προσήμανσις εις τὰ δημόσια δάση ενεργείται παρά τής άρμοδίας δασικής Αρχής, εις δὲ τὰ ιδιωτικά παρά του δασο- κτήμονος ή του αντιπροσώπου του, τή ύποδείξει, τής δασικής Αρχής.

3. Των προσημαινομένων πρὸς ύλοτομίαν δένδρων εξευρί- σκεται, ει δυνατόν, μετ' άκριθείας ό δγκος, διά τής καταμε- τρήσεως τής στηθιαίας διαμέτρου ενὸς εκάστου ύλοτομηθεσο- μένου δένδρου, του ύψους του και τής λήψεως του καταλλήλου μορφοδείκτου.

4. Η προσήμανσις ενεργείται διά σφύρας όρθογωνίου φερύ- σης σφραγίδα, φέρουσιν εντός κύκλου τον αύξοντα αριθμόν του Δασαρχείου και τὸ γράμμα Υ, ή διά σφύρας εκ των εν χρή- σει διά την σφράγισιν τής διά τὸ εμπόριον ξυλείας. Εις τὰ ιδιω- τικά δάση δύναται νὰ γίνη ή προσήμανσις και διά σφύρας του δασοκτήμονος.

Χρόνος ενεργείας των προσημάνσεων.

Άρθρον 140.

1. Η προσήμανσις των ύλοτομητέων δένδρων εις τὰ ύψη- λής μορφής δάση, ως και εις τον ανώτερον όρφο των συνθέ- του μορφής δημοσίων δασών, ενεργείται από 1ης Μαΐου και λήγει άνυπερθέτως δέκα ήμέρας πρὸ τής πρώτης Κυρια- κής των πρὸς διάθεσιν του άπολλειστικού δικιωματος δασικῶν προϊόντων δημοπρασιών. Εις τὰ ιδιωτικά δάση ή προσήμανσις ενεργείται καθ' όλον τὸ διαχειριστικὸν έτος. Επίσης καθ' όλον τὸ έτος ενεργείται και ή προσήμανσις των ύλοτομητέων δένδρων διά παραγωγήν ξυλείας άτομικῶν άνγκῶν καθὼς και τιαυτής δι' επαγγελματικῆς ή άλλας άνγκας ως και εις περιπτώσεις καθ' ός δὲν διατίθεται αὐτή διά δημοπρασίας.

2. Διά την προσήμανσιν των ύλοτομητέων εκ δημοσίων δα- σῶν δένδρων συντάσσεται ύπό τής δημοσιας δασικής λε- πτομερής πίναξ εμφαινῶν τον αύξοντα αριθμόν των προσημανθέν- των δένδρων, την στηθιαίαν διάμετρον, τὸ ύψος και τον όγκον ενὸς εκάστου δένδρου κχωρισμένως και τέλος τον συνολικόν αριθμόν των προσημανθέντων δένδρων ως και τον συνολικόν όγ- κον αὐτών.

3. Επίσης τὸ δελτίον προσημάνσεως αναφέρει πρὸς τῆς άλλους και τὸ όνομα του δημοσίου δάσους, τας ύλοτομηθεσομέ- νας δασικῆς θέσεις, τὸ είδος του προσημανθέντος δένδρου και την ποιοτικὴν και ύγεινιήν εν γένει αὐτοῦ κατάστασιν.

4. Τὸ δελτίον προσημάνσεως χρησιμεύει πρωτίστως ως βά- σις διά την σύνταξιν των διακηρύξεων δημοπρασίας, προκειμέ- νου περι ύλοτομίας εις δημόσια δάση, και συντάσσεται μετὰ μεγάλης και ιδιαίζουσας προσοχῆς παρά τής άρμοδίας δασικής Αρχής, ταύτης εϋθυνομένης άμέσως διά την τυχόν πλημμελή σύνταξιν.

5. Η προσήμανσις των δι' άτομικῆς άνάγκας ύλοτομητέων δένδρων ενεργείται τὸ πολὺ εντός δέκα ήμερῶν από τής εκ- δάσεως τής άποδείξεως καταβολῆς δικαιώματος ήμισθώματος ύπό του άρμοδίου δασοφύλακος.

6. Αί δαπάναι τής προσημάνσεως των ύλοτομητέων εκ δη- μοςίων δασῶν δένδρων, ύπολογίζόμεναι παρά του Δασάρχου, αναγράφονται εις τούς όρους τής ένοικιάσεως και βαρύνουσι τον ένοικιαστήν ή προκειμένου περι ύλοτομίας άνευ δημοπρα- σίας, όπου τὸ τοιοῦτον επιτρέπεται, τον εκμεταλλευτήν ύλοτό- μον και καταβάλλονται κατά την εκδοσιν τής άποδείξεως κα- ταβολῆς των μισθώματων. Εάν δὲν αναδειχθῆ ένοικιαστής ή δὲν προσέλθῃ εκμεταλλευτής ύλοτόμος βαρύνουν τὸ Δημόσιον.

Εφ' όσον πρόκειται περι δασῶν ιδιοκτητέων ή διακατεχομέ- νων ή εκμεταλλευομένων βάσει των άρθρ. 2 και 3 του άρθρου

108 του παρόντος νόμου αὶ ως άνω δαπάναι βαρύνουσι τον δα- σοκτήμονα ή τον εκμεταλλευτήν του δάσους.

7. Προκειμένου περι ύλοτομίας πρεμνοφυῶν δημοσίων δασῶν αὶ ύλοτομηθεσόμεναι θέσεις (τιμήματα ή υποτιμήματα) ύποδει- κνύονται και καθορίζονται πρὸ τής δημοπρασίας σαφῶς ύπό τής τοπικής Δασικής Αρχής, ταύτης εϋθυνομένης διά πά- σαν παράλειψιν.

8. Διά Διατάγματος εκδοθησομένου εφ' άπαξ κανονισθήσον- ται αὶ λεπτομέρειαι τής εκτελέσεως του II και III μέρους του παρόντος νόμου.

ΜΕΡΟΣ IV.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ συστάσεως Ταμείου Δασῶν.

Άρθρον 141.

Ίδρύεται «Ταμείον Δασῶν» έδρευον εν Αθήναις και άπο- τελούν αὐτοτελές νομικόν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου.

Σκοπὸς του Ταμείου Δασῶν είναι ή διευκόλυνσις τής εκτε- λέσεως τεχνικῶν εργασιῶν και έργων άποσκοπούτων την βελ- τίωσιν τής εκμεταλλεύσεως και την αύξησιν τής δασικῆς πα- ραγωγῆς. Τὸ Ταμείον ύπόκειται εις την έποπτείαν και τον έ- λεγχον του Υπουργείου Γεωργίας.

Άρθρον 142.

Πόροι του Ταμείου είναι:

α') Ποσοστὸν 20 ο)ο επιβαλλόμενον επί παντὸς μισθώμα- τος προερχομένου εκ ένοικιάσεως δικαιώματος άπολήψεως πά- σης καρπώσεως ενεργουμένης εις δημόσια δάση, καταβάλλό- μενον ύπό των ένοικιαστῶν επί πλέον του εν τή δημοπρασία επιτευχθέντος μισθώματος και όμου μετὰ τούτου, του ποσο- στου τούτου καταβάλλομένου μετὰ του μισθώματος και επί των περιπτώσεων, καθ' ός ενεργούνται ύλοτομιαί εις δημόσια δάση άνευ δημοπρασίας καθὼς και επί των περιπτώσεων των άρθρων 86 και 108 παραγρ. 2 και 3 του παρόντος νόμου. Επί των δασῶν επί των οποίων τὸ Δημόσιον είναι συνιδιοκτήτης κατά μερίδιον έλασσον του ήμισους εκ άδικαιρέτου, καθὼς και εις τας περιπτώσεις καθ' ός επιτρέπονται ύλοτομιαί και διά τὸ μερίδιον του δημοσίου εις συνιδιοκτήτας αὐτοῦ άνευ δημοπρα- σίας, καθὼς και εις πάσαν άλλην περίπτωσιν, καθ' ήν επιτρέ- πεται κάρπωσις εκ δημοσίου δάσους άνευ δημοπρασίας κατα- βάλλεται παρά του συνιδιοκτήτου δημοσίου ή του δικαιούχου αὐτῶν διά τὸ εις τὸ Δημόσιον άνήκον μερίδιον ή παρά του λαυ- βάνοντος εν γένει τὸ δικαίωμα τής ύλοτομίας εκ δημοσίου δά- σους πρὸς τὸ μισθώματι και πρόσθετον ποσοστὸν 20 ο)ο επί του μισθώματος.

β') Είκοσιν επί τῆς εκατὸν επί των εισπράξεων των Δη- μων και Κοινοτήτων των προερχομένων εκ φορολογίας των εν τή περιφερεία αὐτῶν άπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων, εκπιπτόμενα εκ των εισπράξεων τούτων.

γ') Τὸ αντίτιμον εκποιουμένων ή παραχωρουμένων ύπό του Δημοσίου δασικῶν εκτάσεων, πρὸς γεωργικὴν και δανδρσοκμι- κήν καλλιέργειαν είτε εφ' άπαξ καταβάλλεται τούτο είτε εις δόσεις.

Τὰ ποσοστά ταῦτα υποχρεοῦνται νὰ εισπράττωσιν οὶ Ταμίαι και ν' άποδίδωσιν εις τὸ «Ταμείον Δασῶν» κατά τὰ εν άρθρῳ 146 ορίζόμενα.

Άρθρον 143.

1. Επί των εκδιδομένων ύπό του Ταμείου Δασῶν ενταλμά- των πληρωμῆς, άσκείται προληπτικὸς έλεγχος ύπό του Έ- λεγκτικού Συνεδρίου κατά τας περι προληπτικῶν έλέγχου κει- μίλιας διατάξεις.

2. Τὰς δικαστικῆς ύποθέσεις του Ταμείου Δασῶν διαχει- ρίζεται ή παρά τῷ Υπουργείῳ Οικονομικῶν Διεϋθύνσεως Δικα- στικού. Η δὲ παράστασις του Ταμείου ενόπιον των Δικαστη-

ρίων παντός βαθμού, γίνεται διὰ τῶν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δικαστικοῦ ὀριζομένων νομικῶν συμβούλων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς βοηθῶν.

Ἄρθρον 144.

Τὸ Ταμεῖον Δασῶν διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, τοῦ Τριημετάρχου τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἐνὸς ἐτέρου ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ὀριζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων ἐν τῇ συνεδρίᾳ μελῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ γιγνώσκῃ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Δασῶν εἶναι ὁ Διευθυντὴς τῶν Δασῶν ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς ἐν τῇ διοικητικῇ αὐτοῦ θέσει, τοιοῦτου δὲ ἀπόντος ἢ ἐλλείποντος, προεδρεύει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ἢ ἐπὶ ὁμοιοτάθμῳ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρόντων ἐν τῇ συνεδρίᾳ μελῶν.

Γραμματεὺς τοῦ Ταμείου τῶν Δασῶν καὶ τοῦ Διοικ. αὐτοῦ Συμβουλίου εἶναι εἰς ἐκ τῶν εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων τῆς Διευθύνσεως Δασῶν, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅστις ὀρίζει καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν του. Εἰς τὸν Γραμματέα τούτου χορηγεῖται ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸ χορηγούμενον κατὰ τὴν παρ. ἀρ. 2 τοῦ ἄρθρου 146 τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸν Λογιστὴν τοῦ Ταμείου, καθ' ἣν περίπτωσιν οὗτος εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος.

Εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου παρέχεται ἐκ τοῦ ταμείου τῶν δασῶν δι' ἐκάστην συνεδρίαν ἢ χορηγούμενη ἐκάστοτε κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀποζημίωσις εἰς τὰ μέλη τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Δασῶν συνεδριάζει τακτικῶς μὲν ἅπασι κατὰ μῆνα, ἐκτάκτως δὲ ὡς αἰσῆς ἤθελε κληθῆν ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος ἀντιπροσωπεύει τὸ Ταμεῖον Δασῶν εἰς πάσας τὰς νομίμους αὐτοῦ σχέσεις, καθὼς καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 145.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὀφείλουσιν οἱ Ταμίαι νὰ καταθέτωσι τὰ εἰσπραττόμενα ὑπ' αὐτῶν ἔσοδα τοῦ ἄρθρου 142 εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τοῦ «Ταμείου Δασῶν» καὶ ἀντίγραφον τοῦ γραμματίου καταθέσεως νὰ ἀποστέλλωσιν ἀμελητῶς εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Δασῶν.

Ταμίαι βραδύοντες ὑπὲρ τὸν μῆνα τὴν κατάθεσιν τῶν εἰσπράξεων τούτων πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τιμωροῦνται πειθαρχικῶς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, διὰ προστίμου μέχρι 1000 δραχμῶν ἐπιφυλασσομένης βαρυτέρας ποινῆς διὰ βαρυτέραν παράθεσιν ἢ ὑπατροπήν. Εἰς τοὺς βεβαιουήσας ἔσοδα τοῦ Ταμείου Δασῶν Ταμίαις χορηγοῦνται ποσοστὰ μέχρι 3 ο)ς ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθεισῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσπράξεων ἐκκαθαριζομένων ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Ταμείου Δασῶν καὶ ἀποδιδόμενων εἰς αὐτοὺς διὰ τακτικοῦ ἐντάλλματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῶν οἰκείων ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 146.

1. Ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν καταβάλλονται αἱ ἐξῆς δαπάναι τῆς ὑπηρεσίας Δασῶν, ἐφ' ὅσον ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ ὑπάρχον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

α') Διὰ τὴν ὄρθρῃαν, καταμέτρησιν καὶ χαρτογράφησιν καθὼς καὶ τὴν σύνταξιν ἐν γένει μονίμων ἢ προχειρῶν διαχειριστικῶν σχεδίων τῶν δημοσίων δασῶν.

β') Αἱ στρεμματικαὶ ἀποζημιώσεις, τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ αἱ ἡμερησίου ἀποζημιώσεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, τῶν ἀσχιζομένων εἰς τὴν κατομέτρησιν καὶ χαρτογράφησιν τῶν δημοσίων δασῶν καὶ τῶν ἀναδασωτέων ἐκτάσεων

καθὼς καὶ τὴν σύνταξιν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ μελετῶν περὶ διαχειρίσεως αὐτῶν.

γ') Διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ συντήρησιν δασικῶν φυτωρίων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν σπορῶν καὶ φυτειῶν ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, τὴν περιφραξίν, συντήρησιν, ἀνάπτυξιν καὶ φύλαξιν αὐτῶν, καθὼς καὶ τὴν προμήθειαν τοῦ δι' ἀναδασώσεις ἀπαιτουμένου ὕλικου ἐν γένει καὶ τὰ ἐνοίκια τῶν δασικῶν φυτωρίων.

δ') Διὰ τὴν οἰκοδομήν, συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν δασικῶν κτιρίων καὶ τεχνικῶν ἐν γένει ἔργων ὡς καὶ τὴν ἐκμίσθωσιν οἰκήματος διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς δασικῆς σχολῆς μετεκπαιδεύσεως.

ε') Διὰ τὴν κατασκευὴν, συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν δασικῶν ὁδῶν καὶ μέσων ἐν γένει συγκοινωνίας καὶ μεταφορᾶς.

στ') Διὰ τὴν ἀπαλλετριώσιν ἄγρῶν καὶ ἄλλων ἰδιωτικῶν κτήσεων εὐρισκαμένων ἐντὸς δασῶν ἢ ἀναδασωτέων ἔδαφῶν.

ζ') Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων στερεώσεως ἔδαφῶν ἐπὶ τῶν ὄρεων καὶ διευθετήσεως χειμάρρων.

η') Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν εὐδοκίμουσιν εἰς ἔργον ἀναδασώσεως φιλοδασικῶν ὁργανώσεων, δῆμων, κοινοτήτων καὶ σχολικῶν ἐπιτροπῶν.

θ') Τὰ ἔξοδα λειτουργίας τοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου τῶν Δασῶν καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ λογιστηρίου καὶ τὰ τῆς δακτυλογραφείας καὶ διεκπεραιώσεως τῶν ἐγγράφων ὑπὸ δακτυλογράφου καὶ κλητῆρος, εἰς ὅς χορηγεῖται ἐπίδομα καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ι') Διὰ τὴν πληρωμὴν ἡμερομισθίων ἔργατῶν χρησιμοποιομένων εἰς δασοτεχνικὰς ἐν γένει ἐργασίας καὶ ἀγωγίαν διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὁργάνων καὶ σκευῶν τῶν δασοτεχνικῶν συνεργείων.

ια') Διὰ τὴν προμήθειαν καὶ ἐπισκευὴν ὁργάνων, ἐργαλείων καὶ σκευῶν χρησιμοποιομένων ὑπὸ τῶν δασοτεχνικῶν συνεργείων καὶ τοῦ δασοτεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως Δασῶν, ὡς καὶ τὴν ἀγορὰν ἐπιστημονικῶν βιβλίων.

ιβ') Διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἐκτύπωσιν βιβλιαρίων περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν δασῶν, χάριν τῆς φιλοδασικῆς προπαγάνδας.

ιγ') Διὰ τὴν βιβλιοδέτησιν τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, τὴν ἐκτύπωσιν τῶν χαρτῶν πάσης φύσεως χρησίμων εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν, καθὼς καὶ διὰ τὴν σύνταξιν καὶ λιθογράφησιν καὶ ἐκτύπωσιν ἐπιστημονικῶν ἢ στατιστικῶν ἔργασίων περὶ δασῶν. Αἱ ἐργασίαι αὗται δύναται νὰ παραγγελθῶσι καὶ εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις τυπογραφείων ἢ λιθογραφείων.

ιδ') Διὰ συνδρομὰς διεθνῶν δασικῶν ὁργανώσεων, καταβολὰς διὰ συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς Διεθνή δασικὰ συνέδρια καὶ διὰ τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημιώσεις τῶν μετεχόντων εἰς αὐτὰ ὑπαλλήλων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

ιε') Δι' ὁδοιπορικὰ, ἔξοδα μεταθέσεως δασικῶν ὑπαλλήλων ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαρκῶσιν αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἀναγραφόμενα πιστώσεις.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου δύναται νὰ προσλάβῃ λογιστὴν εἴτε ἰδιώτην ἐπὶ μισθῷ ὀριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, εἴτε δημόσιον ὑπάλληλον, ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημοσίου ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ ἐπίδοματι, ὀριζομένῳ ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ μὴ δυναμένῳ νὰ ὑπερβῇ τὸ τέταρτον τῶν μηνιαίων αὐτοῦ ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 147.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Δασῶν ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν προβλέψεων τῆς ἀρμολίας ὑπηρεσίας συντάσσει προϋπολογισμὸν τῆς ἀπαιτηθρομένης κατὰ τὸ ἀκολουθοῦν οἰκονομικὸν ἔτος δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Αἱ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δυναίμει ἐντάλλματων εἴτε προπληρωμῆς ἐκδιδομένων κατὰ τὰς

κειμένας διατάξεις είτε και απ' ευθείας προς τους δικαιούχους. Ουδέμια πληρωμή δαπάνης γίνεται άνευ εντάλματος του Ταμείου Δασών υπογεγραμμένου υπό του Προέδρου και του Λογιστού αν μη η δαπάνη αυτή προβλέπεται υπό του προϋπολογισμού του Ταμείου ή έχει εγκριθῆ δι' ιδιαίτερας πράξεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

Η διαχείρισις του Ταμείου Δασών, καθὼς και τῶν ὑπὸ τούτου χορηγουμένων προπληρωμῶν ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ δημοσίων ὑπολόγων.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προκειμένου περὶ ταμειακῶν ζητημάτων, κανονίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου Δασῶν.

ΜΕΡΟΣ V.

Ἀναδασώσεις. Δασωτέα ἢ ἀναδασωτέα ἐδάφη

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Δασωτέα ἢ ἀναδασωτέα ἐδάφη.

Ἄρθρον 148.

Ὡς δασωτέα ἢ ἀναδασωτέα ἐδάφη δημοσία ἢ μὴ τοιαῦτα δύνανται νὰ κηρυχθῶν :

1. Ἐκτάσεις ὧν ἔχει ἀραιωθῆ ἢ καταστραφῆ ἡ δασικὴ βλάστησις, τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ἡ δάσωσις ἢ ἀναδάσωσις διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

α') Ἐφ' ὅσον ἀποτελοῦν ἀπόλυτα δασικὰ ἐδάφη, δηλαδὴ τῶν ὁποίων ἡ κλίσις πρὸς τὸν ὀρίζοντα ὑπερβαίνει τὰ 40 ο)ο καὶ τῶν ὁποίων ἀπειλεῖται ἡ ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἀπόπλυσις.

β') Ἐφ' ὅσον ὑπέρκεινται συνοικισμῶν, ἀρχαιολογικῶν τόπων, ὁδῶν συγκοινωνίας, ἢ ἄλλων τεχνικῶν ἔργων καὶ ἀσκῶσιν ἐπ' αὐτῶν προστατευτικὴν σημασίαν.

γ') Ἐφ' ὅσον ἀποτελοῦν τὴν λεκάνην συγκεντρώσεως χειμάρρων ἢ χρησιμεύουν πρὸς προστασίαν τοῦ ἰδίου ἐδάφους καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῶν τόπων κατὰ τῆς καταπτώσεως χιόνων χωμάτων ἢ λίθων.

δ') Ἐφ' ὅσον ἡ δάσωσις αὐτῶν ἐπιβάλλεται ἐκ λόγων ὑγιεινῶν ἢ ἐξωραϊστικῶν ἢ ἐφ' ὅσον περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἀνωτάτην ζώνην τῆς δασικῆς βλαστήσεως.

2. Εἰς τὰς Κοινότητας, Μογάς ἢ μεγάλας ἰδιοκτησίας ἐκτάσεως ἄνω τῶν 3.000 στρεμμάτων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων δὲν περιλαμβάνεται ἀνάλογος δασικὴ ἔκτασις, ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς νὰ δασώσων αὐταὶ ἔκτασιν ἐκ τῆς ὅλης κτηματικῆς αὐτῶν περιφέρειας μέχρι 15 ο)ο ἀναλόγως τοῦ εἶδους τῶν ἐδαφῶν, πάντως ὅμως οὐχὶ μικρότερον τῶν 50 στρεμμάτων οὐδ' ἀνωτέρων τῶν 2000 στρεμμάτων. Ἐφ' ὅσον τὴν δάσωσιν τῶν τοιούτων ἐδαφῶν δὲν ἤθελον ζητῆσαι τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα εἰς ἃ αἱ ἐκτάσεις αὐταὶ ἀνήκουν, δύνανται αἱ ἐκτάσεις αὐταὶ νὰ κηρυχθῶσιν ἀναδασωτέαι ἀυτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἐφ' ὅσον δὲ τὰ αὐτὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δὲν ἤθελον ἐκτελέσει τὴν ἀναδάσωσιν προβαίνει τὸ Δημόσιον εἰς τὴν δάσωσιν αὐτῶν, τῆς μὲν ἰδιοκτησίας τῶν ἐδαφῶν τούτων παραμενούσης εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, τῆς δὲ φορολογίας τῶν ἐξ αὐτῶν δασικῶν προϊόντων γινομένης ὡς ἐπὶ δημοσίων δασῶν.

3. Αἱ κοινοτικαὶ ἀρχαί, τὰ ἡγουμενοσυμβούλια καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ συνἰδιοκτῆται τῶν κατὰ τὴν παράγρ. 2 ἀγροτικῶν κτημάτων, οἵτινες ὑποχρεοῦνται εἰς ἀναδάσωσιν, ὀφείλουσιν νὰ ἐπιληφθῶσι ταύτης ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τοῦ καθορισμοῦ τῆς δασωτέας ἐκτάσεως καὶ νὰ περατώσωσι ταύτην ἐντὸς προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, τὸ πολὺ ἰσὲς πενταετοῦς, πραγματοποιοῦντες κατ' ἔτος τὴν φύτευσιν τοῦ 1)5 τοῦλάχιστον τῆς ὅλης ἐκτάσεως.

4. Οἱ ἰδιοκτῆται κτημάτων γειτνιαζόντων εἰς ὁδοὺς συγκοινωνίας ἢ αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρεῖαι παρὰ τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμάς, δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσι ν' ἀναπτύξωσι δένδρα ἢ φυτείας παραλλήλους πρὸς τὰς ὁδοὺς ἢ τὰς γραμμάς, καθ' ἃ ὀρίσει Διάταγμα ἐκδιδομένον μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 149.

Νομικὰ πρόσωπα δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν κήρυξιν καὶ εἰς αὐτὰ παραχώρησιν ἐδαφῶν ὡς ἀναδασωτέων, τῆς δαπάνης ἀπαλλοτριώσεως τῶν τυχόν ἐν τῇ ἀναδασωτέᾳ ἐκτάσει κειμένων ἰδιοκτητῶν βαρυνούσης αὐτά, ἐὰν οἱ κύριοι τῶν ἰδιοκτησιῶν τούτων ἤθελον ἀρνηθῆ ν' ἀναλάβουν οἱ ἴδιοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀναδασώσεως.

Ἄρθρον 150.

1. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 148 καὶ 149 ἐδάφη κηρύσσονται ὡς δασωτέα, προτάσει τῆς ἀρμοδίας τοπικῆς ὑπηρεσίας ἢ φιλοδασικῆς ἐνώσεως, μετὰ γνώμοδότησιν τῆς οἰκείας τοπικῆς δασικῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον λειτουργοῦσι τοιαῦται, κατόπιν γνώμοδότησεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοστευαμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὰ οὕτω κηρυχθέντα δασωτέα ἐδάφη δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶν πρὸς ἄλλον σκοπὸν. Πᾶσα δὲ διοικητικὴ πράξις, ἀφορῶσα τὴν δι' ἄλλον σκοπὸν χρησιμοποίησιν αὐτῶν, εἶναι ἄκυρος, τὰ δὲ τυχόν ἐγείρομενα ἐπ' αὐτῶν κτίσματα κλπ. καταδικάζονται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀνευ καταβολῆς οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως.

3. Ἐπὶ ἐδαφῶν κηρυχθέντων κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡς δασωτέων ἢ ἀναδασωτέων, δύνανται ν' ἀρθῆ ἡ ἀναδάσωσις, δια Διατάγματος τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνώμης τῶν οἰκείων τοπικῶν δασικῶν ὁργανώσεων καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

4. Ὅσαῖς ὀρίζεται εἰς ἐγκεκριμένα διαχειριστικὰ σχέδια ἢ δάσωσις δημοσίων ἐκτάσεων, αὐτὰ κηρύσσονται δασωτέαι μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος μέρους.

Ἄρθρον 151.

Αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ΒΜΨ' τῆς 8 Ἀπριλίου 1900, τοῦ νόμου 1396 τοῦ 1918 περὶ ἀναδασώσεων καὶ 3077 περὶ δασικοῦ κώδικος ὁπωσδήποτε γενόμεναι ἀνακηρύξεις ἀναδασώσεως, διατηροῦνται ἰσχυραί, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Παραχωρήσεις μοναστηριακῶν ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν γενόμεναι πρὸς φιλοδασικὰς ἐνώσεις ἢ τὸ Δημόσιον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1 τοῦ νόμου ΒΜΨ' ἢ τῆς 2 παραγρ. τοῦ ἄρθρου 162 τοῦ νόμου 3077 διατηροῦνται ἰσχυραί, τὸ δὲ Δημόσιον δύνανται νὰ χρησιμοποίησιν τὰς ἐκτάσεις ταύτας πρὸς ἀναδάσωσιν.

Παραχώρησις ἐδαφῶν πρὸς ἀναδάσωσιν.

Ἄρθρον 152.

1. Ἐκτάσεις ἀνήκουσαι μὲν εἰς τὸ Δημόσιον, παραχωρηθεῖσαι ὅμως εἰς νομικὰ πρόσωπα καὶ ἀναδασωθεῖσαι ἰδίᾳ αὐτῶν δαπάνη εὐθὺς ὡς ἐξασφαλίσθῃ ἢ ἐν αὐταῖς ὑπαρξῆς δάσους ἐν ἱκανοποιητικῇ πυκνότητι καὶ μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν, ἐκδιδομένου πρὸς τοῦτο παραχωρητηρίου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφαρμοζομένης δὲ ἐπ' αὐτῶν καὶ τῆς περὶ ἀτελείας διατάξεως τοῦ ἄρθρου 125.

2. Ἄν ὅμως ἡ ἐπιχειρηθεῖσα δάσωσις ἀποτύχῃ ἢ οὐδὲν ἐπιχειρηθῆ πρὸς ἀναδάσωσιν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ἢ ἡ ἀναπτυχθεῖσα δασικὴ φυτεία καταστραφῆ δι' οἰονδήποτε

λόγον, βεβαιωθῶν δὲ τὰ γεγονότα ταῦτα ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἢ γενομένη παραχώρησις ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων ἀκουροῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν. Ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων παραχώρησις κατὰ τοῦ Δημοσίου δὲν χωρεῖ, ὁ δὲ κάτοχος ἀποβάλλεται διοικητικῶς.

3. Ὅμοιως ἐπανέρχονται εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ Δημοσίου αἱ παραχωρηθεῖσαι πρὸς δάσωσιν δημόσιαι ἐκτάσεις εἰς εὐαθῆποτε νομικὰ πρόσωπα, εὐθὺς ὡς ταῦτα παύσωσιν ὑφιστάμενα.

Ἄρθρον 153.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Μονὰς ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα νὰ δωρήσωσιν ἀμετακλήτως ἢ νὰ πωλήσωσιν εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς δῆμους ἢ κοινότητας ἰδιοκτησίας αὐτῶν ἐδάφη πρὸς δάσωσιν ἢ ἐγκατάστασιν δασικῶν φυτειῶν ἄνευ δημοπρασίας ἢ ἄλλης διατυπώσεως.

2. Τὸ τμήμα τῆς πωλήσεως καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν καὶ καταβάλλεται ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν ἐφ' ὅσον ἡ παραχώρησις γίνεται εἰς τὸ Δημόσιον.

3. Ἐπίσης αἱ μοναὶ ἢ τὰ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δύνανται νὰ παραχωρῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς δῆμους ἢ κοινότητας ἐδάφη εἰς αὐτὰς ἀνήκοντα διατηροῦσιν καὶ μετὰ τὴν παραχώρησιν τὴν ἐπ' αὐτῶν κυριότητα ναθὼς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν μετὰ τὴν τελείαν ἀνάπτυξιν τοῦ δάσους ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τῶν δαπανῶν τῆς ἀναδασώσεως εἰς τὸν ἀναδασώσαντα.

Πώλησις ἢ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀναδασωτέων ἐδαφῶν.

Ἄρθρον 154.

1. Ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 148 καὶ 149 κηρυχθέντων ὡς δασωτέων ἐδαφῶν προσκαλεῖται ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τασσομένης προθεσμίας οὐχὶ μακροτέρας τοῦ τριμήνου ἂν δεχθῆται ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δασώσεως ἢ ἂν ἀρνήθῃται τοῦτο, ἂν δεχθῆται νὰ πωλήσῃ ἐκουσίως τὸ ἀκίνητον εἰς τὸ Δημόσιον, προσαγγήν δὲ τοῦς τίτλους του.

2. Ἄν ὁ ἰδιοκτῆτης ἀρνήθῃ τὴν πώλησιν ἢ παρέλθῃ ἀπρακτος ἢ πρὸς δηλώσιν προθεσμίας ἢ ἀποδεχθῆς δὲν κἀκὴν ἐναρξῆν τῶν ἐργασιῶν ἐντὸς τασσομένης προθεσμίας οὐχὶ μακροτέρας τῆς διετίας ἢ δὲν συμπληρώσῃ ἐντελῶς τὴν δάσωσιν ἐντὸς τασσομένης προθεσμίας οὐχὶ μακροτέρας τῆς πενταετίας ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ ἐδάφους του ὡς ἀναδασωτέου, τὸ δασωτέον ἐδάφος ἀπαλλοτριεῖται ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναδασώσεως.

3. Καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ ἰδιοκτῆτης τμήματος ἀναδασωτέας ἐκτάσεως δεχθῇ τὴν ἀναδάσωσιν ἰδίαις δαπάναις τοῦ ἀνήκοντος εἰς αὐτὸν ἐδάφους καὶ προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, δύνανται καὶ ἡ ἐκτασις αὕτη ν' ἀπαλλοτριωθῇ ἀναγκαστικῶς μετὰ ἐκδόσιν ἐιδικῆς περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ταύτης Διατάξεως, ἐκδιδομένου μετὰ συμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἐὰν ἡ ἐκτασις αὕτη περιβάλλεται πανταχόθεν ὑπὸ δάσους ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον ἢ ὑπὸ δασωθείσης ἐκτάσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ εἴθελε κριθῆ ὅτι ἡ ὑπαρξίς τῆς ἰδιωτικῆς ταύτης ἐκτάσεως δυσχεραίνει τὴν διαχείρισιν καὶ ἐκμεταλλεύσιν τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος δασυλλίου.

Ἄρθρον 155.

1. Περὶ τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῶν βαρῶν τῶν ἀπαλλοτριωμένων ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν εἴτε ἀσκεπῆ γῆπεδα ἀποτελοῦσιν αὐταί, εἴτε περιμανδρωμένας ἢ καὶ οἰκοδομημένας ἰδιοκτησίας, καθὼς καὶ περὶ τοῦ τμήματος τῆς πωλήσεως ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, συμπληρουμένου ὡς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις γνωμοδοτήσεως περὶ ἰδιοκτησίας δασῶν.

2. Τὸ τμήμα τῆς πωλήσεως ὀρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμῆσεως, ὡς τμῆς προηγουμένων πωλήσεων τοῦ ἴδιου κτημάτων ἢ ἄλλων πλησιοχώρων ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας εὐρισκομένων κτημάτων.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ τμήματος δύναται νὰ συμφωνηθῇ καὶ κατὰ δόσεις.

4. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἐναρξέται κατὰ τὰς κοινῆς ἐκάστοτε διατάξεις περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἰδιοκτησιῶν διὰ λόγους κοινῆς ὠφελείας.

Δαπάναις καὶ προσωπικὸν ἀναδασώσεων.

Ἄρθρον 156.

1. Αἱ δαπάναις τεχνικῆς ἢ φυσικῆς ἀναδασώσεως καθὼς καὶ τῆς ὄρωσεως, περιφράξεως, φυλάξεως καὶ ἐν γένει προστασίας τῶν κηρυχθεισῶν ὡς ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ δαπάναις ἀπαλλοτριώσεως τῶν τυχόν ἐντὸς τῶν ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, περιλαμβανομένων ἰδιοκτησιῶν, βαρῶν τὸν αἰτήσαντα τὴν κήρυξιν τοῦ ἐδάφους ὡς ἀναδασωτέου ἢ τοῦς ἀναλαβόντας τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀναδασώσεως ἰδιοκτητίας.

2. Αἱ προτάσεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν δασικῶν ἐπιτροπῶν ἐκτελούμεναι ἀναδασώσεσι ἐναρξοῦνται δαπάνῃ τοῦ Δημοσίου, καταβαλλομένη ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν. Ἐπίσης ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν καταβάλλονται καὶ αἱ δαπάναις τῆς ἰδρύσεως καὶ συντηρήσεως δασικῶν φυτειῶν καὶ σπορειῶν ἢ πειραματικῶν δασικῶν σταθμῶν, συντηρουμένων καὶ χρησιμοποιομένων ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

3. Διὰ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀναδασώσεων καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοποθετεῖται παρὰ τῷ τρίτῳ τμήματι τῆς Διευθύνσεως Δασῶν εἰς προϊστάμενος δασολόγος, λαμβανόμενος ἐκ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν, ἐξ ἧς ἐξεργεῖται καὶ εἰς τὴν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

4. Διὰ τὴν λειτουργίαν τοιούτων δασικῶν ἰδρυμάτων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναδασωτικῶν ἐργασιῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διατίθενται εἰς ἐλάχιστην περιοχὴν εἰς δασονόμος ἢ δασοκόμος.

5. Διὰ τὰς δαπάνας ἀναδασώσεων καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν φυλάκων ἐπιτρέπεται ἐκδοσεὶς ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

Φιλοδασικὴ προπαγάνδα.

Ἄρθρον 157.

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ προβάλῃ δαπάναις τοῦ Ταμείου Δασῶν εἰς τὴν σύνταξιν, ἐκτύπωσιν καὶ δωρεάν διανομὴν περιοδικῶν φιλοδασικῶν συγγράμματος, μικρῶν βιβλιαρίων ἢ ἐντύπων, ἀποσιλοῦντων εἰς τὴν διάδοσιν φιλοδασικῶν γνώσεων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν παρὰ τῷ λαῷ τῆς πρὸς τὸ δάσος καὶ τὰ δένδρα ἀγάπης.

Ἄρθρον 158.

1. Οἱ δῆμοι, αἱ κοινότητες, αἱ μοναὶ, τὰ φιλοanthρωπικὰ ἰδρύματα, ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται ν' ἀναγράφουσι εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν πιστώσεις οὐχὶ κατωτέρας τῶν 5 0/0 τῶν δασικῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν διὰ δαπάνας ἀναδασώσεως ἢ ἀπαλλοτριώσεως ἐδαφῶν ἀνήκοντων εἰς τὴν περιφέρειάν των.

2. Τὰ αὐτὰ νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται ν' ἀναγράφουσι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῶν ἐτήσιον ποσόν, καθοριζόμενον ὑπὸ τῆς ἐγκρινοῦσης τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀρχῆς ἢ ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου, ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῶν, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναδασώσεων εἰς τὴν περιοχὴν αὐτῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τὴν ἄμεροδότητα τοῦ ὑπολοίπου ἀνήκει ἢ ἐποπτεῖα τοῦ νομικοῦ προσώπου.

3. Τὰ κατὰ τὰ προηγουμένα ἐδάφια ἀναγραφόμενα ποσὰ

χρησιμεύουν είτε διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ πῶν εἰρημένων νομικῶν προσώπων ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, είτε ὡς προσφορά εἰς τὸ ἐκτελοῦν αὐτὸ Δημόσιον.

4. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ παρ' αὐτῷ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ παραχωρήσῃ δασικούς ὑπαλλήλους εἰς δήμους ἢ κοινότητες διὰ τὴν παρ' αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἢ ἐποπτεῖαν ἔργων ἀναδασώσεων, ἐφ' ὅσον οἱ δῆμοι οὗτοι ἢ κοινότητες καταβάλλουν τὰς νομίμους δημοσίας ὀπολαυὰς τῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τούτους, αἱτινες ἐξακολουθοῦν διατηροῦντες τὰ δίκαιώματα συντάξεως καὶ προαγωγῆς τῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπανέρχονται ἀνακαλούμενοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπιτροπὴ ἀναδασώσεων.

Ἄρθρον 159.

1. Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, Δασάρχου ἢ δασονόμου τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν γεωπόνου, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἐπὶ πλειόνων σχολείων τοῦ ἀρχαιότερου, τῶν Προέδρων τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ Φιλοδασικῶν ὁργανώσεων, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως καὶ τοῦ εἶδους τῶν δένδρων καὶ ὑποβάλλει τὴν ἐκθεσὶν τῆς μέχρι τέλους Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας. Αἱ Ἐπιτροπὴ αὗται ἀποτελοῦσι νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ ἐκλέγουσι μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν ἑνα Πρόεδρον, ἑνα γραμματέα καὶ ἑνα ταμίαν καὶ διαχειρίζονται τὰ δι' αὐτὰς διατεθειμένα χρήματα, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίων ὑπολόγων, ἔχοντας καὶ τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ τῶν δασῶν τὸ δικαίωμα τοῦ οικονομικοῦ ἐλέγχου τῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην παραδίδονται καὶ τὰ διὰ τὰς ἀναδασώσεις καὶ δενδροφυτεύσεις διατιθέμενα χρηματικὰ ποσὰ ὑπὸ τῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων τούτων. Ἐπίσης αἱ δασικαὶ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ προκαλέσων ἐράνους, νὰ δέχωνται δωρεὰς καὶ χρηματικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου δασῶν.

Ἄρθρον 160.

1. Ἡ τοπικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου γνωμοδοτεῖ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου περὶ φυτείας, δενδροστοιχειῶν ἐντὸς τῶν συνοικισμῶν εἰς τὰς πλατείας καὶ ὁδοὺς καὶ κατὰ μῆκος τῶν ἀμαξιτῶν ὁδῶν καὶ περὶ τοῦ εἶδους τῶν δένδρων καὶ ὁρίζει τὸν χρόνον τῆς φυτείας αὐτῶν, καὶ ἀποστέλλει ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν εἰς τὸν Δασάρχην.

2. Ὑπόχρεοι διὰ τὴν φυτεῖαν τῶν δενδροστοιχειῶν ἐντὸς μ'ν τῶν πόλεων καὶ συνοικισμῶν ἐν γένει εἶναι οἱ δῆμοι καὶ Κοινότητες, ἐκτὸς δὲ καὶ κατὰ μῆκος τῶν ἀμαξιτῶν ὁδῶν οἱ παρόδιοι ἰδιοκτῆται.

3. Αἱ τοπικαὶ φιλοδασικαὶ ὁργανώσεις δύναται μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 1. νὰ ἐνεργήσωσι τὰς δενδροφυτείας, ἢ δὲ εἰσπραξίς τῆς γενομένης δαπάνης ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ταμείου τῆς δασικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἐπὶ τῇ βάσει ὑποβαλλομένης παρ' αὐτῶν διὰ τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου ὀνομαστικῆς καταστάσεως, τὸ δὲ εἰσπραττόμενον ποσὸν εἰσάγεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 161.

Οἱ Δασάρχαι ἢ Δασονομοὶ ἐκάστης περιφερείας ὀφείλουσι μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους, ἀκούοντες προηγουμένως καὶ τὴν γνώμην τῆς δασικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς περιφερείας ἡτιολογημένως ἐκθέσεις περὶ τῶν ἀντικειμένων τοῦ ἄρθρου 160 καταχωρίζοντες ἐν αὐταῖς καὶ τὰς γνώμας τῶν τοπικῶν Ἐπιτροπῶν. Ὁ

δὲ Ἐπιθεωρητὴς μετὰ προηγουμένην αὐτοψίαν, ὅταν θεωρήσῃ ταύτην ἀπαραίτητον, ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις ταύτας μετ' ἡτιολογημένων προτάσεων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ἄρθρον 162.

Τὰ ὄργανα ἐν γένει τῆς δασικῆς Ὑπηρεσίας καὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας καὶ ἀστυνομίας ὀφείλουσι νὰ καταγγέλλωσιν ἀμελετὰ τὰ ὑπὸ τὰς ὄψεις αὐτῶν τελούμενα δασικὰ ἐν γένει ἀνομήματα. Διὰ πάσαν παράλειψιν ἢ μὴ ἔγκαιρον ὑποβολὴν τῆς μηνύσεως διώκονται πειθαρχικῶς ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ οἰουδῆποτε μέλους τῶν τοπικῶν ἢ σχολικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ Φιλοδασικῶν ὁργανώσεων τὰ δὲ ἐπιβαλλόμενα αὐτοῖς πρόστιμα εἰσάγονται εἰς τὸ Ταμεῖον Δασῶν.

Ἄρθρον 163.

1. Τὰ εἰς δημόσια δασικὰ φυτώρια ἀναπτυσσόμενα φυτὰ, καθὼς καὶ οἱ σπόροι δασικῶν δένδρων, παρέχονται εἰς τοὺς ἰδιώτας ἐπὶ πληρωμῇ, εἰς τὰ νομικὰ πρόσωπα ἐπὶ ἡλαττωμένῳ τιμῆματι, εἰς δὲ τοὺς δήμους, κοινότητας καὶ φιλοδασικὰς ἐνώσεις δωρεάν.

Δι' Ὑπουργικῆς πράξεως δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζεται ἡ διατήρησις τῶν ἐκ τῶν δημοσίων δασικῶν φυτωρίων παρεχομένων φυτῶν καὶ σπόρων.

2. Τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως τῶν δασικῶν φυτῶν καὶ σπόρων περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον Δασῶν. Διὰ Διαταγμάτων ὁρίζεται ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τοῦ τιμήματος τούτου.

Ἄρθρον 164.

1. Δαπάνη τοῦ Ταμείου Δασῶν δύναται, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, νὰ κατασκευάζωνται ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων περίπτερα καὶ ἐξοχικὰ κέντρα, ὧν τὰ μισθώματα περιέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον Δασῶν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα παρέχεται καὶ εἰς τὰς τοπικὰς δασικὰς ἐπιτροπὰς.

2. Ἐπίσης ἐντὸς τῶν δημοσίων δασυλλίων καὶ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων δύναται δαπάνη τοῦ Ταμείου δασῶν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους, νὰ ἐκτελῶνται ἔργα ὁδοποιίας καὶ ἐξωραϊσμοῦ.

Ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 165.

1. Ἐπὶ πάσης ἐκτάσεως κηρυχθείσης ὡς δασωτέας κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαγορεύεται διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως ἢ ἐκχέρσεως, γεωργικὴ καλλιέργεια καὶ ἡ βοσκὴ παντὸς ζώου.

2. Ἐκτὸς τῶν οὕτως ἀπηγορευμένων εἰς τὴν βοσκὴν ἐκτάσεων, ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ὄργανα τῆς δασοφυλακῆς, τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ τῆς ἀστυνομίας νὰ προβαίνωσιν εἰς τὸν φόνον ἢ τὴν σύλληψιν τῶν παρανόμως βοσκόντων ζώων, ἐφευρισμένων ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύλληψιν, τὴν πληρωμὴν συλλήπτρων καὶ τὴν παροχὴν βοήθειας κατὰ τὴν σύλληψιν τῶν δαπάνων τοῦ ἄρθρου 227.

3. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς βοσκῆς δύναται νὰ ἀρθῇ, περιορισθῇ ὡς πρός τὴν ὑπὸ ἀπαγόρευσιν ἔκτασιν ἢ τροποποιηθῇ περιοριζομένη εἰς ἀπαγόρευσιν τῆς βοσκῆς μόνον τῶν αἰγῶν. ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, προτάσει τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Ἄρθρον 166.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις ποιμνιστασιῶν ἢ ποιμνίων

έντός πόλεων και μέχρις αποστάσεως χιλίων μέτρων από των τελευταίων οικοδομικών γραμμών άνευ άδειας τής άρμοδίας τοπικής άρχής ή όποια δύναται να έπιτρέψη την ττοιούτην εγκατάστασιν μόνον διά ποιμένα διατηρούμενα διά κτηνοτροφικών ειδών έντός σταύλων ή εις λειβάδια έκτάσεως έταρκώς διά την διατροφήν αυτών. Οί παραβάται των διατάξεων τής παραγράφου ταύτης υπόκεινται εις τας ποινάς του άρθρου 219 παρ. 1.

Άρθρον 167.

Η ύλοτομία δένδρων φυαμένων περι ίερους, ιστορικούς ή καλλιτεχνικούς χώρους άπαγορεύεται έκτός εάν ήτιολογημένοι λόγοι καλλιεργείας έπιβάλλουν ταύτην, όπότε το Ύπουργείον Γεωργίας δύναται να έπιτρέψη την ύλοτομίαν μη παραβλάπτουσαν τον σκοπόν δι' όν τα άλλα ήφίστανται.

Έκτελεστικά διατάξεις.

Άρθρον 168.

1. Διά Διαταγμάτων κανονίζονται αί λεπτομέρειαι του προσδιορισμού και τής όρθοσειας των δασωτέων έκτάσεων, τά τής παραχωρήσεως δημοσίων έδαφών προς άναδάσασιν, ό τρόπος του καθορισμού και πληρωμής των δαπανών άναδασώσεως, τής έκτελέσεως των άναδασώσεων, τά τής φυλάξεως και προστασίας των υπό άναδάσασιν δημοσίων ή ιδιωτικών έκτάσεων, τά των καθηκόντων και πληρωμής των μισθών των φυλάκων, καθώς και πσσα άλλη λεπτομέρεια τής εφαρμογής των περι άναδασώσεων διατάξεων.

2. Μέχρις έκδόσεως των Διαταγμάτων τούτων έξυκαλοουθούν ισχύοντα τά Διατάγματα τά στηριζόμενα επί των μέχρι τής δημοσιεύσεως του παρόντος ισχυόντων νόμων.

ΜΕΡΟΣ VI.

Διευθετήσεις χειμάρρων.

Άρθρον 169.

1. Διά την μελέτην και έκτέλεσιν των απαιτουμένων τεχνικών έργων διά την διευθέτησιν τής κοίτης των χειμάρρων και την έκτέλεσιν άναδασώσεων προς κάλυψιν τής λεκάνης συγκεντρώσεως αυτών, συνιστάται παρά τῷ Γ' Τμήματι τής Διευθύνσεως δασών ίδιον γραφείον, ούτινος το προσωπικόν άποτελείται εκ δύο δασολόγων και τριών μηχανικών. Έκ τούτων οί μὲν μηχανικοί διορίζονται και προάγονται κατά τας ισχυούσας διατάξεις περι των υπαλλήλων των δημοσίων έργων μέχρι του βαθμού νομομηχανικού α' τάξεως, δυνάμενοι να άποσπασθώσι και εκ τής τοπογραφικής ύπηρεσίας του Ύπουργείου Γεωργίας εξ ής άποσπώνται.

Οί δασολόγοι λαμβάνονται εκ του σώματος των τεχνικών υπαλλήλων τής έξωτερικής ύπηρεσίας.

2. Η έκτέλεσις τοπογραφήσεων και χωροσταθμήσεων των απαιτουμένων διά την μελέτην διευθετήσεως χειμάρρων δύναται να ένεργήται και δι' ιδιωτικών μηχανικών, εις ους άνατίθεται το έργον κατόπιν μειοδοτικής δημοπρασίας κατά τά δι' ειδικών Διαταγμάτων καθορισθέντα.

3. Η δαπάνη των τοπογραφήσεων και μελετών διά την διευθέτησιν των χειμάρρων, τής έκτελέσεως των τεχνικών έργων καθώς και των άναδασώσεων βαρύνει το Ταμείον δασών.

4. Εις τους παρά τῷ γραφείῳ διευθετήσεως χειμάρρων ύπηρετούντας μηχανικούς παρέχονται τά αυτά ποσοστά επί των εκτελουμένων έργων, ότινα άπολαμβάνουσι δυνάμει των κειμένων εκάστοτε διατάξεων και οί παρά τῇ ύπηρεσίᾳ των Δημοσίων έργων μηχανικοί.

Μ Ε Ρ Ο Σ V I I

Προστασία των δασών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Μέτρα προς πρόληψιν πυρκαϊών των δασών.
Γενικαί Διατάξεις.

Άρθρον 170.

Άπαγορεύεται:

1) Ν' ανάπτηται πῦρ εν ύπαιθρῳ, έντός δασών, δασικών έκτάσεων έδαφών ή και πλησίον αυτών μέχρις αποστάσεως διακοσίων μ.τρων, από 1 Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, χωρίς να λαμβάνωνται τά παρά των δασικών κανονισμών ένδεικνυόμενα μέτρα προς πρόληψιν πυρκαϊών.

2) Τῷ ανάπτειν ή διατηρεῖν ακάλυπτον πῦρ έντός καλυβών, μανδρών, σκηνών, αὐλών των οικιῶν ή άλλων ένδιαιτημάτων, έφ' όσον ταῦτα εύρίσκονται έντός δασών, δασικών έδαφών ή έκτάσεων ή πλησίον αυτών, και εις άπόστασιν διακοσίων μέτρων, προς οιονδήποτε σκοπόν, από τής 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

3) Η καύσις κατά τους αὐτούς μήνας άγρών, άγροτικών έκτάσεων ή έμπεριεχομένων ή παρακειμένων εις δάση, άνευ άδειας του δασάρχου.

4) Η κατά τους αὐτούς μήνας εγκατάστασις άσβεστοκαμίνων έντός δασών ή παρ' αυτά και εις άπόστασιν όλιγωτέρων των 200 μέτρων, προς δε και ή μόνιμος εγκατάστασις βιομηχανικού καταστήματος λειτουργούντος διά καυσίμου ύλης άνευ άδειας του δασάρχου.

5) Η καύσις εγκατεστημένων έντός δασών άνθρακοκαμίνων α') από 1ης Ιουνίου μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου διά εγκατεστημένα τοιαῦτα εν τῇ θερμότερᾳ και ξηροτέρᾳ υποζώνῃ τής δασικής ζώνης των άειθαλῶν πλατοφύλλων, δασών, και β') από 1ης Ιουλίου μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου δι' εγκατεστημένα εν τῇ ψυχροτέρᾳ και υγροτέρᾳ υποζώνῃ τής αὐτῆς δασικής ζώνης ή εις ύψος υπερθαλάσσιον από 400 μέτρων και άνω. Κατά τά ως άνω χρονικά διαστήματα έπιτρέπεται όμως ή προπαρασκευαστική εργασία ύλοτομίας ξυλῶδους ύλης διά την σύνθεσιν και κατασκευήν των άνθρακοκαμίνων.

6) Η κατά τους αὐτούς μήνας έντός δασών θήρα δι' όπλων έχόντων βύσμα εξ ύλης εξ ής δύναται να μεταδοθῇ το πῦρ.

7) Η κατά τους αὐτούς μήνας άπόρριψις άνημμένων σιγάρων έντός δασών.

8) Η κατά τους αὐτούς μήνας άπόρριψις άνημμένων σιγάρων εκ των σιδηροδρομικών άμαξῶν.

9) Πάσα άλλη ένεργεια δυναμένη να προκαλέσῃ πυρκαϊάν.

10) Τῷ κάπνισμα των έντός κορμών δένδρων μελισσῶν.

11) Η επί δεκαετίαν μετά την πυρκαϊάν γεωργική καλλιέργεια καέντος ιδιωτικού δάσους, έφ' όσον ό ιδιοκτήτης ή ήμέλησε να λάβῃ προφυλακτικά μέτρα ή ήδιαφόρησε προς κατάρσεσιν τής πυρκαϊάς.

12) Η επί πενταετίαν δασική έκμετάλλεσις καέντων ιδιοκτητών δασών, έφ' όσον ό ιδιοκτήτης ένεργεται τυχόν διά την πυρκαϊάν ή έδειξεν άμέλειαν και άπροθυμίαν διά την κατάρσεσιν αὐτῆς, ή δὲν διώρισε, διά την φύλαξιν του δάσους ιδιωτικόν δασοφύλακα ή δὲν προσέθη εις την λῆψιν των υπό τής δασικής ύπηρεσίας υποδειχθέντων αὐτῷ προληπτικών μέτρων κατά των πυρκαϊών (οίον δενδρακοιώσεις, εκκαθαρισμούς, θάμνεύσεις, άποφράξεις και διάνοιξιν πυρασφαλιστικών λωρίδων εις τῷ δάσος του).

Άρθρον 171.

Όστις θέτει πῦρ εις τῷ φυτικόν έπίστρωμα του έδάφους ή εις φυτικές ουσίας επί γεωργικών κτημάτων προς τον σκοπόν

ἐκχερώσεως αὐτῶν ἢ αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς των, εὐρισκομένων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ βοσκοτόπων ἢ πλησίον αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργῇ τούτο μὲ ὄλην τὴν ἀπαιτουμένην πρόνοιαν. Ὁ θάτων πῦρ καὶ ἐκείνοι, κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων γίνεται τούτο, εὐθύνονται διὰ πᾶσαν παράλειψιν τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ εἰς πᾶσαν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 172.

1. Ὁ ἀντιλαμβανόμενος πυρκαϊᾶν ἐντὸς δάσους ἢ παρ' αὐτὸ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κατασβέσῃ ταύτην μόνος ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰ πλησιέστερα πρὸς τὸν τόπον ἄτομα, πρὸς δὲ καὶ τὴν δασικὴν ἢ ἀτυονομικὴν ἀρχὴν ἢ τὸν δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν γειτονικῶν κοινοτήτων καθὼς καὶ πᾶς παρευρισκόμενος ἐκεῖ, ὑποχρεοῦνται, καλούμενοι παρ' οἰασδήποτε ἀρχῆς, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων καὶ νὰ ἐργασθῶσι πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλης τινὸς δημοσίας ὑπηρεσίας. Αἱ ὡς ἄνω διαταγαὶ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἶνε παραρτήματα ἐκτελεσται, οὐδεμίαν δ' εὐθύνην φέρουσιν οἱ ἐκδόντες αὐτάς δι' ἐπιζημίους συνεπείας προκυψάσας ἐκ τῶν διαταγῶν των, ἐφ' ὅσον ἐνήργουν ἐν καλῇ πίστει.

2. Οἱ προστρέχοντες ὡς ἄνωτέρω πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς μετὰ ἀξίνης ἢ πελέκους καὶ πράγματι ἐργαζόμενοι ἀμειβονται διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην χρηματικῶς κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα, παρὰ τοῦ δημοσίου Ταμείου, ἐὰν πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν, παρὰ τῶν δασοκτημόνων δὲ προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀρνούμενων, εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων διατάξεις καὶ διανεμονται αἱ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀμοιβαί.

3. Αἱ ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας γενόμεναι δαπάναι (ὀδοιπορικὰ ἔξοδα ὑπαλλήλων κλπ.) διὰ τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊῶν ἰδιοκτητῶν δασῶν ἐπιβαρύνουσι τοὺς δασοκτήμονας καὶ εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων διατάξεις.

II. Διάταγμα καθορίσῃ λεπτομερέστερον τὸν τρόπον τῆς βεβαιώσεως τῆς γενομένης δαπάνης.

Καταρτισμὸς πινάκων διαμενόντων εἰς δάση.

Ἄρθρον 173.

Καθ' ἑκάστον μῆνα ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, τὰ δασικὰ ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δασαρχείων καὶ δασονομιῶν συντάσσουσιν ἀπὸ κοινῆς μετὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῆς κοινότητος πινάκα τῶν ποιμένων, γεωργῶν καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων προσώπων, ἅτινα πρόκειται νὰ παραμείνωσι τοῦλάχιστον ἕνα μῆνα εἰς τὰς διαφόρους δασικὰς θέσεις ἐκάστου δήμου ἢ κοινότητος, ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν, πρὸς δὲ καὶ δηλώσεις τῶν ὡς ἄνω προσώπων, ἅτινα δεόν νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως καὶ ὑπευθύνως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Ἀντίγραφον τοῦ πινάκος τούτου ἀποστέλλεται πρὸς τὸ Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον, ἐν περιπτώσει δὲ πυρκαϊᾶς ἐν τῇ σχετικῇ περιφερείᾳ καὶ ἀντίγραφα παρὰ τῶν ἀρχῶν τούτων εἰς τὸν ἀρμοδίον Εἰσαγγελεῖα τῶν Πλημμελειοδικῶν

Ἰσχυροὶ σιδηροδρομικῶν ἐταιρειῶν.

Ἄρθρον 174.

1. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἰπουργείου Γεωργίας καὶ προσκλήσεως τοῦ δασάρχου, ὑποχρεοῦνται αἱ σιδηροδρομικαὶ Ἐταιρεῖαι ἢ Διευθύνσεις τῶν σιδηροδρόμων ν' ἀποκαθαίρωσιν ἀπὸ πάσης εὐφλέκτου ὕλης (ὄλων δένδρων, φρυγάνων, χόρτων καὶ θάμνων) ἐντὸς τῶν δασῶν διὰ τῶν ὁποίων διέρχονται αἱ σιδηραὶ γραμμαὶ καὶ ἐκατέρωθεν τῶν τροχιῶν λωρίδα γῆς μέχρι τριάκοντα μέτρων, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ράβδου. Τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ καθαρισμοῦ ὑλικὸν ἐὰν εἶνε ἄχρηστον καταστρέφεται ἐφ' ὅσον οὐδεὶς προσέρχεται πρὸς πα-

ραλαθῆν αὐτοῦ. Ἄλλως ἐὰν πρόκειται περὶ δημοσίου δάσους, δικτεθεταὶ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διὰ δημοπρασίας. Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἰδιοκτητοῦ, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτήμονα, τούτου δὲ ἀρνούμενου διατίθεται διὰ δημοπρασίας, τὸ δὲ ἀντίτιμον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δημοσίων δικαιωμάτων, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτήμονα.

2. Αἱ σιδηροδρομικαὶ Ἐταιρεῖαι ἢ αἱ Διευθύνσεις σιδηροδρόμων ὑποχρεοῦνται νὰ τοποθετήσωσιν εἰς τὰς καπνοδόχους τῶν ἀτμομηχανῶν των κατάλληλα συρματοπλέγματα ἢ ἄλλα κατάλληλα ἐσωτερικὰ μηχανήματα πρὸς πρόληψιν τῆς ἐκτινάξεως σπινθήρων καὶ τερροδόχους ὑπὸ τὰς ἐσχάρας τῶν μηχανῶν. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ μεριμνῶσι διὰ τῆς ἐκδόσεως κταλλήλων κανονιστικῶν ὁδηγιῶν, ἵνα ἀποφευγῆται ἡ ἐκβολὴ καπνοῦ καὶ πεπυρακτωμένων μορίων ἀνθρώπων εἰς μέρη ἰδιαιτέρως ἐκτιθέμενα εἰς τὸν κίνδυνον.

3. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται αἱ σιδηροδρομικαὶ Ἐταιρεῖαι καὶ Διευθύνσεις σιδηροδρόμων νὰ τοποθετήσωσιν εἰς τὰς ἀμάξας καὶ εἰς τὰς αἰθούσας ἀναμονῆς ἐν τοῖς σταθμοῖς πινακίδας δι' ὧν εἰδοποιῶνται οἱ ἐπιβάται περὶ τοῦ κινδύνου τῆς ἀπορριψέως ἀνημμένων σιγῶν ἀπὸ τῶν παραθύρων.

4. Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι οἱ διευθυνταὶ τῶν Ἐταιρειῶν καὶ οἱ πρόεδροι τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων αὐτῶν, οἵτινες ἐν περιπτώσει παραλείψεων τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἢ μὲ φυλάκισιν ἢ μὲ ἀμφοτέρω τὰς ποινὰς ταύτας. ἐπιφυλασσόμενην πάσης βαρυτέρας παραβάσεως τοῦ Ποινικοῦ νόμου καὶ ἀποζημιώσεως, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἐφαρμόζονται αἱ αὐταὶ ποιναὶ μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ἀνωτάτου ὅριου αὐτῶν.

Προστατευτικαὶ λωρίδες.

Ἄρθρον 175.

1. Εἰς δάση ἢ δασικὰ συμπλέγματα ὑποκειμένα εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν ἢ εἰς ἄ συγγάνεις λαμβάνουσι χώραν πυρκαϊαί, λόγῳ τῆς συστάσεώς των, (ὡς τὰ ἐκ πεύκης τῆς χαλεπίου δάση, τὰ τοιαῦτα τῆς ζώνης τῶν ἀειθαλῶν πλατυφύλλων κλπ.) διανοίγονται τῇ ὑποδείξει τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, ὑποχρεωτικῶς προστατευτικαὶ κατὰ τῶν πυρκαϊῶν λωρίδες πλάτους εἴκοσι μέχρι τριάκοντα μέτρων, αἵτινες διατηροῦνται ἐπιμελεῖα τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῇ μερίμνῃ καὶ φροντίδι τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας πάντοτε κεναὶ φυτικῆς ὕλης, ἀναδασοῦμεναι ἐν ἀνάγκῃ διὰ πλατυφύλλων δένδρων δυσκόλως ὑποκειμένων εἰς τὸν κίνδυνον τῆς πυρκαϊᾶς.

2. Ἡ διάνοιξις τῶν τοιούτων προστατευτικῶν ζωνῶν ἐνεργεῖται εἰς μὲν τὰ δημόσια δάση, ἐπιμελεῖα τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑπὸ ἐργολάβων ἢ ἐκμεταλλεῶν ὑλοτόμων ἀναδεικνυόμενων ἐν δημοπρασίᾳ. Προκειμένου δὲ περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τῇ ὑποδείξει τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ἐν ἀρνήσει τούτων, ἡ διάνοιξις τῶν ζωνῶν διενεργεῖται ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς ὑπηρεσίας, τῶν πρὸς τοῦτο δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἰδιοκτητοῦ, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ τὸ ἐκ τῆς διανοίξεως τῶν λωριδῶν προκύπτον ξυλῶδες ὑλικὸν διατίθεται διὰ δημοπρασίας τὸ δὲ εἰσπραττόμενον ποσὸν ἀνήκει, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

3. Προστατευτικαὶ κατὰ τῶν πυρκαϊῶν λωρίδες διανοίγονται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν μεθορίων τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν τῶν συνορευόντων πρὸς ἕτερα δάση καὶ ἐχόντων ἕκτασιν ἄνω τῶν χιλίων στρεμμάτων, ὑποχρεοῦμένων τῶν ὁμῶν ἰδιοκτητῶν νὰ ἐκτελέσωσιν ἕκαστον τὸ ἥμισυ τοῦ ἀποφασισθέντος ὀλικοῦ πλάτους τῆς συνοριακῆς προστατευτικῆς λωριδῆς.

4. Ἰδιοκτητῆς δασῶν ἐκ πεύκης τῆς χαλεπίου ἢ δασῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ζώνην τῶν ἀειθαλῶν πλατυφύλλων ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ δασῶν ἐκ θρούς κλπ. ὑποχρεοῦνται πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολῆν τῶν ὑπὸ πυρκαϊῶν κινδύνων νὰ διενεργῶσι καθ' ὑπόδειξιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τοὺς ἀπαραιτήτους ἐκκαθαρισμοὺς, δεινθραπαιώσεις, θαμνεύσεις, κηπεύσεις, κλπ. ἰδίᾳ δι' ἀσβεστοποιίας ἢ ἀνθρακοποιίας, τούτων δ' ἀρνούμενων, προ-

θαίνει εις την διενέργειαν αὐτῶν ἡ δασιική ὑπηρεσία κατόπιν δημοπρασίας, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2.

5. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρκτήρῃ τὴν παραχώρησιν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως ἰδιοκτητοῦ δάσους ἐκ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ὁ ἀρμόδιος κύριος ἢ κάτοχος ἔλαβεν ἢ οὐ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασιικῆς ὑπηρεσίας πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ἀπὸ τῶν πυρκαϊῶν κινδύνων.

Κάρπωσης καέντος δάσους.

Ἄρθρον 176.

1. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης δάσους καταδικάσθῃ ἐπὶ ἐμπρησμῷ αὐτοῦ, ἢ διὰθεσις τῶν ἐκ τοῦ καέντος μέρους ἀποκομιζομένων δασιικῶν αὐτοῦ προϊόντων γίνεται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν ἰσχυρούσας διατάξεις, τοῦ ἰδιοκτητοῦ μὴ δικαιουμένου εἰς τὴν ἀπόληψιν τοῦ ἐκ τῆς διαθέσεως προκύπτοντος χρηματικοῦ ποσού.

2. Ὁ ἐκ προθέσεως ἐμπρήσας δάσος, ὁ ἐξ ἀμελείας ὑπαίτιος τῆς πυρκαϊᾶς, ὁ ὑπὸ ὑπόνοιαν τοιαύτην ἐν διοικητικῇ ἢ δικαστικῇ ἀνακρίσει διατελῶν, ἀποκλείεται πάσης ὠφελείας ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως ἢ ἐκποιήσεως τῶν ἐκ τῆς κείσεως ἐκτάσεως ἀπολαμβανομένων δασιικῶν προϊόντων, μὴ δυνάμενος νὰ κατεργασθῇ ἢ μεταφέρειν διὰ λογαριασμὸν ἄλλου τὰ δασιικά προϊόντα, μὴδὲ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ αὐτὰ δι' ἑαυτὸν ἢ νὰ ἀγοράσῃ ἐπὶ πλειστηριασμῷ.

3. Ἐπὶ καέντων δασῶν οὐδεμία ὑλοτομία ἐνεργεῖται ἀτελῶς ἢ ἄνευ ἐγκρίσεως. Ἐπίσης δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἢ πρὸς ἐμπορίαν δασιική ἐκμετάλλευσις καέντων δημοσίων δασῶν ἢ δασιικῶν ἐκτάσεων, διὰ χρόνον καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Ὑποχρεωτικὴ συμμετοχὴ ἰδιωτῶν εἰς ἔργα προληπτικὰ ἢ κατασταλτικὰ πυρκαϊῶν.

Ἄρθρον 177.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται, κατόπιν γνωμοδοτήσεως καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, νὰ ἐπιβάλλῃ ὅπως οἱ κἄτοιχοι ἄρρενες ἢ θήλειες, συνοικισμῶν ἢ κοινοτήτων, ἐπὶ τῇ βᾶσει καταλόγου συντασσόμενου παρὰ τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβουλίων, ἐργασθῶσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας κατ' ἔτος εἰς ἔργα προληπτικὰ ἢ κατασταλτικὰ τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν, ὡς θαμνεύσεις, ἀραιώσεις, διανοίξεις ἀντεμπρηστικῶν λωρίδων κλπ. κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν τοπικῶν δασιικῶν ἀρχῶν ἢ κατὰ τὰ διὰ Δ. κανονισθησόμενα. Τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀπολαμβανόμενα δασιικά προϊόντα χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐργασθέντας ἄνευ οἰουδήποτε τέλους ἢ ἀποζημιώσεως τοῦ δασοκτήμονος, ἐκτὸς ἂν αὐτός, ἐγκαίρως καλούμενος, ἀναλάβῃ καὶ ἐκτελέσῃ ἐν τακτῇ προθεσίμῃ τὰ ὡς ἄνω ἔργα.

2. Κοινοτικὰ συμβούλια, μὴ καταρτιζόμενα ἐγκαίρως τοὺς ὡς ἄνω καταλόγους ἢ οἱ εἰς τοὺς καταλόγους τούτους ἐγγεγραμμένοι ἀρνούμενοι μετὰ πρόσκλησιν νὰ ἐργασθῶσιν, τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 200 ἢ κρατήσεως μέχρι τεσσάρων ἐβδομάδων.

Ἀπαγόρευσις βοσκῆς ἢ ξυλεύσεως.

Ἄρθρον 178.

1. Ἀπαγορεύεται ἐντὸς κεκαυμένων δασῶν καὶ δασιικῶν ἐκτάσεων ἢ βοσκὴ τῶν προβάτων καὶ μεγάλων ζώων ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἢ τῶν αἰγῶν ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς ἀσχέτως ἂν κατορθώθῃ ἢ εἰς δάσος ἀποκατάστασις αὐτοῦ ἢ οὐ.

2. Ἡ ἀπαγόρευσις δύναται ν' ἀρθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μετὰ δικαιολογημένην πρότασιν τοῦ δασάρχου ἢ ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὅταν πρόκειται ἰδίως περὶ κείσεως δασιικῶν ἐκτάσεων. Πρακτικῶς περὶ καέντων δασῶν, ἢ ἀπαγόρευσις δύναται μὲν νὰ τροποποιηθῇ ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς τῶν προβάτων καὶ μεγάλων

ζώων, ἢ νὰ περιορισθῇ ὡς πρὸς τὰ ὄρια, οὐδέποτε ὅμως καὶ ν' ἀρθῇ τελείως.

3. Ἡ ἀπαγορευτικὴ διάταξις βοσκῆς ἢ ξυλεύσεως, ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἢ δασονόμου, κατόπιν αὐτοπροσώπου αὐτοψίας τῆς κείσεως ἐκτάσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς προξενηθείσης εἰς ταύτην ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίας, περιλαμβάνει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ τὰ ὄρια καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀπαγορευτέας ἐκτάσεως, τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύσεως τῆς ξυλεύσεως, εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαγορεύεται αὕτη, ὡς καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς κατ' εἶδος ζώου.

Ὑποχρεώσεις δασιικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 179.

1. Ὁ Δασάρχης, ὁ δασονόμος, ὁ δασοκόμος καὶ ὁ ἀρμόδιος δασοφύλαξ, εὐθὺς ὡς λάβωσι γνῶσιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς εἰς δάσος τι τῆς περιφερείας των, μεταβαίνουνσι τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς καταστέσεως αὐτῆς, δίδοντες τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς διὰ τὰ περαιτέρω ληπτέα ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν, ἐφ' ἧς ἡ πυρκαϊὰ μέτρα. Εὐθὺς δὲ μετὰ τὸν ἐντοπισμὸν καὶ τὴν καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς, οἱ ὡς ἄνω δασιικοὶ ὑπάλληλοι διενεργοῦσι καὶ τακτικὴν ἀνάκρισιν πρὸς ἐξακριβῶσιν τῶν αἰτίων τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν τυχόν ἐνεχομένων προσώπων.

2. Λεπτομερῆς ἔκθεσις περὶ τῶν γενομένων ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημιῶν, τῶν αἰτίων, ἅτινα προὐκάλεσαν ταύτην ὡς καὶ τῶν τυχόν ἀνακαλυφθέντων ὡς ὑπαίτιων τῆς πυρκαϊᾶς προσώπων, ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἢ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Δασονομείου δασονόμου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς.

3. Τὰ Δασαρχεῖα καὶ Δασονομεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσι κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, λεπτομερῆ κατάρτασιν τῶν ἐπισυμβασῶν κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον εἰς δάση τῆς περιφερείας των πυρκαϊῶν, τὰ μὲν πρῶτα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ δὲ δευτέρα εἰς τὸν ἀρμόδιον Δασάρχην.

Μ Ε Ρ Ο Σ VIII.

Διάθεσις δασιικῶν ἐκτάσεων διὰ σκοποῦς γεωργικοῦς, κτηνοτροφικοῦς κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Φύσις καὶ εἶδος παραχωρητέων δασιικῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 180.

1. Δασιικαὶ ἐκτάσεις ἀνήκουσαι κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Δημόσιον καὶ μὴ ἔχουσαι σημασίαν ἀπὸ ἀπόψεως δασιικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ προστασίας τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἐδάφους ἢ ἄλλων ὑποκειμένων αὐτοῖς κτημάτων, ἢ ἀπὸ ἀπόψεως προστασίας κατὰ τοῦ σχηματισμοῦ χειμάρρων, χρησιμώτεραι δὲ μᾶλλον πρὸς γεωργικὴν καλλιέργειαν, δύναται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς ἰδιώτας κατόπιν δημοπρασίας.

2. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω παραχώρησις δύναται νὰ γίνῃ μόνον ὅταν αἱ δασιικαὶ ἐκτάσεις εἶναι μεμονωμέναι καὶ εὐρίσκωνται εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν κυρίων δασιικῶν συμπλεγμάτων τῆς χώρας μὴ ἐπιτρέπουσαν ἔντονον φύλαξιν ἢ διαχείρισιν αὐτῶν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, ἢ περιβάλλονται γύρωθεν ὑπὸ κτήσεων ἰδιωτικῶν, ἢ ὅπωςδήποτε εἶναι συμφερωτέρα διὰ τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν ἢ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν διὰ γεωργικοῦς, κτηνοτροφικοῦς ἢ ἄλλης ὠφελείας σκοποῦς.

Ἐπιτροπὴ καθορισμοῦ παραχωρητέων ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 181.

1. Πρὸς καθορισμὸν τῶν πρὸς διάθεσιν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον δασιικῶν ἐκτάσεων συνιστᾶται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας Ἐπιτροπὴ, ἀπαρτιζομένη παρ' ἑνὸς Ἐπι-

θεωρητοῦ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, Δασάρχου ἢ ἐλλείψει τούτου δασονόμου, ἐνὸς γεωπόνου, ἢ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῆς καινότητος, καὶ ἐνὸς μηχανικοῦ ἢ γεωμέτρου, ὅταν δὲ πρόκειται περὶ παραχώρησεως μεγάλῃς ἐκτάσεως καὶ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου.

Ἐφ' ὅσον λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν δασικῆς ἐκτάσεως ἢ ἐλλείψεως γεωπόνου δὲν παρίσταται ἀπαραιτήτως ἀνάγκη τῆς παρουσίας του, οὗτος ἀντικαθίσταται διὰ διαταγῆς τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, κατόπιν αὐτοψίας τῆς ὑπὸ παραχώρησιν ἐκτάσεως γνωμοδοτεῖ διὰ πρωτοκόλλου ὑπογραφομένου ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν συντρέχη λόγος πρὸς διάθεσιν τῶν δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἂν πληροῦνται πρὸς τοῦτο οἱ ὅροι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 180, συνάμα δὲ καθορίζει τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ἀκριβῆ ὄρια τῆς ἐκτάσεως, τὸ μέχρι τοῦδε καθὼς καὶ τὸ μέλλον πιθανὸν εἰσόδημα αὐτῆς, τὸ ἐλάχιστον ὄριον τῆς τιμῆς, εἰς ἣν δέον αὕτη νὰ ἐκποιηθῇ, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτησίων δόσεων, αἵτινες δέον νὰ καταβληθῶσιν πρὸς ἀποπληρωμὴν τῆς ἀξίας τῆς ἐκτάσεως καὶ αἵτινες δὲν δύναται νὰ υπερβῶσι τὰς 10. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ τίμημα δὲν υπερβαίνει τὰς 2000 δραχμάς, ἀποπληρωμὴ ὁλοκλήρου τοῦ τιμήματος δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς δύο ἢ τὸ πολὺ τρεῖς δόσεις.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἀναφέρεται προσέτι καὶ λεπτομερῆς περιγραφή τῆς πρὸς διάθεσιν ἐκτάσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους τῆς, ἐπισυνάπτεται δέ, εἰ δυνατόν, καὶ λεπτομερῆς ἢ καὶ πρόχειρον διάγραμμα ταύτης.

Προκειμένου περὶ ἐκτάσεων δυναμένων νὰ καλλιεργηθῶσιν γεωργικῶς, ἐὰν ἡ ἔκτασις αὐτῶν ὑπερβαίῃ τὴν συνήθη ἔκτασιν παρομοίων κτημάτων, διαρκοῦνται αὐταὶ εἰς τεμάχια μικρότερα, ἀναλόγως τῆς ποιότητος καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐδάφους μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ βλαστήσεως, συντασσόμενον πρὸς τοῦτο, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, καὶ διαγράμματος ὁριστικοῦ ἢ προχείρου διανομῆς ὑπὸ τεχνικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἐὰν προβλέπεται ὅτι ἡ ἀξία τῆς πρὸς παραχώρησιν ἐκτάσεως θὰ εἶνε μικρότερα τῆς δαπάνης τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν ἐπιτόπιον μετάθεσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, αὕτη γνωμοδοτεῖ, χωρὶς νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου, ἀλλ' ἐπὶ τῆ βάσει ἐγγράφων πληροφοριῶν τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς.

Σύνταξις πρωτοκόλλου.

Ἄρθρον 182.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον Ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ τυχόν συνταχθέντος διαγράμματος ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ μετασχόντος αὐτῆς δασικοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸ Ἱπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ἔπειτα μετὰ τῆς σχετικῆς πρὸς τοῦτο προτάσεως διαδίδεται αὐτὸ πρὸς τὸ Συμβούλιον Δασῶν, τὸ ὁποῖον γνωμοδοτεῖ ἐὰν εἶναι συμφέροντα ἢ παραχώρησις, δύναμενον νὰ τροποποιήσῃ τὸν προτεινόμενον ἀριθμὸν τῶν ἐτησίων δόσεων.

Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Δασικοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλεται τῇ Ἱπουργῷ τῆς Γεωργίας, ὅστις ἀποφαίνεται ὁριστικῶς.

Αὐτεπάγγελτος ἢ κατόπιν αἰτήσεως παραχώρησις.

Ἄρθρον 183.

Ἡ πρὸς παραχώρησιν κατὰ νόμον ἐνέργεια διατάσσεται ἢ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς δασικῆς διοικήσεως τῇ προτάσει τῶν οἰκειῶν ἀρχῶν, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τῶν προτιθεμένων νὰ γίνωσιν κύριαι τοιοῦτων ἐκτάσεων. Ὁ αἰτήσας ἐκποιήσιν δασικῆς ἐκτάσεως ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ ἅμα τῇ πρὸς τὸ Ἱπουργεῖον τῆς Γεωργίας ὑποβολῇ τῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως του, γραμματικὸν παρακαταθήκης εἰς δημόσιον Ταμεῖον, πρὸς κάλυψιν τῶν ὀδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν μελῶν τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν καταθέτην διὰ διαταγῆς τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἂν γενομένης συννεύσεως τῆς αἰτήσεως του δημοπρασίας δὲν κατακυρωθῇ αὕτη ἐπ' ὀνόματι του. Ἄλλως συμφηρίζεται πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἐκποιουμένης ἐκτάσεως, ἢ ἀποδίδεται αὐτῷ τὸ τυχόν πλεονάζον μέρος, ἂν τὸ ποσὸν τοῦ ἀντιτίμου εἶναι μικρότερον. Ἄν ὅμως

ὁ Ἱπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀπεφάνθη κατὰ τῆς ἐκποιήσεως ἐπιστρέφεται, ἂν ὅμως γενομένης δημοπρασίας, ὁ καταθέτης δὲν προσήλθεν ὅπως πλειοδοτήσῃ, τὸ κατατεθὲν ποσὸν εἰσάγεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον.

Ἐκποιήσις περιοχῶν διὰ διαφόρους σκοποὺς καὶ οἰκίσκου παραθερισμοῦ.

Ἄρθρον 184.

1. Ἐπὶ δημοσίων δασῶν ἢ ἐπὶ δασῶν ἐφ' ὧν ἔχει ἐπιτροπή ἢ δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ κάρπως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 108 παρ. 2 καὶ 3 καὶ τοῦ ἄρθρου 86, δύναται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους νὰ ἐπιτραπῇ ἢ κατόπιν δημοπρασίας ἐκποιήσις μικρῶν περιοχῶν πρὸς ἀνέγερσιν διὰ σκοποὺς ὑγιεινῆς ἢ ἐξωραϊστικῶς οἰκῶν ἢ ξενοδογείων ἢ ἄλλης φύσεως οἰκοδομημάτων μετὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν σχετικῶν αὐτῶν παραρτημάτων. Ἐὰν παραβιάζωνται οἱ ὅροι τῆς παραχώρησεως, οἱ διὰ Δ. κανονισθησόμενοι, τιμωρεῖται ὁ παραβάτης διὰ προστίμου μέχρι δραχμ. 10.000 ἢ καὶ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

2. Ἐπίσης δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ κατόπιν δημοπρασίας ἐνοικίσις ἐκτάσεων ὡς αἰ ἀνωτέρω ἢ ὡς αἰ τοῦ ἄρθρου 180 διὰ τοὺς ὡς ἄνω σκοποὺς ἢ παραπληρίους. Ὁ χρόνος τῆς ἐνοικιάσεως καὶ οἱ ὅροι ἐφ' οὓς αὕτη πρέπει νὰ ἐνεργῆται, κανονίζονται διὰ Διατάγματος.

3. Ὅσακις δι' οἰονδήποτε λόγον καθίσταται δυσχερῆς ἢ κατόπιν δημοπρασίας παραχώρησις ἐκτάσεως πρὸς κατασκευὴν οἰκίσκου πρὸς παραθερισμὸν ἐντὸς δασῶν κατεμένων εἰς ὑψηλὰ ὄρη, ὅπου μόνον κατὰ τὸ θέρος εἶναι δυνατὴ ἢ παραμονή, δύναται αὕτη νὰ ἐπιτραπῇ ἄνευ δημοπρασίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Γεωργίας βάσει ἐκθέσεως δασάρχου ἢ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν καὶ γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν ἔπειτα στηριζόμενον εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐκθεσιν γνωμοδοτεῖ καὶ περὶ τοῦ τιμήματος ἀπὸ τοῦ ὁποῖου θὰ παραχωρηθῇ ἡ ἔκτασις.

Δημοπρασία, προθεσμίαι, καταβολὴ ἀντιτίμου κλπ.

Ἄρθρον 185.

1. Αἱ πρὸς ἐκποιήσιν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων δημοπρασίαι, κατὰ τὰς ὁποίας εἶνε δεκτὸν πᾶν φυσικὸν πρόσωπον καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ὡς πρώτη προσφορά θὰ τίθεται τὸ καθορισθὲν ἐλάχιστον ὄριον τῆς τιμῆς τῶν πρὸς ἐκποιήσιν ἐκτάσεων, θὰ ἐνεργῶνται κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα, τὰ δὲ πρακτικὰ αὐτῶν ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ἱπουργεῖον Γεωργίας, τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Γεωργίας δυναμένου ν' ἀναθέτῃ τὴν ἔγκρισιν εἰς τὰς ἐνεργούσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχάς.

2. Ὁ ἀναδειχθεὶς κατὰ τὴν δημοπρασίαν πλειοδότης ἅμα τῇ πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσει τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας ὀφείλει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν νὰ καταβάλλῃ τὴν πρώτην δόσιν τοῦ ἀντιτίμου καὶ νὰ υπογράψῃ ἐπὶ τοῦ ἀπαιτούμενου ἐνησίου χάρτου ὁμολογίαν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις. Προσέτι δὲ ἐντὸς μηνὸς θὰ θέσῃ κτιστὰ ὄροσημα. Ἄς ὅμως ὁ πλειοδότης ἔχη καταθέσῃ τὸ κατὰ τὸ παρὸν μέρος παράβολον τότε τοῦτο συμψηφίζεται πρὸς ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐτησίων δόσεων τοῦ ἀντιτίμου, ὑπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ πλειοδότου ὁμολογίαι διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις, αἵτινες καταβάλλονται κατὰ τὰ ὑπόλοιπα ἔτη. Ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως ἢ ἀγοραστῆς ἐγκαθίσταται ἐν τῇ παραχωρηθείσῃ ἐκτάσει δικαίωμα προσωρινῷ τίτλῳ, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Ἡ πρὸς ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων ἐκμετάλλευσίς τῶν ἐκποιουμένων ἐκτάσεων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν διατάξεις, μέχρις ὅμως καταβολῆς καὶ τῆς τελευταίας δόσεως τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν καταβάλλεται εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὰ ἐκ τῆς ὕλοστομίας προκύψαντα δασικὰ προϊόντα, μίσθωμα, ὡς ἐπὶ δόσεως δημοσίου.

Ἄρθρον 186.

1. Ἡ μίσθωσις δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐκποιήσιν. Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐκποιουμένης ἐκτάσεως ἔχει ἐνοικιασθῆ πρὸς

του Δημοσίου το δικαίωμα της βοσκής, της συλλογής ρητινής, των καρπών ή οιοδήποτε άλλο δικαίωμα, πρὸς δὲ ἐὰν ἐπ' αὐτῶν ἔχη ἐγκριθῆ ὑλοτομία ἢ ἐξαγωγή ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκποίησης ὀφείλει ν' ἀνεχθῆ τὴν μισθωσὶν ἢ τὴν ἐμετάλλευσιν μέχρι λήξεως αὐτῆς.

2. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας παραμένει εἰς τὸ Δημόσιον μέχρις ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ, ὅποτε αὐτὸς καθίσταται κύριος δι' ὀριστικοῦ τίτλου, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης δὲν καταβάλῃ μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας τὴν πρώτην δόσιν τοῦ ἀντιτίμου καὶ δὲν υπογράψῃ χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὰς υπολοίπους δόσεις αὐτοῦ, κηρύσσεται ἔκπτωτος καὶ ἀποβάλλεται διοικητικῶς, εἰσπράττεται δὲ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης δόσεως τοῦ ἀντιτίμου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ ἐπαναλαμβάνεται εἰς βάρος του ἡ δημοπρασία.

4. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ μιᾶς δόσεως συνεπάγεται τὴν καταβολὴν προστίμου ἴσου πρὸς τὸ ἐν τέταρτον τῆς δόσεως. Ἡ δὲ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ καὶ τῆς ἐπομένης δόσεως συνεπάγεται ἐκτὸς τῆς καταβολῆς προστίμου ἴσου πρὸς τὸ ἡμισυ τῆς δόσεως ταύτης, τὴν καταδίωξιν τοῦ ἀγοραστοῦ διὰ τὴν καταβολὴν τῶν δόσεων καὶ τῶν προστίμων τούτων κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, τὴν ἔκπτωσιν αὐτοῦ ἐκ τῶν δικαιωμάτων του, τὴν διοικητικὴν ἀποβολὴν του καὶ τὸν εἰς βάρος του ἀναπλασθηρισμὸν τοῦ ἀκινήτου.

5. Ἐὰν πρόκειται περὶ τῆς τελευταίας δόσεως ἢ αἱ δόσεις δὲν ὑπερβαίνωσι τὴν μίαν, ὁ καθυστερήσας τὴν ἐμπρόθεσμον, πληρωμὴν αὐτῆς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐντὸς ἐξαμήνου καταβολὴν ταύτης καὶ προστίμου ἴσου πρὸς τὸ τέταρτον αὐτῆς ἄλλως κηρύσσεται ἔκπτωτος ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν λοιπῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἔδαφίου.

Ἄρθρον 187

1. Δύναται ὁ εἰς ὃν παρεχωρήθη κτῆμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους νὰ μεταβιβάσῃ τὰ δικαιώματά του εἰς ἄλλον. Ἐν τοιαύτῃ ὁμοίως περιπτώσει εὐθύνεται ἀλληλεγγύως μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του.

2. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν ἀναγνωρίζει ὑποχρεώσιν τοῦ ἐκπεσόντος ἀγοραστοῦ ἀπέναντι τρίτων.

3. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις δι' οἰανδήποτε ἐνίκησιν αὐτοῦ. Ἐπὶ ἐνίκησεως ὅμως ἐπιστρέφονται αἱ καταβληθεῖσαι δόσεις ἀτόκως καὶ διαγράφονται τὰ ὀφειλόμενα. Ἐπὶ μερικῆς ἐνίκησεως ἐπιστρέφεται ἀνάλογον ποσόν.

4. Ἐπίσης τὸ Δημόσιον δὲν εὐθύνεται δι' ὑπαρξίν δουλείας ἢ τυχόν ἀπαιτήσεως οἰουδήποτε δικαιώματος ἐπὶ τοῦ κτήματος, οὐδ' ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ἀναλόγου τιμήματος.

5. Ἐπίσης τὸ Δημόσιον δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν παρὰ τρίτου κατάληψιν τοῦ ἐκχωρουμένου κτήματος. Διατάσσει ὅμως τὴν διοικητικὴν ἀποβολὴν του κατόπιν αἰτήσεως τοῦ νομίμου κατόχου αὐτοῦ.

6. Ἀγοραστὴς καταβαλὼν διὰ μιᾶς ὀλόκληρον τὴν ἀξίαν τῆς διὰ δημοπρασίας παραχωρουμένης δασικῆς ἐκτάσεως δικαιούται εἰς ἔκπτωσιν 20 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ὅλης ἀξίας αὐτῆς.

Ἄρθρον 188.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν τὸ Δημόσιον εἶναι συγκύριον ἐξ ἀδιαιρέτου μετ' ἰδιωτῶν, εἴτε δι' ὀλοκλήρους τὰς ἐκτάσεις ταύτας, τῆ συναιρέσει καὶ τῶν συγκυρίων, ὅποτε ἀποδίδεται μέρος τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἐκποιουμένων ἐκτάσεων πρὸς τοὺς συγκυρίους, ἀναλόγως τῶν δικαιωμάτων ἐκαστοῦ εἴτε διὰ μόνον τὸ ἐξ ἀδιαιρέτου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων ταύτων.

Παραχώρησις ἐκτάσεων ἄνευ δημοπρασίας.

Ἄρθρον 189.

1. Αἱ ἐκτάσεις, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσι περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως, αἶον ρητινοσυλλογῆς, βοσκῆς, συλλογῆς καρπῶν καὶ ξυλεύσεως κλπ. παραχωροῦνται ἄνευ δημοπρασίας εἰς τοὺς ἀσκούντας τὰ τοιαῦτα δικαιώματα, ἐφ' ὅσον συναρρέγουσι καὶ αἱ λοιπαὶ συγχετικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους, τοῦ τιμήματος τῆς παραχωρήσεως ἐλαττωμένου ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῶν περιορισμένων τούτων δικαιωμάτων καρπώσεως καὶ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωματεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 181 ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν. Ὁμοίως ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ παραχωρηθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐκτάσεις μέχρι 5 στρεμμ. εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν συναγομένων πρὸς αὐτὰς ἀγροτικῶν ἀκινήτων.

Κατάργησις δικῶν.

Ἄρθρον 190.

Κατόπιν προτάσεως τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους ἐπιτροπῆς, τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ καταργηθῶσι δίκαι ὀφιστάμενα: μεταξὺ Δημοσίου καὶ τρίτων καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσιν οἱ κύριοι, ἐφ' ὅσον δέχονται νὰ καταβάλωσι τὰ 20 ε)ο τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους ὀριζομένου ἀντιτίμου, πρὸς δὲ τὰς γενομένας δικαστικὰς δαπάνας, ὧν τὸ ποσὸν προσδιορίζει ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 191.

Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσονται αἱ ἐνέργειαι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 181 ἐπιτροπῆς, ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν, ἡ ἐκδοσις τῶν τίτλων, τὰ τῆς καταμετρήσεως καὶ ὁρθεσίας τῶν πρὸς ἐκποίησιν ἐκτάσεων, ἡ καταβολὴ τῶν δόσεων, τῆς καταργήσεως δικῶν, παραχωρήσεως ἐκτάσεων εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν, ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἀνταλλαγῆς ἰδιωτικῶν κτήσεων ἐντὸς δασῶν, ἀνεγέρσεως οἰκιῶν ἢ ἄλλων οἰκοδομημάτων ἐντὸς δασῶν, δωρεᾶς δασικῶν ἐκτάσεων εἰς κοινότητας κλπ., καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος μέρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Παραχώρησις δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἄγρια δένδρα ἐξημερώσιμα.

Ἄρθρον 192.

1. Δημοσιαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσι κατὰ μέγα μέρος ἢ κατὰ διακεκριμένας ζώνας ἄγρια ὄπωροφόρα ἢ καρποφόρα δένδρα, παραχωροῦνται εἰς φυσικὰ πρόσωπα ἢ ομάδας, τοὺς δήμους ἢ τὰς κοινότητας, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων εὐρίσκονται, πρὸς ἐξημερώσιν.

2. Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη παρὰ Δασάρχου καὶ Γεωπόνου καθορίζει τὰς κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρον ἐκτάσεις, πρὸς δὲ τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ὑπολογιζομένην εἰς τὸ ἐν τέταρτον τῆς πραγματικῆς, μεθ' ὃ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ Γεωργίας, ἀποφασίζει καὶ προκαλεῖ τὸ Διάταγμα τῆς παραχωρήσεως.

Ἄρθρον 193.

1. Ἐκάστη ἐκτασις ὅταν παραχωρηθῆ εἰς δήμους ἢ κοινότητας διαίεμεται παρὰ τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου κατὰ μέλη ἢ κατ' οἰκογένειαν κατ' ἀναλογίαν μελῶν.

Μερίδια ἀντιστοιχοῦντα εἰς δικαιουμένους, ἀλλὰ θηλοῦντας παραίτησιν ἀπὸ τοῦ δικαιώματός των, παραχωροῦνται εἰς τοὺς ὑπολοίπους.

2. Ἡ καταβολὴ τῆς ἀξίας γίνεται παρὰ τοῦ φυσικοῦ προσώπου ἢ καὶ τῆς ομάδος ἢ καὶ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος διὰ τὸ σύνολον τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως. Δύναται ὅμως, ἐὰν

ήθελε προτιμήσει τούτο ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης, νὰ καταβληθῆ κατωρισμένως παρὰ τῶν εἰς οὐς διενεμήθη αὕτη καὶ διὰ τὸ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀντιστοιχοῦν ποσόν.

Γίνεται δὲ ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἴτε διὰ μιᾶς, ὅποτε ἐκπίπτει πρὸς ὄφελος τοῦ καταβάλλοντος τὸ ἐν τρίτον τοῦ ὅλου, εἴτε μέχρι δέκα δόσεων.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως ὁ δικαιώχος ἐγκαθίσταται εἰς τὸ κτῆμα, γίνεται δὲ κάτοχος αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους του. Τὴν κυριότητα ἀποκτᾷ μετὰ τὴν κατὰ τοὺς ἐπιβαλλομένους ὅρους πλήρη δενδροκομικὴν καλλιέργειαν.

3. Ὁ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως μὴ καταβαλὼν δύο δόσεις τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους του, καθὼς καὶ ὁ ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως μὴ συμμορφωθείς πρὸς τοὺς ἐπιβαλλομένους ὅρους δενδροκομικῆς καλλιέργειας τῆς περιελθούσης αὐτῷ ἐκτάσεως, ἀποβάλλεται διοικητικῶς καὶ ἐκπίπτει παντὸς δικαιώματος, ἄνευ δικαιώματος ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθεισῶν τυχόν δόσεων, περιέρχεται δὲ ἡ ἔκτασις αὕτη εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς κοινότητος ἢ τοῦ δήμου, δυναμένου νὰ κρατήσῃ ταύτην ἢ νὰ τὴν παραχωρήσῃ εἰς ἕτερα μέλη κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐπαναστρέφει δὲ τὸ κτῆμα εἰς τὸ Δημόσιον ἐφ' ὅσον ὁ δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἢ ἐκεῖνοι εἰς οὓς παρεχωρήθη δὲν ἤθελον συμμορφωθῆ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Ἡ διοικητὴ ἀποβολὴ καὶ ἡ ἐκπίπτεισι ἀπὸ παντὸς δικαιώματος ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω μετ' ἔκθεσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 192 ἐπιτροπῆς, γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἐὰν ἔχη καταβληθῆ παρὰ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος τὸ ὀρισθὲν ποσὸν διὰ τὸ ὅλον τῆς ἐκτάσεως ἢ διοικητικὴ ἀποβολὴ καὶ ἡ ἐκπίπτεισι ἀπὸ παντὸς δικαιώματος βαρύνουσιν ἐκείνους, εἰς οὓς αὕτη διενεμήθη.

Αἱ καταβληθεῖσαι δόσεις ἢ τὸ ὅλον τῆς ἀξίας εἰσάγονται εἰς τὸ Ταμεῖον Δασῶν.

Ἄρθρον 194.

Ἄρα τὰ δασικὰ προϊόντα, τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς ἐξημερώσεως τῶν ἀγρίων δένδρων, καταβάλλονται πάντα καὶ ὡς ἐπὶ δάσους δημοσίου μισθώματα τοῦ Δημοσίου, δυνάμενα νὰ βλαπτοῦσιν ἀκόμη εἰς τὸ ἥμισυ ἢ καὶ τὸ τέταρτον τοῦ κανονικοῦ μισθώματος, ἔπου διὰ λόγους οἰκονομικοὺς τυχόν ἤθελε προσκόπτει ἡ ἐξημέρωσις, μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ πρὸς αὐτὸ χρέους.

Ἄρθρον 195.

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῶν Συμβουλίων Δασῶν καὶ Γεωργίας νὰ παραχωρήσῃ πρὸς δενδροκομικὴν καλλιέργειαν εἰς Ἐνώσεις ἢ Συνεταιρισμοὺς ἢ Ἐταιρείας, παρέχοντάς πάντα τὰ ἀπαιτούμενα ἐχέγγυα, ἐκτάσεις, περὶ ὧν τὸ παρὸν, ἀλλὰ τὸ πολὺ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν ὁμοίας φύσεως ἐκτάσεων, τῶν περιλαμβανομένων ἐν τῷ οἰκείῳ Δήμῳ ἢ Κοινότητι καὶ ἐφ' ὅσον, κατόπιν ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας πρὸς τὸν οἰκείον Δῆμον ἢ Κοινότητα, δηλωθῆ διὰ πράξεως αὐτῶν ἐντὸς δύο μηνῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ὅτι δὲν θέλουσι τὰς ἐκτάσεις ταύτας πρὸς ἐξημέρωσιν.

Ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας, ὑπολογιζομένης εἰς ὀλοκλήρον τὴν πραγματικὴν, τὴν διοικητικὴν ἀποβολὴν, τὴν ἐκπίπτεισι ἀπὸ παντὸς δικαιώματος κ.λ.π. ἰσχύουσιν ἀπαλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 185, 186, 187 καὶ 188 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπιπροσθέτως κατατίθεται, λόγω ἐργουήσεως, χρηματικὸν ποσὸν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος ἢ ἐπιβάλλεται κτηματικὴ ἐγγυήσις ἰση πρὸς ὀλοκλήρον τὴν ἀξίαν αὐτοῦ. Καὶ αὕτη καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Δασῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον ἐμπληρωθῆ οἱ ὅροι τῆς παραχωρήσεως.

Ἡ ἐναπομένουσα, μετὰ τὴν ὡς ἀνω παραχωρήσιν, ἔκτασις παραχωρεῖται εἰς τὸν οἰκείον Δῆμον ἢ Κοινότητα, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἁρθρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 196.

Ἐξαιροῦνται πάσης παραχωρήσεως :

1) Αἱ προστατευτικὸν χαρακτηῖρα ἔχουσαι δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκτάσεις (προστασία συνοικισμῶν, γεωργικῶν κτημάτων, ποταμῶν, χειμάρρων, λόγοι ὑγιεινῆς, ἀσφαλείας τοῦ Κράτους κ.λ.π.).

2) Αἱ ἐντὸς ἐκμεταλλευτῶν δασικῶν συμπλεγμάτων κείμεναι ἢ ὅπου ἐπικρατοῦσι τὰ ἄγρια δασικὰ δένδρα καὶ μὴ ἐξημερώσιμα δένδρα ἢ ὅπου συμφερότερα ἀπὸ οἰκονομικῆς ἢ ἄλλης ἀπόψεως εἶνε ἡ διατήρησις τῆς δασικῆς μορφῆς.

3) Αἱ ἀπαραιτήτως ἀναγκαιοῦσαι πρὸς βοσκὴν ἰδίᾳ δι' εἰσαγωγὴν προβάτων.

Ἄρθρον 197.

Ἐκτάσεις καλλιεργηθεῖσαι δενδροκομικῶς πλήρως πρὸ δακαετίας, ἐφ' ὧν ἔχει ἀναγνωρισθῆ τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς, ἀναγνωρίζονται ὡς ἰδιόκτητοι. Ἐνεῖναι δὲ ἐκ τῶν τῆς αὐτῆς φύσεως ἐκτάσεων, ὧν ἡ δασικὴ ἐκμετάλλευσις ἔχει ἐπιτραπῆ ἢ δύναται νὰ ἐπιτραπῆ βάσει τῶν ἁρθρῶν 86 καὶ 108, ἐδάφ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου παραχωροῦνται καταβαλλομένου τοῦ τετάρτου τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Διὰ τὰς ὡς ἀνω περιπτώσεις ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ὡς τοῦτο συγκροτεῖται προκειμένου νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ ζητημάτων ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 198.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ παρόντος ἢ ἐνεργεῖα τῆς καλλιέργειας συντελεῖται τμηματικῶς, τῆς ὑπὸ ἐξημέρωσιν ἐκτάσεως καθοριζομένης ὑπὸ τῆς δασικῆς καὶ γεωργικῆς ὑπηρεσίας. Μὴνὸν μετὰ τὴν πλήρη συντέλειαν τῆς ἐξημερώσεως ὀρισμένου τμήματος ἐπιτρέπεται ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἐργασιῶν ἐπὶ ἐτέρου τμήματος. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσεται λεπτομερέστερον ἡ παρακολούθησις τῆς ἐργασίας ἐξημερώσεως ὑπὸ τῆς γεωργικῆς καὶ δασικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 199.

1. Δύο μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἀνάξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς καλλιέργειας ἐκδίδεται παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς διάταξις, ἀπαγορεύουσα αὐστηρῶς τὴν βοσκὴν τῶν αἰγῶν ἢ καὶ τῶν μεγάλων ζώων ἐντὸς τῆς ὑπὸ ἐξημέρωσιν ἐκτάσεως.

Ἡ διάταξις δημοσιεύεται εἰς μίαν ἐπιτόπιον ἐφημερίδα, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη, πρὸς δὲ ἀναγινώσκεται ἐπ' ἐκκλησίαις καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος.

2. Τὸ ἐκ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παραχωρήσεων ἔσοδον εἰσπράττεται καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Ταμεῖον Δασῶν, μέρος δ' αὐτοῦ, καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, διατίθεται ὑπὲρ συστάσεως σχολῆς ἐλαιοκλαδευτῶν καὶ ἐμβολιαστῶν ἢ ἐνισχύσεως τῆς Δασικῆς Σχολῆς μετεκπαιδευτέως.

Μ Ε Ρ Ο Σ Ι Χ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Θήρα. Ἀρμοδιότης.

Ἄρθρον 200.

1. Ἡ διαχείρισις τῆς θήρας, ἡ προστασία, ἐποπτεία καὶ ἀστυνομία αὐτῆς ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ καθόλου ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ παρ' αὐτῇ ἀνεξαρτήτου Γραφείου Θήρας, αὐτὸς προϊστάμενος τοποθετεῖται ὁ ἤδη προσωρινῶς τοῦτο διευθύνων ἐπιθεωρητῆς δασῶν, διατηρῶν καὶ τὴν μέχρι τοῦδε θέσιν του ἐν τῷ Τεχνικῷ τμήματι τῆς Διευθύνσεως δασῶν.

2. Συνιστᾶται ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον θήρας ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ διευθυντοῦ δασῶν,

του προϊσταμένου του γραφείου θήρας, ενός τμηματάρχου τής Διευθύνσεως Γεωργίας και ενός αντιπροσώπου του αρχαιότερου των εν Αθήναις κυνηγετικών συνδέσμων ή ενώσεων. Διατάγματα θέλει ρυθμίσει τα τής λειτουργίας και αρμοδιότητος του Συμβουλίου θήρας.

Κυνηγετικά περιφέρειαι.

Άρθρον 201.

1. Η θήρα επιτρέπεται πανταχού πλην των περιπτώσεων του παρόντος κεφαλαίου.

2. Ο Υπουργός τής Γεωργίας, κατόπιν προτάσεως του επιθεωρητού δασών ή δασάρχου ή των δημοτικών και κοινοτικών Συμβουλίων, δύναται πρὸς προστασίαν τής γεωργίας, τής κτηνοτροφίας, των δασών, τής θήρας, των θηραματικών ζώων, πτηνών και εν γένει χάριν κοινῆς ωφελείας.

α) Ν' απαγορεύη εντελῶς ή επί ὀρισμένον χρόνον τήν θήραν ὀρισμένων θηραμάτων, εἴτε καθ' ὅλον τὸ Κράτος, εἴτε εἰς μέρος αὐτοῦ, ἰδίᾳ πρὸς πολλαπλασιασμόν τῶν θηραμάτων εἰς ἐκτάσεις τροποδοτούσας και τὰς περίξ θηρευόμενας κυνηγετικάς περιοχὰς ή και πρὸς δημιουργίαν πύρκων φυσικῆς προστασίας αὐτῶν.

β) Νὰ διατάσῃ καθ' ὅλον τὸ Κράτος ή κατὰ περιφερείας τήν δι' οἰουδήποτε μέσου και ἐπ' ἀμοιβῆ ὀριζομένη ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ καταστροφήν ὀρισμένων ἐπιζημιῶν εἰς τήν θήραν, κτηνοτροφίαν και γεωργίαν πτηνῶν και ζώων, ἰδίᾳ ἐκ τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν κατάλογον τῶν προσηρημένων εἰς τήν ἐν Παρισίοις συναρθεύσαν σύμβασιν.

Άρθρον 202.

1. Απαγορεύεται ή θήρα ἐντὸς τῶν πόλεων, κωμοπόλεων, χωριῶν ή συνοικισμῶν ἐν γένει και εἰς ἄκτινα διακοσίων μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν τελευταίων κατοικιῶν αὐτῶν.

2. Ἐξαιρετικῶς δύναται ὁ Υπουργός τής Γεωργίας νὰ ἐπιτρέψῃ τὸ κυνήγιον ἐπιβλαβῶν ζώων και πτηνῶν κατὰ παρέκκλισιν τής προηγουμένης παραγράφου.

3. Απαγορεύεται ή ἄνευ τής συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτητοῦ θήρα: α) ἐντὸς κήπων, β) ἐντὸς ἀγρῶν ἐσπαρμένων, ἀπὸ τής βλαστήσεως τῶν στάσεων μέχρι τοῦ θερισμοῦ αὐτῶν. γ) ἐντὸς ὄρυζώνων ἀπὸ 15 Μαρτίου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου. δ) ἐντὸς ἀμπελῶνων ἀπὸ τής βλαστήσεως των μέχρι λήξεως τοῦ τραγῆτου. ε) ἐντὸς λειμώνων ἀθροιστων, στ) ἐντὸς ἀσυγκομιστων κληνοφυτειῶν και μπιστανίων. ζ) εἰς τὰς βαμβακοφυτείας και σηταμοφυτείας, ἀπὸ τής ἀνθήσεως μέχρι τής συγκομιδῆς και η) εἰς πᾶν ἐν γένει καλλιεργούμενον κτήμα, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν προφανῶς ή καλλιεργούμενου ὑπάκειται εἰς ζημίαις ἐκ τής ἐλευθέρως ἐν αὐτῷ ἐνασχίσεως τής θήρας. Ἐφ' ὅσον ὅμως τ' ἀνωτέρω κτήματα δὲν εἶνε περιφραγμένα διὰ συνεχοῦς φράκτου, ἐπιτρέπεται ή δι' αὐτῶν διέλευσις τῶν κυνηγῶν, ὑποχρέων νὰ βαίνωσι μετὰ προσοχῆς και ν' ἀκολουθῶσι τὰς ἐν τῷ κτήματι διδδους πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ζημίας εἰς τήν καλλιεργείαν.

4. Τῆ συγκαταθέσει ή αἰτήσει τοῦ ἰδιοκτητοῦ, δύναται ν' απαγορευθῆ ή θήρα εἰς ἰδιωτικὰς λίμνας και νήσους οἰασθῆποτε και ἂν εἶνε ἐκτάσεως ή εἰς δάση, δασικά και μὴ κτήματα, περιφραγμένα ή μὴ, ἀλλ' ἐκτάσεως συνεχοῦς και οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν δύο χιλιάδων στρεμμάτων.

η. Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου τούτου ἐκτάσεις εἴτε ἐπὶ νήσων, εἴτε ἐπὶ στερεᾶς, ὅπου ἀνέκαθεν καια τήν κλῆσθδν των κατὰ τὸ φθινῶπυρον, σταθμεῦσιν ἀθρόως ὄρυγες και τραγῶνες και ὅπου ἀνέκαθεν ή θήρα αὐτῶν ἀσκειται ἐλευθέρως, εἴτε ἰδιωτικά εἶνε αὐται, εἴτε κοινοτικά, ή δημοτικά. Η ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν περίφραξις τῶν ἐκτάσεων τούτων, πρὸς ἀποκλειστικὴν νομίην τοῦ δικαιώματος τής θήρας ἀπαγορεύεται, αἰρουμένων και τῶν ἡδῆ ὑφισταμένων περιφραγμάτων ή τυχόν ἄλλων ἐμπεδίων.

Άρθρον 203.

1. Πρὸς πολλαπλασιασμόν τῶν θηραμάτων, ή πρὸς ἐξεύ-

ρσιν ὑπ' αὐτῶν τόπων καταφυγίου, ὁ Υπουργός τής Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τής οικείας δασικῆς ἀρχῆς, κηρύσσει κατ' ἔτος ἀπηγορευμένην τήν θήραν κατὰ Δασαρχεῖον ή Δασονομεῖον, ἐπὶ δημοσίας ἐκτάσεως μὴ ὑπερβαίνουσας τὸ 1) 1/2 τῶν ἐν συνόλῳ εἰς τήν περιφερείαν τοῦ Δασαρχεῖου ή Δασονομείου ὑπαγομένων δημοσίων ἐκτάσεων και διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μικρότερον τῶν δύο ἐτῶν. Η ἀπαγόρευσις αἴτη δέον νὰ γνωστοποιήται καταλλήλως διὰ δημοσιεύσεων, γνωστοποιήσεων και ἀναρτήσεως εἰς ὁραθῆσια ἀναλόγου ἀριθμοῦ πινακίδων καταφανῶν.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς ὀλόκληρον τήν περιφερείαν τοῦ Δασαρχεῖου ή Δασονομείου εἴτε δὲν ὑπάρχουσι δημοτικά δάση ή δασικά ἐκτάσεις, εἴτε αἱ ὑπάρχουσαι τοιαῦται δὲν εἶνε κατάλληλοι διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς τόπος πολλαπλασιασμοῦ ή καταφύγια τῶν θηραμάτων, ὁ Υπουργός τής Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τής οικείας δασικῆς ἀρχῆς και συγκατάθεσιν τῶν ἰδιοκτητῶν, κηρύσσει κατ' ἔτος ἀπηγορευμένην τήν θήραν ἐπὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, δασικῶν ή μὴ ἐκτάσεων, εἴτε περιφραγμένων εἴτε μὴ, οὐχὶ μεγαλειτέρων τοῦ 1) 1/10 τής ὅλης ἐκτάσεως τοῦ Δασονομείου ή Δασαρχεῖου.

Άρθρον 204.

1. Εἰς περιφερείας ὅπου ή θήρα ἔχει ἀπαγορευθῆ, ἀπαγορεύεται ή ἐκθεσις, ἀγοραπωλησία και πωρατικὴ πρὸς βρώσιν οἰουδήποτε θηράματος, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδεικνύεται ὅτι τοῦτο προέρχεται ἐκ περιφερειῶν μὴ διατελουσῶν ὑπὸ ἀπαγόρευσιν.

2. Ο Υπουργός τής Γεωργίας μετὰ πρότασιν τής οικείας τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς και γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τήν ἐμπορίαν οἰουδήποτε εἶδους ἐνδημικῶν θηραμάτων ἐντὸς ὀρισμένης περιφερείας ή και καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, ἐπίσης και τήν πτηνοτροφίαν ὀδικῶν πτηνῶν.

Τρόπος θήρας.

Άρθρον 205.

1. Τὸ κυνήγιον ἐνασκειται μόνον διὰ πυροβόλου ὄπλου.

2. Απαγορεύεται ή τοποθέτησις και ή χρῆσις παγίδων, κλωθῶν, δικτύων, βρόχων, ἀγκιστρῶν, ἰσοβεργῶν, λιθίνων πλακῶν, φωτῶν ἐλκυστικῶν ή ἄλλων ἀναλόγων μέσων και ὀργάνων σκοπόν, ἐχόντων τήν σύλληψιν ή καταστροφήν τῶν ζώων ή πτηνῶν. Η ἐμπορία τῶν ὀργάνων τούτων δύναται ν' ἀπαγορευθῆ ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τής Γεωργίας κατὰ περιφερείας ή και καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

3. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τής Γεωργίας ή διὰ μέσων μὴ ἐπιτροπομένων γενικῶς σύλληψις ζώων ή πτηνῶν πρὸς πλουτισμόν πόρκων κυνηγετικῶν ή τόπων πολλαπλασιασμοῦ τῶν θηραμάτων ή και δι' ἐπιστημονικοῦς σκοποῦς.

Ἐπίσης ἐξαιρετικῶς εἰς περιφερείας ἀποτελοῦσας σταθμοῦς τῶν διερχομένων ὀρυγῶν δύναται ὁ Υπουργός τής Γεωργίας, κατόπιν προτάσεως τής οικείας δασικῆς ἀρχῆς και μετὰ γνωμοδοτήσιν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν, νὰ ἐπιτρέψῃ τήν διὰ τῶν ἄνω μέσων θήραν, ὡσάκις τὸ πλῆθος αὐτῶν εἶνε τοσοῦτον, ὥστε οὐδεμίαν ν' ἀπειλήται γενικῆ βλάβῃ.

4. Απαγορεύεται ή θήρα τήν νύκτα, ἰδίᾳ δὲ διὰ φωτεινῶν προβολέων τῶν αὐτοκινήτων.

5. Απαγορεύεται ή καταστροφή ή ή ἀφαίρεσις τῶν φωλεῶν τῶν νεοσσῶν τῶν πτηνῶν και ή συλλογὴ ὠδῶν.

6. Απαγορεύεται ή καθ' ὀμάδας θήρα, ὅταν τὸ σύνολον τῶν προσώπων τῶν ἀποτελούντων τήν ὀμάδα εἶνε πλείονα τῶν δέκα.

Τοιαύτη ὀμαδική θήρα θεωρεῖται και ὅταν τὰ σωματεῖα ή αἱ ὀμάδες, ἀπαρτιζόμεναι ἐκ πλείοτέρων τῶν δέκα προσώπων, κατανέμονται ἐν τῇ ἐπιχειρήσει τῶν θηρευτικῶν ἐκδρομῶν των εἰς μικροτέρας ὀμάδας ὧν τὰ μέλη εἶνε ὀλιγώτερα τῶν δέκα.

Χρόνος θήρας.

"Άρθρον 206.

1. Ἡ θήρα ἀπαγορεύεται ἐντελῶς ἀπὸ 1ης Μαρτίου μέχρι 16ης Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους.

2. Οὐδεὶς ἀπολύτως δύναται νὰ θηρεύῃ κατὰ τὸν ἀπαιτούμενον ὡς ἄνω χρόνον. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀπαγορεύεται τὸ φέρειν κυνηγετικὸν ὄπλον ἐν ὑπαίθρῳ οὐδὲ τῶν ἀγροφυλάκων, δασικῶν ὑπαλλήλων, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἀξιωματικῶν καὶ λοιπῶν ὁργάνων τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἐξαιρουμένων.

3. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰδικὴ ἄδεια πρὸς θήραν διὰ σκοποῦς ἐπιστημονικοῦς εἰς καθηγητάς, ἐπιμελητάς ζωολογικῶν ἰνστιτούτων ἢ ἄτομα ἀσχιζόμενα ἐπιστημονικῶς μετὰ τὴν θήραν ἢ πρὸς καταστροφὴν ζῶων ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν θήραν, γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν. Κατ' ἐξαιρέσειν ἐπίσης δύναται νὰ ἐπιτραπῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου θήρας, ἡ κυνηγεσία τῶν ἐνὸς τρηγῶν εἰς παράλια καὶ λιμένας ἀπὸ τῆς 16ης Μαρτίου ἄλλ' οὐχὶ πέραν τῆς 30ῆς Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους. Ἐπίσης καὶ τὸ κυνήγιον τῶν τρυγῶν ἐπὶ ἓνα μῆνα, οὐχὶ ὁμοῦ πέραν τῆς 15 Μαΐου ἐκάστου ἔτους.

4. Ἀπὸ 15ης Αὐγούστου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς δασῶν θήρα δι' ὄπλου γεμιζομένου με βόσκατα ἀπὸ στυπεία, βάμβακα καὶ ἄλλα εἶδη, δι' ὧν δύναται νὰ μεταδοθῇ τὸ πύρ. εἰς τὸ δάσος.

"Άρθρον 207.

1. Ὁ χρόνος καθ' ὃν ἐπιτρέπεται τὸ κυνήγιον κατὰ τὰς μὴ ἀπαγορευόμενας κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐποχὰς ὀρίζεται ἐκάστοτε κατ' εἶδη θηραμάτων καὶ περιφέρειας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ πρότασιν τῆς τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐντὸς τοῦ Μαΐου ἐκάστου ἔτους.

2. Ἡ ἐναρξίς καὶ ἡ λήξις ἐκάστης κυνηγετικῆς περιόδου, τὸ εἶδος καὶ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ κυνηγίου ρυθμίζονται διὰ διακηρύξεων ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν Δασαρχείων ἢ Δασονομείων. ῥάσει τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἡ δημοσιεύσις τῶν διακηρύξεων ἐνεργεῖται διὰ τῶν Δημάρχων ἢ Προέδρων κοινοτικῶν Συμβουλίων, ἢ τῶν κυνηγετικῶν σωματείων διὰ τὰ μέλη τούτων, εἰς ἅπαντα τὰ χωρία καὶ τοὺς συνοικισμοὺς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν ἓνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς κυνηγετικῆς περιόδου.

3. Ἀπαγορεύεται καθ' ὃν χρόνον δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον τὸ κυνήγιον καὶ πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν διακοπὴν τοῦ κυνηγίου ἐκάστου εἴδους θηράματος ἢ ἐκθεσις, ἀγοραπωλησία, μεταφορά, εἰσαγωγή, παρασκευὴ πρὸς βρώσιν καὶ κατανάλωσιν τοῦ ἀπαγορευομένου θηράματος.

Ἐνοικίσις ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος θήρας.

"Άρθρον 208.

Κατόπιν προτάσεως τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, δύναται νὰ ἐκχωρήσῃ τὸ πολὺ ἐπὶ μίαν διετίαν, τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς θήρας ἐπὶ λιμνῶν ἢ ἐλαῶν ἐκτάσεων, ὑδροβίων πτηνῶν, ἀντὶ μισθώματος καθοριζομένου μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου θήρας. Ἡ ἐκμίσθωσις δέον νὰ γνωστοποιεῖται καταλλήλως ὑπὸ τῶν ἀναδεικνυμένων ἐνοικιαστῶν διὰ γνωστοποιήσεως δημοσιεύσεων καὶ ἀναρτήσεως εἰς τὰ ὁρθῆσει ἀναλόγου ἀριθμοῦ πινακίδων καταφανῶν.

Θ ἡ ρ ἄ μ α τ α.

"Άρθρον 209.

1. Ἀπαγορεύεται καθ' ὄλον τὸ Κράτος καὶ καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους μέχρι 15 Αὐγούστου 1932 ἡ σύλληψις ἢ θανάτωσις καὶ ἐν γένει τὸ κυνήγιον τῆς ἐλάφου, βορκαῆδος, αἰγάγρου, ἀγριοπετεινοῦ καὶ φασιανοῦ. Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κανονίζει διὰ Διατάγματα, μετὰ προηγούμενην γνώμην τῶν οἰκείων δασικῶν ἀρχῶν,

καὶ γνωμοδοτήσιν τοῦ Συμβουλίου θήρας, τὸ κυνήγιον τῶν θηραμάτων τούτων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου.

2. Τὸ κυνήγιον τοῦ λαγωῦ ἀπαγορεύεται ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου μέχρι 15 Αὐγούστου.

3. Τὸ κυνήγιον τῆς πέρδικος καὶ ἰκτίδος ἀπαγορεύεται ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου.

4. Ἀπαγορεύεται καθ' ὄλον τὸ Κράτος καὶ καθ' ὄλον τὸ ἔτος τὸ κυνήγιον τῶν μικροτέρων κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ κεφαλαίου (κατσουλιέρας) καὶ σιταρῆθρας.

5. Μετὰ πρότασιν τῆς τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ περιορίσῃ τὸν ἐν τῆς παραγράφου 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενον χρόνον ἢ καὶ νὰ ἀπαγορεύῃ ἐντελῶς τὸ κυνήγιον τοῦ λαγωῦ, πέρδικος καὶ ἰκτίδος.

6. Δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργεῖου Γεωργίας ν' ἀπαγορευθῇ ἡ χρησιμοποίησις κατὰ τὸ κυνήγιον λαγῶν, κυνῶν τῶν εἰδῶν «Λαγωνίκα» καὶ γκέκας.

"Άδειαι θήρας.

"Άρθρον 210.

1. Οὐδεὶς ἀπολύτως δύναται νὰ θηρεύῃ ἄνευ ἀδείας κυνηγίου.

2. Ἡ ἄδεια κυνηγίου, οὔσα αὐστηρῶς προσωπικὴ, ἐκδίδεται ἐκ διπλοτύπου βιβλίου ὑπὸ τῶν Δασαρχείων καὶ Δασονομείων, καθὼς καὶ ὑπὸ τῶν δασονόμων γ', Ἀρχῶν Χωροφυλακῆς ἢ Ἀστυνομίας ἢ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, εἰς οὓς ἤθελεν ἀνατεθῆ τούτο διὰ Διατάγματος καὶ ἐπὶ προσαγωγῇ γραμματίου ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα διὰ τοὺς κατοίκους συνοικισμῶν ἐν γένει, κάτω τῶν 15 χιλιάδων κατοίκων, διακοσίων πενήκοντα διὰ τοὺς κατοίκους συνοικισμῶν ἄνω τῶν 15 χιλιάδων κατοίκων, καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀδείας ἰσχυοῦσης διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Δασαρχείου, τριακοσίων δὲ δραχμῶν ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μεζονος περιφέρειας.

Ἡ ἄδεια αὕτη ἰσχύει διὰ τὴν περιφέρειαν ἐνὸς Δασαρχείου ἢ μίαν τῶν περιφερειῶν Σπέρδας Ἑλλάδος, Πελοποννήσου, Μακεδονίας, Θράκης, Ἡπείρου, Κρήτης, Νήσων Αἰγαίου Πελάγους, Ἐπτανήσου κλπ. ἢ καὶ περισσοτέρας περιφέρειας, αἵτινες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναγράφονται ἐν αὐτῇ καὶ μόνον διὰ τὸ κυνηγετικὸν ἔτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, λήγουσα εἰς τὸ τέλος Φεβρουαρίου, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ἐκδόσεώς της.

3. Ὑπὸ τῶν ἰδίων ὡς ἄνω Ἀρχῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ μετὰ τὰ ἴδια χρονικά ὅρια, ἐκδίδονται ἄδειαι κυνηγίου ἰσχυοῦσαι δι' ὄλον τὸ Κράτος, ἐπὶ προσαγωγῇ γραμματίου πλήρωμης εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον δραχμῶν χιλίων.

4. Διὰ τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ Στρατιωτικοὺς κατόχους ἀδείων κυνηγίου, ἐν περιπτώσει μεταθέσεώς των εἰς περιφέρειαν ἑτέρου Δασαρχείου ἢ Δασονομείου ἢ ἄδεια κυνηγίου ἰσχύει διὰ τὴν περιφέρειαν τούτου, ἀφοῦ προηγουμένως θεωρηθῇ ὑπὸ τινος ἐκ τῶν ἐκδιδουσῶν ἀδείας θήρας ἀρχῶν τῆς περιφέρειας ταύτης.

5. Τὸ κυνηγετικὸν ἔτος λογίζεται ἀρχόμενον τὴν 15ην Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγον εἰς τὸ τέλος Φεβρουαρίου τοῦ ἐπομένου.

6. Ἡ ἐκδοσις τῶν ἀδείων θήρας ἀρχεται 15 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ κυνηγετικοῦ ἔτους.

7. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ν' ἀπαγορεύῃ τὴν χορήγησιν ἀδείων θήρας εἰς τοὺς κατοίκους ὁρισμένων περιοχῶν τῆς παραμεθορίου χώρας, ἐφ' ὅσον λόγοι ἀσφαλείας ἐπιβάλλουσι τὸ τοιοῦτον.

8. Αἱ ἐκδιδουσαι ἄδειαι κυνηγίου ἀρχαί, ὑποβάλλουσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος ἐκάστης τριμηνίας, κατάστασιν τῶν ἐκδοθεισῶν ἀδείων θήρας, μετὰ οἰκείου τριπλοτύπου τοῦ ἀρμοδίου Ταμείου, ὡς καὶ κατάστασιν τῶν ἐκδοθεισῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, διὰ παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας.

9. Εἰς πόλεις ἢ χωρία ἔνθα ὑφίσταται νομίμως ἀνεγνωρισμένον κυνηγετικὸν σωματεῖον διὰ τὴν ἐκδοσὶν ἀδειῶν θήρας ἀπαιτεῖται καὶ σχετικὴ βεβαίωσις τοῦ σωματείου τούτου, πρὸς τὴν ἐκδίδουσαν τὴν ἀδειαν θήρας ἀρχὴν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἢ χωρίῳ ὑφίστανται πλείονα τοῦ ἐνὸς σωματεία, τὴν βεβαίωσιν ἐκδίδει τὸ ἀρχαιότερον σωματεῖον.

Ἄρθρον 211.

1. Ἄδεια θήρας δὲν χορηγεῖται α') εἰς τοὺς καταδικασθέντας ἐπὶ κλεψυργήματι ἢ καὶ πλήμμελῆματι ἐκ τῶν προβλεπόμενων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21, 22, 23 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ νόμου, ὡς καὶ εἰς τοὺς καταδικασθέντας εἰς οἰονδήποτε βαθμὸν καὶ ποινὴν ἐπὶ ἐμπρησμῷ, φθορᾷ ξένης ιδιοκτησίας, ζωοκλοπῇ καὶ ζωοκτονίᾳ, ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ἀμελείας, ἀνυποταξίᾳ καὶ λιποταξίᾳ καὶ δις ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κεφαλαίου. Μετὰ πάροδον 5 ἐτῶν ἀπὸ τῆς πράξεως δι' ἧς καταδικάσθησαν τὰ πρόσωπα ταῦτα, δύναται νὰ χορηγηθῇ αὐτοῖς ἄδεια θήρας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς, διδομένης μετὰ ἀπαραίτητον σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ κυνηγετικοῦ συλλόγου τῆς περιφερείας τοῦ αἰτουήτου, ἐν ὑφίσταται τοιοῦτος νομίμως ἀνεγνωρισμένος καὶ ἀφοῦ ὁ αἰτῶν ἀποδείξει διὰ τῶν οἰκείων πιστοποιητικῶν ὅτι δὲν ὑπέπεσεν ἐν τῷ μεταξὺ εἰς οἰονδήποτε ποινικὴν παράβασιν. β') Εἰς τοὺς ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διατελοῦντας, γ') εἰς τοὺς παρὰφρονας, δ') εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

2. Ἄδειαι κυνηγίου διὰ νεωτέρους τῶν 16 ἄλλ' οὐχὶ καὶ τῶν 14 ἐτῶν συμπεριλαμβανομένων, δίδονται μόνον εἰς τοὺς γονεῖς ἢ κηδεμόνας αὐτῶν, τῇ συνοδείᾳ τῶν ὁποίων καὶ μόνον ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ἡ θήρα.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ γονεῖς ἢ οἱ κηδεμόνες αὐτῶν θεωροῦνται ὑπεύθυνοι διὰ τὰς τυχόν παραβάσεις, καταλογιζόμενοι εἰς βάρος αὐτῶν τῶν δυνάμει τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένων ζημιῶν καὶ ποινῶν, πλὴν τῆς κρατήσεως.

3. Διὰ τὴν ἐκδοσὶν ἀδείας θήρας διὰ τοὺς κατοίκους τῆς παραμεθορίου περιουσίας, ἀπαιτεῖται θεώρησις τῶν πιστοποιητικῶν καὶ παρὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν προκαλύψεως.

Ἄρθρον 212.

1. Ὁ αἰτῶν ἄδειαν θήρας ὑποχρεοῦται νὰ βεβαιώσῃ ὑπευθύνως ἐν τῇ αἰτήσει του, ὑποκείμενος ἐν περιπτώσει ψευδοῦς βεβαίωσώς του εἰς τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως τοῦ ἄρθρου 266 τοῦ Ποινικοῦ νόμου, ὅτι δὲν συντρέχουσιν οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐμποδίζοντες τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας λόγοι, νὰ προσκομισθῇ δὲ πιστοποιήσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τοῦ Προέδρου ἐνὸς ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερίᾳ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου ἐδρεύοντων κυνηγετικῶν Σωματείων, ἐν ἧ νὰ δηλοῦται ὅτι εἶναι τακτικὸν μέλος τοῦ σωματείου τούτου ἐφ' ὅσον ἀνήκει εἰς αὐτό.

2. Τὰ δασικά, ἀστυνομικά, τῆς Χωροφυλακῆς κλπ. δημοσίας δυνάμεις ὄργανα, ὑποχρεοῦνται νὰ κατάρχωσι τὴν ἄδειαν θήρας παντὸς ὅστις συμφώνως ταῖς ἀνωτέρω ἐκτεθειμένοις, δὲν ἐδικαιοῦτε εἰς τὴν λήψιν ἀδείας.

Προστασία κυνηγετικῶν κυνῶν.

Ἄρθρον 213.

1. Ὁ εὐρίσκων ἀδέσποτον κυνηγετικὸν κύναν, ὑποχρεοῦται ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀπαγγελομέναις ποιναῖς τῆς ὑπεξαίρεσεως, ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν, ὅπως τὸν παραδώσῃ εἰς τὴν πλησιεστέραν δασικὴν, ἀστυνομικὴν ἢ ἄλλην δημοσίαν ἀρχὴν, ὑποχρεουμένην ὅπως φροντίξῃ διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ εἰς τὸν κάτοχον. Ἐὰν ἐντὸς 15 ἡμερῶν τὸ Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον ἢ ἡ δημοσία ἀρχὴ εἰς ἣν τυχὸν παραδόθη καὶ ἂν δὲν εὐρέθῃ ὁ κάτοχος τοῦ κυνός προβαίνει εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τοῦ κυνός, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν καταβληθέντων ἐξέδων διατροφῆς τοῦ κυνός ἀποδίδεται εἰς τὸν κάτοχον τοῦ κυ-

νός, ἐφ' ὅσον οὗτος ἤθελε παρουσιασθῆ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκποίησεως, ἄλλως εἰσάγεται εἰς τὸ Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον, πλὴν τοῦ ἐνὸς τρίτου χορηγομένου ὡς ἀμοιβῆ εἰς τὸν εὐρόντα.

2. Οἱ κύριοι κυνηγετικῶν κυνῶν δύναται νὰ ὑποχρεωθῶν νὰ ἐφοδιασθῶν μὲ εἰδικὴν ἄδειαν κατοχῆς κυνηγετικῶν κυνῶν, ἐπὶ καταβολῇ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον δικαιώματος ἐξ 25 δραχμῶν.

Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀδείας ταύτης, ὁ τρόπος τῆς ἐκδόσεως καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι καθορισθῆσονται διὰ Διατάγματος. Τοιαύτη ἄδεια δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ διὰ τοὺς κυρίους κυνῶν πολυτελείας.

Κυνηγετικὰ Σωματεία.

Ἄρθρον 214.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀσκει ἐποπτεῖαν καὶ ἐλεγχον ἐπὶ τῶν κυνηγετικῶν Σωματείων τοῦ Κράτους.

2. Τὸ καταστατικόν, ἰδρυομένου κυνηγετικοῦ σωματείου πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου ἐγκρίσεώς του, ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας πρὸς θεώρησιν.

Μέλος τοῦ κυνηγετικοῦ Σωματείου, δύναται νὰ εἶναι πᾶς δυνάμενος νὰ λάβῃ ἄδειαν κυνηγίου συμφώνως τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ.

4. Μέλη κυνηγετικοῦ Σωματείου καταδικασθέντα ἅπαξ ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κεφαλαίου, στεροῦνται ἐπὶ τριετίαν, ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως, τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Σωματείου, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀπόλλυσι ταῦτα ἐντελῶς.

5. Ἐκαστον κυνηγετικὸν σωματεῖον ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ βιβλίον τῶν ἐπὶ παραβάσει τοῦ παρόντος κεφαλαίου καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, τῶν ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῆς εἰς ἣν ἐδρεύει περιφερείας δασαρχείου ἢ δασονομείου.

6. Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῶν κυνηγετικῶν σωματείων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ἥμισυ τῶν καθωρισμένων τελῶν τῆς τοπικῆς ἀδείας θήρας.

ΜΕΡΟΣ X'.

Διατάξεις ἀστικῆς φύσεως. Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἐκδικάσεις δασικῶν ὀνομαμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Διατάξεις ἀστικῆς φύσεως.

Ἄρθρον 215.

1. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀποκτήσῃ δικαίωμα νομῆς δι' ἐκχερσώσεως ὕλοτομίας, σποράς, ἢ οἰασδήποτε ἄλλης πράξεως ἐπὶ δημοσίων, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν ἢ ἀνηκόντων εἰς ἕδρματα ἐν γένει δασῶν ἢ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων. Κατὰ τοῦ ἐπιχειροῦντος τὰς ἀνωτέρω παρανόμους πράξεις συντάσσεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ προϊσταμένου δασονομείου ἢ κατ' ἐντολὴν τούτων ὑπὸ κατωτέρων ὑπαλλήλων, πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποβολῆς κοινοποιούμενον πρὸς τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται, δυνάμενος νὰ ἀνακόψῃ τούτο ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου ἐντὸς τριακονθημέρου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, μὴ παρεκτενομένης λόγῳ ἀποστάσεως, κοινοποιουμένης δὲ πρὸς τὸν ἀρμόδιον δασάρχην ἢ προϊστάμενον δασονομείου ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ δημοσίου.

2. Ἡ ἀνακοπὴ συζητεῖται κατὰ προτίμησιν διὰ πράξεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, ἐπιτροπομένης τῆς ἀποδείξεως αὐτῆς καὶ διὰ μαρτύρων. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν δικάζοντος κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν. Ἡ ἀνακοπὴ ἀναστέλλει τὴν ἐκδοσὶν καὶ ἐκτελέσιν τοῦ διοικητικοῦ πρωτοκόλλου μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. Ἡ διαδικασία γίνεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 216.

Ἀπαγορεύεται ἡ κατάτμησις τῆς δασικῆς ἰδιοκτησίας εἰ-

τε διὰ διανομῆς μεταξὺ τῶν ἐξ ἀδιαιρέτου συνιδιοκτητῶν ἢ διὰ κατέχων εἴτε διὰ πολήσεως ἢ οἰασθήποτε ἄλλης πράξεως, ἀνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος τῆς σχετικῆς δικαιοπραξίας. Ἡ ἀδεια τοῦ Ὑπουργοῦ συνάπτεται εἰς τὴν σχετικὴν συμβολαιογραφικὴν πράξιν, ἐν ἣ γίνεται μνεία.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἀναλόγως προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν ἐνθα ἀσχοῦν τρίτοι περιορισμένα δικαιώματα δουλείας, ὡς ρητινοσυλλογῆς, βοσκῆς κλπ.

Ἄρθρον 217.

1. Περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, δύνανται προτάσει ἢ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δικαιοῦχοῦ ἢ τοῦ δασοκτήμονος.

α) Νὰ περιορισθῶσι προσωρινῶς ἐντὸς ἐρίων τῆς ἰκανότητος καὶ παραγωγικότητος τοῦ δάσους.

β) Νὰ διασαφηνησθῶσι μονίμως καὶ καθορισθῶσι καθ' ὄριον καὶ ἔκτασιν.

γ) Ν' ἀποσβεσθῶσι διὰ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως, ὅπου σβαροὶ κοινωνικοὶ λόγοι δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν ἀπόσβεσιν αὐτῶν.

2. Προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγρ. προσωρινὸς περιορισμὸς ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατόπιν γνωματεύσεως εἰς πρῶτον μὲν βαθμὸν ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀρμοδίων δασάρχων καὶ Εἰρηνοδίκου ἢ καὶ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰς δεύτερον δὲ βαθμὸν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, πρὸ τῶν ὁποίων, ἐπιτροπῆς καὶ Συμβουλίου, ὁ δικαιοῦχος δύναται νὰ κάμῃ τὰς ἐνστάσεις του.

3. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἢ ἀπόσβεσις περιορισμένων ὡς ἀνω δικαιωμάτων ἐπὶ δημοσίων δασῶν, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἀναλόγους διατάξεις τῶν ἄρθρων 67 καὶ 68.

4. Προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν, ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιορισμὸς, καθορισμὸς ἢ ἀπόσβεσις, εἴτε ἐνεργοῦνται ἐλευθέρως διὰ συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐγκρινόμενοι πάντως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, εἴτε δύνανται νὰ διεκδικήσωσιν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων δικαστικῶς, πρὸ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων.

Ἄρθρον 218.

Οἱ ἐπὶ δασικῆς ἔκτασεως δημοσίας κεκτημένης δὲ λόγῳ τῆς θέσεως ἢ τῆς συστάσεως ἢ τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς ἐξαιρετικὴν σημασίαν, ἐπιχειροῦντες καταπάτησιν ἢ δημιουργίαν ἀνυπαρκτῶν δικαιωμάτων διὰ ψευδῶν ἢ εἰκονικῶν τίτλων ἢ δίκων εἰς ἃς δὲν μετέσχε τὸ δημόσιον ἢ δι' ἐκθέσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου συνεταιρισμῶν μετὰ τρίτων, ἢ δι' ἀπατηλῆς μεταβιβάσεως δικαιωμάτων εἰς ἀγνοοῦντας τὴν ἀνυπαρξίαν αὐτῶν ἢ δι' ἐμπλοκῆς τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἀλλεπαλλήλους ἀπαχολήσεις καὶ ἐνεργείας, ἀποληγούσας εἰς κύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου ἢ διὰ τρόπων ἀπάτης τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου ἢ διὰ τρόπων ἀπάτης οἰασθήποτε μορφῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου πείνοντος, ὅπως παραστῆση ὑπὸ νόμιμον ἐμφάνισιν ἀξιώσεις καταδήλως ἀθεμίτους, καθὼς οἱ ἀποδεχόμενοι μεταβίβασιν δικαιωμάτων ἐν γνώσει τῆς εἰκονικότητος καὶ ἀνυπαρξίας αὐτῶν παρὰ τῷ δικαιοπαρόχῳ ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀποβάλλονται διοικητικῶς ἐκ τῆς τυχόν καταληφθείσης ἐκτάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ποινικαὶ Διατάξεις.

I. Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 219.

1. Ὁ ὕποσθῆποτε βλάπτων δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἢ προξενῶν εἰς αὐτὸ οἰανδήποτε φθοράν, ὁ ἀνευ ἀποδείξεως καταβλήτης δικαιώματος ἢ μισθώματος ἢ προκειμένου περὶ ἀτελῶν

ὕλοταμιῶν ἀνευ ἐγκρίσεως ἢ παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὀργάνων, ὅπου ἀπαιτοῦνται τοιαῦται, ἢ προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν ἀνευ ἀδείας καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ διακατόχου τοῦ δάσους ὕλοταμιῶν, κατασκευάζων ἢ συλλέγων δασικά προϊόντα καὶ ἐν γένει ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον εἰδικαὶ αὐτοῦ διατάξεις δὲν ὀρίζουν ἄλλως, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον ἢ κρότησιν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας, ἐὰν οὐδεμίαν ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπέηθε ζημίαν ἢ ἢ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας δραχμάς. Ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίνῃ τὰς πεντακοσίας δραχμάς, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσηίς θεωρεῖται ἐὰν τὸ δάσος εἶναι δημόσιον.

2. Οἱ παραβάται τῶν ἀστυνομικῶν περὶ δασῶν διατάξεων τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Ἡ περίπτωσηίς τῆς ἐκκοπῆς τῶν κλάδων βροῦς, ἐλάτης ἢ ἄλλων πλατυφύλλων δένδρων ὡς καὶ κωνοφόρων τοιούτων παρὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 127 θεωρεῖται ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσηίς.

Κατάσχσεις καὶ δήμευσις δασικῶν προϊόντων, ἐργαλείων, ὀργάνων καὶ σκευῶν.

Ἄρθρον 220.

Τὰ προϊόντα τὰ ἀπολαμβανόμενα κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καθὼς καὶ τὰ ἐργαλεῖα, ὄργανα καὶ σκεύη ὧν ὁ παραβάτης ποιεῖται χρῆσιν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀδικήματος, κατάσχονται καὶ δημεύονται. Ἐν τῆς ἀξίας τῶν δημευομένων προϊόντων, ἀφοῦ ἀφαιρηθῶν τὸ τυχὸν μὴ καταβληθὲν δικαίωμα ἢ μίσθωμα τοῦ Δημοσίου, τὸ μὲν ἐν τέταρτον ἀποδίδεται εἰς τὸν μηνυτὴν ὡς ἀμοιβή, τὰ δὲ ὑρία τέταρτα εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Ἐὰν ὅμως τὰ δημευθέντα προσέρχωνται ἐκ μὴ δημοσίου δάσους, τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ διακατόχον τοῦ δάσους, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἐνέχεται εἰς τὸ ἀδίκημα καὶ δὲν ἀπεζημιώθη ἐξ οἰασθήποτε ἄλλης αἰτίας διὰ τὴν γενομένην εἰς τὸ δάσος του ὕλοταμίαν.

Ἄρθρον 221.

Ὅταν ἀθωοτικὴ ἀπόφασις ἢ βούλευμα διατάσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχεθέντων δασικῶν προϊόντων, ἐκ τοῦ ἐκπλειστηρίσματος αὐτῶν ἢ τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ἀφαιρεῖται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ δικαίωμα ἢ καὶ μίσθωμα αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει καταβληθῆ, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὕλοταμίας ἢ συλλογῆς τῶν δασικῶν προϊόντων.

Παράβασις καθήκοντος διαφόρων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 222.

1. Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων καὶ τῶν ἐκδιδόμενων ὀδηγιῶν συντάττων ἢ ἐκδίδων ἀποδείξεις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος, δελτία καταμετρήσεως ἢ πιστοποιήσεις δασικῶς ὑπάλληλος ὡς καὶ ὁ τελωνειακὸς ὑπάλληλος ὁ θεωρῶν διασάφησιν μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων μὴ συνοδευομένην ὑπὸ τῶν ἀπαιτούμενων δασικῶν ἐγγράφων ἢ καθ' ὑπερβάσιν τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενου ποσοῦ, τιμωρεῖται διὰ πρόστιμου 50 μέχρι 200 δραχμῶν, καὶ ἐὰν ἐνήργησε δολίως διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους, ἀστέως πρὸς ἐπιβληθεῖσαν τυχόν πειθαρχικὴν ποινὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀσκούντος καὶ ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, ἢν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νόμου 853 ἀπερὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας) ἐξασκῆ, ἀνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργοῦ τούτου.

2. Τὰ ὄργανα τῆς δασοφυλακῆς, τῆς ἀστυνομίας, τῆς ἀγροφυλακῆς, τῆς τελωνειακῆς, ἢ οἱ οικονομικοὶ καὶ σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι, λαμβάνοντες γνώσιν παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἐὰν δὲν προδῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν μήνυσιν τῆς παραβάσεως, τιμωροῦνται ὡς συνεργοὶ τῆς πράξεως.

3. Δασικά εν γένει ὄργανα, ἀγροφύλακες ἢ ἀστυνομικά ὄργανα, οἵτινες ἐκ προθέσεως ἢ θραύρας ἀμελείας συλλαμβάνουσι ζῶα ἐβρίσκοντα, ὡς ἐάν ἐβρίσκον ἐν ἀπηγορευμένη ἐκτάσει, τιμωροῦνται: μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 200 δραχμῶν ἢ μὲ φυλάκισιν μέχρι 8 ἡμερῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας, ἐπιφυλακτομένων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 τοῦ νόμου ΓΦΜΓ' (3743) ἀπερὶ κληρονομίας εἰς τοὺς ἐγκαλοῦντας ἢ μνηστῆς, τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ποινῶν καὶ πάσης ἄλλης ποινικῆς διώξεως».

Ἀναστολὴ ποινικῆς διώξεως. Ἀπόδοσις κατεστημένων δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 223.

Ὅσακις ἐν περιπτώσει δασικῆς παραβάσεως γενῶνται βλάβαι ἀμφοτεροῦ περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου τῆς ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαίτιου, εἴτε λόγῳ τοῦ τυπικοῦ τῆς παραβάσεως, εἴτε δι' ἔλλειψιν δόλου ἐκ μέρους αὐτοῦ, εἴτε δι' ἀδυναμίαν συμμορφώσεώς του, ὁ ἀρμοδίος δασικὸς ὑπάλληλος, ὁ βεβαίων τὴν δασικὴν παράβασιν καὶ ἐάν συνέταξῃ μήνυσιν, δὲν ὑπεβάλλει ταύτην εἰς τὸν οἰκίον δημόσιον καθήγον ἢ τὸν Εἰσαγγελέα, ἀλλ' ἐπιβάλλει συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ τυχόν παρανόμου ἀποληφθέντος προϊόντος καὶ ἀναφέρεται εἰς τὴν προϊσταμένην τοῦ ἀρχῆν, ἣτις ἐν κρίνῃ οὐσιώδη τὴν παράβασιν, τότε καὶ μόνον ἀναφέρεται εἰς τὸν Ἰπουργόν, ἄλλως διατάσσει τὴν μὴ ποινικὴν διώξιν αὐτεπαγγέλτως. Ὁ Ἰπουργὸς εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἢ προϊσταμένη τοπικὴ ἀρχὴ τοῦ συντάξαντος τὴν μήνυσιν ὑφισταμένου δασικοῦ ὑπαλλήλου, ἀναφέρεται καὶ ζητεῖ ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ παραβάσει δασικῆς, ἀποφαίνεται μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ἐάν δεόν νὰ λάβῃ χώραν ποινικὴ διώξις τοῦ ὑπαίτιου ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ διὰ τῆς συντάξεως τῆς μηνύσεως ἀρξαμένη τυχὸν τοιαύτη ἢ ἐάν δεόν, καταργουμένης ἢ ἀναστελλομένης πάσης ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαίτιου, ν' ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ τυχόν συντηρητικῶς κατασχεθέντα δασικά προϊόντα, ἀφοῦ καταβάλλῃ μέχρι τοῦ τριπλοῦ τοῦ ἀντιστοίχου δικαιώματος ἢ μισθώματος τοῦ Δημοσίου, ἀναλόγως τοῦ εἶδους καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς παραβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

II. Εἰδικαὶ διατάξεις.

Παρανόμος βοσκὴ.

Ἄρθρον 224.

Οἱ παραβάται τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῆς ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ ἐκεῖνοι, κατ' ἐντολήν τῶν ὁποίων ἐνεργοῦσιν οὗτοι, τιμωροῦνται, ἐάν οὐδεμίαν ἐπέβλη ζῆμιά ἢ ἢ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 500 δραχμάς: μὲ πρόστιμον μέχρι 2.000 δραχμῶν, ἢ μὲ κράτησιν δέκα ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας: διὰ ζῆμίας μεγαλύτερας τῶν 2000 δραχμ. ἔχουσιν εφαρμογὴν αἱ περὶ πλημμελημάτων καὶ κηκουρημάτων διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 225.

Ὡς ἐντεταλμένοι τὴν παράνομον βοσκὴν καὶ ὡς τοιοῦτοι τιμωροῦμενοι κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον θεωροῦνται καὶ οἱ ἰδιοκτῆται καὶ διακτάτοιοι τῶν δασῶν, εἴτε φυσικῶς, εἴτε νομικῶς πρόσωπα εἶναι οὗτοι, ἐκτὸς ἐάν διὰ συμβολαιογραφικῶν πράξεων τῆς βοσκῆς ἢ ἄλλων ἐνεργειῶν τῶν ἤθελον ἀποδείξει, ὅτι ὄντως εἶναι ἀνεύθυνοι διὰ ταύτας.

Ἄρθρον 226.

1. Ποίμνια βόσκοντα ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων, ἐν αἷς ἢ βοσκῆ εἶναι ἀπηγορευμένη διὰ διατάξεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑπόκεινται εἰς συλλήψιν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει παρὰ τῶν δασικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἢ τῶν τῆς ἀγροφυλακῆς τοιοῦτων δικαιοῦμένων νὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν.

2. Ὁ πλησιέστερος ἀστυνομικὸς σταθμὸς ἢ πρόεδρος κοινότητος, ἐλλείψει ἢ ἀνεπαρκείᾳ δασικοῦ σταθμοῦ, ὑποχρεοῦται διὰ τὴν φύλαξιν καὶ διατροφὴν τῶν συλληφθέντων ζώων. Ταῦτα ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἐάν ἤθελε καταβάλλει, λόγῳ ἐγγυήσεως, δραχμ. 15 δι' ἑκάστην αἶγα καὶ δραχμ. 5

δι' ἑκάστην τῶν λοιπῶν ζώων. Πλὴν τῆς ὡς ἄνω καταβλητῆς δέον νὰ καταβληθῶσιν ἀμέσως ἐπὶ ἀπλῆ ἀποδείξει εἰς τὴν μεριμνήσαντα περὶ τῆς φυλάξεως καὶ διατροφῆς τῶν ζώων ἀρχὴν τὰ πρὸς τοῦτο ἐξόδα, καθοριζόμενα παρὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος. Τὸ σύνολον τῶν οὕτω καταβαλλομένων ποσῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 3.000 δραχμ.

3. Ἐάν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν συλληφθέντων ζώων δὲν ἤθελε ζητήσῃ ταῦτα, ἐκποιροῦνται διὰ δημοπρασίας παρὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τῆς δασικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν διατροφῆς καὶ φυλάξεως, αἰτίνας δίδονται εἰς τὸν φυλάξαντα, παρακατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακλιθελῶν καὶ Δανείων.

4. Ἐάν ὁ ὑπαίτιος τῆς παρανόμου βοσκῆς ἀθωωθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τῶν συλληφθέντων ζώων τὸ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζώων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταβληθὲν ποσὸν ἢ τὸ παρακαταβληθὲν εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκπλειστηρίασμα, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ καταβληθέντα ἐξόδα διατροφῆς καὶ φυλάξεως τῶν ζώων.

Ἐάν ἐπακολούθησῃ καταδικαστικὴ ἀπόφασις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἢ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συλλαβόντων τὰ ζῶα κατάθεσις τοῦ καταβληθέντος διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζώων ποσοῦ ἢ τοῦ ἐκπλειστηρίασματος.

5. Οἱ συλλαβόντες τὰ ζῶα δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν συλλήπτρων ἐκ δραχμῶν 5 δι' ἑκάστην αἶγα καὶ μιᾶς δι' ἑκάστην τῶν λοιπῶν ζώων, πάντως ὅμως οὐχὶ πέραν τῶν 200 δραχμῶν ἐν συνόλῳ.

Οἱ συντρέξαντες κατὰ τὸ ἐδάφιον ἢ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν τοῦ ἐνὸς πέμπτου τῶν συλλήπτρων.

6. Προκειμένου περὶ ἐκτάσεων ἐχουσῶν ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα εἴτε λόγῳ τῆς γεινιότησεως αὐτῶν εἰς πόλεις ἢ τῆς τυποθεσίας τῶν ἢ δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον, ἀπηγορευμένων δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν βοσκώσεως ἢ ἀπαδασώσεως, ἢ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 καταβαλλομένη ἐγγύησις παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου τῶν ζώων καθὼς καὶ τὰ συλλήπτρα διπλασιάζονται, ἐπιτρεπομένου καὶ τοῦ φόνου τῶν βοσκόντων ζώων δι' οἰονδήποτε μέσσω.

7. Διὰ πράξεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένη μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, δημοσιευομένης δὲ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς δύο τοπικὰς ἐφημερίδας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιαῦται καὶ ἀναγνωστομένης ἐπ' ἐκκλησίαις, καθορίζονται αἱ τοιαῦται ἐκτάσεις.

Ἄρθρον 227.

1. Ὅσακις αἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάσεις τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῆς διατάξεων, ἐκδικάζονται ἀμέσως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικημάτων, τὸ Δικαστήριον ὀφείλει πλὴν τῆς ἐπιβολῆς τῆς ὀριζομένης εἰς τὸ ἀρθρον 219 ποινῆς νὰ διατάξῃ καὶ τὴν δήμευσιν τοῦλάχιστον τοῦ ἐνὸς δεκάτου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρανόμως βοσκόντων ζώων, πάντως δὲ ἐνὸς ζώου.

2. Τὰ δημευθέντα ζῶα ἐκποιροῦνται διὰ δημοπρασίας ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἔσον τὸ θανατὸν ταχύτερον.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐκπλειστηρίασματος ὁ συλλαβὼν λαμβάνει τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 226 συλλήπτρα, τὸ δ' ὑπόλοιπον εἰσάγεται εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον. Ἐάν προβλέπεται ὅτι ἢ διὰ δημοπρασίας ἐκποιήσις εἶναι ἀδύνατος, λόγῳ ἐλλείψεως πλειοδοτῶν ἢ δι' ἄλλους λόγους, τὰ δημευθέντα ζῶα δύναται νὰ πωληθῶσιν εἰς τὸν καταδικασθέντα ἄνευ δημοπρασίας ἐπὶ καταβολῆ τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας.

3. Αἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάσεις τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῶν διατάξεων, δύναται νὰ ἐκδικάζονται ἐπὶ τόπου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πλὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ποινῶν τὸ Δικαστήριον ἐπιβάλλει εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ἐπὶ τόπου μεταβάσεως τοῦ Δικαστηρίου.

Παράνομος ρητινοσυλλογὴ.

Ἄρθρον 228.

Αἱ παραβάσεις τῶν ἐκάστοτε ἰσχυόντων Διαταγμάτων περὶ

κανονισμού τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν δασῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 219 θεωροῦντο: δὲ ὡς ἐπιβαρυντική περίπτωσης.

Παράνομος ἐγκέρσωσις.

Ἄρθρον 229.

1. Ὁ ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐγκερσῶν δάσους ἢ δασικὴν ἔκτασιν τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 219, τῆς ποινῆς διπλασιαζομένης, τριπλασιαζομένης κλπ. ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ ἐπόμενον, μεθεπόμενον κλπ. ἔτος ἤθελεν ἐπιχειρηθῆ ἢ ἄλλη πρᾶξις κατοχῆς ἐπὶ τῆς ἐγκερσῶσις ἐκτάσεως, τὰ δὲ προϊόντα τῆς τυχόν ἐνεργουμένης γεωργικῆς καλλιέργειας κατάσχονται καὶ δημοσιεύονται.

2. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἤθελεν ἐπιβληθῆ ἐπὶ ἀσυγκομιστῶν ἐπιπροϊόντων, ὁ ἀρμόδιος Δασάρχης, Οἶκον. Ἐφορός καὶ Ἐπιρηνοδίκης, δὲ πρωτοκόλλου, κοινοποιουμένου εἰς τὸν παρὰ νόμῳ ἐγκερσῶσαντα, ὑπολογίζουσι τὸ κατὰ προσέγγισιν συγκομισθόμενον ποσόν, ὅπερ οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τῷ Δασάρχῃ ἅμα τῇ συγκομιδῇ. Ὁ μὴ συμμορφούμενος τῇ διατάξει ταύτῃ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τοῦ καθορισθέντος ὡς ἄνω ποσοῦ τῶν προϊόντων τῆς γεωργικῆς καλλιέργειας εἰσπραττομένης κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ἰσχυρούσας διατάξεις ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

Ἐγκατάστασις ἐντὸς δασῶν πρὸς παραθερισμὸν

ἢ παραχειμάσιν.

Ἄρθρον 230.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῶν 200 μέτρον ἐγκατάστασις πρὸς παραθερισμὸν καὶ παραχειμάσιν ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ὁ παραβάτης ἀποβάλλεται διοικητικῶς καὶ τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 1.000 ἢ κρατήσεως μέχρι ἑνὸς μηνὸς ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας. Ἐὰν δὲ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν προσέβῃ εἰς ὑλοτομίαν, παρὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ δασῶν νόμων, τιμωρεῖται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 219 τοῦ παρόντος νόμου.

Παράβασις τῶν περὶ ἀναδασώσεως διατάξεων.

Ἄρθρον 231.

1. Ὁ βλάπτων ἢ ὁ αὐθαιρέτως μετακινῶν τὰ σημεῖα πὰ ἐνδεικνύοντα τὴν προστασίαν ὀρισμένης ἐκτάσεως, ἢ τὰ ὄρια τῆς ἀπηγορευμένης διὰ τὴν βουκὴν ἐκτάσεως τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν, ἢ μὲ κράτησιν τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν, ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

2. Ὁ βλάπτων τὰς δασικὰς φυτείας, φυτώρια, τὰ παραρτήματα ἢ ἐξαρτήματα αὐτῶν, οἷον ἀποθήκας ἐργαλείων, ὑδραγωγεία, περιφράγματα κλπ. ἢ ὁ ἐγκερσῶν ἢ γεωργικῶς καλλιερῶν τὰ κηρυχθέντα ὡς δασωτέα ἐδάφη, τιμωρεῖται, ἀνεξαρτήτως τῆς πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέωσως, μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

3. Ὁ ἄνευ δικαιώματος ἢ παρὰ τὰς ἐκδοθείσας διατάξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς καρπούμενος ἢ κάμωνων χρῆσιν οἰανδήποτε ἢ βλάπτων τὰς δασικὰς συστάδας αἰτίνας ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, τιμωρεῖται συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 219, ὑποχρεούμενος καὶ εἰς ἀποκατάστασιν πάσης ζημίας.

4. Αἱ ὡς ἄνω ἀναφερόμεναι ποινὴ ἐπιβάλλονται ἐπίσης καὶ κατὰ τοῦ ἀμελήσαντος συζύγου, πατρὸς, κηδεμόνος, ἢ ἐργοδότου. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 223 ἔχει ἐπίσης ἐφαρμογήν.

5. Ἡ παράλειψις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 148 παρ. 2 ἕως 4 ὑποχρέωσως καθιστᾷ τὰς κοινοτικὰς ἀρχὰς ὑπευθύνους ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος. Ἐὰ μὲλη τοῦ ἡγουμένου συμβουλίου καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ συνιδιοκτῆται τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τιμωροῦνται διὰ τὴν τοιαύτην παράλειψιν μὲ πρόστιμον ὑπολογιζόμενον εἰς δραχμὰς 2—10 κατὰ στέμμα τῆς δασωτέας ἐκτάσεως, οἱ δὲ κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἰδιοκτῆται κτημάτων ἢ διευθύνται σιδηροδρομικῶν ἐταιριῶν μὲ τὸ αὐτὸ πρόστιμον, ὑπολογιζόμενον κατὰ 300 μέτρα. Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ

τὴν πρώτην καταδίκην ἐξακολουθοῦν οἱ ὡς ἄνω ὑπεύθυνοι μὴ ἐκπληροῦντες καθ' ἑκάστον τῶν ἐπομένων ἐτῶν τὴν τοιαύτην ὑποχρέωσιν, εἰσάγονται εἰς ἐπαναληπτικὴν δίκην, ἐπιτεινομένης καθ' ὑποτροπὴν τῆς ποινῆς μέχρι τοῦ διπλασίου.

Παράβασις τῶν περὶ πυρκαϊῶν τῶν δασῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 232.

Τιμωροῦνται:

1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 170 μὲ κράτησιν μέχρις 60 ἡμερῶν ἢ μὲ πρόστιμον οὐχὶ μικρότερον τῶν 50 δραχμῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας, ἐπιφυλασσομένης πάσης ἄλλης καταδιώξεως διὰ βαρυτέραν παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ παντὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως. Ἄν οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων εἴνε γυναῖκες, ἀνήλικα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, τέκνα ἢ ἄλλα πρόσωπα ἐστερημένα τῆς συνειδήσεως τῶν πραττομένων ἢ ἐργάται, ἀγωγίαι καὶ λοιποὶ ὑπηρεταί, ἢ σύζυγοι, πατέρες ἢ λοιποὶ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐπιτήρησιν ἢ οἱ ἐργοδοταὶ τῶν παραβατῶν τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ἔτους τοῦ ἄρθρου 507 τοῦ ποινικοῦ νόμου μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς, πλην τῶν ποινῶν τῆς στερησεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

2. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ ἐκεῖνοι κατ' ἐντολήν τῶν ὁποίων ἐνεργούσι οὗτοι μὲ τὰς ποινὰς τῆς προηγουμένης παραγράφου, διατασσομένης καὶ τῆς δημεύσεως τῶν προϊόντων τῶν κμίνων, ὡς καὶ τοῦ κλεισίματος τοῦ βιομηχανικοῦ καταστήματος.

3. Οἱ παραβάται τῆς παραγράφου 11 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἢ μὲ φυλάκισιν μέχρι 2 μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

4. Ἡ καύσις ἀγρῶν ἢ θαμνωδῶν ἐκτάσεων κατὰ παράβασιν τῆς παραγράφου 3 καὶ ἡ γεωργικὴ καλλιέργεια κεραιμένης ἐκτάσεως κατὰ παράβασιν τῆς παραγράφου 11 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐπάγεται πρὸς ταῦτους τὴν κατάσχεσιν καὶ δημευσίν τῶν προϊόντων τῆς συγκομιδῆς, εἰς τὴν πρώτην δὲ περίπτωσιν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς καλλιέργειας τοῦ ἀγροῦ ἐπὶ ἐν ἔτος ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποιναῖς. Ἐφ' ὅσον τὰ προϊόντα δὲν ἔχουσι συγκομισθῆ ὑπολογίζονται κατὰ ποσὸν καὶ ἀξίαν ὑπὸ τοῦ δασάρχου καὶ κατάσχονται εἰς χεῖρας τοῦ καλλιερῆτου, ὑποχρεουμένου ἅμα τῇ συγκομιδῇ νὰ παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὸν δασάρχον πρὸς ἐκποίησην ἢ οὐ. Ἐὰν ὁ καλλιερῆτης ἀρνηθῆ νὰ συγκομίσῃ τὸ προϊόν, τὴν συγκομιδὴν ἀναλαμβάνει ὁ δασάρχης δι' ἐργατῶν, ὧν ἡ ἀμοιβὴ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐὰν δὲ ὁ συγκομιστὴς τὸ προϊόν ἀρνεῖται νὰ παραδώσῃ ταῦτα, τὸ καθορισθὲν ἀντίτιμον εἰσπράττεται παρ' αὐτοῦ διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 172 μὲ πρόστιμον ἄνω τῶν 50 δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν ἄνω τῶν 3 ἡμερῶν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας. Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀστυνομικοὶ, δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἄνω τῶν 100 δραχμῶν ἢ μὲ φυλάκισιν ἄνω τῶν 5 ἡμερῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας καὶ μὲ ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τῶν διὰ χρόνον ὀριζόμενον παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

6. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 173 μὲ πρόστιμον ἄνω τῶν 50 δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν ἄνω τῶν 3 ἡμερῶν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

7. Ὅστις ἐξ ἀπροσεξίας ἢ ἀμελείας ἐγένετο αἰτίας πυρκαϊῆς δάσους, μὲ φυλάκισιν μέχρι ἑνὸς ἔτους. Κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Παράβασις τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

Ἄρθρον 233.

1. Πᾶς δημόσιος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, πάντα τὰ ὄργανα τῆς ἐνόπλου δημοσίας δυνάμεως, οἱ ἀγοφύλακες, οἱ φύλακες θήρας, καθὼς καὶ τὰ ἐντεταλμένα εἰς τοῦτο μέλη τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων, ὑποχρεοῦνται, πᾶς δὲ πολίτης δικαιούται νὰ καταγγείλῃ τοὺς παραβάτας τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

2. Πάντες οί δασικοί υπάλληλοι και οί αξιωματικοί και υπαξιωματικοί χωροφυλακίης και αστυνομίας, οί φύλακες θήρας έντός τής δικαιοδοσίας των, υποχρεούνται να έρευνώσι τόν κυνηγετικόν σάκιον του θηρεύοντος, έχουν δέ δικαιώματα και καθήκοντα άνακριτικού υπαλλήλου διά τά περι θήρας άνωμήματα.

3. Ίδιοκτήται νήσων και έν γένει κτημάτων, κοινότητες Δήμοι ή άλλα νομικά ή φυσικά, κυνηγετικά ή φιλόζωα πρόσωπα, δύνανται να προτείνουσι εις τό Ύπουργείον Γεωργίας, κατόπιν συμφώνου γνωματεύσεως του άρμοδίου δασάρχου, να διορίση τους υπ' αυτών προτεινομένους φύλακας θήρας.

Άρθρον 234.

1. Διά προστίμου 50—200 δραχμών τιμωρούνται άνεκκλητήτως ο δήμαρχος ή ο πρόεδρος τής κοινότητος ή ο ειδικός πάρεδρος, ο οποίος δέν έδημοσίευσεν έντός τής τασσομένης προθεσμίας τας περι θήρας διακηρύξεις. Με τήν αυτήν ποινήν τιμωρείται και ο πρόεδρος του κυνηγετικού συλλόγου, οστις δέν έγνωστοποίησεν έντός τής τασσομένης προθεσμίας εις τά μέλη του συλλόγου τας κοινοποιουμένας αυτόν υπό των δασικών άρχών άπαγορευτικάς διατάξεις.

2. Διά προστίμου 500—3000 δραχμών ή διά κράτησεως 10—30 ήμερών ή και με άμφοτέρας τας ποινάς ταύτας τιμωρούνται άνεκκλητήτως α) οί παραβάται των περι θήρας διατάξεων, πλην τής του άρθρου 207 παρ. 1 των βάσει τούτων εκδιδόμενων κανονιστικών του κυνηγίου διατάξεων. β) οί άρνηθέντες να επιδείξωσι τήν αίτηθείσαν υπό του άρμοδίου όργανου άδεια θήρας. γ) οί άρνηθέντες να προσταγάσωσι εις τό άρμόδιον όργανον τόν κυνηγετικόν αυτόν σάκιον προς έρευναν και δ) οί μη τηρούντες τά διά των παραγράφων 2 του άρθρου 211 και 1 και 2 του άρθρου 212 διατασσόμενα.

Η ιδιότης του δημοσίου υπαλλήλου ή υπηρέτου ή στρατιωτικού οίουδήποτε βαθμού και όπλου θεωρείται επιβαρυντική περίπτωσις και τιμωρούνται διά προστίμου.

3. Οί άγριοί χυτοκινήτων, οι έν έγένητο θήρα λαγωών τήν νύκτα, θεωρούνται ως συνεργοί έφ' όσον έντός δύο ήμερών δέν κατήγγειλον αύθορημώς και έγγράφως τήν πράξιν.

4. Οί παραβάται τής παραγράφου 1 του άρθρου 209 του παρόντος κεφαλαίου υπόκεινται κατ' άναλογίαν εις τας υπό του νόμου περι ζωοκλοπής και ζωοκτονίας επιβαλλομένας ποινάς.

5. Όσους συλλαμβάνεται μεταφέρων όργανα θήρας εκ των άναφερομένων εις τήν παράγραφον 2 του άρθρου 205 με τόν προφανή σκοπόν τής χρησιμοποίησεως των τιμωρείται με προστίμον 500 μέχρι 1000 δραχμών ή με κράτησιν μέχρι 15 ήμερών ή και με άμφοτέρας τας ποινάς ταύτας.

Άρθρον 235.

1. Τα εργαλεία, διά των οποίων ενεργείται ή παράνομος θήρα, κατάσχονται και δημεύονται προς όφελος του Δημοσίου γινομένης περι τούτου μείας έν τή καταδικαστική άποφάσει. Κατάσχονται άκόμη και τά κυνηγετικά όπλα εάν ο θηρεύων, στερείται άδειας θήρας, ή θηρεύει εις εποχήν καθ' ήν άπαγορεύεται ή θήρα.

2. Επίσης κατάσχεται ή άδεια κυνηγίου του παρανόμως θηρεύοντος, όστις στερείται του δικαιώματος τής λήψεως έτέρως τοιαύτης μέχρι λήξεως του τρέχοντος κυνηγετικού έτους, εκτός αν κηρυχθή άθώς υπό του Πταισματοδικείου, όποτε επιστρέφεται αυτό ή κατασχεθεΐσα άδεια, άμα τή έκδόσει τής άθωωτικής αποφάσεως.

3. Τα όπωσδήποτε εκ παρανόμου θήρας προσερχόμενα θηράματα κατάσχονται μηνυομένου του κατόχου αυτών επί παρανόμω θήρα, εκποιούνται διά δημοπρασίας ή αποδίδονται εις τόν μηνυθέντα επί καταβολή έγγυήσεως ίσης προς τήν αγοραίαν αυτών αξίαν.

Μετά τήν έκδοσιν τής δικαστικής αποφάσεως, εάν μόν αυτή εΐνε άθωωτική τό εκπλειστηρίασμα ή ή έγγυήσις αποδίδονται εις τόν άθωωθέντα, εάν δε καταδικαστική μετά τήν άφαίρεσιν τής κατ' ήν κατωτέρω παράγραφον άμοιβής του μηνυτού, τό υπόλοιπον εισάγεται εις τό Μετοχικόν Ταμείον πολιτικών υπαλλήλων.

4. Το 1)3 του εκ τής δημεύσεως κατασχεθέντων όργάνων θήρας ή θηραμάτων εισπραχθέντος ποσού λαμβάνει ο μηνυτής μετά τήν έκδοσιν τής καταδικαστικής αποφάσεως.

Άρθρον 236.

Οί κλέπτοντες ή εκ προθέσεως άποκτείνοντες, άκρωτηριάζοντες ή άλλως βλάπτοντες ξένους κύνας τιμωρούνται διά φυλακίσεως τουλάχιστον δύο μηνών και συγχρόνως με χρηματικήν ποινήν πεντακοσίων έως τριών χιλιάδων δραχμών. Ο ένοχος καταδικάζεται προτέτι εις τήν αποζημίωσιν υπέρ του ιδιοκτήτου τουλάχιστον δραχμών (1000). Ο άδικηθείς παριστάμενος ως πολιτικός ενάγων δύναται να επιδείξη κατ' ήν έμέραν τής δίκες τας ιδιωτικάς αυτού απαιτήσεις άνευ κοινοποίησεως άγωγής. Εις τας αυτάς με τους άυτουργούς ποινάς υπόκεινται και οί συνεργοί, εύθύνονται δε πάντες άλληλεγγύως μετά του άυτουργού εις τήν άπόστειν τής χρηματικής ποινής εις τας ενδεχόμενας αποδόσεις, εις τήν πληρωμήν τής προς τόν άδικηθέντα επιδικασθείσης αποζημιώσεως και εις τά δικαστικά έξοδα. Διά τήν παράβασιν του παρόντος άρθρου δέν εφαρμόζονται οι περι άνηλικών διατάξεις του άρθρου 211 παράγρ. 2, άλλα τιμωρούνται αυτοί ούτοι οί άνηλικοι, έφ' όσον ένήργησαν μετά διακρίσεως κατ' τας γενικάς περι καταλογισμού των πράξεων διατάξεις του Ποινικού νόμου. Κατ' τούτων δύναται να άπαγγελθώ και ή προσωπική κράτησις προς άπόστειν τής χρηματικής ποινής, τής αποδόσεως των δικαστικών έξόδων και τής υπέρ του άδικηθέντος αποζημιώσεως, έφ' όσον συνεπλήρωσαν τό δέκατον τέταρτον έτος τής ηλικίας των.

2. Εάν εις χείρας οίουδήποτε και καλής πίστεως κατόχου εύρεθώ κύων κυνηγετικός κλοπιμικός, άφαιρείται υπό του άρμοδίου δασάρχου ή δασονόμου και αποδίδεται εις τόν ιδιοκτήτην, εάν δε ο κάτοχος δέν δύναται να αποδείξη έκείνον από τόν όποιον τόν έλαβεν ή τόν ήγόρασε και δέν πιστωθώ ή καλή του πίστις, εκτός τής αποδόσεως του κυνός εφαρμόζονται εναντίον του τά υπό τής προηγούμενης παραγράφου διατασσόμενα. Κατ' τά λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως επί κλοπής, φόνου ή εκ προθέσεως βλάβης κυνηγετικού κυνός και πάσαι οι διατάξεις του έν ισχύϊ νόμου περι ζωοκλοπής και ζωοκτονίας.

3. Ο ψευδής δηλών καταδικάζεται και εις τήν ποινήν του άρθρου 366 του Ποινικού νόμου.

4. Υποχρεούνται εις αποζημίωσιν του κατόχου κυνηγετικού κυνός οί όδηγοί αυτοκινήτων, άμαξιών και μεταφορικών έν γένει μέσων, ότινες έξ άμελείας των φονεύουσι κυνηγετικόν κύνα, μη αποκλεισμένης και τής εύθύνης του κατόχου ή ιδιοκτήτου του αυτοκινήτου, άμάξης κλπ. κατ' άνάλογον εφαρμογήν των διατάξεων του IN' νόμου του 1914.

5. Επιτρέπεται ή έλευθέρα μεταφορά διά των τροχιοδρόμων και σιδηροδρόμων κυνηγετικών κυνών νομίμως δεδηλωμένων, φημωμένων και δεδεμένων, επί καταβολή αναλόγων κομιστρων.

Άρθρον 237.

1. Η έγκατάστασις αίγοπομίων έντός των άπηγορευμένων προς θήραν ζωνών και θηραματικών πάρκων και εις άκτίνα μέχρι 2 χιλιομέτρων, καθώς και ή βόσκησις τούτων έντός τής ως άνω έκτάσεως δύναται εις ώρισμένας περιπτώσεις να άπαγορευήται διά διατάξεως των άρμοδίων δασικών άρχών μετά έγκρισιν του Ύπουργού τής Γεωργίας.

Όσαύτως δύναται να άπαγορευθώ ή έντονος ή και καθόλου έξύλευσις έντός τοιούτων υπό τής θήρας άπηγορευμένων δασικών περιοχών προς προστασίαν του ζωϊκού βασιλείου.

Η παράβασις των δυνάμει τής άνωτέρω παραγράφου εκδιδόμενων άπαγορευτικών διατάξεων συνεπάγεται τας ποινάς του άρθρου 231 παράγρ. 2, μη εφαρμοζόμενων των άρθρων 226 και 227.

Παραβάσεις των περι όροθετήσεως διατάξεων.

Άρθρον 238.

Ο όπωσδήποτε καταστρέψας, άφαιρέσας ή μεταποτίσας

ὄροσσημα δάσους τοποθετηθέντα κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου τιμώρεται μὲ φυλάκισιν μέχρι 3 μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 3000 δραχ. ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας, θεωρουμένης ὡς ἐπιβαρυντικῆς περιπτώσεως ἂν ὁ ἐνοχος εἶνε ἄνομος ἰδιοκτητῆς. Ἐπὶ ὑποτροπῇ αἱ ποιναὶ διπλασιάζονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ποινικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις. Ἐκδικασίς δασικῶν ἀδικημάτων. Εἰσαγωγή μηνύσεων διὰ πταισματικὰς παραβάσεις.

Ἄρθρον 239.

Πᾶσα μὴνυσις διὰ δασικὴν παράβασιν ἢ παραβάσιν τῶν περὶ θήρας διατάξεων εἰς βαθμὸν πταισματος μετὰ τὴν τυχὸν ἀναγκαίαν συμπληρωματικὴν ἀνάκρισιν εἰσάγεται πρὸς ὅσον τὸ δυνατόν συντομωτέραν ἐκδίκασιν πρὸ τοῦ οἰκείου πταισματοδίκου, τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ δημοσίου κατηγόρου εὐθυνομένων διὰ πᾶσαν ἀδικαιολόγητον ἐπιβράδυσιν.

Σύνταξις πρωτοκόλλων, προανάκρισις κλπ. διὰ δασικὰς παραβάσεις εἰς βαθμὸν πλημμελήματος.

Ἄρθρον 240.

1. Τὸ δασικὸν ἐν γένει ὄργανον ἢ ὁ δασικὸς ὑπάλληλος παντὸς βαθμοῦ ὁ συντάξας πρωτοκόλλον ἐπὶ δασικῷ ἀδικήματι, φέρον χαρακτῆρα πλημμελήματος, ὑποχρεούται ἐντὸς πάντε το πολὺ ἡμερῶν:

α') Νὰ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον τούτου εἰς τὸν μηνυόμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας, ἢ ἂν οὗτος ἀρνηθῇ ἢ ἀποφύγῃ τὴν παραλαβὴν ἢ δὲν διαμείνῃ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐν ἣ ἐτελέσθη τὸ ἀδικήμα, εἰς τὸν δήμαρχον ἢ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος ταύτης, β') νὰ υποβάλῃ ἀντίγραφον τούτου εἰς τὸν ἀρμοδίον Πταισματοδίκην ἢ Εἰρηνοδίκην μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τυχόν ληφθεισῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων καὶ τοῦ ἀποδεικτικού τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον ἐπιδόσεως πρὸς τὸν μηνυόμενον ἢ τὸν δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος αὐτοῦ. Ὁ μηνυόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου ἢ Πταισματοδίκου ἵνα ἐνεργήσῃ οὗτος ἐξέτασιν μαρτύρων, αὐτοψίαν καὶ οἰανδήποτε ἄλλην πρᾶξιν τεινοῦσαν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀθωότητός του.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπίδοσις γίνεται ὑπὸ τοῦ δασικοῦ ὑπαλλήλου, ὑπογράφοντος καὶ ἐνὸς μάρτυρος, ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ δὲ ἀναγράφεται ἢ τυχὸν ἀρνήσις πρὸς παραλαβὴν ἢ ἡ ἀπουσία τοῦ μηνυομένου.

3. Ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ Πταισματοδίκης προβαίνει πάραυτα εἰς τὴν ἐνέργειαν πάσης κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγκαίως πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἀδικήματος καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς ἢ τῆς ἀθωότητος τοῦ μηνυομένου ἀνακριτικῆς πρᾶξεως καὶ ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον υποβάλλει τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα.

4. Ἡ παράβασις οἰαδήποτε τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις διατάξεων ἐπιφέρει μόνον τὴν πειθαρχικὴν καταδίωξιν τῶν ὑπαυτῶν, ἀλλὰ δὲν καθιστᾷ ἐπιβεβλημένην τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως, εἰάν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, δύναται αὕτη νὰ προχωρήσῃ.

5. Ὁ Εἰσαγγελεὺς διατάσσει συμπληρωματικὴν ἀνάκρισιν, ἂν κρίνῃ ταύτην ἀναγκαίαν, ἄλλως εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν πάραυτα διὰ κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον.

6. Τὸ Δικαστήριον, ἂν διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης, εἰς τὴν συνάμα ὠρισμένην δικάσιμον διὰ νέαν συζήτησιν, ἐντὸς ἐνὸς μηνός.

Χαρακτηρισμὸς τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων ὡς ἀνακριτικῶν τοιούτων.

Ἄρθρον 241.

Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει θεωροῦνται διὰ τὰς περὶ τὰ δάση παραβάσεις ὡς ἀνακριτικαὶ ὑπάλληλοι καὶ ὡς τοιοῦτοι ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ πρὸς Πλημμελιοδικίας Εἰσαγγελεῶς.

Ἐξέτασις δασικῶν ὀργάνων ἐπ' ἀκροατηρίῳ.

Ἄρθρον 242.

Κατ' ἐξαιρέσειν τῆς διατάξεως τοῦ νόμου ΓΦΜΗ' (ὕπ' ἀριθ. 3548) τοῦ 1910 τὰ δασικὰ ἐν γένει ὄργανα παντὸς βαθμοῦ διὰ τὰ περὶ τὰ δάση ἀνομήματα δύνανται νὰ ἐξετασθῶσι καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ ὡς μάρτυρες ἐν τῇ ὑπόθεσιν, ἐν ἣ ἐξετέλεσαν καθήκοντα ἀνακριτοῦ ἢ γραμματεῶς.

Ἀναγινώσκονται δὲ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αἱ ληφθεῖσαι κατὰ τὴν προδικασίαν ἐνόρητοι αὐτῶν καταθέσεις καθ' ἃς περιπτώσεις εἶνε δυσχερῆς ἢ αὐτοπρὸσωπος αὐτῶν ἐμφάνισις.

Ἐκτέλεσις καθήκοντων δημοσίου κατηγόρου ἢ εἰσαγγελεῶς ὑπὸ δασικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 243.

1. Οἱ Εἰσαγγελεῖς δύνανται ν' ἀναπληροῦνται εἰς τὰ καθήκοντά των παρὰ τοῖς Πλημμελιοδικίαις προκειμένου περὶ ἐκδικάσεως δασικῶν πλημμελημάτων ὑπὸ τῶν οἰκείων δασαρχῶν.

2. Οἱ δασάρχαι ἐν τῇ περιφερείᾳ των ἐκπληροῦσι καθήκοντα δημοσίου κατηγόρου ἐπὶ τῶν δασικῶν ἢ περὶ θήρας παραβάσεων τῶν χαρακτηριζομένων ὡς πταισμάτων.

3. Τὸν δασάρχην ὡς δημόσιον κατηγόρον ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῖ ὁ Δασονόμος καὶ τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῖ ὁ Δασοκόμος Α' τάξεως καὶ τοῦτον κωλύμενον ἀναπληροῖ ὁ παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων πταισματοδικεῖω δημόσιος κατηγόρος, τηρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 338 παρ. β' καὶ γ' τῆς Ποιν. Δικονομίας διατασσόμενων.

Παράστασις τοῦ Δημοσίου ὡς πολιτικῶς ἐνάγοντος.

Ἄρθρον 244.

1. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ παρασταθῇ ἄνευ προδικασίας ὡς πολιτικῶς ἐνάγων καὶ προσκομιῆ πᾶν ἀποδεικτικὸν μέσον διὰ τοῦ δασάρχου ἢ οἰουδήποτε δασικοῦ ὀργάνου ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐφ' ὅσον ἤθελε δοθῇ ἐντολὴ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Αἱ πρὸς ἀποζημιώσεις ἀξιώσεις τοῦ Δημοσίου δύνανται ὡσαύτως νὰ διατυπωθῶσιν ἐν τῇ περὶ τοῦ ἀνομήματος ἐκθέσει τῶν δασονομικῶν ὀργάνων, τὸ δὲ δικαστήριον κἂν μὴ παραστή κατὰ τὴν συζήτησιν ἀντιπρὸσωπος τοῦ Δημοσίου δύναται ἢ ν' ἀποφανθῇ εἰδικῶς καὶ περὶ αὐτῶν ἢ νὰ τὰς παραπέμψῃ εἰς χωριστὴν συζήτησιν.

3. Κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ τοῦ ἐκδικαστέου ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως, ὅσα ἀναφορικῶς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ζημίας, προσεκόμεσε κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 193 διαγραφόμενῃν προδικασίαν ὁ κατηγορούμενος.

Ἀνέκκλητον ἀποφάσεων, μετατροπὴ ποινῆς κλπ.

Ἄρθρον 245.

1. Πᾶσαι αἱ διὰ δασικὰς παραβάσεις ἐπιβάλλουσαι ποινὴν προστίμου ἢ κρατήσεως ἀποφάσεις τῶν πταισματοδικεῶν εἶνε ἀνέκκλητοι, εἰάν ἐπιβῶλωσι πρόστιμον μέχρι τῶν δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα ἢ κράτησιν μέχρι τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν.

2. Τὰ δικαστήρια ἐπιβάλλοντα πρόστιμα ἢ χρηματικὴν ποινὴν εἰς τὴν συζήτησιν, ὅτι ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως πρὸς καταβολὴν, εἰκάζομένης, εἰάν ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως δὲν καταβληθῇ ἢ καταγινωσθεῖσα περιουσιακὴ ποινὴ, ἀποτίεται ὑπὸ τῶν καταδικασθέντων κράτησις ἢ φυλάκισις λογιζομένης ἐκάστης ἡμέρας κράτησεως ἢ φυλακίσεως πρὸς δέκα μέχρι διακοσίας δραχμὰς πρόστιμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ.

Ἄλλα καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς κράτησεως ἢ τῆς φυλακίσεως, ἣτις ἐκ τοιαύτης μετατροπῆς ἐπήλθε δύναται ὁ καταδικασθεὶς καταβάλλων τὴν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀποφάσεως ἀναλογουσαν πρὸς τὰς ὑπολειπομένης ἡμέρας τῆς κράτησεως ἢ φυλακίσεως χρηματικὴν ποσότητα ν' ἀπολυθῇ. Τὴν ἀπόλυσιν διατάσσει ὁ ἀρμοδίος εἰσαγγελεὺς ἢ ἐπὶ πταισμάτων ὁ δημόσιος κατηγόρος δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν ἐπιστά-

την των φυλακίων, άμα τή προσαγωγή του διπλοτύπου καταβόλῃς.

3. Η κατά τοιαύτην ένδεχομένην μετατροπήν άποτιομένη ποιηή δέν συνυπολογίζεται προς τήν όριστικώς τυχόν μετά του προστίμου ή τής χρηματικής ποινής έπιβληθείσαν υπό του δικαστηρίου κράτησιν ή φυλάκισιν.

Έκποιήσεις κατασχομένων δασικών προϊόντων.

Άρθρον 246.

Έπι δασικών άνομημάτων, τιμωρουμένων εις βαθμόν πταισματος, τήν έκποίησιν των κατασχεθέντων δασικών προϊόντων, ών ή αξία, ύπολογιζομένη έπι τή βάσει τής ισχύουσής διατιμήσεως, δέν υπερβαίνει τās 1000 δραχμάς διατάσσει ό άρμόδιος δασάρχης.

Άπόδοσις έπι έγγυοδοσία κατασχεθέντων δασικών προϊόντων.

Άρθρον 247.

1. Τά κατασχεθέντα δασικά προϊόντα δύνανται γά έπιστραφώσιν υπό του άρμόδιου εισαγγελέως ή δημοσίου κατηγορού έπι έγγυοδοσία έν ανάγκη πρό τής έκδόσεως του βουλεύματος ή τής δικαστικής αποφάσεως.

2. Τό ποσόν τής έγγυήσεως όρίζεται πάντοτε ίσον προς τήν αξίαν του κατασχεθέντος προϊόντος τήν άναγραφομένην εις τόν ισχύοντα κατά τόν χρόνον τής άποδόσεως πίνακα διατιμήσεως δασικών προϊόντων.

3. Η όρισθείσα ως άνωτέρω έγγυήσις κατατίθεται εις τό Ταμείον Παρακαταθηκών και Δανείων εις μετρητά ή χρεύγραφα Έθνικών δανείων ύπολογιζόμενα εις τήν όνομαστικήν αυτών αξίαν.

Άρθρον 248.

Ό άρμόδιος παρά πλημμελιοδικαίς εισαγγελεύς υποβάλλει έντός μηνός προς τό Ύπουργείον τής Γεωργίας κατάλογον των κατά τήν λήξασαν τριμηνίαν έν τή περιφερεία του εκδικασθέντων έρήμην ή κατ' άντιμωλίαν δασικών πταισμάτων και πλημμελιμάτων.

Ό άρμόδιος παρ' Εφέταις εισαγγελεύς υποβάλλει εις τό αυτό Ύπουργείον έντός τής αυτής διορίας κατάστασιν των τυχόν εκδικασθέντων κατά τήν λήξασαν τριμηνίαν κακούργημάτων, των αναγομένων εις τά δάση.

Άρθρον 249.

Έπι των μέχρι τής δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου μη εκδικασθέντων δασικών άδικημάτων εφαρμόζονται αι ποινικαι διατάξεις τούτου, έφ' όσον ή δι' αυτών άπαγγελλομένη ποιηή είνε ελαφροτέρα τής ισχύουσής κατά τόν χρόνον τής τελέσεως του άδικήματος.

ΧΙ ΜΕΡΟΣ

Σιδηροδρομικά κόμιστρα, προστατευτικοί δασμοί και δασική πίστις.

Άρθρον 250.

1. Διά λόγους δασικής πολιτικής και τονώσεως και ένισχύσεως τής έγχωρίου δασικής παραγωγής, αλλά και διευκόλυνσεως τής εκμεταλλεύσεως των άπομεικρυσμένων των κέντρων καταναλώσεως δασών, τή υποδείξει του Ύπουργείου Γεωργίας και κατόπιν αποφάσεως του άρμόδιου Ύπουργείου τής Συγκοινωνίας, δύνανται γά ελαττωθούν αναλόγως, τά εκάστοτε ισχύοντα σιδηροδρομικά κόμιστρα μεταφοράς των δασικών προϊόντων έγχωρίου προελεύσεως και ιδία τά τοιαύτα καυσίμου ύλης (ξύλανθράκων και καυσόξυλων).

2. Διά τούς αυτούς, ως άνω λόγους δυναται τή υποδείξει του Ύπουργείου Γεωργίας και αποφάσει του Ύπουργείου των Οικονομικών γά έπιβληθῆ έπι των έν τού έξωτερικού εισαγομένων δασικών προϊόντων, προστατευτικός δασμός, ρυθμιζόμενος εκάστοτε υπό τής άρμοδίας έπι του δασμολογίου Έπιτροπής, εις ήν μετέχει ύποχρεωτικώς, προκειμένου περι τής δασμολογήσεως των δασικών προϊόντων και ό Διευθυντής των Δασών.

3. Υπό τής ιδρυθησομένης Γεωργικής Τραπεζής δύνανται γά παρέχονται πιστωτικά δάνεια και έπι δασικών κτημάτων και υπό τούς όρους ύφ' ός θέλουσι παρασχεθῆ και τά γεωργικά τοιαύτα.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΑΠΑΧΕΙΣΙ

Άρθρον 251

1. Διατάγματα θά κανονίσουν τήν έκτέλεσιν του παρόντος νόμου. Μέχρι έκδόσεως τοιαύτων ισχύουν τά ήδη έκδομένα Διατάγματα, έφ' όσον δέν άντίκεινται εις τās διατάξεις αυτού.

2. Καταργούνται: 1) ό νόμος 3077 περί δασικού κώδικος, 2) τό Ν. Δ. τής 14-4-27 (περί καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως τής δασικής φορολογίας), 3) ό νόμος 3576 (περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων των περι δασών νόμων), 4) τό Ν. Δ. τής 30 Αυγούστου 1925 (περί συντάξεως διαχειριστικών σχεδίων ή εκθέσεως διαχειρίσεως ιδιωτικών δασών), 5) ό νόμος 3542 (περί εξημερώσεως άγρίων δένδρων), 6) ό νόμος 3543 (περί παραχωρήσεως του εις τήν κυριότητα του Δημοσίου περιελθόντος 1)5 των δασών των Ν. Χωρών κλπ.) 7) ως και πάσα διατάξις νόμου ή Ν. Διατάγματος άντικειμένη εις τās διατάξεις του παρόντος νόμου, των δασικών ζητημάτων ρυθμιζομένων εις τό έξής υπό του παρόντος νόμου και μόνον.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από τής δημοσιεύσεως του εις τήν Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Εις τόν Ημέτερον έπι τής Γεωργίας Ύπουργόν ανατίθεται τήν δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος, ύποβληθησμένου προς κύρωσιν εις τήν Βουλήν.

Έν Αθήναις τή 11 Μαΐου 1929.

Ό Πρόεδρος τής Δημοκρατίας ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τό Ύπουργικόν Συμβούλιον

Ό Πρόεδρος

Έλευθέριος Βενιζέλος

Τά μέλη

Άλ. Καραπάνος, Π. Πετρίδης, Κ. Ζαβιτσιάνος, Γ. Μαρής, Π. Βουρλούμης, Άν. Χρηστομάνος, Ι. Κανναβός, Έμμ. Έμμανουηλίδης, Θ. Σοφούλης, Π. Αργυρόπουλος, Θ. Μανέτας.

Άρθρον δεύτερον.

Τμηματάρχαι ή ειδικοί εισηγηται Δασών α' τάξεως έπι μισθώ Διευθυντού β' τάξεως, ύπηρετήσαντες ως έπιθεωρηται δασών, διαβαθμίζονται ως και οι έπιθεωρηται δασών εις τόν βαθμόν Διευθυντού β' τάξεως, μετά σύμφωνον γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου, τηρουμένης τής σχετικής μεταξύ τούτων και των έπιθεωρητών αρχαιότητος.

Ό παρών νόμος, ψηφισθείς υπό τής Βουλής και παρ' Ημών σήμεραν έκδοθείς, δημοσιευθήτω διά τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως και έκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις τή 15 Ιουνίου 1929.

Ό Πρόεδρος τής Δημοκρατίας ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οι Ύπουργοι

Έπι των Οικονομικών Γ. Μαρής

Έπι τής Γεωργίας Κ. Σπυριδής

Έπι τής Συγκοινωνίας Σ. Γονατῆς

Έπι τής Δικαιοσύνης Δ. Δίγκας

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 17 Ιουνίου 1929.

Ό Ύπουργός τής Δικαιοσύνης Δ. Δίγκας